

Sala
Gab. R
Est. 14
Tab. 26
N.º

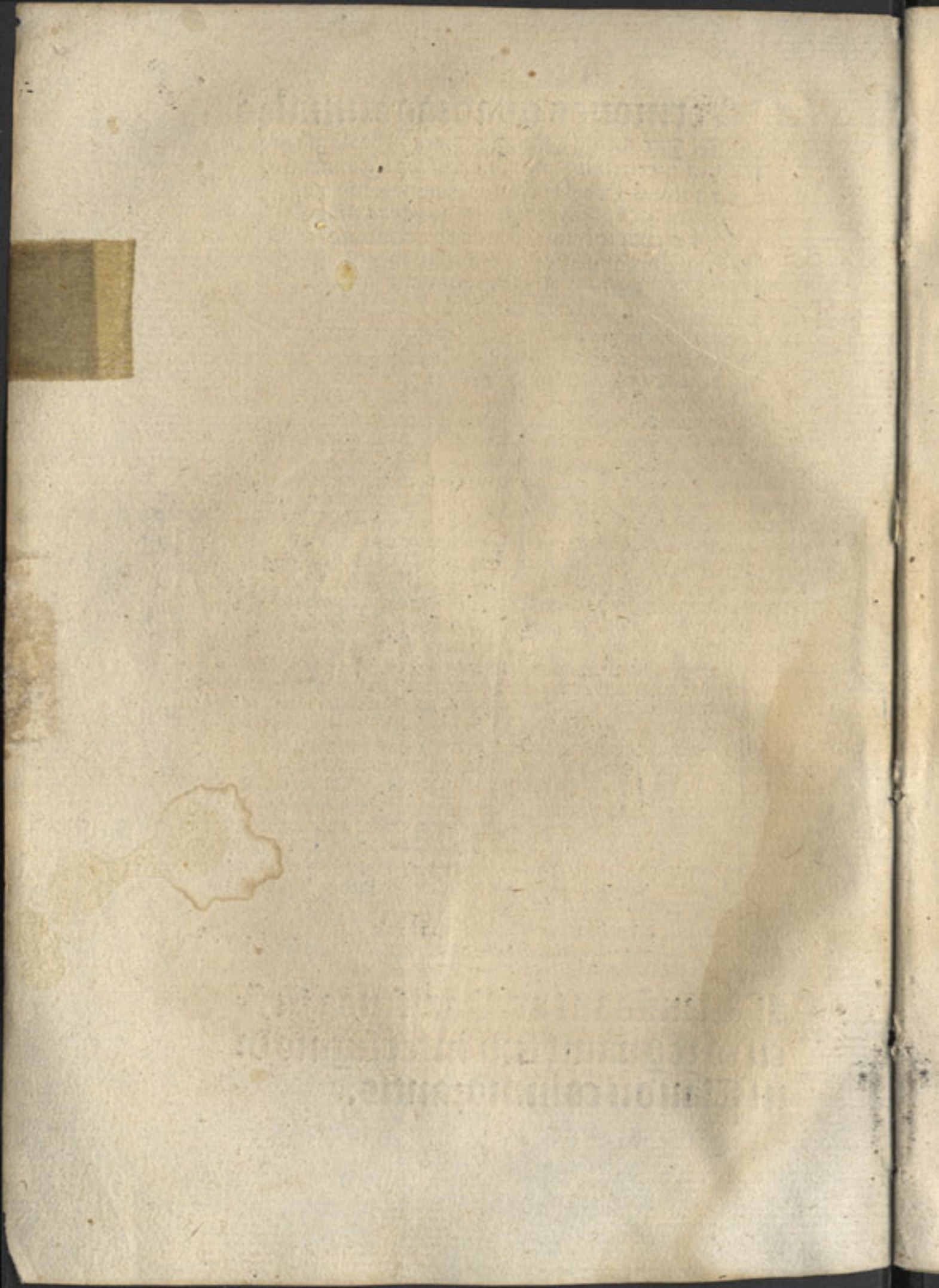
R
14
26

Sermones quadragesimaes

magistri Jacobi de Goragine sacre Theologie profes-
soris meritissimi / necnon episcopi Januensis.
In quibus habentur duo sermones pro vna
quaque die ipsius temporis quadragesima-
lis cum speciali sermone de passione
dominica: et de planctu inte-
merate virginis eius ma-
tris Marie.

Veniuntur Parisius a Frã-
cisco regnault sub intersignio di-
vi Claudii commozantis.

Tabula alphabetica.

Circa tabulā immediate sequen-
te notandū q̄ per primū numerū in-
telligēdū est capitulū a quo sumptū
est thema allegatum. Per secundū
vero numerū datur intelligi ad quō
rum sermonem huius quadrages-
malis sit recurrendum pro conue-
nienti materia predicanda diebus
subsignatis conformiter ad aliquā
dictionem vel clausulam in quouis
themate hic inserto contentam.

Dominica prima aduen-
tus. Cū appropinquas-
set Iesus hierosolymis
Math. xxi. serm. lxxix.

Dominica secunda. Cū
debunt filium hominis
veniētem in nube cum potestate ꝛc.
Luc. xxi. sermone. xi.

Dominica tertia. Ceci vident. Ma-
thei vndecimo. sermo. lviij. ꝛ. lviij.

Dominica quarta. Gaudete i domi-
no. Phil. iiij. sermo. xxv.

Ite parate viam domini. Johan. j.

Nota de via sermonibus. xxviij. liij.

In die natiuitatis donni. Apparuit
gratia dei. Titum. ij. ser. lxxij. lxxviij.

Item Erat lux vera que illuminat
omnem hominem ꝛc. Johan. j. ser-
mone. lxxij. ly. l.

Dominica infra octaua. Gratia dei
erat in illo. Luce secundo. Nota de
gratia sermone. lxxvij. lxxviij.

In die epyphanie. per aliam viā re-
uersi sunt in regionem suam. Ma-
thei secundo. Nota de via sermoni-
bus. xxviij. liij.

Dominica prima post octa. epypha-
nium non habent. Johan. ij. ser-
mone. xxxij. xxxiij.

Dominica secunda. Leprosus ado-
rabat eum. Mathei octauo. sermo-
ne. xl. ꝛ. sermone. iij. de adoratiōe cē-
turionis.

Dominica tertia. Ascēdente iesu in
nauculam: secuti sunt eum discipuli
h eius. Mathei. viij. sermo. viij.

Dominica in. lxx. Ite ꝛ. vos in vine-
am meam. Mathei vigesimo. sermo-
ne. xxxij. xxxiij.

Dñica in. lx. Semen est verbū dei.
Luc viij. sermone. xvij.

Dominica in quinquagesima. Ecce
ascendimus hierosolymā. Lu. viij.
sermone. xxx.

Dominica in trinitate. Nisi quis re-
nat⁹ fuerit ex aqua ꝛ. spiritu sancto
non potest introire regnum dei. Jo-
han. iij. ser. xlvij.

Dominica prima post festum trinis-
tatis. homo quidam erat diues.
Luc. xvi. sermone. xxxj.

In festo corporis xpi. Probet autem
seipm hō. j. Count. xi. ser. lxxxvij.

Do. ij. Uxorem duxi ꝛ. ideo nō possū
venire. Luc. xiiij. sermo. xxxv.

Do. iij. Inveni ouē meā que perie-
rat. Luc. xv. ser. lxxij.

Dñica. iij. Dimitte ꝛ. dimittemini
Luc. vi. sermonib⁹. vi. viij. ꝛ. xli. xliij.

Dñica quinta. Secuti sunt illum. Lu-
ce. v. sermo. lxxij.

Dñica sexta. Uade prius reconcilia-
ri fratri tuo. Mathei. v. ser. v. ꝛ. vi.

Dñica septima. Quot panes habes-
tis. Mathei. viij. sermone. li.

Dominica octaua. Uenit in vesti-
mēt⁹ ouium. Mat. viij. ser. xliij. liij.

Do. ix. Redde rationē villicationis
tue. Luc. xvi. ser. xj. xij.

De brā maria magdalena Ecce mu-
lier q̄ erat in ciuitate peccatrix. Lu-
ce. viij. sermo. lxxij. lxxiij.

De brō Jacobo aplo. potestis bibe-
re calicē quem ego bibiturus sum.
Mathei. xx. sermo. xxx. xxx.

De transfiguratione. Transfigura-
tus est añ eos Mathei. xviij. ser. xxi.

Dñica. x. Domus mea domus orō-
nis est. Lu. xix. ser. xiiij.

Dñica vndecima. Qui se exaltat ha-
miliabitur. Lu. viij. ser. xxviij.

Dñica duodecima. Adducunt ei sur-
dum ꝛ. mutum. Mathei. viij. sermo-
ne. xxxviij.

Dñica tertiadecima. Diliges dñm
deū tuum ꝛ. ꝛ. proximum ꝛ. Lu. x.
sermone. v. ꝛ. vi.

De assumptione ꝛ. natiuitate beate
Mærie virginis.

Tabula

Beatus venter qui te portauit
 Luc. xj. sermo. xl.
 Do. quartadecima Jesu redemptor
 miserere nostri. Luc. xvij. sermo. xl.
 Do. quitadecima Nonne aia plusq̄
 esca ꝛc. Math. vj. sermo. xxxiij.
 Dominica. xvj. Adolefcens tibi dis
 co surge. Luc. vj. sermone. lix. lx.
 Dominica decimasepima. Qui se
 exaltat humiliabitur. Luce quarto
 decimo. Sermone. xxvij
 Dominica. xvij. Diliges proximū
 tuum. Mathei. xxij. sermōe. v. ꝛ. vj.
 Dominica decimanona. Offerebāt
 ei paraclytum. Mathei nono. sermo
 ne. iij. iij. Itē ead̄ do. Ascēdēs ies⁹ i
 nauiculā Mat. ix. ser. vij. vij.
 Dominica vigesima. Nolite lebriz
 ri vino in quo est luxuria sed implea
 minū spiritu sancto. Ephe. v. sermo
 ne. xxxv. xlvij.
 In vtroq̄ festo sancte crucis inuen
 tione scilicet et exaltatione. Cum ex
 altaueritis filium hominis Johan
 ni octauo. Sermone. xxv. ꝛ. xxvj.
 Dominica vigesimaprima. Rogā
 bat eum vt sanaret filium eius Jo
 hānis quarto. Sermone. iij. ꝛ. iij.
 Dominica vigesimasecunda. Non
 ne ergo oportuit et te misereri con
 serui tui sicut et ego tui misert⁹ sum
 Mathei decimo octauo. ser. v. ꝛ. vj.
 Dominica vigesimatertia. Cui⁹ est
 imago hec Mathei vigesimo secun
 do. Sermone. xj. ꝛ. xij.
 Dominica vigesima quarta. Domi
 ne filia mea modo defuncta est. ꝛc.
 Mathei nono. Sermone. lix.
 Dominica vigesima quinta. Acce
 pit ergo Iesus panes ꝛc. Johan. vj.
 Sermone. lj. lij.
 In dedicatione ecclesie. Dom⁹ mea
 domus orationis est Luce decimo
 nono. Sermone. xiiij.

Incipit tabula in sermones qua
 dragesimales magistri Jacob: de
 Uoragine per alphabeti litteras: vt
 eo facilius materia sese offerat nota
 biliter distincta.

Abscondere.
 Abscondunt quidam se
 simulato amore: quidā
 simulato sermone ꝛ qui
 dam simulata conuer
 satione. Sermone. liij. C.

Actum.

Quidā sunt incipientes: quidā pfi
 cientes: quidam pfecti. serm. xix. E.

Accusatio.

Accusatores tres stabunt cōtra pec
 catores. Sermone. xj. B.

Aduocatus.

Aduocatus est bonus qui habet bo
 nam diligentiam. sermone. l. D.

Adulatio.

Adulatores sunt sicut scorpio.
 Sermone. xlix.

Amaritudo

Amaritudo quedam superficialis:
 quedam precordialis: ꝛ quedā mix
 ta. Sermone. lxxxvij. E.

Amare

Amare mundum non debemus pro
 pter duas causas. sermone. xcvi. D.

Amor.

Amor cordis aliqñ est paruus ali
 quando defectiuus/ aliqñ inordina
 tus/ aliquando pfectus sermo. v. A.

Amor illicit⁹ est triplex ser. xvij. C.

Amor mundanorum non extinguit
 sitim. sermone. xlvj. B.

Amor dei sitim extinguit omnium
 mundanorum. Sermone. xlvj. C.

Amor mundi non est aptus adhibē
 dum: quia est amarus. ser. xlvij. B.

Amor spiritus sancti superbiam ex
 pellit: auariciam occidit: concupiscē
 tiam tollit. sermone. xlvij. E.

Amor carnalis habet fastidium.
 Sermone. lxxvij. S.

Amor ostenditur in sermone: in ope
 re ꝛ corde. sermone. lxxxij. h.

Amor triplex quem chxistus nobis
 ostendit. sermone. lxxxix. h.

Amicos pauci vere amāt. f. xcij. C

Amauerunt chxistum sancte mulie
 res. sermone. xcij.

Agnus.

Agnus chxistus triplici igne fuit af:

Alphabetica.

status. Sermonē lxxiij.
Agni caput est deitas. s. lxxviij. D
Angelus.

Angelorum ministerium tripliciter
accipitur. sermone. x. h.

Angelus ponderat animas in. iij.
ordinibus. sermone. xij. C.

Angelorum custodia sepes vinee:
sermone. xxxiij. C.

Angelus apparens mulieribus quatuor
fecit sermone. xcij.

Angelus bonus a malo cognoscitur
multipliciter. sermone. xcij. R.

Angustia.

Angustiam magnam patientur dānati.
sermone. xj. D.

Anima

Animas angelus ponderat quatuor
ordinibus. sermone. xij. C.

Anime motus per motum aque intelligitur.
sermone. xix. E.

Animas deus plantauit in corpore
propter tria. sermone. xiiij. C.

In anima sunt tres domus in quibus
dominus inhabitare vult.

Sermone. xxxvij. D.

Anime sunt tres potentie. s. liij. A.

Anima sanctorum virorum habet
tres status. sermone. l. C.

Anime coniuncte corpori non debet
fieri festum propter tria. ser. lxx. C.

Anime spiritus in extremis commēdād⁹
est deo ppter tria. s. lxxxiij. E.

Anime in manu dei sunt secure. sermone.
lxxxiiij. D.

Anime sunt quatuor opiniones vbi sit.
sermone. lxxxix. f.

Animam christi iudei querentes videntur
illas opiniones sciuisse.

Sermone. lxxxix. S.

Anima habet duo vbera. ser. xcij. C

Appetitus.

Appetunt sex naturaliter homines.
sermone. xxx. J.

Appeti possunt tria. sermone. lvj. E.

Aqua.

Aque motu intelligitur motus anime
sermone. xix. E.

Aquarum sunt tres differentie.
sermone. xlvij. B.

Aquā aliter cōmunicat puteus aliter
fons: aliter fluuius. ser. xlvij. D
Ad aquam gratie nos inuitat christus
sermone. lxxij. E.

Arbor.

Arbor cedrina nauis fuit. s. viij. C.

Auarus.

Auarus est insaturabilior inferno cō
cupiscentia et terra. sermone. xl. C.

Auaricia est prima in accessu continua
in progressu: vltima in processu

sermone. xl. D.

Auaricia cito extinguitur: quia tollit
tria que sunt causa vite: ser. xlv. D

Auari omnes potentie student auaricie
sermone. liij. A.

Auarus habet auariciam in omnibus
sensibus. sermone. liij. B.

Audire.

Audire nō sūt clamorem christi tria
genera hominum sermone. lxxvij. J

Auis.

Aues triplici de causa ad dominos
redire nolunt. sermone. xxvj. E.

Baculus.

Baculo vtuntur peregrini propter tria. Sermonē.
xcv. D.

Benedictio.

Benedictio comestio cōcedere. s. li. L.

Bonum.

Bona temporalia/spiritualia et gratuita
et naturalia dissipat luxuria: sermone.
xxxv. B.

Bonus.

Bonorum in genere sunt quatuor
differentie. sermone. xvj. A.

Boni sunt frater/soror et mater christi:
sermone. xvj. B.

Bonus homo inter bona: malus inter
mala: et aliquando malus inter bona:
aliquando bonus inter mala: sermone.
xxiiij. J.

Bona spiritualia habent magnam
delectationem. sermone. xliij. E.

Boni sunt vel in vita actiua vel con
templatiua vel in pnia. sermo. lxx. A.

Pro bonis quidam reddunt mala

A. iij.

Tabula.

sermo. lxxi. E

Boni quidam & mali quidam fuerunt
in processione palmarum. ser. lxxx. F
Bonorum sunt tres differentie: ser-
mone. lxxx. ff

Brachium.

Brachia duo deus habet sermone.
lxxxj. C

Cadere.

Adit fortiter illud quod
cadit propter duas cau-
sas: sermo. xxiiij. A
Ceciderunt apostoli a
fide christi in passione:
sermo. l. ff.

Calix.

Calix dicitur passio christi. ser. xxx. A
Calices tres habet deus in presenti
sermone. xxx. B
Calice dei quando quis bibit cum eo
cognoscitur per tria: ser. xxx. C
Calix vini mixti purgatorum dicitur
propter multa: sermo. xxx. S
Calices tres habet deus christus:
sermo. lxxxj. D

Campana.

Campanas. xij. habet christus. f. xc. C.

Caput

per caput intelligitur intentio: ser-
mo. lxxxviii. S
Charitas.
Charitas seruens christi designatur
in eius siti: ser. lxxxix. B
Charitas christi omnem alium amorem su-
perat: sermo. lxxxix. C
Clamor
Clamant in cruce christus. f. xxvj. D
Clamavit christus fortiter ut audiretur
sermo. lxxxvj. J

Clamorem crucis percussio tabule signi-
ficat: ser. xc. D

Claritas.

Claritas est pater & filius & spiritus sanctus. f. lviij
Claritas est triplex: serm. lxxxvij. A.

Cecus.

Cecitas tribus modis causatur: ser. lxxvij. B.
Ceci illuminati tria sunt signa: ser.
lviij. A

Celum.

In celo omnes sunt soluti: in inferno
omnes ligati: sermo. lxxij. D

In celo sunt omnia pura: in mundo mix-
ta in inferno omnia cum lametose. lxxx. C

Cena.

In cena penitentiae christus ponit tres
fercula: sermo. x. E

In cena christus accepit personam seruici
amica: epi. ser. lxxxviii. A

Cera.

Cera mollis quidam sunt: alij sunt lapi-
des: alij sunt spine pungentes. f. lxxvj. F

Cogitationes nostre sepe in tres par-
tes diuiduntur: ser. lxxv. ff

Cognitio dei est vita beata: f. lxxv. E

Cognitio in presenti est serotina: in celo
meridiana: in inferno nocturna. f. viij. C

Cognitio consistit in duobus: f. lviij. E

Cognita non erant tria de patre: f. lxxij. E

Cogitationes sunt tres: ser. lxxv. ff

Congregatio importat quatuor: ser. xli. D

Comisit deus nobis quatuor: f. xij. S

Compatitur christus amico defuncto so-
roum & sibi: sermo. xi. D

Contriti sunt aliqui. aliqui attriti: &
aliqui duri: ser. xiiij. B

Contritio potest esse tanta quod sufficiat
ad deletionem peccati: ser. xlix. ff

Cordis potentie quatuor conside-
rantur. f. xc. C

Corde triplex sarrum aduolui debet
sermone. xcj. ff

Cor continet duo scilicet intellectum
& affectum: sermo. xxiiij. E

Corpus christi dicitur templum mul-
tiplici ratione: se. liiij. B

corpus christi erat saccus diuinus.
sermo. lxxxv. C

corpus christi erat saccus plenus the-
sau. sermo. lxxxv. B

corpus christi diuiditur in tres par-
tes propter multa: sermo. xxxiiij. B

Corpus christi fuit virtuosum & que-
quid erat in eo sicut in balsamo: ser-
mo. lxxxv. B

corpus christi fuit caro tanquam herba
ibidem. D

corpus christi auarus proiecit in ter-
ram: sermo. lxxxviii. C

corpus christi indigne suscipientes
triplicem penam incurrunt ibidem. E

corpus christi sumentes considerant
fructum magne utilitatis.

ibidem. E

Circa corpus christi sensus decipiuntur:
sermo. lxxxviii. D

Alphabetica.

Corpus christi sumētibus per lin-
theamina significatur illa que sunt
necessaria: sermo. xci. **D**
creatura est mutabilis ex parte prin-
cipij mediij & finis.

Sermone. xxv. **E**

In cruce christus voluit exaltari
ibidem. **A**

In cruce christus clamauit multi-
pliciter: sermone. xxvi. **D**

crucem significat torcular in vinea:
ser. xxxij. **D**

Cruci superinducte sunt quattuor
trabes: sermo. lxxvi. **C**

crux fuit vexilli hasta.

Sermo. lxxvi. **S**

In cruce christus traxit ad se pecca-
tores sex modis: sermo. lxxxij. **B**

In cruce christus inclinauit caput
ad dexteram partem propter tria.
ibidem. **D**

In cruce christus habuit manus a-
pertas: ibidem. **F**

In cruce christus agnouit tria gene-
ra personarum. ser. lxxxij. **B**

In cruce christus emisit voces pie
conquestionis: ibidem. **F**

In cruce christus opera pietatis di-
uidit sermone. lxxxiiij. **A**

circa crucem ter genua flectimus p-
pter tria: sermo. xc. **S**

crux christi intelligitur per baculū:
sermo. xc. **D**

curatus debet habere tres colores.
sermone. lvi. **F**

Curauit christus sensus corporales
et spirituales: ibidem. **F**

curationis perfecte tria sunt signa.
ibidem. **E**

curatiōe christus ostendit suam po-
tentiam sapientiam & bonitatem.
sermo. xxxvij. **B**

Curari licebat corporalia forti⁹ spi-
ritualia: sermo. lvi. **C**

Amnati deum inueniūt
& non inueniunt.

sermo. xxvij. **D**

Damnati erunt in ma-
gna angustia. se. xi. **D**

Damnatorum in infer-

no sunt diuersi ordines: ser. lxxij. **E**

Detractio diuersimode fit.

Sermone. lxxxij. **D**

Dealbat christi sanguis. sermo. iij.
D. lxxxvij. **J**

Dedit christus omnia que habuit
sermo. lxxxij. **S**

Dedicatio tēpli triplex. ser. lxxi. **A**

In deo consideratur verbum: velle
et opus: sermo. iij. **D**

Deus dicitur tribus modis. ser. lxxi. **F**

Deus implacabiliter irascitur p-
reprobos: sermo. xij. **D**

Inter deum & hominem est maior
fraternitas sanguinitas & affinitas.
sermone. xvi. **C**

Deus recipit peccatorem velociter
dulciter honorabiliter: & letanter.

Sermo. xxxv. **E**

Deus fecit opera misericordie: po-
tentie & sapientie: sermo. xlv. **A**

Deus habet duos oculos scilicet sa-
pientie & misericordie: sermo. l. **B**

Deus habet in sua curia tres cācel-
larios. sermo. lxxij. **C**

Deus fuit christus hoc testatur: pa-
ter. filius: & spūs sanctus: ser. lxxi. **D**

Deus dicitur tribus modis. ibid. **F**

Deus cognoscit fideles per imagi-
nem suam: sermo. lxxvj. **F**

de⁹ fecit nos d sua pgenie. s. lxxvj. **F**

Deus est ignis dulcedo. & lux.

Sermone. lxxvij. **F**

Diabolus tribus telis xp̄m tētauit.
Sermo. ix. **B**

Diabolus tentans incipit a leuiori-
bus: ibidem. **C**

Diabolus est serpens piscis & lup⁹:
Sermo. x. **C**

Diabolus quōq; allegationib⁹ ondit
pctōrem esse damnandū: ser. xv. **C**

Diabolus inhabitat i corde ymbro-
so / vacuo / & lutofo: ibidem. **D**

Diabolus est pater iudeorū: qz ip̄s
in tribus imitantur: ser. xvij. **D**

Diaboli principes sunt tres.

Sermo. xxxij. **S**

Diabolus quem xp̄s eiecit dicitur
beelzebub: & ostenditur tripliciter
Sermone. xxxvij. **S**

A. iij.

Alphabetica.

Curat christus velociter/faciliter/et
 corporaliter. sermone. iiii. E.
 Inter dyabolos sunt quattuor prin-
 cipatus. sermone. xxxviii. A.
 Dyabolus serpens per quattuor ex-
 pellitur: ibidem. B.
 A dyabolo quidam sunt oppressi: a
 carne et mundo: sermone. lxxviii. h.
 Dyaboli opa sunt multa. ser. xcvi. E.
 Dies quattuor lazari sunt mala co-
 gitatio/delectatio/opus/cōsuetudo
 et consensus sermo. xl. A.
 Diem hore sequuntur non dies ho-
 ram. sermone. lxi. D.
 Diligendi sunt inimici quadruplici-
 ter sermone. v. C.
 Dilexit nos xps plus q̄ sua. f. v. D.
 Diligendi inimicos fructus est qua-
 druplex. ser. vj. C.
 Diligendi sunt inimici propter vitā
 dum periculum. sermo. vj. D.
 Diligit xps tripliciter: ser. lxi. C.
 Diligere mundana est magnus la-
 bor. sermo. xliii. A.
 Diligit christus contemplantes/o-
 perantes et a peccato surgentes. ser-
 mone. lxij. C.
 Discipulorum sunt tres differentie:
 sermone. li. h.
 Discipulos christus misit binos p-
 pter tria. sermo. lxxix. B.
 Christus inter discipulos tria in usu
 habuit. sermo. xcvi. A.
 Discipuli manserunt in merore: in ti-
 more: et errore. sermo. xcvi. f.
 Discipuli diuersa sentiebant de xpo
 post resurrectionē. sermo. xcvi. h.
 Diues circa diuitias tripliciter pec-
 cavit. sermo. xxxj. B.
 Diues morit̄ morte culpe. f. xxxj. f.
 Diues tripliciter i lingua peccavit.
 sermone. xxxj. B.
 Diuitis pena augetur ex multis.
 sermone. xxxij. A.
 Diues torquetur in inferno multi-
 pliciter. sermone. xxxij. D.
 Diuitis petitio fuit iniqua fatua et
 improvida sermo. xxxij. E.
 Diuitie temporales non sunt vere
 p̄p̄t̄ie propter multa. ser. lxij. D.

Diuites fugerunt xpm: paupes ipsi
 adherebant sermo. lxxx. A.
 Christus in cruce docuit tres lectio-
 nes sermo. xxvj. B.
 Doctrina prelatorum etiam malo =
 rum accipit: debet. sermo. xxvij. B.
 Documenta multa xps dedit. ser.
 lxxxix. A.
 Domini cū seruis habent quattuor
 communia. sermo. iij. C.
 De domo quis expelli potest tribus
 de causis sermo. xxxvij. C.
 Splendor faciei xpi significat quat-
 tuor dotes corporis. sermo. xxi. E.
 Inter molle et durū est magna diffe-
 rentia. sermone. iiii. B.
 Quattuor magnas duricias xps o-
 stendit chananee: sermone. xxiij. A.
 Olim erant quattuor dura et inflexi-
 bilia sermone. xxxiiij. B.

Ecclesia ad duplex offi-
 cū edificatur. f. xiiij. A.
 In ecclesia ponit deus
 cor suū in omē suū: et o-
 culos suos. ser. xiiij. B.
 Uinea mystica est ecclesia
 in q̄ sunt dñe palmites. f. xxxiiij. B.
 Ecclesia in parascene pro omnibus
 orat. sermo. xc. f.
 Ecclesie in parascene visitantur p-
 pter tria: sermo. xc. f.
 Elemosina valet in vita in morte et
 post mortem sermo. vj. E.
 Elemosyna expellit dyabolum in vi-
 ta sermo. xxxviii. B.
 Qui dat bona temporalia deus dat
 et multa sermone. xxxix. D.
 Elemosyna est sicut oleum in lucer-
 na sicut sol diei et anima corpori ser-
 mo. liij. B.
 Elemosyne quas elemosynaria vir-
 go brā dat sunt multe. ser. lxxviiij. B.
 Elemosyna est utilis in vita et i mor-
 te et post mortem sermo. lxxix. f.
 Esurijt xps trib⁹ vicib⁹ serm. xx. B.
 Eternitatem ostendit August. exē-
 plo duplici. sermo. xxx. D.
 Eucharistia diuiditur i tres partes
 quia corpus christi mysticum habet
 tres partes ser. xxxiiij. B.

Eucharistiam sumētes quattuor de
bent probare. sermo. lxxxvij. A
In eucharistie cibo debet os eē mū-
dū a detractiōe ⁊ gula. s. lxxxvij. B
Auarus eucharistiā proijcit in ter-
ram: luxuriosus in lutum. superbus
in ventum sermo. lxxxvij. C
Eucharistiā sumētes indigne incur-
runt triplicē penam: ser. lxxxvij. E.
Circa eucharistiam sensus decipiun-
tur. sermo. lxxxvij. D
Expelli de domo quis potest in tri-
bus casibus: sermo. xxvij. C

Acit aliquādo aliquis
aut per naturam aut p
artem. sermo. ij. f
Deus pater familias
tres habet familias.
Sermo. xxxiiij.

Febus significat peccatum mortu-
le sermo. xlv. B
Febus quartana significat super-
biam. sermo. xlvj. E
Femina circumdabit virum triplici-
ter exponitur: sermo. xxij. A
Fetor in inferno causatur a quattu-
or. ser. xl. B
Mundani semper in festo volunt eē
⁊ nunq̄ in vigilia: sermo. lxxx. L
Festum triplex est diuersimode cele-
brandum. sermo. lxx. A
Festum diabolicum non est facien-
dum triplici de causa: sermo. lxx. B.
Festum non debet fieri de anima cō-
iuncta corpori. ppter tria: ser. lxx. D
Festum fit de sanctis tribus de cau-
sis: sermo. lxx. E
Festius nō sunt imponenda tristia
nec fortia infirmis: serm. lxxxiiij. B.
Flēdi seu plorādi sunt tres. s. lix. h
Fletus vidue causabatur ex quattu-
or: sermo. lx. A
Tres sunt fletus seu luctus doloro-
si: sermo. lx. C
Fides est magna quando est adiu-
cta tribus: sermo. xxij. D
Turris vinee est fides: ser. xxxij. E.
Fideles impugnantur per prospera
⁊ aduersa. sermo. xxxij. f

Deus fidelium suorum obliuiscā nō
potest sermo. xcvi. h
Per filiā significat pcōz. s. xxliij. h
Fili⁹ dei cognoscitur per tria signa
inter filiū seruū ⁊ mercenarium est
differentia: sermo. xxxv. D
Filius dei tria habuit. s. carnem ani-
mam ⁊ deitatem: sermo. xxxvj. f
Filius de patre in mundo tria mani-
fessauit: sermo. lxxvij. D
Uxor fornicaria lapidabatur nō vir
sermone. xlix. f
Quidam fugerunt a chusto corde ⁊
corpore: sermo. lxxx. S

Tria sunt q̄ plantā infructuosam se-
pe fructificare faciūt: sermo. xliij. S
Audet deus gaudēt an-
geli: gaudent sancti de
cōuersione peccatoris:
sermo. xxxv. f
Ad aquam gratie chri-
sti⁹ nos iuitat: s. lxxvij. E

Gratie potentiam receptius habent
boni et mali: sermo. lxxvij. A
Gratie gustum dat dominus seruis
suis. sermo. lxxvij. C
Gratie gustus supplicia vertit in dul-
cedinem: sermone. lxxvij. D
Gloria sanctorum a quattuor descri-
bitur: sermone. xxi. A
In gloriosa transfiguratiōe tota tri-
uitas apapruit: sermone. xxi. B

Credes post mortē sūt
quattuor: scilicet paren-
tes: bestie: vermes: ⁊ de-
mones: sermone. ij. D.
Homo inter elementa
plus habet de terra.

Sermone. ij. B
Homo habet mutabilitatē in corpo-
re: mente ⁊ operatione: sermo. ij. C.
Homo quandoq̄ est bonus inter bo-
na: malus inter mala: bon⁹ inter ma-
la: ⁊ mal⁹ inter bona: sermo. xxiiij. f
Hominis status tripliciter confide-
ratur in vita: in morte: ⁊ post mortē:
sermone. xxxj. A
Homo est arbor euersa: ser. xliij. A.
Homo erat insipidus superbus ⁊ in-
mundus: sermo. lvij. S

Tabula

Homo erat mortu⁹ quadruplici mor-
te: sermone. lxxvj. C

Homo debet christo compati ppter
tria: sermone. lxxvj. R

Homo erat exclusus a celo: inclusus
in inferno: sermone. lxxvi. A

Hominem tria impediabant: ne redi-
ret ad celum: sermone. lxxxvi. B.

De corpore humano ita est sicut de
prato & istrumēto ferreo. f. lxxiiij. C

Humanum genus mortuū erat pdi-
tum & dispersum: sermo. lxxvi. B

Honores tria mala inducunt: sermo
ne. xcvi. S

Inter hostiam & victoriam est diffe-
rentia: sermo. lxxxij. S

Hostia christi fuit quadruplici igne
inflamata: sermo. lxxxij. S

Humilitas ostenditur verbo exēplo
& facto: sermo. xxij. C

Humilitas orationi coniuncta tria
bona facit: sermo. xxij. D

Per viam humilitatis iuit christus
beata virgo & sancti: ser. xxvij. D

Humilitatis finis duplex est: sermo.
xxvij. E

Humilitas meretur quicq; bona: ser-
mone. xxvij. F

Humilitas est causa pacis: sicut su-
perbia dissensionis: sermo. xxix. C

Ieiunium quadragesi-
me inchoatur in quar-
ta feria propter multa
sermo. j. A

Ieiunare debemus in
numero quadragesimo trib⁹ de cau-
sis: sermone. x. A.

Ieiunium deum placat demonē fu-
gat: sermone. x. B

Ieiunando christus ostendit qd sit
omnipotens: sermone. x. D.

Christus tribus vicibus esuriit: ser-
mone. xxix. B

In inferno sūt tria prata: ser. lxxij. F

Infernales tenebre dicuntur exte-
riores diuersimode: sermone. iij. D

In inferno sunt feces omniū elemen-
torum & omniū rerū: sermo. xxx. D.

In inferno est omnimoda fames.
Sermo. lj. R.

In inferno sūt oves diaboli. f. lxxij. D

In inferno sunt diuersi ordines dāe
natorum: sermone. xxij. S

Infirmitas in homine causatur ex
multis: sermo. lvi. A

Infirmos christus sanauit per quat-
tuor remedia. sermo. lvi. B

Infirmitas quedam est corporis: qd-
dam est anime: sermo. lxi. S

Infirmantiū siue egrotantium tria
ponuntur genera: sermo. lxxvij. A

Homo fuit infirmus in capite: in ma-
nibus & c. sermo. lxxxv. S

Infirmitates corporales aliter cog-
noscit theoreticus: aliter practicus:
aliter infirmus: sermo. xciiij. D

Inimici diligendi sunt quadruplici-
ter. sermone. v. C

Inimicis debem⁹ amorē odiū: com-
passionem & beneficium: serm. vi. B

Est duplex fructus diligendi inimi-
cos: sermo. vi. C

Inimici diligendi sunt propter vitā
dum periculum: sermone. vi. D

Contra illatas iniurias quattuor sunt
remedia: sermo. lxxv. B

Iniuria irrogat i mlti. f. lxxxij. C

Deus contra reprobos irascitur im-
placabiliter: sermo. xij. D

Contra irā seu furorē iudeoz habuit
christ⁹ quattuor remedia. ser. lxxv. E

Quidam sunt vt cera mollis: sermo
ne. lxxvi. F

Iudei intendebant christū decipere
vel terrere vel turbare. ser. lxxi. B.

Inter christum et iudeos tres erant
differentie: sermo. lxxix. F

Iudei imponebant christo tria: ser-
mone. lxxix. E

Iudei se ostendunt liberos triplici
libertate: sermone. xvij. B

Iudei habebant samaritanos sicut
excommunicatos triplici de causa:
sermone. xlvij. A

Iudei fuerūt de natura noctue que
p lucē execatur: sermone. lxxij. C

Iudei quattuor mortes pati christū
volebant: sermone. lxxvj. A

Iudeorum quidam maliciosi: & qui
dam vanigloriosi erant: in ser. lxxix.

Judicium quattuor modis corum
pitur: sermone. xi. A
In iudicio dominus ordinate proce-
det: sermone. xij. A
Justicia est triplex: sermone. vi. A
In iusticia chustus seruat seuerita-
tem mansuetudinem ⁊ discretionem.
sermo. liij. C

Ritas feruens chusti
designatur in eius siti:
Sermone. lxxxix. B
Karitas chusti omnem
alium amorem superat
Sermo. lxxxix. C.

Lbia duo habet chust⁹
scilicet gratiam ⁊ glā:
sermo. lxxxij. C
per lac intelligitur pu-
ritas corporis: f. lxxvij. ff.
Lachrymarum quattu-
or sunt genera: sermone. lxxij. C

Lachryma habet tres magnas effi-
cacias: sermo. lxxij. C
Laudari nullus debet velle respiciē-
do vitam preteritam presentem ⁊ fu-
turam: sermone. xlix. B
Laudare deum debemus in presen-
ti vita ⁊ futura: sermone. lxxvij. ff.
Lauit chustus pedes corporales et
spirituales: ser. lxxxvij. ff.
Tribus de causis subditi non lauan-
tur: sermone. lxxxvij. h
Ad laudandas animas chustus spi-
rituale lxxvij fecit: ser. lxxxvij. k.
Lectio quadruplex: sermo. vi. D
Quedam sunt leuia quedaz graua
⁊ quedam media.
Triplex libertate iudei ostēdunt se
liberos: sermo. xvij. B
In lingua duces tripliciter peccant
sermo. xxxj. S
Deus homini dedit linguaz ad tria
officia. xxxvij. E
Os seu lingua est diligēter custodiē-
da: sermone. xlij. ff.
Tres linguas homo aliquando ha-
bet: sermone. xcviij. C
Quidam locus est supremus quidā

medius quidē infimus: ser. xxv. S.
Bene illuminatus citius maculas
deprehendit: sermone. lviij. C
Chustus lux omnem hominem illu-
minat sed non omnes illuminantur
sermo. lxxij. A
Luna multipliciter consideratur.
Sermone. lxxij. C.
Lupus cognoscitur tripliciter.
Sermo. lxxvij. B
Luxuria dissipat omnia bona tem-
poralia: corporalia: spiritualia ⁊ gra-
tuita: sermo. xxxv. B.

Macerant se diuersa di-
uersimode. Sermone
xxxvij. C.

Maculas minimas me-
lius videns citius de-
prehendit. ser. lviij. E.
Magnanimus dici potest trib⁹ mo-
dis: sermone. lvj. A
Marie consecratur sabbatum pro-
pter multa: sermo. viij. A.
Maria dicitur nauis propter multa
Sermone. viij. B
Maria inquātum mediatrix assimis-
latur soli aurore ⁊ lune: ser. viij. ff.
Maria fuit chusti vera mater tota
mater: sermo. xxij. A
Femina circumdabit virum hoc tri-
pliciter exponitur: sermo. xxij. B
Maria chustum tripliciter dilexit.
Sermone. xxij. C
Maria fuit fortis in amore.
Sermone. xxij. D
Maria dilexit sapienter quod patet
per tria: sermone. xxij. E.
De maria chustus curam habuit in
infantis sua: sermone. xxij. ff.
Maria fuit vera studiosa ⁊ pia ma-
ter chusti: sermone. xxxvj. A
Maria pparatur soli aurore ⁊ lune.
Sermo. xxxvj. B
In maria tota trinitas scripsit.
Sermone. l. B
Maria in triplici statu nos iuuare
potest. Sermone. l. C
Maria habet misericordiam excel-
lentie: congruentie: sermone. l. E
A. vj.

Tabula.

- Maria a fide cadere non potuit.
Sermone. l. f
- Maria lux illuminans et illuminata. sermone. lxxij. A.
- Maria est aurora. Sermo. lxxij. B
- Maria in hac vita habuit tres tribulationes: sermone. lxxij. f
- Maria est iustis sol: sermo. lxxij. S
- Maria est temptatis acies armata Ser. lxxij. h.
- Mariam pater fecit thesaurariam filius camerariam et spiritus sanctus cellariam. ser. lxxvij. A
- Maria in celo habet magnum posse tripliciter: sermo. lxxvij.
- Maria christo opera misericordie impendit omnia: sermo. lxxvij. C
- Marie uterus fuit pulcher. Sermone. lxxvij. D
- Marie thalamus fuit depictus triplici colore: sermo. lxxvij. C
- Maria habuit ortum: campum: viridarium: sermo. lxxvij. S
- Maria elemosinaria dat multas elemosynas: sermo. lxxvij. R
- Maria vestit duplici vestimento: sermone. lxxvij. L
- In maria tria fuerunt. Sermone. lxxvij. M
- Maria fuit domus dei in qua fuerunt tria solaris: sermo. lxxvij. N.
- Marie anima tota facta est charitas sicut ferrum ignitum factum est ignis Sermo. lxxvij. O
- Maria in triplici statu filios adiuuat: sermone. lxxvij. E
- Marie legavit christus per animum triplici ratione: sermone. lxxvij. E.
- In corde marie pugnabat duo amores et duo dolores. lxxvij. B
- Maria in christi passione habuit multam amaritudinem. Sermone. xcii. A
- Marie dolor causabatur ex multis. Sermo. xcii. C
- Maria non iuit ad sepulchrum cum aliis mulieribus propter tres causas sermo. xcii.
- Marie quod christus primo apparuit ostenditur tripliciter: sermo. xcii. f
- Maria est media inter deum et hominem sicut eua fuit media inter serpentem et hominem. Sermone. xcii. L
- Per mare intelligitur peccator. Sermone. viii. E
- Mater naturaliter plus diligit filium quam pater: sermo. xl. B
- Medicinas quattuor exhibet medicus spiritualis infirmo scilicet peccator: sermo. xx. A
- Mediator christus fuit inter deum et hominem: sermo. lxxij. D
- Memoria mortis utilis est triplici de causa: sermone. j. E
- Mediator tria debet habere. Sermone. lxxij. D
- Milites tripliciter possunt accipi. Sermo. li. E
- Ministerium angelorum tripliciter intelligitur: sermo. x. B
- Ex miraculo lazari boni facti sunt meliores: sermone. lxi. R
- Miraculum seu suscitatio lazari certificatur per omnes sensus. Sermo. lxi. J
- Miracula fiebant propter tria in primitua ecclesia: sermone. xv. B
- Quedam miracula habent utilitatem: quedam admirationem et quedam utrumque sermone. li. E
- In miraculo lazari quedam fuerunt et trahentia: sermone. lxi. C
- Ad miraculum inducentia fuerunt tria: sermo. lxi. f
- Miseratio magna in christo commendatur: sermo. xxvij. A
- Misericordiam christi allegavit cananea et suam miseriam. Sermone. xxvij. f
- Misericordiam habet homo ex parte principii medietatis et finis. Sermone. ii. A. et xxvij. S
- Misericordiam christus deposuit omnes non tamen misericordiam. Sermone. xcii. S
- Missiva in parascieve non habet principium nec finem. sermone. xc. f
- Aliud est mou peccato. aliud per pec-

Alphabetica.

casto & c. sermone. xxv. h.
Mortuus non est plus credendum
q̄ scripturis: sermone. xxxij. f.
Mortis memoria a peccato prefer-
uat: sermone. xliij. j.
Mors fuga dicitur: sermone. lix. B.
Tres mortuos christus suscitauit:
sermone. lix. D.
Mortui dicuntur dormire tribus de
causis: sermone. lix. E.
Quattuor mortes iudei christus pa-
ti voluerunt: sermone. lxxvj. A.
Mortuus erat homo morte quadru-
plici: sermone. lxxvj. O.
Mors priuationis dei est grauior ge-
henna: sermone. lxxvj.
Mori in cruce christus voluit tripli-
ci de causa: sermone. lxxxj. M.
Mortem christi tribus diebus plan-
xit ecclesia: sermone. xc. B.
Morti debet religiosus assimilari:
sermone. xcj. R.
Mortuorum corpora yngebantur
antiquitus propter multa: sermo-
ne. xcij. B.
Mortuus mortuum suscitatur quan-
doq; et viuus mortuum: sermo-
ne. xcij. f.
Motus est triplex: circularis: obli-
quus et rectus: sermone. iij. B.
Motus aque per angelum signifi-
cat motum anime: sermone. xix. E.
Tres sunt persone que non possunt
moueri: sermone. xlvj. B.
Mulier habet q̄ttuor retrahentia a
peccato et vir tantum vnum: sermo-
ne. xlix. S.
Mulieres pulchritudo comparatur
tribus: scilicet cathoni & c. sermone
lxxxij. B.
Mulieri quattuor custodie sunt ad-
hibende: sermone. lxxij. D.
Mulieris deuotio in tribus attendi-
tur: sermone. xcij. A.
Mundana in presenti sunt in iuxta: in
celo pura & c. sermone. xvij. E.
Mundana sunt vana ex parte prin-
cipij: medij: et finis: sermo. xvij. f.
Mundani semper volunt festum et
nunq̄ vigiliam: sermone. lxxix. j.

Mundus est ficus infructuosa: ser-
mone. xliij. f.

Nuis dicitur beata vir-
go: sermone. viij. B.
Nuis dicitur penitē-
tia: sermone. vij. A.
Nuis arboris cedri-
ne fuit christus: sermo

ne. vij. C.
Natiuitates seu conceptiones sunt
tres: sermone. xxxvj. D.

Contra naufragium christus dedit
triplex remedium: sermone. lxxvj. B.

Cisores christi sunt q̄t-
tuor: sermone. lxxxvij. f.
Oidium potest confide-
rari quadrupliciter: ser-
mone. v. B.

Omnia opera misericordie magda-
lena exercuit circa christum: sermo-
ne. lxxij. S.

Omnia opera fecit deus in numero
pondere et mensura: serm. lxxxix. E.
Opera dyaboli sunt multa: sermone
xcvj. E.

Oratio exauditur propter tres com-
munitates: sermone. viij. D.

Orationis cubiculum. i. conscientia
debet esse mundum: sermone. vj. f.

Oratio non exauditur tribus de cau-
sis: sermone. xiiij. C.

Chananea orauit seu petijt vtiliter
humiliter: feruenter: et sapiēter: ser-
mone. xxij. C.

Orationi humilitas coniuncta tria
bona facit: sermone. xxij. D.

Ut oratio oranti proffit quattuor de-
bet habere: sermone. xxij. L.

Orantem deus exaudit aliquando
ad votum: aliquando ad meritum:
sermone. xli. C.

Oratio est deo grata quando habet
tria: sermone. lxxix. h.

Ecclesia orat pro omnibus in para-
sceue: sermone. xc. j.

Osculate sunt christum quattuor p-
sone: sermone. lxxix. L.

Oues quedam sunt non dei sed dia-
boli: sermone. lxxij. A.

Oues diaboli sunt in inferno: sermo

Tabula

ne. lxxij. D.

Oves dei per quattuor signa cogno-
scuntur: sermone. lxxij. S.

Quibus suis. iij. voces dat pastor:
sermone. lxxij. J.

Attentia tribus iuris
approbatur: sermone.
xxij. C.

Panibus quinq; spiri-
tualibus quotidie refi-
cimur: sermone. liij. B.

Panis penitentialis tribus farina
conficitur: sermone. liij. C.

Panis sacramentalis formatus est
in utero virginali: sermone. liij. D.

Panis sacramentalis multiplici igne
est coctus: sermone. ij. E.

Panis iste quinq; vulneribus est in-
cisus: sermone. liij. F.

Panis infernalis conficitur ex pec-
cato: sermone. liij. G.

Panem celorum sancti manducant
sermone. liij. H.

Paralytici sunt quidam q̄stum ad
sensum: quidam q̄stum ad motum:
quidam ad vtrūq; sermone. iij. I.

Parentes honorare debemus prop̄
tres causas: sermone. xliij. B.

Honorare parentes et eis subueni-
re natura docet: sermone. xliij. E.

Christus honorauit matrem suam:
quia de ea curam habuit in vita: in
morte et post mortem: sermone
xliij. C.

A parentibus recipimus esse nutri-
mentum et documentum: sermone.
xliij. D.

Passiois christi meditatio sanat om-
nes infirmitates: sermone. xix. D.

Christus patiebatur vt elem̄ta pur-
garet: sermone. xxv. F.

Passionis christi memoria s̄ducit ad
conterendum: confitendum: et satis-
faciendum: sermone. xxx. A.

Passio christi dicitur calix: sermone.
xxix. A.

Sanguis christi habet dealbare:
sermone. xxx. D.

Dolor christi fuit in passioe magn⁹
intensius et extensius: sermo. xxx. E

Passio christi fuit communis: sermo
ne. lxxxij. B.

In passione christus fuit totus cale-
factus quod patet per quattuor: ser-
mone. lxxxij. H.

In passione christus traxit ad cele-
stia/terrestria/et infernalia: sermone
lxxxij. A.

Passio christi fuit virtuosa: sermone
lxxx. v. ff.

Passionis christi triplex memoriale
habemus: sermone. lxxxvij. H.

Passus est christus in toto corpore
sermone. lxxxix. J.

Qui dant adhuc ori christi acetum
osculum iude: sermone. lxxxix. K.

Passionem xpi agimus cum lamen-
to sanctorū cū gaudio: sermo. xc. E.

In passioe xpi br̄a xgo habuit nul-
tā amaritudinem: sermone. xcij. A.

Paup̄ patiē tria icōmoda: sermo. xxxj. D.

Pauper lazarus erat aurū dei. mar-
garita dei: sermone. xxxj. E.

Pauper christus fuit et vacuus in
vita: in morte: et post mortem: sermo
ne. lxxxj. B.

Pax olim tribus modis firmabatur
lxxxv. E.

Pacem debemus habere corde ore
et opere: sermone. xcviij. E.

Peccator tria incommoda patitur:
sermone. j. C.

Peccator tria bona perdit: sermone
primo. S.

Peccator admodum paralytici is-
cet quiescit et fetet: sermone. iij. A.

Peccator est seruus peccati: diaboli
et omnium vicioium: sermone. iij.

Peccator torquetur male peius pes-
sime: sermone. iij. C.

Peccatores penitentes intelligunt
per mare: sermone. viij. E.

Peccator in cena penitentie ponit.
iij. fercula. sermone. x. E.

Aduersus peccatores tres accusato-
res stabunt: sermone. xi. B.

Peccatorem esse dānandum diabo-
lus quinq; allegationibus ostendit
sermone. xi. C.

Generatio peccatorum seu malorum

Alphabetica.

habet tres differentias: sermo. xv. A.
Pctōi exhibet quattuor medicinas
medicus spūalis: sermone. xx. D.
Peccator significatur per filiaz cha
nane: sermone. xxiiij. D.
Peccator a deo se auertens incurrit
tres miseras: sermone. xxxv. A.
Ad conuersionem peccatoris tria re
quiruntur. sermone. xxxv. C.
peccatorem deus recipit quadrupli
citer: sermone. xxxv. E.
Peccator habet principium et finez
sermone. xxxviij. F.
Quidam peccata intelligunt: quidā
non ꝛ: sermone. xliij. A.
Peccatorem tria ad penitentiam in
ducunt: sermone. xliij. D.
Peccator est immundus: dei inimi
cus: sermone. xlv. D.
Peccator de peccato in peccatū ca:
dit ppter tres causas: sermo. xlv. E.
Peccatores sunt ponderosi et gra
ues: sermone. lvj. S.
Quod cecus. i. peccator sit illumina
tus tria sunt signa: ser. lxviij. A.
Peccatoris cōscientia est fenda tri
plici de causa: sermone. lix. A.
Peccatoris portatores ad infernuz
sunt quattuor: sermone. lix. F.
Peccator a multꝝ dz fieri. f. lix. S.
Quando peccator habet ex parte ve
ritatem sui ei obuiat misericordia
dei: sermone. lxxiiij. D.
Peccatrix maria deum per quattu
or offenderat: sermone. lxxiiij. B.
Qui de sanitate peccatricis infirmā
tur sunt sicut vespertilionis: sermo
ne. lxxiiij. F.
Peccatum assimilatur nubi et plum
bo: sermone. xiiij. D.
Omne peccatum aut fit per infirmi
tatē aut per maliciā: aut per inertia:
aut per ignorantia: aut per cōsuetu
dinem longam: sermone. xix. A.
Aliud est mou pctō: aliud p pctō: et
aliud in peccato: sermone. xxv. D.
Homo per peccatum fuit vulnera
tus cecatus in furto deprehensus:
sermone. xxxj. C.
Peccauit diues tripliciter in lingua

sermone. xxxj. S.
Peccatum mortale significat sebris
sermone. xlv. B.
Peccatum facit spiritualia insipida
sermone. xlv. E.
Peccatorum genera sunt diuersa:
sermone. xlvi. A.
Peccati dolor non debet esse paruꝝ:
sermone. xlvj. D.
Peccato nichil est pōderosius quod
patet ex multis: sermone. lix. C.
Peccatorum sunt tres differentie:
sermone. lix. E.
A peccato homo surgere non potest
propria virtute: sermone. lix. D.
Peccati occasiōes sunt multe: sermo
ne. xxiiij. A.
pena christi describitur tripliciter:
sermone. lxxxv. A.
pena xpi fuit acerbā ignominiosa
diuturna et iniusta: sermone. xcij. D.
penitentia aspera melius curat ꝛ.
sermone primo. B.
penitentia debet esse amara amari
or amarissima: sermone. j. D.
penitentis planctus triplici plan
ctui assimilatur: ser. j. F.
penitentia est nauis: sermone. vij. A.
Qui volunt penitentiam quattuor
pericula patiuntur: sermone. vij. B.
penitentibus dantur multa adiu
toria: sermone. vij. D.
penitentes per mare intelliguntur.
sermone. viij. E.
penitenti sūt tria necessaria sermo
ne. v. E.
In fonte penitentie lauantur pecca
toris omnia peccata: sermone. xix. C.
penitentia grauis imponi non de
bet tribus de causis: sermo. xxvij. E.
pro malis panis conficitur tribus
farinis: sermo. liij. C.
penitens significat per iumentum
cui chustus insedit: sermo. lxxix. D.
De his qui penitent in extremis du
bitat Augustinus: sermone. xcij. C.
In cena pēitētie peccator ponit tria
fercula: sermone. x. E.
Ad penitentiam tria peccatorem in
ducunt: sermone. xliij. D.

Tabula

Olim erant per diti angeli actiui cō-
tēplatiui et prelati: sermone. xxvj. F.
Peregrinus christus fuit propē plu-
ra: sermone. xcij. A.
Peregrinus fuit christus q̄stum ad
multa: sermone. xcij. B.
Peregrini vtuntur baculo ad tria:
sermone. xcij. D.
Peregrinus christus nichil habuit
de plano sed semper ascensus: sermo-
ne. xcij. E.
Peregrin⁹ christus habuit tria ho-
spitia: sermone. xcij. S.
Peregrinus dicitur q̄stum ad parti-
cularia: sermone. xcij. H.
Pericula multa sunt ambulanti-
bus per viam mundi: sermone. xxvj. C.
Petist chanaanea humiliter. vtiliter
feruēter ⁊ sapiēter: sermone. xxiiij. C.
Petere principatum vel pumatam
pro ignorante tolerabile est: pro con-
sentiente reprehensibile: pro se vitu-
perabile: sermone. xxix. B.
Piscina virtutem habet a tribus: v t
pater: sermone. xix. B.
Per piscem assatum intelligitur ca-
ro xp̄i in cruce assata: sermō. xcviij. E.
Pontifex christus dicitur tribus de
causis: sermone. xxvj. D.
Pontificis officiu⁹ est triplex: sermo-
ne. xxvj. E.
Potestas dei est magna: maior: ma-
xima: sermone. lxxxviii. L.
In corde quattuor potentie conside-
rantur: sermone. xcvi. C.
Purgatorium dicitur calix vini mix-
ti propter multa: sermone. xxx. S.
Predicans debet habere plura: ser-
mone. lxxv. A.
Magna est potestas prelatoru⁹: ser-
mone. xli. B.
Prelatorum correctionē subditi de-
bent reuerenter sustinere: sermone
xliij. C.
Prelati aliquando debent se osten-
dere superiores: aliquando inferio-
res: sermone. li. C.
Prelatus debet esse seuerus: discre-
tus et mansuetus: sermone. liiij. D.
A processione christi quidam fuge-

runt corpore et corde: sermo. lxxx. S.
In processione fecerunt christo sex
magnos honores sermone. lxxx. H.
Prophetam perfectum faciunt tria.
sermone. lxxv. C.
Prophetarum corda tangit spiritus
sanctus: sermone. lxxvj. A.
Tres prouincias habet deus. sermo-
ne. xcviij. D.

Querunt multi christum
nec inueniunt quia non
querunt vbi est sed vbi
non: non est: sermone
lxxvij. B.

Quidā quesierunt chri-
stum post resurrectionem in mane
quidam in vespere quidam in nocte
sermone. xciiij. B.

Quietem homini in domo non dāt
tria: sermone. xxiiij. K.

Ne aliquis recidiuet necesse est vt a
quattuor sibi caueat: sermo. xx. C.

Reciduationis pericu-
lum attenditur ex par-
te trium sermo. xx. D.
Tria induxerit deus vt
nos redimeret: sermo-
ne. lxxv. E.

Refectio mundi habet imperfectio-
nem: admixtionem: sermō. xxxix. B.

Reficimur quotidie quinq; pambus
spiritualibus: sermone. lv. B.

Tres regulas christus dedit prela-
tis: sermone. xxvj. A.

Regule subditorum sunt tres: ser-
mone. xxvij. E.

Regula viduarum habet quattuor
capitula: sermone. lx. C.

Reliquie quedam sunt dispergende
quedam colligende: quedam erogā-
de: sermone. li. S.

Remedium contra concupiscentiaz
est triplex: sermone. lvij. C.

Remedium triplex dedit christ⁹ cō-
tra naufragium: sermone. lxxvj. B.

Reprehendentes alios debent esse
parentes: sermone. lxxvj. S.

Reprehendere voluerunt iudei chri-
stum multipliciter: sermone. lxxvij. A.

Reprehēdi nolūt tria genera homi-

num. sermone. lxxx. E.
 Ante resurrectionem in christo tres
 substantie videbantur. sermone.
 lxxvij. C.

De resurrectione christi gauise sunt
 omnes creature. sermone. xcij. ff.

De resurrectione debet gaudere ho
 mines ppter multa sermoe. xcij. S.

Christus resurgens petrum solum
 nominauit triplici causa. sermone
 xcij. D.

Post resurrectionem christi cicatri
 ces retinuit ppter tria. sermo. xcij. J.

Christus resurrexit potenter veraci
 ter et apparuit misericorditer. Ser
 mone. xcvi. A.

Ad resurrectionem primam requi
 runtur duo dies: ad secundam tres
 sermone. xcvi. B.

Christus resurgens mestos letifica
 uit timidos confortauit. sermo. xcvi. S.

Christus resurrectionem suam per
 omnes quinque sensus ostendit. sermo
 ne. xcviij. A.

In rosa inueniuntur tria. sermone.
 liij. A.

Septime diei que dicitur
 sabbatum magna digni
 tas. sermone. xcviij. A.

Sabbatum consecratur
 bte marie ppter multa.

sermo. viij. A.

Si corpa licebat sabbato curari ml
 tomagis animas. sermone. lv. D.

Sancti aliquando adiuant: in pun
 cipio. aliquando in medio aliquando
 in fine. sermone. lxxij. D.

Sanctorum nomina in quattuor lo
 cis scripsit deus. sermone. xlix. E.

Sancti veteris testamenti distingui
 tur i duos ordines. sermone. xxj. D.

Sancti sunt deo cari. deo amici deo
 charissimi sermone. xxx. ff.

Sancti viri seruiunt deo omnib⁹ sen
 sibus. sermone. xliij. C.

Sancti quedam opera homine ostendunt
 sed non faciunt. ser. lxxij. h.

Sanguis xpi habet dealbare. ideo
 habet naturam lactis: sermo. xxx. D.

Item. lxxxvij. J.

Si sanguine christi abluimur a septem
 vitis mortalibus mundamur. ser
 mone. xxxix. E.

Sanguis aliquando est putridus ali
 quando superfluous aliquando neces
 sarius. sermone. lvj. C.

Sanguis xpi fuit clavis dei: aqua vi
 et precium dei: sermo. lxxxvi. C.

Sanguinem christus fudit propter
 quattuor sermone. lxxxvi.

Sanguinem christi recipiendo ab
 omni impuritate mundamur. sermo
 ne. lxxxviij. D.

Satisfactionis partes sunt tres. ser
 mone. xx. B.

Sapiens in ope suo attendit ad tria
 sermo. lxxxviij. B.

Salua aliquando amara. aliquando insipida
 et aliquando dulcis. sermoe. lvij. h.

Sententia quattuor modis impeditur.
 sermone. xij. E.

Sententia fit iniqua tripliciter. ser
 mone. lxxv. D.

Sepulchrum christi fuit nouum tri
 plici de causa sermone. xcj. B.

Sepulchrum non fuit suum triplici
 de causa. sermone. xcj. D.

Sepulchrum fuit clausum triplici ra
 tione. sermone. xcj. E.

In sepulchro iusti christus voluit se
 peliri non pylati. sermone. xcj. S.

Sepulchrum in quo sepeliri debemus
 est ipsa religio. sermoe. xcj. L.

Sepulchrum christi erat clausum tri
 pliciter. sermo. xcij. h.

Serpens infernalis habet corpus
 caput et caudam serm. x. S.

Serpens per quattuor expellit. ser
 mo. xxxviij. C.

Serui cum dominis habent quattu
 or communia. sermo. iij. C.

Deo et mundo simul non seruitur. et
 ostenditur tripliciter. sermo. lxxj. S.

Similitudo triplex est inter deum et
 hominem. sermo. lxxii. ff.

Societatem nobilem christus habu
 it in vita. sermo. xciiij. A.

Qui malam societatem vitat: quat
 tuor mala vitat sermone. xl. E.

Sol ouiri duply et. sermo. xciiij. ff.

Tabula

Nomine solis christus intelligitur qui
 dupliciter fuit ortus. ser. xciiij. S.
 Superbia est quoddam trinitum que
 habet duas vias sermo. xxviiij. B.
 Superbia perducit ad profundita-
 tem inferni. sermo. xxviiij. C.
 Superbia est causa dissensionis sicut
 humilitas est causa pacis: sermone
 xxix. E.
 Superbie seu tumoris quattuor sunt
 species sermo. xlvj. E.
 Superbia est in affectu in intellectu
 et in actu: sermone. lvij. D.
 Superbus pacem conscientie habe-
 re non potest: sermo. lxxiiij. h.
 In speculo quod est christus omnes
 deformitates reprehendimur. sermo
 ne. lviiij. D.
 Duodecim stelle sunt duodecim or-
 dines: sermone. xxxvi. E.
 Spiritus sanctus dicitur flumen: ser-
 mone. lxxviiij. f.
 In flumine spiritus sancti diuersi di-
 uersimode introducuntur: sermone
 lxxviiij. S.
 Spiritus sancti flumen dat sanctis sci-
 entiam: sermo. lxxviiij. h.
 Spiritus in extremis est deo commendatus
 propter tria: sermo. lxxxiiij. C.
 Spiritus quorundam est vetustus
 propter maliciam: sermone. xxi. C.
Tria tabernacula habet
 homo in anima: sermo-
 ne. xxi. C.
 Tres tabernas voluit
 habere petrus in quo vinum
 spiritus sancti vendere
 sermone. lxxviiij. E.
 Extra templum celeste proijcitur
 superbi. auari. luxuriosi. et hypocri-
 te sermone. liij. E.
 Templum ciuitatis celestis christus
 est ratione diuinitatis et humanita-
 tis: sermone. liij. f.
 Templi dedicatio fit tripliciter: ser-
 mone. lxxi. A.
 Triplex tempus christus habuit: ser. lxxi. S.
 Tentari christus voluit ut nostras vin-
 ceret tentationes: sermone. ix. A.
 Diabolus tentauit christus tribus

telis: sermone. ix. B.
 Diabolus tentans incipit a leuiori-
 bus: sermone. ix. C.
 Christus tentationes vicit sapienter for-
 titer et perseueranter: ser. ix. D.
 Christus tentari voluit ut tentatis sci-
 ret misereri: sermone. x. f.
 Fideles tentantur seu impugnantur
 per prospera et aduersa: ser. xxxiiij. f.
 Diabolus tentat aliquos quorum sunt
 quattuor genera: serm. xxxviiij. A.
 Tenebre infernales dicuntur exterio-
 res diuersimode: sermone. liij. h.
 In tenebris erat genus humanum
 ignorantie in profunditate: ser. lxxviij. D.
 Terra est triplex scilicet mundialis
 celestis: et infernalis: sermo. xliiiij. B.
 Testimonium dedit pater et filius et
 spiritus sanctus quod christus fuit deus
 sermo. lxxi. D.
 In turbis tria fuerunt. sermo. li. J.
 Tria sunt que naturaliter attrahunt
 sermone. lxxx. E.
 Christus ad se traxit sex modis. f. lxxxiiij. B.
 Contristatur christus ex tribus. ser. xciiij.
Anagloria potest acci-
 dere in principio: in me-
 dio: et in fine. ser. v. E.
 Vane glorie vicium est
 omnibus commune nec
 facile vincit potest pro-
 pter duo. sermone. xxij. D.
 Quinq; verba documento plena di-
 xit christus: sermo. ix. f.
 Verbum seu sermonem dei seruantes
 tria bona consequuntur: sermone.
 xviiij. A.
 Verbum dei triplicem habet virtu-
 tem sermo. xviiij. A.
 Verbi dei est triplex efficacia: sermone
 xviiij. B.
 Veritas opponitur falsitati dupliciter
 sermo. xviiij. B.
 Christus quattuor veritates ponit in
 euangelio. sermone. lxxv. B.
 Veritas est multis odiosa: sermone
 lxxv. D.
 In veritate quis peccat tribus mo-
 dis sermone. lxxi. R.
 Due sunt vie et duo fines viarum: ser

mo. xxviii. A.
 Quidam vadunt per viam rectam: et quidam viam distortam. ser. lviij. B.
 Via anime decedentis est multiplex sermone. lxij. A.
 In via quattuor non permittunt errare: sermone. xcvi. ff.
 Vestimenta diuersorum colorum sunt virtutes sermone. lxxix. S.
 Trias genera vestium christus habuit: sermone. xc. A.
 Trias sunt signa viduarum: sermone. lx. D.
 In viduitate melius est esse quam transire ad secundas nuptias: sermo. lx. ff.
 Vineas mystice est ecclesia: sermone. xxxiiij. B.
 Sepes circa vineam ecclesie est custodia angelorum: sermo. xxxiiij. C.
 Vineas torcular est crux: sermone xxxiiij. D.
 Vineas turris est fides: sermone. xxxiiij. E.
 Vineas dicitur anima: sermo. xxxiiij. B.
 Vineam id est animam deus plantauit in corpore propter tres causas. sermone. xxxiiij. C.
 Vineas sunt quattuor fossores: sermone. xxxiiij. E.
 Tres mali vindemiatores veniam vindemiant: sermone. xxxiiij. ff.
 Vinum purum est in celo: fex in inferno. mixtum in mundo: sermone xxxix. C.
 Per vinum intelligitur iocunditas mentis: sermone. lxxvij. ff.
 Virtus patientie est soror christi virtus fidei: filia christi: virtus humilitatis est mater christi: virtus orationis est nuncius christi: sermo. xxiiij. B.
 Virtus consistit in medio quod patet ex multis. sermone. xcviij. B.
 Visio seu cognitio in presenti vita est serotina. in celo meridiana. in inferno nocturna: sermone. viij. E.
 Ex eo quod boni vident malos et mali bonos quinque colliguntur: ser. xxxij. C.
 Ex visione corporis christi sancti habent dulcedinem: sermone. lvij. ff.
 Visio seu respectus christi sanat vulnera peccatorum: sermone. lxxvi. h.

Vita presens intelligitur per sinistram et vita beata per dexteram. sermone xxxix. D.
 Vita actiua est melior utilior et fructuosior vita contemplatiua: sermone. lxij. B.
 Vita actiua intelligitur per dauid: contemplatiua per hierusalem: sermone: lxxvij. B.
 Vitae sunt duo signa scilicet sensus et motus: sermone. xcviij. ff.
 Vitui duo se vident: mortui non: sermo. lxxix. h.
 Ubera tria sunt in anima: sermone. xcij. E.
 Unguentum est triplex: sermone lxxiiij. E.
 Usurarius est peior iuda: sermone xlvj. E.
 Vulnerari voluit christus in capite: in manibus: et in pedibus: sermone lxxxv. h.
 vulnera aliquando sunt recentia: aliquando inueterata: aliquando. xc. sermone. xcviij. J.
 Vulnera christus non sine causa ostendit in tribus locis: sermone. xcviij. B.
 Vulnerum cicatrices christus seruat ratione sui: et ratione nostri: sermone. xcviij. ff.
 Vulnerum seu cicatricum representatio est pro nobis apud patrem intercessio: sermo. xcviij. S.
Vultus dicitur quod dicitur in baple na documento. ff. iij. ff. Christus iurat aliquando non inuitatus iuravit: sermone. iij. S.
 Christus curat velociter: facilliter et totaliter: sermone. iij. E.
 In christo fuit caro: anima et deitas sermone. viij. D.
 Christus vicit tentationes sapienter et. sermone. ix. A. D.
 Christus ieiunando: ostendit quod sit omnipotens deus: sermone. x. D.
 Christus tentari voluit ut tentatis sciret misereri: sermone. x. ff.
 Christus tria loca intravit: sermone

Tabula

- xiij. A.
In christo fuit paupertas: humilitas:
et puritas: sermo. xv. C.
Christi fratres sorores et matres sunt
boni. sermo. xvj. B.
Christus de matre sua curam habu-
it in sua infantia: sermo. xxij. f.
Christus chananee quattuor ma-
gnas duritias ostendit: serm. xxiiij. A.
In christo commendatur magna mi-
seratio sermo. xxij. A.
Christus in quantum filius dei habet
tria sermo. xxv. A.
Christus habet quoddam supremum
medium et infimum. sermo. xxv. B.
Christus in quantum filius hominis tria
de eo dicuntur: sermo. xv. E.
Christus patiebatur ut elementa pur-
garet: sermo. xxv. f.
Christus in cruce exaltari voluit: ser-
mone. xxvj. A.
Christus docuit de cruce quattuor
lectiones: sermo. xxvj. B.
Christus clamavit in cruce multipli-
citer: sermo. xxvj. D.
Christus tribus vicibus esurivit: ser-
mone. xxix. B.
Christus semper fuit cum matre in
triplici statu: sermo. xxvj. E.
Christus curatione ostendit poten-
tiam: sapientiam et bonitatem: ser-
mone. xxxvij. B.
Quod christus in beelzebub non e-
rit demonia: ostendit quattuor ratio-
nibus: sermo. xxxvij. B.
In christo est duplex natura: divina
et humana: sermo. xxxix. A.
Christus vocat phariseos ypocry-
tas: plantas eradicatas: et cecos: ser-
mone. xliij. A.
Christus de matris cura habuit in vita:
in morte: et post mortem. ser. xliij. C.
Christus ibat predicando sine expen-
sis: sine equis: sermo. xlv. f.
In christo fuit veritas doctrine: mi-
sericordia et iusticia: sermo. xlix. C.
In christo fuerunt duo natura dis-
cretio et iusta operatio. ser. xlix. D.
Christus per humilitatem magis se in-
clinavit quam se inclinare potuit: sermo
ne. l. A.
In christo fuit magna clementia: po-
tentia: et providentia: sermo. lj. A.
Christi potentia ostenditur in duo-
bus sermone. lj. D.
Christus suam iniuriam patienter
portavit: dei autem et discipulorum
non portavit: sermo. liij. A.
Christus scitur unde sit quantum ad prin-
cipium: medium: et finem: sermo. lv. D.
Christus per quattuor remedia in-
firmutates sanavit: sermo. lvj. B.
Christus tres mortuos suscitavit:
sermone. lix. D.
Quare christus non statim venit ad Laza-
rum sicut ad regulum: sermo. lx. A.
Quare sorores lazari non petebant
christo fratris suscitationem serm. lxi. B.
Christus diligit contemplantes / ope-
rantes / et a peccato surgentes: sermo
ne. lxij. C.
In christo sunt tria per que defendit
homines ne errent: sermo. lxiiij. B.
Christus lux est mundi: et Maria ma-
ter eius lux est: sermone. lxiiij. A.
Christus ponit quattuor veritates que
iudei contradixerunt serm. lxv. B.
Christum iudei existimabant. l. an-
norum propter multa: sermo. lxv. C.
Christus habuit contra furorē iudeo-
rum quinq; remedia: sermo. lxv. E.
Christus dicitur pontifex triplici de cau-
sa sermone. lxvi. D.
Christus queritur et non inuenitur / quod
non queritur ubi est: sermo. lxvij. B.
Christus est in dextera dei / in gloria
dei in luce dei: sermone. lxvij. C.
Christus ad aquam gratie nos iui-
tat sermone. lxvij. E.
Christus stabat paratus non fluere
sermone. lxix. B.
Christus fuit in triplici statu: ser-
mone. lxix. C.
Christus subtraxit presentiam suam
triplici de causa sermo. lxix. D.
Christo imponebant iudei tria: ser-
mone. lxix. E.
Inter christum et iudeos erant tres
differentie sermo. lxix. f.
Christus habuit triplex tempus: ser-

mone. lxxix. .S.

Christus fecit quedam opera q̄ ostē
debant humanitatem et quedaz dei
tatem: sermone. lxxj. C.

Christus q̄ fuit deus testimoniis de
derunt: pater et filius et spiritus san-
ctus: sermo. lxxj. D.

Christum tria induxerunt nos mi-
sericorditer redi. sermo. lxxvj. E.

Christi caro fuit tribus colorib⁹ de-
picta sermo. lxxvj. S.

In christo est cera humanitatis et
mel deitatis: sermo. lxxvij. J.

Christo quattuor obsequia sunt ex-
hibita sermo. lxxix. A. C.

Christus vadens ad mortem hono-
rem recepit cum alias regnum re-
spueret sermone. lxxx. B.

Christus exaltari voluit in aere tri-
plici de causa sermone. lxxxj. A.

Christus fuit mediator inter deum
et hominem sermo. lxxxij. C.

Christus dicitur agnus: mansuetus
et victimatus: sermone. lxxxij. A.

Christus emisit vocem pie conque-
stionis sermo. lxxxij. ff.

Quicquid fuit in christo fuit virtuo-
sus sicut balsamo: sermo. lxxxv. C.

In christo fuit caro tanq̄ herba: ser-
mone. lxxxv. D.

Christ⁹ ē vernus: sermo. lxxxvj. D.

Christus dedit multa documenta sã-
ctitatis exempla et contulit benefi-
cia: sermone. lxxxix. A.

Christus habuit in corpore mortali-
tatem: in anima passibilitatem: ser-
mone. xcij. N.

Christus habuit tria hospita: sermo-
ne. xcij. S.

Christ⁹ cicatrices retinuit post mor-
tem propter tria: sermo. xcij. J.

In christo fuit myrrha: thus: et bal-
samum: sermone. xcviij. D.

¶ Explicit

T A B U L A.

31

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

Incipit quadragesimale aureū s̄ clarissimū doctoris magistri Jacobi de voragine epi Januensis: duos quotidie continens sermones.

In die cinerum. Sermo primus.

Alia popu-

li mei induere cilicio
 ⁊ aspergere cinere: lu-
 ctū vniuersi fac tibi
 planctū amarū. Hier.
 vi. Quis solēntas q̄dragesimalis in
 sequenti dñica inchoet ecclia tñ hos
 quattuor dies p̄cedētes addidit vt q̄
 dragenari⁹ nūer⁹ impleat. A p̄ma em̄
 dñica vsq̄ ad pascha quadraginta-
 duo dies sūt de quib⁹ dū sex dies dñi
 cales subtrahunt: solūmō. xxvi. ie-
 iunabiles remanēt: ⁊ iō addūtur isti
 q̄ttuor dies p̄cedētes vt sacer nūer⁹
 xl. die ⁊ impleat quē xp̄us suo ieiunio
 cōsecrauit. Sūt tñ quedā alie rōnes
 mystice q̄re poti⁹ i quarta feria q̄ in
 alia feria istō ieiunū inchoatur. A
 p̄ma est: q̄a in quarta feria mors
 xp̄i fuit tractata et cū deliberatione
 fir mata. s. feria q̄rta añ dñicā de ra-
 mis. Nā tūc p̄cipes sacerdotū cuz
 seniorib⁹ ppli⁹ p̄gregati sūt i atrium
 Cayphe. p̄ncipis sacerdotū ad quos
 iudas accessit: ⁊ xp̄m tradere p̄misit
 ⁊ illi pecuniā dare polliciti sūt. Quia
 iḡ penitentiā quadragesimalē faci-
 ni⁹. Ut xp̄o patiēti p̄patiamur. Et e-
 ius mors fuit in quarta feria tracta-
 ta: iō merito quarta feria hoc ieiuni-
 um inchoatur. Secunda ratio est:
 quia in feria quarta sol et luna et ce-
 tera celi luminaria creata fuerunt.
 In principio em̄ creauit deus quā-
 dam nubeculā lucidā qñ dixit. fiat
 lux et facta est lux: et illa nubecula
 tres dies solē p̄cedētes illumina-
 uit quadā tenui claritate quemad-
 modū diluculo fieri solet. Quarta
 autē feria sequēti vt dictū est deus. so-
 lem ⁊ cetera lumina fecit. et iō die-
 es illa dies plene charitatis fuit to-
 tum autem tempus nostrum est te-

nebrosū tempus autem quadra-
 gesimale est lucidum tempus. iuxta
 illud. Ephe. v. Eratis ei aliqui tene-
 bre: nūc aut lux i dño. Cōueniēs iḡ
 fuit vt t̄ps tā lucidū i die lucida in-
 choationē inciperet. Tertia rō est qz
 feria quarta dies mercurij vulgari-
 ter nuncupatur. Est aut mercurius
 planeta celestis q̄ s̄m astrologos re-
 gnat in virgile dñatur aq̄ semp est cū
 sole ⁊ p̄est facūdie. disponit enim
 hoies ad faciūdiā ⁊ eloq̄ntiā acq̄ren-
 dā. Cñ v̄z Act. xiiij. q̄ gētiles voca-
 bāt paulū mercuriū q̄ erat dux v̄bi.
 Recte iḡ ieiunū i die mercurij in-
 choatur ad innuēdū q̄ hoies in hoc
 tpe debēt h̄re mūditiā corpoz abun-
 dantiā lachrymar: p̄seueratiā bono-
 rū operū: vt. s. semp sint cū sole. i. cū
 xp̄o. Predicatores aut debēt h̄re fa-
 cūdiā p̄dicationū: ⁊ iō vt istud iei-
 unū facili⁹ suscipiat hodie sc̄a mater
 ecclia fideles ad memoriā sue mor-
 tis inducit dum i capitibus cineres
 ponit ad q̄b etiam p̄pheta imo etiā
 dñs p̄ p̄phetaz nos in v̄bis p̄missis
 inducit dicēs. Filia ppli mei ⁊c. Po-
 pulus aut dei est pplis xp̄ian⁹. Filia
 ergo ppli dei est aia cuiuslibz xp̄ia-
 ni. Quā qdē aiam dñs ad tria hortat
 tur. s. Ad dure p̄nie assumptionē: cū
 dicit. Induere cilicio ⁊c. Ad mortis
 meditationē: cū dicit cōsp̄gere cine-
 re ⁊c. Ad pctōz dolorē cū dicit. Lu-
 ctū fac tibi plactū amaruz. P̄io iḡ
 hortat ad dure p̄nie assumptionem
 cum dicit induere cilicio. B Cilic-
 iū em̄ ē indumentum durum et as-
 sperum de pilis cameloz cōtextum.
 per q̄b penitentia aspera significat
 que qdē melius curat pctā q̄ leuis
 Sicut v̄t Chyiso. p̄ tria exēpla super
 Mat. primuz est: qz medicina alpa
 melius curat malos humores q̄ le-
 uis. Scdm est q̄a malas herbas me-
 li⁹ eradicat rastū ferrū q̄ ligneum
 Tertū est qz malos nodos lapidum
 meli⁹ p̄scindit malle⁹ ferre⁹ q̄ plum-
 beus. C pctōz qdē tria incōmoda
 patit. Primū est: qz est plen⁹ corru-

In die cinerū. Sermo primus.

ptis humorib⁹ viciorū. p̄. Corrupti sūt ⁊ abhōiabiles facti sūt i iūctatib⁹ suis. iō idiget medicia. i. penitētia amara. Esa. xxxviii. Ecce i pace amaritudo mea amarissima. **D** Amari- tudo ei penitētiū q̄ ē cā pacis i p̄sciē- tia dz esse amara amarior amarissima. Amara qz pactū qd̄ i baptismo cum deo fecerat cū abtenuciauerat diabo- lo ⁊ oib⁹ p̄p̄is ei⁹ p̄fregit. Amarior qz tiorē dei postposito p̄ mltra cūria di- scurrit. Amarissima qz deū ei⁹ gr̄az pdidit. Un̄ h̄ie. ij. Scito ⁊ vide qz ma- lū ⁊ amara ē reliq̄sse te dñz deū tuū ec- ce qz pctōr deū perdidit: ⁊ nō esse ti- morē ei⁹ ap̄d te. ecce qz ei⁹ tiorē post- posuit ⁊ abiecit. ⁊ iō p̄ diuersa facino- ra discurrat: a sc̄lo cōfregisti iugū ru- pisti vicula. ecce qz pactū baptisma- le fregit. Scdm̄ icōmodū ē qz pctōr h̄z multas radices malaz p̄cupiscē- tiar: q̄ qd̄ extirpāde sūt rastro fer- reo. i. duro ieiunio. vñ Coll. iij. Mor- tificate mēbra v̄ra q̄ sūt sup̄ trā. for- nicationē ⁊ imūdiā libidinē p̄cupi- scētā malā. Nisi ei male herbe radi- cit⁹ extirpent: cito germināt malos fruct⁹. heb. Ne qua radix amaritu- dinis surū germinās ipediat ⁊ p̄ il- lam inq̄netur multi. Sūt ei aliq̄ qui malos herbas eradicāt tm̄ q̄stuz ad folia. et iō adhuc renascuntur: tales sunt q̄ pctā q̄stū ad exteriora opera q̄nqz relinquūt cōsensum tm̄ non de- serūt. et iō inuenta oportunitate ad pctā redeūt. Alij partē radicis fran- gūt ⁊ aliā partē relinquūt. tales sunt q̄ cōsensuz deserūt: s̄ tm̄ malas cogi- tationes patiunt⁹ q̄ sepe in pctā rela- bunt. Alij sūt q̄ radices herbarū fun- ditus extirpāt. illi sunt q̄ malas cogi- tationes a corde suo eradicant. ⁊ iō vltari⁹ germinare nō p̄nt. Tertiu⁹ in- cōmodū est: qz pctōr penitēs alliga- tus est adhuc nodis et nexibus pctō- rū. Quidā tm̄ h̄nt istos nexus factos de stipula: alij de feno: alij de ligno. Juxta illō. j. Coz. iij. Si q̄s supedi- ficat lignum fenū stipulā p̄ q̄tria pe- ne purgatorij intelligunt. Istos autē

nexus meli⁹ frāgit malleus ferre⁹. i. penitētia dura q̄s leuis. Un̄ Augu. Maiorē quisqz in se seueritatē dz ex- ercere: vt a se iudicatus min⁹ iudice- tur a deo. Sc̄do hortat aīa ad mor- tis meditationē. cū dz cōsp̄rgere ci- nere: sicut hodie etiā i capitib⁹ cine- re aspergimur ⁊ dz nobis memento q̄a cinis es ⁊ i cinerē reuerteris. hō quidē de cinere ē format⁹ ⁊ cinerēū portat corp⁹ ⁊ in cinerē redigendus est. Un̄ Gene. iij. Reuerteris in terrā de qua sumpt⁹ es: ecce qz de terra fa- ctus es: qz puluis ecce qz cinerē por- tas corpus ⁊ in puluerē reuerteris. ecce qz in puluerē siue in cinerē redi- gendus es. Si ergo ab aliquo pete- res vnde venis qd̄ portas aut q̄ va- dis. posses r̄ndere de cinere cinerē ⁊ in cinerē: hoc est de cinere venio: ci- nerem porto: ⁊ in cinerē redeo: iō dz ter hominū terra. h̄ere. xxij. Terra terra audi v̄bū dñi. i. tu hō q̄ve- nis de terra ⁊ portas terrā: ⁊ qui va- dis in terrā audi v̄bum dñi quod ti- bi hodie dicit dñs per ecclesiā suam memēto: qz cinis es ⁊ in cinerē reuer- teris. **E** Utile autē ē habere memo- riā huius cineris triplici de causa. primo qz cinis terrā fecūdat sic me- moria mortis ad bñ opandū sollici- tat: vñ greg. Valde se sollicitat i bo- no ope. q̄ sp̄ cogitat de extremo fine Sc̄do qz cinis ignē cōseruat ⁊ maxi- me si est calid⁹ qz frigid⁹ cinis ignē extinguit: sic ⁊ memoria mortis cor- di feruētē impressa gr̄az sp̄ssanti cōseruat. Sunt tm̄ quidā qui frigidā istā memoriā mortis h̄nt sicut illi q̄ aīam cū corpore meriturā credūt ta- lis memoria potius gr̄am extinguit q̄ cōseruet. Tertio qz cinis mac̄las lauat. sic memoria mortis lauat oēs mac̄las pctōz. Un̄ Eccli. viij. Memo- rare nouissima tua ⁊ ieternū nō pec- cabis. Lauat ei maculā sup̄bie si q̄s ei ad instar pauonis gliat in p̄nis stutū. pedes. i. finē suū p̄sideret ⁊ sic sup̄bia eius deponet. Eccli. x. Quid sup̄bis tra ⁊ cinis: Lauat ēt mac̄las

luxurie: sicut enim bestia cum cauda expellit muscas: sic homo cum mortis memoria expellit cogitationes immundas. Greg. Nichil sic ad domandum carnis desideria valet quod vniuersum quod hic diligit quale sit futurum post mortem penset. Lauat et maculas auaricie nullus etiam diuitias deo congregare quam considerat quod in fine nihil portat nisi nuditatem: saccum et cinerem. Job. i. Quod egressus sum de utero matris mee: nudus reuertor illuc. Item eiusdem. xvj. Saccum consumi super cutem meam et operui cinere carnem meam. Tertio hortamur ad peccatorum dolorem: cum dicitur. luctum vniuersi fac tibi placitum animum. **P**lacitum penitentis placitum triplici debet assimilari. scilicet placitum matris vniuersum plangentis. Placitum draconis: et placitum structionis. vnde Mich. ij. faciem placentium ve lut draconum: et luctum quasi structionum. nam dolorosior placitum inter omnia animalia rationalia est placitum qui sit pro morte vniuersi: dolorosior placitum inter omnia animalia irrationalia est placitum draconis dolorosior inter omnia volatilia est placitum structionis. **P**ecator quidem tria bona perdit. primo animam suam: ideo deo plangere. ad instar mulieris vniuersi plangentis. vniuersa nostra est anima nostra: quia vna tantum habemus. si enim duas habemus non possemus vna perditam: super aliam consolari. Secundo perdit peccator caput suum. id est deum suum: ideo deo plangere ad instar draconis: dracho enim et quilibet serpens caput custodit et corpus exponit. sic quilibet deo exponere corpus macerationi et perditioni: ut possit custodire caput suum. id est deum suum. Sed dicitur quod elephas inueniens draconem in semitis caput eius cum planta perit: et dracho maximum placentium facit. Si etiam diabolus in nobis occidit deum quam nos ad peccatum trahit: ideo debemus plangere et dolere. Tertio peccator perdit omnia sua merita: et ideo deo plangere ad instar structionis. Constructio enim oua sua in puluere calido dereliquit ut foueantur ibi deum et sicca relinquit: sed rediens et a be-

stis ea conculcata inueniens magnus ululatum facit. Oua nostra sunt merita nostra que tunc demones conculcant quando ad animam per consensum intrant. Juxta illud Job. xx. Uadent et venient super eum horribiles: ideo peccator deo plangere et dicere. Misere mei deus quam conculcauit me homo. **E**adem die cinerum. Sermo. ij.

Comparatus

sum luto et assimilatus faulle et cineri Job. xxx. **M**iseriam perditionis humane describit sanctus Job in verbis premissis: ex parte principij medij et finis. Nam ex parte principij homo habet utilitatem: quia de luto formatus: cum dicitur. Comparatus sum luto. Ex parte medij habet vanitatem et mutabilitatem: quia multiplici mutabilitate circumdatur cum dicitur. Et assimilatus sum faulle. Ex parte finis habet miserabilem penitentiam: quia in cinerem redigendus cum dicitur. cineri. **C**irca primum notandum quod homo sit ex quatuor elementis: deum in compositione corporis humani parum posuit de tribus elementis: et multum de luto siue de terra. Elementum quidem aque manifestatur in ipsis humoribus. Elementum ignis in calore naturali et in luce visiva. Elementum aeris in respiratione flatu elementum vero terre in carne et ossibus. Et sic patet quod deum multum posuit de terra ibi. et parum de ceteris elementis. Parum ibi posuit de igne ut homo parum haberet de igne cupiditatis: auaricie et iracundie et tamen aliqui videntur esse de igne facti: quia nimis sunt superdicto igne inflammati. i. Job. ij. Totus mundus in maligno posuit est. id est in malo igne parum metiam posuit de aere: ut homo parum haberet de electione superbie: et tamen aliqui videntur esse de aere facti: quia nimis sunt superbi. Non fuit mirum si parum angelus superbiuit: quia nichil de luto habuit. Sed mirum est quam homo deest vile luto intumescit. Eccl. x. Quid superbis terra et cinis. Tales pascuntur vento Osee. xij. Effraim pascit ventum

Ventus tñ non pascit: sed inflat. Et q̄ sunt inflati: ideo aliqua leui febre pūcti statim detumescunt. Parū etiam posuit de aqua: vt hō haberet parum de leuitate ⁊ incōstātia. Et tñ aliq̄ videtur de aqua eē facti: q̄ leuitate nimia agitati Job. xxiij. Leuis est sup faciē aque. De talib⁹ d̄r Eccl. xxvij. Stult⁹ vt luna mutat̄. Nā luna modo est plena: mō media: mō min⁹ q̄ media: mō vacua. Sic multi in ista quadragesima: incipiūt bene ieiunare deuote orare: ⁊ largas elemosinas dare: isti sunt luna plena. Postmodū dimittūt ieiunia: tñ faciūt elemosinas ⁊ orationes isti sunt luna media. Et deinde dimittunt ieiunia ⁊ orōnes: tñ faciūt adhuc elemosinas: isti sunt luna min⁹ q̄ media. Deinde dimittūt totū: isti sunt luna oīno vacua: iō bñ d̄r. Stult⁹ vt luna mutat̄. Multū aut̄ de⁹ in p̄positiōe humani corporis de elemēto terre posuit. Tertia em̄ est elementū frigidū te infimum. q̄ sicut d̄r Eccl. i. Terra sūt in eternū stat. Ex his ergo innuit q̄ hō dz habere frigiditatem contra estū concupiscētie: auaricie et iracundie. Debet habere inferioritatem cōtra tumorem superbie ⁊ dz habere firmitatem cōtra leuitatem inconstātie: ideo d̄r Eccl. v. Non ventiles te ad omnē ventū: ecce q̄ nō dz habere eleuationē superbie. Esto firmus in via dñi: ecce q̄ nō dz habere infirmitate ⁊ inconstantie. Esto mansuetus ad audiendū verbū dñi: vt intelligas: ecce q̄ non debet esse inflatus iracundia: sed patiens ⁊ māsuetus. Scda miseria hōis attendit̄ ex parte medij. i. ipsius vite que est medium inter natiuitatē et mortem. In qua quidem vita habet mutabilitatem: ideo assimilā fāuille. Sicut em̄ fauilla est leuis et leui statu dispergitur: sic vita hominis est mutabilis ⁊ multiplici variatur mutabilitate: vnde Job. xij. Homo nat⁹ de muliere breui viuēs tēpore ⁊c. **C**istā autē mutabilitatē habet hō i corpore: in mente ⁊ i operatione. Prima est ad similitudinē herbe. Secun-

da ad similitudinē status. Tertia est ad similitudinē vmbre. Primo quidē herba virescit: deinde floret: deinde arefcit. vltimo marcescit. Sic corp⁹ hōis virescit in sanitate: floret in iuuentute: arefcit in senectute: marcescit in morte. Esa. xl. Omnis caro fenū: ⁊ omnis glia eius quasi flos fenū: exsiccātū est fenū: ⁊ cecidit flos ⁊c. et Jaco. i. Ort⁹ est sol cū ardore: ⁊ arefcit fenū: ⁊ flos eius decidit: ⁊ decorrult⁹ et⁹ deperit. Scda mutabilitas est in mente. Nā scdm Ber. mēs nostra a mundo hz cogitationes curiosas: a carne voluptuosas: a diabolo maliciosas. potest etiā dici q̄ a deo hz cogitationes gratiosas. Cogitationes aut̄ gratiosae sunt qñ q̄s cogitat qualiter pōt placere deo p̄ contēplationē: et primo per edificationē. Cogitationes curiosae sunt quādo mēs seip̄a deserta trāsīt ad inuestigandū aliena. Cogitationes voluptuosae sunt quādo hō carnalibus delectationib⁹ pascit̄. Cogitationes aut̄ maliciose sunt: quādo hō cōtra innocētes fraudes molit̄. Magna igitur mutabilitas est: quādo mēs hūana mutat̄ de cogitationib⁹ gratiosis i cogitationes curiosas: de curiosis in voluptuosas: de voluptuosis i malicias: et ista mutabilitas est ad similitudinē statue nabuchodonosor. Nam sicut dicit̄ Dani. iij. Caput eius erat de auro: pectus ⁊ brachia: de argento: venter et femora: de ere tibie ex ferro: ⁊ pedes de luto. Tunc igitur mens est aurea ⁊ argentea: quando habet cogitationes gratiosas: hoc est quādo fulget coraz deo per cōtēplationē: ⁊ primo p̄ conuersionē. Tunc em̄ est erea quādo habet cogitationes curiosas: es em̄ sonoz est. Tunc est ferrea qñ hz cogitationes maliciosas per quas ceteros opprimit. Tunc est lutea quando habet cogitationes voluptuosas. Tertia mutabilitas est in operatione. Opera em̄ mūdanoꝝ sunt circa acq̄sitionē diuitiarū ⁊ bonoz. Et mutabilitas est ad similitudinē vmbre. Nā vmbra hōis aliqñ p̄cedit: aliqñ sequit̄: aliqñ a la-

tere comitatur. Illā que p̄cedit hō nō p̄t cōprehendere / illā q̄ subsequit nō p̄t hō effugere illā q̄ comitat cito perdit. Sic est de diuitijs ⁊ honorib⁹ mundi q̄ aliqui p̄cedunt et fugiūt: ita q̄ nō p̄t hō eas cōprehendere sine magno labore. Aliqñ subsequūt ⁊ se igerūt et tñ nō possunt possideri sine mētis turbatione ⁊ timore. Et p̄pter ista duo dī Ecclī. xi. Si diues fueris nō eris immunis a delicto. Si em̄ secutus fueris nō apprehēdes: ⁊ si precurreris nō effugies. Aliqñ concomitant: sed tñ cito perdunt: nec possunt perdi sine dolore ideo dī Ecclī. iiii. Diuitie cōseruate in malū dñi sui: peunt in afflictione pessima: ecce ista instabilitas in diuitijs et honoribus inuenit: q̄ nō habite requirunt laborē habite ingerūt mētis turbationē ⁊ timorē: perditē adducūt dolorē. Tertia miseria hoīs attendit ex parte finis. i. mortis. vbi hō futur⁹ est cinis. Istius autē cineris memores esse debemus: ideo in hac die incineramur Et sup̄ caput nostrū legiē lectio q̄ dī. Memēto q̄ cinis es ⁊c. Ista autē memoria mortis valēt ad cōtēnendū ea q̄ hoīes mundani appetūt. Desiderant enim diuitias cumulare: super alios ascendere: corpus delictose pascere: et animā in voluptatibus enutrire. Post mortē autem recipiunt quattuor heredes scz parentes bestias vermes et demones. Parentes diuitias rapiūt ideo stultum est eas cum tanto labore acquirere quas oportet alijs dimittere et nichil secum portare. ps. Relinquant alienis diuitias suas. Ecclī. iiii. Sicut egressus est nudus de vtero matris sue sic reuertetur et nichil secum afferet de labore suo. Secūdi heredes sunt bestie q̄ sup̄ foueā ascēdunt ⁊ sterora ibi faciunt: ⁊ ossa pedib⁹ frangūt. Stultū est igitur sup̄ alios velle ascendere per honorū excellentiā qm̄ post modicuz tōs bestie ascēdunt sup̄ eorū foueam. Tertij heredes sunt vermes qui eorū corpus comedūt Job. xxi. Si mul in puluere dormient ⁊ vermes operient eos. Stultum est igit carnem

suam impinguare que debet post modicum verimb⁹ esse cibus. Quarti heredes sunt demones qui aīam rapiūt vt patz de illo qui aīam suā in delicijs tenebat dicens. Aīa mea habes multa bona ⁊c. vt patz Luc. xli. cui responsum est. Stulte hac nocte aīam tuam repetent a te. s. demones. De istis heredibus dī Ecclī. x. Cū em̄ morietur hō hereditabit serpentes et bestias et vermes. Ecce quales heredes pctōr post mortē recepturus est: scz bestias sup̄ foueam ascēdētes vermes carnes corrodentes: serpentes infernales animam deuorantes. Et serpentes terrestres. i. parentes terrā seu bona terrena comedentes. i. terrenas diuitias rapientes. Istos quattuor heredes quos habet homo post mortem tanguntur. Job. v. Conterentur in porta: hoc refert ad bestias q̄ sepe ossa conterūt in porta. i. in fossa. Cuius messem famelicus comedit: hoc refert ad vermes qui comedunt messem. i. carnem quā malo semine seminauit: iuxta illō Sal. vi. Qui seminat in carne: de carne metet ⁊ corruptionē. Et ipsum rapiet armat⁹ hoc refertur ad demones qui nostris malis operibus se armant: et bibunt sitientes diuitias eius hoc refertur ad parentes qui magno desiderio eius diuitias rapiūt et pro aīa sua nullam elemosynam faciunt.

Feria. v. post cineres. Sermo. i.

Cum intras-

set iesus capharnaū accessit ad eum Centurio rogās eum: dicens. Dñe puer meus iacet in domo paralyticus ⁊ male torquet Mat. viii. Judea tunc tps erat tributaria romanis: ⁊ ideo romani p̄ vniuersam iudeā tribunos ponebāt ⁊ cēturiones vnde iste Centurio a Romanis fuerat ibi positus ⁊ sub potestate sua centum milites habebat: hic quendā seruum suū sibi sciosum habebat q̄ paralyticus erat: ideo accessit ad Iesum rogās vt eū sanaret: sed nō videt q̄ p̄mo

B. ſ.

Feria. v. post cineres.

personaliter accesserit nec rogauerit. **df̄ em̄ Lu. viij.** Misit ad eū seniores rogans eū vt veniret et sanaret seruū suū: ideo **df̄ q̄** p̄sonaliter non iuit: nec rogauit sed p̄ nūcios. i. per seniores iudeoz. **Pōt tñ dici q̄** personaliter venit sed iudeis tanq̄ familiarib⁹ xp̄i: verbum suū cōmisit. In hoc igit̄ euāgelio de tribus p̄sonis fit mentio. s. de seruo patiēte. de cēturione supplicante: et de xp̄o subueniente. Circa primū. s. circa seruū notandū est q̄ ipse tria incōmoda patiebat: q̄ iacebat: paralytic⁹ erat et male torq̄batur: p̄pter ista tria merito signat p̄ctōrē. **A** p̄ctōr̄ em̄ iacet. i. in immūdit̄is p̄ctōz̄ q̄scit et fetet **Jo. he. j.** Cōputruerūt iumēta in stercore suo. Sūt autē q̄dā q̄ stant et vltra nō procedunt: sicut tepidi et negligētes. et isti sunt mali. **Apo. iij.** Utinā frigidus esses aut calidus: sed q̄ tepidus es incipiam euomere ex ore meo. **Alj̄ sunt q̄** retrocedunt sicut recidiuantes: et isti sunt peiores. **Mat. ix.** Nemo mittens manū ad aratum et respiciens retro aptus est regno deij. **Alj̄ sunt q̄** iacent in imūdit̄is suis q̄scētes: et isti sunt pessimi. **hiere. xlvij.** Requieuit in fecibus suis. **Secundo p̄ctōr̄** est paralytic⁹. habet enim paralytic⁹ motum inordinate in membris. Eodem modo peccator inordinate mouetur. **Est autem scdm̄ Diony. triplex mot⁹** scilicet circularis: obliquus et rectus. **Motus circularis** est quo quis mouetur per amorē ad mundū. tales em̄ p̄ oīa mundi oblectamēta circūitum faciunt non inueniētes satietatē sed famē. **ps. famem** patiētur vt canes et idem. In circūitu impj̄ ambulant. **Motus autem obliquus** est quo quis mouetur per amorē ad semetip̄m nō em̄ ad alios amorē porrigit sed ad ipsum reflectit. **De isto amore** dicitur **ij. Thi. iij.** In nouissimis diebus instabunt tempora periculosa et erunt homines seip̄os amantes. **Motus rect⁹** est quo quis mouetur ad deū per amorē. non em̄ circuit per mundum non reflectit amorē ad seip̄sum sed dire

cte ad deū. **Cas. j.** Recti diligunt te. **Et Ezech. j.** pedes eorum pedes recti q̄n igit̄ alijs inordinate mouet̄ p̄ amorē: aut ad mundū aut ad seip̄m: tūc est paralytic⁹ q̄n vero ordinate mouet̄ ad deū tūc paralytic⁹ curat⁹ est. **Tertio p̄ctōr̄** male torq̄tur: hoc p̄pter malā cōsciētā q̄ ip̄m affligit et torq̄t. **Ma la em̄ cōsciētā** est sicut vermis aīam semp̄ mordēs cuius morsus h̄z acerbitatē: cōtinuitatē: et p̄petuitatē. **De duobus primis. Jo. xxx.** Nocte os meum p̄foratur doloribus et q̄ me comedunt non dormiunt. **De tertio d̄r̄ Esa. lxxvj.** Vermis eorum nō morietur. **Circa p̄sonā centurionis** quattuor demonstrātur cōmendabilia sicut s̄t **Thy. s.** bonitas: humilitas: fides: et sapiētia. **Bonitas ei⁹** in hoc apparet q̄ seruū paralyticū non abiicit nec desperit: sed ad xp̄m accedēs studiose pro eo rogauit non em̄ despicebat in seruo seruile cōditionē: q̄ sciebat se cum illo vnum dominū habere cōem. **C** **Whi em̄** cum seruis suis velint nolint quattuor cōiā habēt. **Unū est ex parte p̄ncipij** q̄ oēs ab vno dño et de eodem luto sunt formati: et oēs nudi et pauperes nati **Job. xxxij.** Ecce et me sicut et te fecit deus et de eodem luto ego quoq̄ formatus sum. vnde. **Sap. vij.** Nemo ex regibus habuit aliud natiuitatis initium. **Secundū est ex parte medij:** q̄ oēs mortales et breuis vite. **Ecc. x.** Oīs potētatus breuis vita. **Et Job. xij.** Breues hoīs sunt. **Tertium est ex parte finis:** q̄ oēs in eandē mortis putredinē reducuntur. **Job. xvij.** Putredini dixi: pater meus es et c. **Quartū est ex p̄te fori** q̄ oēs sub vno iudice rationē reddere compelluntur. **ij. Cor. v.** oēs nos manifestari oportet ante tribunal xp̄i vt referat vnusq̄sq̄ prout gessit in corpore suo siue bonū siue malum. **Scdo** in cēturione fuit magna humilitas cū dicit. non sum dignus et c. **Uñ Aug. di-** cendo se esse indignū fecit se dignū nō vt in eius parietes sed in ei⁹ cor: intraret xp̄s. **Non enim** esset magna felicitas si deus intraret parietes ei⁹ et non

esset in pectore ei^o. Chry. Quid dignū se
de suscipiēdi xpm̄ in domo dignus fa-
ctus est regno. **D** Tertio fuit in Cē-
turione magna fides cū dixit tñ̄ dic x̄p̄
bo z sana. puer me^o. In deo cōsiderat
verbū velle z opus. Verbū autē dei est
potestatiuū. Eccl. viij. Sermo illi^o po-
testate plen^o est. vñ. ps. Ip̄e dixit z fa-
cta sunt. Velle dei est opatiuū. Augu.
Suis facere est a se fieri velle. ps. Via
quecūq; voluit dñs fecit. Opus dei est
manens in eternū. Eccl. iij. Didici q
oīa opera q̄ fecit deus p̄seuerat in eter-
nū. Leprosus igit̄ petijt velle dei qd̄ est
opatiuū: cū dixit. Dñe si vis potes me
mundare. Math. viij. Prophete petijt
opus dei qd̄ est manens in eternū cum
dixit. Cōfirma hoc deus qd̄ operatus
es in nobis. Iste autē centurio verbū
dei petijt qd̄ est potestatiuum: cum di-
xit. Dic tñ̄ x̄bo z sana. pu. me. Quar-
to in Centurione fuit magna sapien-
tia cum a minoꝝ arguit dicens. Nā et
homo sum sub potestate habens sub
me milites. **E** Isti autem milites tri-
pliciter possunt accipi. Primo p̄ ip̄s
angelis. ac si dicat. potes imperare an-
gelis tuis qui sunt milites tui qui sta-
tim suo ministerio infirmitatem fuga-
būt. Aug. Si ego hō sub potestate ha-
beo p̄tatem iubendi: q̄stū potes tu cui
seruiunt oēs p̄tates vel possunt accipi
pro infirmitatibus z sanitatib^o corpa-
libus: ac si dicat. potes dicere infirmi-
tati recede: et statim recedet sanitati
vt veniat: z statim veniet. vel p̄nt accipi
p̄ bonis cogitationib^o z malis. Vñ dī.
Haymo. possūt p̄ subiectos cēturionis
bone vel male cogitationes accipi ma-
lis aut vt dicamus vt recedāt et rece-
dūt bonas aut vocemus z venient. **F**
Circa p̄sonā x̄pi notandū q̄ x̄ps dixit
qñq; verba multiplici documento ple-
na. Primū fuit verbū magne humilita-
tis cū dixit. Ego veniam z curabo eū.
Slo. Magna est humilitas qz seruū di-
gnat^o est visitare ad filiū quidē reguli
ire noluit ne diuitias honorare videre-
tur. Ad istū autē seruū venire voluit
ne seruile p̄ditionē sp̄nere videret. **S**

Notandū autē q̄ x̄ps aliquñ iuitat^o ire no-
luit sicut ad filiū reguli. aliquñ nō iuita-
tus ire voluit sicut hic aliquñ inuitatus
iuit: sicut ad filiā archisynagogi: ex q̄-
bus dat̄ intelligi q̄ x̄ps aliquoz ofo-
nes nō exaudit. De qb^o dī Jac. iij. Pe-
titis tñ̄ nō accipitis eo q̄ male petatis.
aliquoz desideria p̄uenit. Sa. vi. p̄e-
occupat em̄ eos q̄ se concupiscūt vt se-
p̄ioꝝ illis ostēdat. Aliquos ad votū ex-
audit. ps. Clamauit ad me z ego exau-
diā eū. Scōm fuit x̄bū eq̄tatis in eo. p̄
fidē cēturionis cōmēdauit. Iz em̄ esset
gētilis tñ̄ ei^o deuotionē nō respuit sed
laudib^o extulit dicēs. Nō inueni tantā
fidē in israel. Act. x. In veritate cōpe-
ri q̄ nō est acceptoz p̄sonarū de^o q̄ autē
dixit: nō inueni tantā fidē in israel in-
telligit̄ de p̄senti tpe: qz in patriarchis
z p̄phetis maiore iuenit: z itellige bea-
tam virginē semp̄ exceptā. De apl̄is
autē qd̄a dicunt q̄ eū de nouo essent cō-
uersi non erant tunc ip̄s t̄te fidei vel
nō inueni tantā fidem. i. tā facile: quia
apl̄i anteq̄ crederēt multa signa vide-
runt. Iste autē nullū signum viderat.
vel non inueni tantā fidem in israel. i.
tante fidei cōfessionem nullus em̄ ita
aperte cōfessus fuerat eius maiestātē
Tertium verbum fuit magne gratie
quo ad saluādos: cum dixit Multi ve-
nient ab oriente z occidente z recubēt
z c. et nō solū ab oriente z occidēte sed
etiā a septētrione z meridie. Illi ve-
niūt ab oriēte q̄ cōuertunt̄ in iuuetute
Illi ab occidente q̄ cōuertunt̄ in sene-
ctute. Illi ab aq̄lone q̄ iter aduersa ser-
uāt patiētā. Illi a meridie q̄ inter p̄-
spera seruāt temperatiā. Quartū ver-
bū fuit magne iusticie quo ad damnā-
dos: cū dixit. filij autem regni. i. q̄ fue-
rāt nati p̄ regno habēdo sed reddide-
rūt se indignos efficiantur in tenebras
exteriores. **H** Dicunt̄ autē tenebre in-
fernales exteriores respectu interio-
rum quaa p̄ctōres in hac vita habue-
runt. Vel dicuntur exteriores tenebre
qz sunt extra ambitū diuine misericor-
die. Pctā em̄ prout cōsiderant̄ in p̄sen-
ti sunt tenebre interiores. qz sunt Isra-
b. iij.

Feria. v. post cineres. Sermo. ii.

ambitum me dei: quia adhuc potest mihi
dei obtinere: sed prout considerant in
futuro sunt tenebre exteriores: quia sunt
extra ambitum misericordie dei vel sunt
tenebre exteriores quia sunt extra omnem
diem: in celo quidem sunt dies sine tene-
bris in mundo sunt tenebre cum diebus
in inferno sunt tenebre sine diebus. Qui
tum verbum fuit magne potentie cum
dixit. vade: et sicut credidisti fiat tibi.
Alii medici sanant cum labore: cum mo-
rofa dilatione et imperfecte. Iste autem
medicus est tante potentie quod sanauit
faciliter. id est solo verbo: cum dixit vade et
sicut credidisti fiat tibi: sanauit veloci-
ter: quia statim illa hora sanatus est. Unde
sequitur: et sanatus est ex illa hora. Sa-
nauit perfecte: quia in corpore et anima
creditur fuisse sanatus.

¶ Eadem quinta feria post cineres.

¶ Sermo secundus.

Accessit ad eum

centurio rogans eum et di-
ces. Domine puer meus iacet
in domo paralyticus et
male torquetur. Mat. viij.
Tota intentio ecclesie in ista quadra-
gesima est ut peccatores ad penitentiam redeant.
Et quia hoc per se non possunt: sanctiora
rationes debent postulare et in dei misericordiam
sperare. Ideo in presenti euangelio tria
ponuntur. Primo misera paralytici con-
ditio per quam peccator intelligitur
cum dicitur puer. Secundo centurio-
nis supplicantis deuotio per quam si-
gnatur quod debemus ad sanctos viros
recurere qui pro nobis intercedant:
cum dicitur. accessit ad eum centurio et.
Tertio benigna christi curatio: per quam
notatur quod de dei misericordia semper de-
bemus sperare cum deo. Ego veniam et
curabo eum. ¶ Circa primum notan-
dum quod misera conditio istius pueri in
tribus erat. Nam et seruus erat paraly-
ticus: et male torquebatur. Ideo me-
rito signatur peccatorem qui est seruus
peccati et diaboli et omnium viciorum.
Ioh. viij. Omnis qui facit peccatum
seruus est peccati. Et. ij. Pet. ij. A quo

quod superatus: eius seruus est. Aug. pec-
cator seruus est totum dominorum quod viciorum.
Ihere. v. Seruietis dominus alienis. Et di-
xit dominus in plurali: quia superbus est seruus
luciferi: auarus seruus mamone: luxu-
riosus seruus est a se modo. Secundo peccator
est paralyticus. Est autem paralyticus mor-
bus qui membra reddit mollia dissoluta et
dissipata. Talis est voluptuosus et deli-
tiosis assuetus. Prouer. xviij. Qui mollis
et dissolutus est in ope suo frater est sua
opera dissipatis. ¶ Est autem differentia in-
ter ista tria que ponit Salomon hic. scilicet
molle. dissolutum et dissipatum. Nam molle
est quod cedit omni duro. Dissolutum
est quod nullo vinculo est colligatum. Dis-
sipatum quod est penitus confractum: sicut
partes in vase fictili confracto. Tales igitur
homoines sunt molles qui omni aduersitati et
tentationi cedunt. Mat. xviij. Facta autem
tribulatione et persecutione propter verbum
scandalizant continuo. Non sunt enim aliquo
vinculo timoris vel amoris ligati: ideo
sunt immundi. Num. xix. Vas quod non habet
operculum nec ligaturam immundum erit.
Sunt etiam confracti: ideo nullum bonum pro-
positum retinere possunt. Eccli. xxi. Cor
fatui quasi vas confractum omnem sapientiam non
tenebit. ¶ Tertio peccator male torque-
tur. Aliquis enim torqueatur. Aliquis male tor-
quetur. Aliquis pessime torqueatur. Torquetur enim
per prosperam curam superflua. Boetius. Quam multis amaritudinibus
humane felicitatis dulcedo respersa est
Unde refert Tullius de tusculanis quod cum
gloriam dionysii tyranni quidam lauda-
ret et beatum diceret iussit illum in thro-
no aureo collocari et mensam oibus
delitiis plenam ante eum preparari. Sta-
dim vero acutissimum seta equa ligatum
super caput eius appendi. Cumque ille
propter timorem non comederet dixit ei
Dionysius. Talis est vita mea quam tu
beatam putabas. Male autem torqueatur
peccator inter aduersa propter impatien-
tiam. Ista enim duo. scilicet prosperitas et ad-
uersitas omnes probant. Unde dicit comen-
tator super librum Boetii de consolatio-
ne philosophie quod philosophi posue-
runt duo dolia in limine domus touis.

Sermo. i.

vnū plēnū vino: et aliū plēnū aceto. de
quibus ingredientiētes bibere oportebat.
Dom^o iouis ē mūd^o iste. doliuz vino
plēnū est. p̄spitas doliū aceto ē aduer
sitas. De quib^o oportet gustare oēs mū
dū ingrediētes pessime torq̄tur p̄ciōz
iter pctā. Amb. Que pena grauior q̄
interius vuln^o. s. cōsciētie. Nonne hoc
magis fugiēdū q̄ mors q̄ exilium. q̄
dispēdiū. **D** Circa scōm. s. ofonez cē
turionis notandum p̄ eius oratio ex
audiri meruit p̄ tres comites quos
secum habuit. i. fraternam compassio
nem: hūilitatem: et fidē. habuit ei cō
passionē in seruo q̄ tā ma le torq̄batur
hūilitatē de seip̄o: cū dixit. Non sum
dign^o vt ires sub tectū meū habuit
fidē de xp̄o: cū ait. S; tñ dic x̄bo. et.
Ista autē tria taliter ordinant^r q̄ com
passio ofonē format. hūilitas in celuz
subleuat. fides oīa impetrat. Oratio
igit^r quā format p̄passio multum ē ac
ceptabilis deo Ch̄i. Pro se orare na
ture est pro alijs x̄o est gratie. Pro se
orare rei necessitas cogit pro altero
autē charitas fraternitatis hortatur.
Dulciōz autē est ante dñm oratio non
quā necessitas rei trāsmisit sed quam
charitas fraternitatis hortat. hūi
litas autē ofonē sic format: habet in
celū subleuare. Eccl. xxxj. Ofō hūi
litas se nubes penetrat. fides autē
ofonem sic formatam et sic eleuatam
oīa ipetrare facit. Mat. xi. Oīa qucunq̄
orātes petitis credite q̄ accipiet^r
et fiet vobis. **E** Circa tertiū scilicet
xp̄i curationē notādū q̄ curauit ve
locit^r siue facilit^r q̄ ē p̄tra illos qui ni
mus faciūt se rogari. Xp̄s autem mox
vt centurio eū rogauit R̄didit. Ego ve
niā et curabo eum. Sic facilis xp̄s fu
it ad curandum dauid quem curauit
tribus syllabis qñ dixit. Peceauit. Sic
facilis fuit ad curādum petrum negā
gantem quem curauit paucis lachry
mis sic facilis fuit ad curādum publi
canū quē curauit dñg; x̄bis qñ dixit.
Deus propicius esto michi peccatori
scōo curauit eum liberaliter. quod ē
sontra multos qui nimis magna sa

laria petūt. Christ^o autē tam liberalis
fuit q̄ nichil a cēturione petiit nisi fi
dem cuz dixit vade et sicut credidisti
fiat tibi. Sic liberalis fuit xp̄s aposto
lis quibus p̄ paruis rhetibus regnum
celoz dedit. Sic liberalis fuit vidue
quaz p̄ duobus minutis iustificauit.
Sic liberalis est oibus q̄ bonā volun
tatē h̄nt et aq̄ frigide calicē remune
rat vt habet. mat. ix. Tertio curauit
total^r: q̄ cōtra multos q̄ ab vna infir
mitate liberant: ab alia liberare non
possunt. Xp̄s autē istum perfecte libe
rauit iō d; Et sanatus est puer ex illa
hora. **H**ic notādū q̄ quidā sunt pa
ralytici q̄tū ad sensum sed non q̄tuz
ad motum. Sicut sunt heretici qui vi
dent h̄re motū opatiōis bone sed nō
habēt sensum fidei recte. Et iō para
lytici sunt. q̄ sicut d; heb. xj. Sine fi
de impossibile ē placere deo. Alij sunt
paralytici q̄tū ad motū s; non q̄tū m
ad sensum sicut sūt mali xp̄iani quide
deo bñ sentisit s; ad bona opa facien
da moueri nolun. De quibus dicitur.
i. Thi. i. Cōfitem^r se nosse deum: fact^r
autē negauit. et Jaco. ij. fides autem si
ne opibus mortua est. Alij sunt para
lytici q̄tū ad sensuz et motū sicut sunt
multi pessimi et scelerati qui nec h̄nt
fidē nec aliqua bona opera faciunt.
De quibus dñ in epla Jude. hi sunt ar
bores autumnales bis mortue. Quā
do igitur xp̄s reddit alicui sensum fi
dei recte et motum opationis: tūc pa
ralysis perfecte curat. rogemus. et.
Cferia sexta post cineres. Sermo. f.

Audistis qz

dictū ē antiq̄s. Diliges
primū tuū et odio habe
bis inimicū tuū. Mat.
v. Sic est de amore cor
dis sicut est de naturali corpis calore.
Calor em̄ naturalis aliqñ est nimis p̄
uus sicut i puero aliqñ est nimis defe
ctiu^o sicut in sene aliqñ est nimis i or
dinatus: sicut i febricitate: aliqñ ē ma
gnus p̄fect^o et ordinatus sicut in viro
bñ cōplexionato et perfecte sano. **A**

Tertia. vi. post cineres. Sermo. i.

Eodē mō amor cordis aliqui est nimis paruus sicut qñ dñs tm̄ diligit amicum aliqui est nimis defectiuus: sicut qñ dñs diminute et imperfecte diligit deum: aliqui est nimis inordinatus sicut qñ dñs inordinate diligit seipsum: aliqui est magn⁹ ordinatus: et pfect⁹. s. qñ quis diligit inimicū et perfecte diligit deū et ordinate diligit seipsum. Dñs igit̄ in p̄senti euangelio nos retrahit ab amore puo et diminuto et inordinato: et inducit nos ad amorē magnum perfectū et ordinatum. Primo igit̄ retrahit nos ab amore puo et diminuto qui est diligere amicū: et inducit nos ad amorē magnū et latū q̄ est diligere inimicū. cū d̄t. Audistis q̄a dictum est anti quis. Diliges primū tuū et odio habebis inimicū tuum. Ego aut̄ dico vobis diligit inimicos vestros. **B** Circa qd̄ intelligēdū est qd̄ odiū quadrupliciter pōt considerari aut̄ put est in alio put exteri⁹ manifestat̄ in aliquo rācoris signo: aut̄ put ē in contumelioso verbo aut̄ put est in iniurioso facto. **C** Circa istā quadruplicēz differentia odi x̄ps vult vt inimicos quadrupliciter diligamus primo in alio: id̄ d̄t Diligite inimicos v̄ros. Secūdo in factō id̄ d̄t. Benefacite his q̄ vos oderunt Tertio in signo: id̄ subdit. Et orate p̄ psequētib⁹ et calū. vos. Magnum est signum amoris est pro inimicis orare Quarto in verbo ipsos salutando. vñ subdit. Si salutaueritis fratres v̄ros tm̄ et. Istā quadruplicēz dilectionem oēs hoies dñt impedere inimicis saltē in cōi. Debem⁹ et diligere inimicos in alio inq̄tum sunt creature dei bone **Jō d̄t. i. Thim. iiii.** Ois creatura dei bona. Si dñs igit̄ in suo inimico odiret naturam dei: in statu salutis non esset Dñt etiam hoies orare pro inimicis: saltē in cōmuni. si enim aliq̄s p̄ oibus fidelibus oraret ab illis orationibus ḡhalibus inimicos excluderet: in statu salutis nō esset. Perfecti aut̄ p̄ inimicis orare nō dñt nō tm̄ in ḡhali. sed etiā in sp̄ali. Si r̄ si aliq̄s aliquod collegiū vel aliquā multitudinē hoim̄ sa-

lutaret ab illa salutatiōe generali in inimicos excludere nō d̄z: et si excluderet in statu salutis nō eēt. Perfecti eī non tm̄ in ḡhali: s̄ et in sp̄ali orare et salutare dñt. Si r̄ si aliq̄s aliqua b̄nficia alicui cōmunitati exhiberet nō essent inimici a talib⁹ b̄nficijs excludēdi: et si aliq̄s excluderet videret qd̄ liuorē retineret. Cōtra illd̄ qd̄ d̄t **Leui. xix.** Nō q̄ras vitionē nec memor eris iurie ciuiū tuorū. i. casu tm̄ necessitatis tenent etiā oēs inimicis b̄nficia exhibere iurta illd̄. i. **Joh. iij.** Qui habuerit substantiā hui⁹ mūdi et viderit fratrem suū necessitatē h̄re et clauerit viscera sua ab illo quō charitas manet in illo. perfecti aut̄ dñt inimicis b̄nficia exhibere nō tm̄ in cōi: s̄ et in sp̄ali. Nō tm̄ in articulo necessitatis: s̄ et sine articulo necessitatis: q̄ ad ipsos spectat nō vinci a malo: s̄ et vincere in bono malū sicut d̄t **Rom. xij.** Secūdo dñs retrahit nos ab amore defectiuo et imperfecto q̄ est imperfecte diligere cū d̄t. Estote ḡ perfecti et. scz in amore dei sicut et p̄ vester cele. i. sicut de⁹ p̄ diligit nos pfecte: sic nos ip̄m pfecte diligere debem⁹ Ille aut̄ pfecte deū diligit q̄ ip̄m pl⁹ diligit q̄s suos. **Can. viij.** Si dederit homo oēs substantia dom⁹ sue: p̄ dilectiōe q̄si nihil despiciet eā. Plusq̄ seip̄m id̄ d̄t. q̄ nō accepit crucē suā scz seip̄m mortificādo pp̄ me nō est me dign⁹ Plusq̄ suos **Mat. x.** Qui amat p̄ez et m̄rem plusq̄ me: nō est me dign⁹. **Id̄.** Istō triplici mō x̄ps etiam nos dilexit plusq̄ sua. i. plusq̄ regnū et domū suā plusq̄ suos. i. angelos: qui erant hereditas sua quia eos dimisit et nobiscū parentelā p̄trahit. Plusq̄ seip̄m q̄a propter nos seip̄m in mortem tradidit. De his trib⁹ d̄t **hier. xij.** Reliq̄ domum meā. dimisi hereditatē meā dedi dilectā animam meā in manibus inimicorum et. Tertio x̄ps retrahit nos ab amore inordinato quo quis inordinate diligit seip̄m cum ait. Attendite ne iusticiam vestram faciatis coram hominib⁹. Ille em̄ inordinate se diligit si bona que facit ad seip̄m refle-

et in inde gloriā querit. Magna enim inordinatio ē q̄ alijs sibi attribuat il lud q̄ est pprius dei sc̄z gloriāz. Uult ei de^o vt de operib⁹ nostris habeam⁹ meritum. ps. Labores manuum tuarum quia manducabis &c. Proximus habeat bonum exēplum Mat. v. Sic luceat lux vestra corā hominibus &c. Et deus habeat hanc gloriā. Esa. xliij. Gloriam meāz alteri non dabo. Sed vane gloriosus meritū perdit & p̄rio scādalu facit & tandē gloriā non inuenit. Sed notandum q̄ scdm̄ Chriſt. vana gloria pōt accidere aut in principio opis: aut in medio aut in fine. Tūc em̄ est in principio q̄n̄ quis aliq̄d bonum ex sola vanagloria facere incipit: & tūc illud op⁹ est viciosum q̄ ex viciosa radice processit: & est pot⁹ intermittēdū q̄ faciēdū. Et illud dñs p̄hibet hic: cū dicit. Attendite ne iusticiā vestrā &c. Aliq̄n̄ vō vana glia est in medio opis: sicut q̄n̄ quis ex recta intētionē aliq̄d op⁹ bonuz inceptit & in p̄secutione aliq̄s mot⁹ vane glie se ingerit: tale op⁹ nō est intermittēdū: s̄z p̄ficiēdū. Quia ex quo hoc bona radice p̄cessit viciari non poterit: maxime cū sit pot⁹ inimici tentatio q̄ s̄licuius vane glie passio. Vñ legit de sancto Bern. q̄ cū semel gratiose predicaret: et ex hoc aliquis motus vane glorie se ingereret: tentatori respōdit. Nec p̄ te incepti: nec p̄ te dimittā: aliq̄n̄ vō in fine opis accidit hōi quoddā gaudium mētis & complacentia cordis: de eo q̄ tale op⁹ bene compleuit: vel de eo q̄ bene p̄dicauit: & ista talis complacentia op⁹ precedens viciare non potest: quia naturale est q̄ quilibet delectat̄ in opibus et sermonibus suis. prouer. xv. Letat̄ hō in sn̄a oris sui immo etiā s̄cti viri magnum h̄nt gaudiū de opib⁹ q̄ faciūt p̄p̄ deū. vñ super illō ps. In custo. illis retributio multa. dicit glo. Nō tātū pro eis i futuro reddi^t premiū: sed etiā hic in eodē custo. Magnū est gaudiū seruire ei cui seruire regnare est.

¶ Eadez feria sexta p^o cineres. ser. ij.

Tēdite ne

iusticiā vestraz faciatis corā hoib⁹. Mat. v. In fideles q̄ saluāt q̄dā sūt actiui: q̄dā p̄tēplatiui: q̄dā p̄fecti. A. In p̄nti euangelio describit̄ iusticia p̄fectoz q̄ p̄sistit in inimicoy dilectiōe. iusticia actiuoz q̄ cōsistit i elemosynaz largitiōe: & iusticia cōtēplatiuoz q̄ p̄sistit i deuota oratione p̄ia igr̄ iusticia q̄ p̄sistit i inimicoy dilectiōe: notat̄ cū dicit. Ego aut̄ dico vobis diligite inimicos v̄ros. Diligē ei inimicos nō ē oīz s̄z p̄fectoz tm̄. Dicit ei Aug. i enchiridiō q̄ hoc tā bonū magnū: s̄z diligere inimicos nō est tāte multitudinis q̄tū credim⁹ exaudiri i orōne: cū dicit. Dimitte nobis debita n̄ra. B. Notādū ē q̄ inimicis debem⁹ amorē: odiū: p̄passionē & b̄ficiū. Possunt ei inimici quadrupl̄r considerari. P̄rio sc̄z q̄tūz ad naturam prout hoies sunt ad imaginem dei facti: et tūc sunt diligēdi. Vñ, q̄dā de hoc rep̄henduntur Ecc̄ li. xxviii. Homo homini seruat irā: & a deo q̄rit medelam in hominem sibi similit̄ nō h̄z. m̄iam et a deo q̄rit m̄iam. Sc̄do possūt p̄siderari q̄tūm ad culpaz: & tunc sunt odiendi. Debem⁹ em̄ inimicos diligere in q̄tū hoies & odire in q̄tū mali sunt vnde dicit Aug. q̄ cū dico hō malus duo dico sc̄z homo & malus. In quantum vero homo. est diligēd⁹ in quantum mal⁹: odiēdus. Taliter odit eos deus in q̄tū sc̄z sunt peccatores: sed diligit eos in quantum sunt penitētes. Vñ Ecc̄ li. xij. Altissimus odio habet peccatores: & misericors est penitētib⁹. Tertio possūt considerari q̄tūm ad penam. i. in q̄tū sunt pene eterne adicti & quantum ad hoc debemus eis compati. Valde enim compati debemus quando eos ad mortem eternam ire conspiciamus ps. Vidi preuaricantes & tabescebaz. Vñ Beda. Vera iusticia compassionē h̄z falsa dedignationem Quarto considerantur q̄tūm ad indigentiam: et tunc debemus eis impēdere b̄ficiuz

pa p̄fecti

of
4

naz
culpa
pena
et
ua

Feria. vi. post cineres. ser. ii.

et auxiliū. Juxta illud Ro. xii. Si esurierit inimic⁹ tu⁹ ciba illum: si sitit potum da illi. Debemus autē diligere inimicos propter debitū. ppter fructum ⁊ propter vitādū periculū. Debitum quidem est quia si volum⁹ q̄ de⁹ dimittat nobis multa debitā debemus pro prima dimittere pauca. hoc signatum est. Math. xviii. In seruo q̄ debebat regi decē milia talentor: et in seruo q̄ debebat conseruo centum denarios. Ubi dicit Chrys. Tāta est differentia pctōr q̄ cōmittunt̄ in deū ⁊ in hoīem quāta dfferētia ē iter decem milia talentor ⁊ cētum denarios: magna autē et multo plus ipse em̄ corpus fecit et aīam inspīrauit filiū misit: celum aperuit: ⁊ nos filios suos fecit. Nunquid igit̄ si vnaquaq; die moreremur pro illo retribuērem⁹ ei aliq̄d dignum. ne quaq;. Aug. Nō possum dicē aliquis diligere inimicū O quicūq; es attendis qd̄ tibi fecerit homo: ⁊ non attendis quid tu feceris deo. Quare non dimittis hoī parū: vt de⁹ tibi dignetur dimittere multū. C. Scdo debemus diligere inimicos ppter fructum: qui qd̄ ē est duplex Un⁹ est in p̄senti. s. pctōrū remissio. Un̄ Augu. Ad dilectionē inimicor̄ vos admoneo: qz ad sanandū vulnera pctōr̄ nullū medicamentum vtilius esse cognosco. Ali⁹ est in futuro. s. eterna remuneratio. Augu. Diligere inimicos grādis est labor: i hoc seculo sed grande p̄miū in futuro: qz p̄ amorem hominis inimici: efficiet̄ ris amic⁹ dei. D. Tertio dēmus diligere inimicos propter vitandum periculū. Nā scōz Aug. h̄re odium in corde est quasi h̄re gladiū: sco r̄pionem: ⁊ ignē. De p̄mo sic dicit i qdā sermone. Qui aliis nocere desiderat: si vis est illi q̄ gladio se trāsuerberat vt tunica alterius cedat. De scdo sic dicit idem in sermōe. frenate irā q̄ vos stimulat ad vindictāz. Ira em̄ scōpio est si te interius flāmis excitauerit. Si igit̄ te vis v̄dicare de inimico tuo ad ipsaz irā tuā te cōuerte: qz ipsa est inimica tua q̄ occidit aīam tuāz. Tertio

sic dicit sup. ps. Sic puta malitiā esse qd̄ ignē. Si icēdere vis aliq̄d illud qd̄ igni apponis p̄us ardet nisi ei ardeat nō incēdit. Verbi grā Cū faculū ap̄ p̄s igni p̄us ardet vt aliud possit incēdere. Ita ḡ malitia p̄cederet ex te: ⁊ qd̄ vastat aīq; te malitia tua vt alii nō noceat fieri pōt qd̄ aut̄ tibi nō noceat fieri nō pōt. Scda est iusticia actiōnū q̄ p̄sistit i elemosinaz largitione s; qz ista iusticia oīno p̄dit̄ q̄n̄ p̄ hūā nū feruorē ip̄edit̄. Jō d̄ns istā iusticiā ordinat dicēs. Cū ergo facis elemosynā nōli tuba canere ⁊c. Illi canunt tuba qui h̄nt iactantie v̄ba. Illi adhibēt manū sinistraz q̄ h̄nt intentionem obliquā. Qñ aut̄ ipsa elemosyna pure fit ppter deum: tunc valde vtilis est ⁊ fructuosa. E. Valet em̄ hoī in vita: in morte: ⁊ post mortē. In vita quidē valet: qz ipetrat remissionem culpe. Un̄ de bono elemosynario Eccl. iij. Sicut i sereno glacies soluentur pctā tuaz acq̄rit b̄ndictiōez grā. ii. Cor. ix. Qui seminat in benedictiōe de b̄ni. et metet ⁊ grām ip̄am p̄seruat in corde Un̄ de elemosyna d̄r Eccl. xxix. Fratitā hoīs quasi pupillam conseruabit. Scdo elemosyna valet hoī in mortē nā animā egredientē de corpore assoctiat. Unde Ambr. Nō sunt hominis opes quas secum ferre nō pōt. Sola aut̄ misericordia seu elemosyna comes ē defunctor̄: patronos in adiutorium aduocat. Un̄ Ber. paupes non sunt p̄tēndi vt egeni: s; exorandi vt p̄oni. Un̄ Luce. xvi. facite vobis amicos de māmona iniquitatis: vt cum defeceritis recipiant vos. hostes ex-pugnat. Un̄ d̄r de elemosyna Ecclia. xviii. Sup scutū potētis ⁊ sup lanceā aduersus inimicos tuos pugnabit. Tertio elemosyna valet post mortēz. Nam de salute hominis summo regi literas rep̄ntat solet ei papa q̄busdam concedere l̄ras simplicitis iusticie. scz oīb; q̄ dicūt se iniuriā pati. Quibusdā l̄ras miē. s. paupib; ⁊ egenis. Quibusdā l̄ras superogantis grā. s. bene emeritis. Et quoniā serui dei in hac vita

debitū

111
fructus 2

112
p̄miū 3

Sabbato post cineres. Sermo. i.

fuerit pauperes et egeni et multas in iurias passi sunt et bene emeriti. Ideo aliqui representant litteras summo regi litteras simplicis iusticie. De quibus dicitur Luc. v. Date et dabitur vobis. Litteras gratuite misericordie. De quibus dicitur Math. v. Beati misericordes quoniam ipsi misericordiam consequentur. Litteras super abundantis gratie. De quibus dicitur Luc. vi. Mensuram bonam et confertam etc. Tertia iusticia est contemplatiuorum que consistit in oratione deuota: sed quia hec iusticia perditur nisi ab humano fauore abscondatur: ideo dominus eam ordinat dicens. Et cum oratis non eritis sicut hypocrite tristes etc. Tu autem cum oraueris intra in cubiculum tuum: et claudas ostium istud: et claudenda sunt quaeque corporis sensus: quae mentis intentione sepe distrahitur nisi claudatur cubiculum est ipsa conscientia in qua anima requiescit. Et istud autem cubiculum cum sit summi regis debet esse mundum: quod est odoriferum. Tunc igitur cubiculum conscientie est mundum quando est sine peccati contagione taliter propheta suum cubiculum munda- bat dicens. Lauabo per singulas etc. orationes igitur quae procedunt de cubiculo mundo exaudiuntur: quae autem de in mundo a deo reprobat: iuxta illud. Esa. i. Cum multiplicaueritis orationes non exaudiam: manus vestre sanguine plene sunt. Tunc cubiculum conscientie est quietum quoniam est sine strepitu malarum concupiscentiarum et cogitationum: sed multi sunt qui quoniam orant aliqua inania cogitant talium orationes non sunt deo grate. De talibus dicitur Mat. xv. Populus hic labijs me honorat: cor autem eorum longe est a me sine causa colunt me. Tunc autem illud cubiculum conscientie est odoriferum: quoniam est plenum deuotione. Tales orationes quae procedunt de cubiculo odorifero sunt deo valde redolentes: tales orationes odoriferas. s. quoniam cubiculum conscientie est plenum deuotione optabat propheta dicens. Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo. Ille autem orationes a deo exaudiuntur quae exeunt de cubiculo mundo quod est odorifero. i. quoniam ipse orationes sunt pure: attente et deuote

Sabbato post cineres. Sermo. f.

Um sero es-

set factum erat nauis in medio mari. Mar. vi. Sicut dicitur Joh. vi. Postquam Christus quibus milia hominum de quibus panibus satiavit: voluerunt esse facere regem existimantes quod eos semper sic pasceret et quod sub eo nihil eis deficeret quod cum Christus cognosceret fugit in montem. Et sicut dicitur Mar. in isto euangelio. Christus facto miraculo panum iussit discipulos ascendere in nauiculam: et tunc fuerunt in magno periculo et timore et ratione loci quia erant in medio mari et ratione venti: quia erat eis contrarius: ratione absentie naucleri: quia Christus non erat cum eis: et ratione temporis: quia erat in sero: et ratione visionis: quia videntes Christum putauerunt esse quoddam fantasma. Si aliqui nauite essent in medio mari et esset nox et haberent vetum contrarium et non haberent secum nauclerum: et viderent aliquos monstrum: non est dubium quoniam in magno periculo se esse crederent: sed Christus ad eos venit eos confortauit et ventum sedauit. Per istam autem nauem perna intelligitur in qua consueuerunt mala pericula accidere: sed dedit ei in ista adiutoria: in hoc autem euangelio tria consideranda sunt. Primum quare per nauem intelligitur perna. Secundo quod penitentibus consueuerunt accidere pericula. Tertio quod sunt adiutoria. A primo notandum quod perna signatur per nauem ex eo quod homines per mare huius mundi ad portum paradisi deducit et sicut homo in naui existens dormiendo et descendendo et comedendo vadit ad portum: sic verus penitens dormiendo vadit ad portum paradisi: ideo ei dormiunt ut ad laudandum deum fortiores exurgant: ideo dicit Gregorius quod somnus sanctorum non vacat a merito: imo est sanctorum sanctorum aliquid sunt meritoria. Iuxta illud. ps. Reliquae cogitationum diuinitus agunt tibi. Reliquae cogitationum sunt ipsa sanctorum quae sanctis viris accidunt ex bonis meditationibus quibus vigilando habuerunt: quae quidem faciunt deo magnum festum

Sabbato post cineres. ser. i.

Sicut si penitentes comedendo vadunt ad celum. id est comedunt ut fortiores sint ad seruendum deo. *f. Coz. x.* Siue manducatis siue bibitis omnia in gloria dei facite. sicut veri penitentes descendendo in celum ideo enim descendunt ut fortiores sint ad laborandum sicut ei mali utuntur sua fortitudine ad malum: sic boni ad bonum iuxta illud prophete. Fortitudinem meam ad te custodiam. *B.* Circa scilicet notandum quod illi qui volunt facere penitentiam quatuor iterum picula patiuntur. Primum patitur a diabolo. scilicet temptatione quam signat per veterem serpentem. Erat enim iste veteris serpentis. Iste ei est ventus de quod dicitur *Job. i.* Ventus vehemens irruit a regione deserti et concussit quatuor angulos domus. Anguli domus quatuor sunt virtutes scilicet. prudentia / iusticia / temperantia / et fortitudo: tunc in istis quatuor angulis contrariantur et domus cadit quando homo graui temptatione pressus non habet versus illarum virtutum: nam cadit prudentia quando homo non precauet a futuris periculis: cadit iusticia quando non satisfacit de culpis preteritis: cadit temperantia quando intemperate vitatur prosperis: cadit fortitudo quando non habet patientiam in aduersis. Secundum piculum patiuntur in carne. scilicet fantasmatum illusionem quod notatur per hoc quod putauerunt esse fantasma. Sepe enim offert caro anime multa fantasmata concupiscentiarum. *Sal. iiii.* concupiscit caro aduersus spiritum: et ad istud opus caro habet tria adiutoria. scilicet. diabolum qui concupiscentiam inflammat versus *Isa. liii.* Ecce ego creavi fabricum sufflatum in igne prunas habet exteriores sensus qui concupiscentia representant. *Tren. iiii.* Oculi mei deperditus est animam meam et cunctis filiabus viribus mee habet vina et cibaria exarsita que concupiscentie materiam ministrant. *Eph. v.* Nolite inebriari vino in quo est luxuria. id est aptus istam talem materiam in se refrenabat dicens. *f. coz. ix.* Castigo corpus meum et in seruitutem redigo. Tertium piculum patiuntur a mundo quod notatur per hoc quod dicitur nauis erat in medio mari. Mundus iste est mare in quo sicut in mari multi absorbentur. *vn.* Augu. Amas seculum absorbebit te: amatores suos nouit vorare

non portare: ideo rogat propheta dicens. *f. io* me demergat tempestas aqua: ne quod absorbeat me profundum neque vigeat super me puteus os suum. Tertio rogat propheta scilicet aut quod non demergatur: aut quod non absorbeat: aut quod non includatur. illi demerguntur a seculo tempestuoso qui cadunt in mortalem culpam: sed tamen adhuc possunt liberari. Illi absorbentur a profundo qui longam consuetudinem profundati sunt: et ibi sunt aliqui a misericordia misericordia deliberandi. *ps.* Dixit dominus ex basan conuertam conuertam in profundum maris. Sed tunc puteus os suum vigeat et claudit quoniam profunditas peccatorum animam in desperationem deficit. Quartum periculum patiuntur in statu presentis miserie in quo sunt in multiplici ignorantia et in dei imperfecta cognitione: quod notatur per hoc quod dicitur Erat sero. *E.* In presenti est vita cognitio est serotina: in celo vero est meridiana. *f. Coz. xiiij.* Videmus nunc per speculum in enigmate: ecce cognitio serotina: tunc autem facie ad faciem: ecce cognitio meridiana: in inferno enim erit cognitio nocturna. *Sapie. xvij.* Nulla vis ignis poterit illis lumem prebere nec syderum limpide flamme illuminare poterunt illam noctem horrendam. *D.* Tertio contra ista pericula dantur penitentibus multa adiutoria. primum est de deo magna fiducia ad quam christus inducit cum ait. confidite: ego sum nolite timere. Nullus enim debet fiduciam ponere in se sed in deo qui enim in deo ponit fiduciam super firmam petram fundamentum operum suorum stabilis est et illud est contra primum periculum scilicet temptationem diaboli: tales enim non timet temptationem diaboli: nec grauetur occultam: nec grauetur et aptam: nec leuam et apertam. *Mat. viij.* Descendit pluuia. illud refertur ad temptationem leuem et aptam: et uenerunt flumina. illud refertur ad temptationem grauem et aptam: et flauerunt veteri illud refertur ad temptationem grauem et occultam: et non cecidit domus: fundata enim erat super firmam petram. Secundum est oratio clamorosa quod notatur cum dicitur: et exclamauerunt: et istud est contra secundum piculum. scilicet fantasmatum malorum cogitationum contra quod debe

mus ad deū clamare: sicut clamat ppheta dicēs. Miser factus sum ⁊ curuat sū vsq; in finē tota die ⁊ tri. igred. Qm̄ lūbi mei impleti sūt illusio. Nō em̄ possum h̄re carnis cōtinētā n̄ illi per orōnē deuotā. sap. viij. Et vt sciui. qm̄ nō possum eē p̄tinēs nisi de⁹ det. abij ad deū ⁊ deprecatus sum illum. Tertium est dñice passionis meditatio asidua. qđ notat p hoc qđ dñs oēs infirmi qui tāgebāt h̄ imbriā vestimēti ei⁹ sanabānt. Vestimentū xp̄i est corpus ei⁹. Imbria q̄ est vltima pars est passio ei⁹: q̄ em̄ illā tangit p deuotionem releuat ab oī tribulatione: ⁊ illud est cōtra tertiu periculū. s. amaritudinē mūdi ipsa em̄ xp̄i passio oēs tribulationes dulcorat: heb. xij. Recogitate eū qui talē sustinuit p pctōibus aduersus semetipm̄ contradictionem vt nō fatigemini aīs v̄ris deficientes Greg. Si passio xp̄i ad memoriā reducitur nichil est qđ nō equo aīo tolleret: qđ significatū est exo. xv. In ligno misso in aquas amaras q̄ sunt in dulcedinē verse. Quartū ē illustratio diuina qđ nota ē p hoc qđ dñs circa quartā vigiliā noctis venit ad eos. Et istud ē cōtra quartū periculū qđ erat ignorantia ad illos em̄ venit et lumē sue sciētie infundit. s. illis qui sunt in vigilia. sicut em̄ in vita beatorū est tota festiuitas et vita damnatorū est totus luctus: sic vita peregrinantū. s. vita p̄sens d̄z eē in vigilia vt sic de vigilia pueniatur ad festū: et ista vigilia d̄z eē quartā. Illi autem quattuor vigilias faciūt q̄ suas cogitationes: locutiones operationes: ⁊ sensus corporis vigilanter custodiūt. ¶ Eadem die sabbato post cineres. Sermo secundus.

Rat nauis i

medio mari ⁊c. Sicut dies dñice dedicata est dominice resurrectioni: et feria. vii. dñice passioni: sic dies sabbati dedicata est gloriose virgini: ⁊ ideo in sabbatis q̄ occurrūt in quadragesima aliquid de ipsa loquamur ad eius

gloriam et honorem. ¶ Ecclesia nāq; vt dictū est diem sabbati virgini p̄secrauit: ⁊ hoc multiplici rōne. P̄ia est qz passio sanctorū conuenit in aliqua die celebrari. Beata autē virgo et si nō passa sit martyriū carnis passa ē tñ martyriū mentis: iuxta illud Luc. ij. Tuam aiām transibit gladius. Et illud martyriū i ea p̄tinuatū fuit in tota feria. vii. et toto sabbato sequenti. Sexta autē feria dedicata ē martyrio filij: ⁊ ideo sequēs sabbatum dedicari debuit martyrio m̄fis. Scđa rō est qz sicut in die sabbati de⁹ requieuit ab oī ope suo: sic xp̄s intrās marie vterū requē inuenit in eis ventre ⁊ mente. In nullo em̄ alio sancto spūs sc̄r̄s requē habuit nisi i xp̄o et i h̄ḡie bt̄a: qz i alijs sc̄tis habuit aliqd̄ repugnās sal tē pctm̄ veniale: i xp̄o autē ⁊ h̄ḡine nihil repugnās inuenit: ⁊ iō p̄fecte ibi requēuit. Tertia rō ē: qz sicut dñs i sabbato oēs creaturas fecit et p̄pleuit: sic i bt̄a virgine vniuersa refecit. fecit tñc deus vniuersa opa nature q̄ per peccatū fuerūt corrupta: sed i beata virgine fecit opa gr̄e p̄ q̄ fuerūt omnia reparata. quarta rō est: qz sicut de⁹ dies sabbati benedixit: sic bt̄a h̄go fuit ab omnibus b̄ndicta. Et a deo quā ip̄az elegit: ⁊ ab angelo: qz ipsam salutauit et a toto mundo. qz ipsam laudato veneratur. Quinta rō est: qz sabbatū est mediū inter diē gaudiosum. s. dñicam et diem penosum. s. feriā sextā: sic ipsa est mediatrix inter deum et hominem. Sexta ratio est: qz in die sabbati tota fides perit: ⁊ in sola bt̄a virgine remāsit et ideo merito hec dies sibi dedicata fuit. igitur p nauē supradictā bt̄a virgo intelligi p̄t. De qua duo dicuntur seu notantur. P̄mo sp̄te fuit dignitatis: per hoc qđ dñs nauis. Scđo sp̄te fuit pietatis: per hoc qđ in medio mari. ¶ Dicit autē bt̄a virgo nauis ex mercib⁹ quib⁹ onusta fuit: q̄ quidē eius sunt virtutes de quibus decorata fuit: ⁊ ornata que sunt humilitas/ virginitas/ ⁊ fecūditas. Nā p humilitatē placuit deo p̄ virginitatem angelo: p fecūditatē

Sabbato post cineres. Sermo. ii.

mūdo. Judich. xv. Tu gloria hierlm
i. dei q̄ est visio pacis nre ⁊ hoc ppter
hūilitatē suā tu leticia israel. i. ange-
lorū q̄ semp deū vidēt ⁊ hoc ppter suā
hūilitatem: tu honorificentia populi
nostri. i. gñis hūani: ⁊ hoc ppter fecū-
ditatē p̄ quā nobis genuit saluatore.
Secūdo attēdit dignitas ei⁹ ex merca-
toze quē portauit. puer. vlt. facta est
quasi nauis inuitoris de lōge portās
panē suū. Iste est panis de quo dicit
Jo. vj. Ego sum panis vi. q̄ de cel. de.
Et iste panis venit de lōge vere de lō-
ge: qm̄ de celo ī terrā. vere de longe:
q̄ cū iste p̄ns p̄stet ex duplici pasta. s.
natura diuina ⁊ humana. ille tñ h̄c ī īfi-
nitū a se distāt h̄c de lōge q̄ talis por-
tatio. i. incarnatio lōge est a meritis no-
stris qm̄ nulla nra merita meruerunt
vt de hō fieret. Tertio attēdit ei⁹ di-
gnitas ex arbore q̄ ista nauis īsignita
fuit de qua arbore d̄t Eze. xxvj. Ce-
drū de libano tulerunt vt facerēt sibi
malū. C. Arbor cedrina isti⁹ na-
uis fuit x̄s q̄ assimilā cedro nō tñ
ppter sui sublimitatē: s̄ etiā ppter fru-
ct⁹ qualitatem. Poma em̄ cedrina in
aliqua sui parte sunt dulcia in aliqua
sunt acetosa et in alia inter dulce et
acetosum sunt media per q̄ signātur
in x̄po tres substātie. Cuius em̄ diuini-
tas fuit dulcissima: ei⁹ caro fuit ama-
ritudine plena: eius anima fuit dolore
plena in quātum nature sue relicta pa-
tiebatur ⁊ fuit dulcedine plena in quā-
tum fruebatur. Quarto attendit ei⁹
dignitas ex velo quod in ista nauī ap-
pensum fuit. De quo velo d̄t. Ezech.
xxvij. Bissus varia de egypto contex-
ta est tibi in velū. Per istud velū etiā
signatur ipse christus: istud autē velū
d̄t fuisse variū: quia fuit pictum de
colore albo rubeo ⁊ aureo. D. C. In
christo em̄ fuit vt dictum est caro aīa
et diuinitas. Et carne igitur refulsit
color alb⁹ ppter suam puritatem. Et
aīa color rube⁹ ppter suā charitatem
et diuinitate color aure⁹ ppter suam
p̄ciositatē. Cañ. v. Dilct⁹ me⁹ cādid⁹
ppter carnis puritatē: rubicundus p

pter aīe charitatē electus ex milibus
ppter diuinam maiestātē. Secūdo ostē-
ditur de ista nauī q̄te sit pietatis ī eo
q̄ dicitur esse in medio mari. E
C. Per mare intelligūtur peccatores
penitētes q̄ pro suis peccatis habent
multas amaritudines. Ista igit nauis
est in medio mari: q̄ est mediatrix ī-
ter deū ⁊ ipsos pctōres. I. C. In quā-
tum autē est mediatrix assimilā lune
⁊ soli Cañ. vj. Que est ista que p̄gre-
dit quasi aurora confurgens pulchra
vt luna: electa vt sol. Primo igit assi-
milā auroze: q̄ sicut aurora ē mediū
inter diē ⁊ noctē: sic et ipsa inter deū ⁊
pctōrē. Qñ em̄ pctōrē est in nocte pcti
tūc tētatiōes ⁊ demones p̄ ei⁹ cor trā-
seūt. iuxta illud ps. factā ē nox in ip̄s
p̄trāsibūt oēs bestie silue: adueniente
autē aurora. i. hūnis ḡfa tētationes
recedūt demōes fugiūt ⁊ hoīes ad be-
ne agendū habiles fiūt. Un sequitur
ort⁹ ē sol. i. aurora. Sol ei⁹ orit tunc qñ
lux sua incipit apparere. ⁊ p̄gregati sūt
sc̄z mali mot⁹ tētationū vt recedant
Et in cubilib⁹ suis collocabunt. s. de-
mones: vt in infernū vadant ps. Exi-
bit homo ad opus suū: vt sc̄z ad bene
operandū habilis fiat. Secūdo in q̄tum
est mediatrix asimilā lune. Sicut lu-
na lucet in nocte et est vicina terre et
habet virtutē efficacē sup mare: sic et
ipsa. s. maria lucet pctōribus dando
eis lumen sue gr̄tie: ⁊ est vicina cito
eis succurrēdo p̄ effectū m̄ie. Et osten-
dit virtutem suā sup affictos ⁊ amari-
catos dādo eis dulcedinē consolatio-
nis sue Eccl. xxiij. Transite a me oēs
qui concupiscitis me: ⁊ sic vobis dabo
m̄iam meā: et a generationibus meis
adimplemini. i. a virtutib⁹ quas in vo-
bis genero. Sp̄s em̄ meus super mel
dulcis: id ē visitatio mea qua dulciter
vos consolor. Tertio in q̄tum est media-
trix asimilā soli. Nā sicut sol habet
tres planetas supiores: ⁊ tres infe-
riores: ⁊ ip̄s est in medio constitutus
et sic ipsa habet supra se tres in trini-
tate personas: ⁊ sub se tres status sal-
uandorum: sc̄z virgines continentēs

Dñica. i. quadragelime. Sermo. i.

et coniugatos: ipsa est in medio cō-
stituta reconcilians tres status supra
dictos saluandorum ipsi beatissime
trinitati cui est honor &c.

Dñica prima. xl. Sermo primus.

Actus est ie-

sus in desertum a spū vt
tentaretur a diabolo.

Mat. iij. Sicut xp̄s vo-
luit mori: vt morte sua

nostraz destrueret: sic voluit tentari:
vt p suā tētationē n̄fas tētationes su-
peraret: Voluit autē tētari immedia-
te post baptismū: vt tētatis daret con-
solationis remediū. fuit enim tētat⁹ qñ
fuit baptizat⁹: qñ a patre fuit filius ap-
pellat⁹: qñ spiritus sanct⁹ sup eū in spe-
cie columbe mansit: qñ celos apertos
vidit qñ. xl. dieb⁹ et noctibus ieiuna-
uit: vt p hoc detur intelligi q si aliqñ
tētatur ppter hoc nō est min⁹ a pctō
mūdat⁹: non est minus filiatione dei
dign⁹ nō est min⁹ sp̄sctō plenus non
est minus celo dignus non est minus
in sua penitentia deo acceptus. **A**

Tētari igit voluit vt n̄fas tētatio-
nes vinceret: vt tētatis p̄solationem
pberet: et vt diabolo q esset dei filius
occultaret. Sciebat enim diabolus per
scripturas & pphetas q filius dei na-
scitur⁹ erat & q per eū suū dominium
erat amissurus: et ideo sollicitē obser-
uabat, vt sciret quando nasceret. Au-
diens autem sicut dicit Chryso. An-
gelū xp̄i natiuitatem pastoribus n̄fici
antem angelorum multitudinem iu-
bilantem: iohannē digito demonstrā-
tem patrem in baptismo testificātem
spiritū sanctum in colūbe specie descē-
dentē & nunc ipsum. xl. diebus. et. xl.
noctibus ieiunantem: eū esset dei filiū
inspicabat. **B** **S**ed vidēs eū esu-
rientē idm esse plurimū dubitauit vo-
lēs igit certificari vtrū esset dei filius
vel hō pur⁹ idm trib⁹ relis tētationum
aggredi voluit quib⁹ hōiem primū p-
strauit. Nā sicut dicit Greg. diabolus
primū hōiem de gula tentauit & vicit
qñ de ligno vetito manducare suasis.

Tētauit de vana glia cū dixit: eritis
sicut dñi. Tētauit de auaritia cum dixit
eos scire bonum et malum. Sicut enim
auaritia est in appetitu scientie. Eoz
dē mō tētauit xp̄s: de gula cum dixit
si filius dei es dic vt lapides isti pa-
nes fiant. Cogitabat enim in se dicens
si lapides in panes conuerterit filius
dei est: si autem cōuertere non pote-
rit homo purus apparebit: sed sic xp̄s
responsum tēperauit q ipsum cogno-
scere non potuit dicēs. Scriptum est.
Nō in solo pane viuit hō &c. Ac si di-
cat. Cū homo cōstet ex corpe & aia et
verbū dei sit cibus anime & cibus cor-
poris sit panis & nullam mentionē fa-
cias de cibo anime sed tñ de cibo cor-
poris: manifestū est q tua suasio ten-
tatio est. Tunc sicut dicit Chryso. dia-
bolus intra se cogitauit dicens. Iste
hō sanct⁹ videtur esse. Sancti autē vi-
ri & si non vincant vicio gula: sepe tñ
vincunt vicio vane glorie. Et ideo eis
sumpsit & super pinaculum tēpli eum
statuit. Nec fuit indignū in christo si-
cut dicit Greg. si a diabolo si permisis-
sum: qz a membris suis se permisit
occidī. vel illa assumptio potest intel-
ligi deductio. Dicit autē glo. q veris-
sime est diabolus in humana specie
apparuisse: sed tamen xp̄s sic egit vt
a nemine videret: & dicit diabol⁹. Si
fili⁹ dei es mitte te deorsum. hoc ideo
dicit vt ex tali precipitatione & nulla
secuta lesione omnes ad eum concur-
rerent: vt eum adorarent et ex hoc va-
nā gliam incurreret. Vel ideo dicit:
vt per hoc diabol⁹ potētiam suam co-
gnosceret: sed christ⁹ sic tēperauit re-
spōsum vt diabolo relinqueret dubiū
dicēs non tētabis dñm deū tuū. Ille
deū tētat q vult explorare qñ tū possit
apud deū cū tamen habeat ex huma-
nā rōne qd facere debeat: sic xp̄s po-
terat aliter de tēplo descendere q̄ per
iactantiā p̄cipitare se. Quia igitur nō
potuit eū superare de gula nec de va-
na glia: voluit explorare si posset euz
tētare de auaricia. Et iō duxit eum in
montē excelsum valde & ostendit ei oīa

Dñica. i. quadragesime.

regna mūdi. Ostēdit autē sibi non ea que nesciebat indicādo: s; scōz Chryso. ostēdit ei acsi aliqs in loco excelso posit^o manū extēderet dicēs. Ecce ex illa pre est africa: ex illa palestina: ex illa grecia: ex illa italia z hmōi. hec oia tibi dabo: si cadēs adoraueris me. Et qm istud ptinebat iniuriā creato- ris: xps eū repulit dicēs. Uade satha na. i. in infernū. Scriptū est em̄. Dñs deū tuū adorabis z illi soli zc. Deute. vi. In alijs duab⁹ tētationib⁹ q̄ videbā tur ptinere iniuriā suā patiēter respō dit. In ista autē q̄ cōtinebat iniuriam creatoris dure redarguit. vñ Chryso. In pprijs iniurijs esse quēq̄ patientē laudabile est. Iniurias vero dei dissimulare impiū est. **C** Ex supradicto ordine tētationis patet q̄ consuetudo diaboli est incipere a leuioribus et procedere ad grauias: et deinde ad grauiora: deinde ad grauiissima. Istud etiā ptz in Job. Incepit autē a leuiorib⁹: scz qñ oēs res tēporales sibi abstulit: deinde pcessit ad grauiora: qñ filios extinxit: deinde ad grauiora: quando corp⁹ eius vulnerauit: tādē ad grauiissima: qñ fiducia de deo p amicos suos sibi auferri conat⁹ fuit. Illi em̄ merita sua extinguebāt dicētes q̄ ppter pctā suā fuerat pcussus: q̄ fuerat tyrānus z hypocrita magn⁹. Sed contra primā tētationē se defendit per natiuitatis z mortis cōsiderationē: dicēs Nudus egressus sum de vtero matris mee: et nudus reuertar illuc. Contra scōam p datoris ablationē: quia ille qui filios dedit ille accepit: sic dicens dñs dedit: dñs abstulit. Contra tertā per manus paterne percussione: q̄ manus eius percusserat q̄ percutit ad corruptionē nō ad subuersionē: dices: si bona suscepimus de manu dñi zc. **C**ōtra quartā p bonorū suorū nūmerationē. vñ. xxxi. c. Bona sua enumerat nō ad iactāriam: sed ad spē excitā dā: dicens. oculus sui ceco: et pes claudō zc. Istum etiam ordinem seruauit diabolus i tētatione xpi. Incepit em̄ a tētatiōe leui cū tētauit de gula: ten-

tare de pane z maxime famis tempore leuis tentatio est: processit ad grauiē quando eum tētauit de vana glia: pcessit ad grauiorē qñ eum tētauit de auaricia: pcessit ad grauiissimā quādo eū tētauit de idolatria. **D** **C** Istas autē tētatiōes xps supauit sapienter: fortiter: z perseverāter. Sapienter q̄dem: q̄ per scripture testimonia ipz diabolū vicit: qd figuratū est. i. Regū. xviii. in victoria golye. vbi dicit glo. Dauid vicit goliā tribus lapidib⁹ de torrente: z xps diabolū trib⁹ testimonijs de lege. Eodē modo z nos possumus contra diabolū scripture testimonia respōdere. Si em̄ tētat nos de superbia z appetitu bonorū: debemus rñdere: scriptū est Eccl. x. Quid superbis terra z cinis: ois potentatus breuis vita. Si tētat de appetitu diuitiarū: rñdeamus scriptum est. i. Thi. vi. Nichil intulimus in hūc mūdū haud dubiū q̄ non auferre quid possumus. Item Job. i. Nudus egressus sum de vtero mris mee: nudus reuertar illuc. Si tētat de appetitu delicarū carnalium: rñdeam⁹ illud. i. Cox. xv. Caro et sanguis regnum dei non possident glo. per carnē et sanguinē: ventrem z libidinē. i. opera carnalia designant. **E**xēplo em̄ xpi q̄ tētatiōes suas vicit per scripturā: debemus etiā iniurias nras vincere sapienter: magis q̄ potēter. Ille sapiēter vicit qui scit iniuriantib⁹ rationabiliter respōdere: vel qui scit cor suū vincere z dissimulare: vel q̄ scit a facie iniuriātis eum se absentare. **D**e primo Sap. v. Melior est sapiētia q̄ vires: z vir prudēs q̄ fortis. **D**e scōo prouerb. xvi. Melior est patiens viro forti: z q̄ dominaat aīo suo expugnatore vbiū. **D**e tertio puer. xx. Honor est hōi qui separat se a contētionibus oēs autē stulti cōmiscētur contumelias. **S**cōo xps vicit fortiter nō em̄ aliqñ cessit: sed fortiter restitit z sic nos debemus resistere Jaco. iiii. Resistite diabolo et fugiet a vobis. **D**iabol⁹ em̄ dñ a dia qd est duo et bonus: q̄ vult facere de homie duos bo-

Dominica. i. quadragésime. ser. ii.

ios: corp^o. s. et aliam deuorādo. Tali
ter em̄ diabolo debemus resistere et
fugiet a nobis: et bñ dixit fugiet a q̄
busdā em̄ non exit: sed in eis q̄scit:
sicut in auaris/supbis/et luxuriosis.
Job. xl. Sub vmbra dormiuit: ecce
vmbra auaricie / in secreto calami /
ecce vanitas supbie / in locis humen
tib^o / ecce turpitudine luxurie. Ab ali
q̄bus ño exit: sed recedit: sed ibi p̄
pe expectat: sicut ab illis q̄ sepe pa
tunt̄ recidiuū ad quos cito se scit re
uersurum: iuxta illud Lu. xj. Reuer
tar in domum meā. vñ exiit. Ab ali
quibus aut̄ exit et recedit: sed non fu
git: sed lēro passu incedit sicut a repi
dis q̄s nō plene deserit. Ab aliquib^o
vero exit et fugit sicut a viris perfe
ctis q̄ fortit̄ ei resistūt: et ip̄m in fugā
cōuertūt. Nā sicut dicit Greg. Dia
bolo cū resistitur ē vt formica: cū ño
ei^o suggestio recipit fortis est vt leo.
E Tertio vicit x̄ps pseueranter: qz
in nullo ei cessit: sic et nos pseuerant̄
vincam^o: vt nunq̄ diabolo cedam^o:
tunc ei autē non cedim^o qñ ad instar
apostoli cū ip̄so pugnam^o: qui dicit
j. Cor. ix. Ego igit̄ sic curro nō qua
si in incertū. Miles em̄ strennu^o pu
mo debet habere robustū animū ad
aggrediendū: vt scz cōtra hostē for
titer currat: et quasi certus de victo
ria ipsum inuadat: ideo dicit ego sic
curro: non q̄si in incertū Job. xxxix.
Exultat audacter in occasum p̄git
armatus. Sc̄do dz habere robustaz
manū ad feriēdū: ideo subdit sic pu
gno non quasi aerē ñberās. q. d. nō
pugno ñbis: s̄z factis Gen. xli. Ma
nus tua in ceruicibus inimicor̄ tuo
rū. Ceruix diaboli est ipsa suggestio
que qñ amputat̄ ex toto diabol^o vin
citur. Tertio debet habere fortē hu
merum ad sustinendum debet enim
fortiter sustinere macerationes sp̄o
te assumptas: ideo dicit. sed castigo
corp^o meū etc. Et tribulatiōes a deo
imillas. ps. posuisti tribulatiōes in
dorso n̄ro. ab inimicis illatas. ps. Su
pra dorsum meum fabricauerūt etc.

¶ Eadē dñica prima. xl. Sermo. ij.

Cum ieu

nalet quadraginta die
bus et xl. noctib^o postea
esuriūt. Processus et or
do tētationis x̄pi talis
fuit ip̄e em̄ ieiunauit ieiunando esu
rūt̄ esuriēdo tētāt^o fuit: tentat^o sup̄a
uit: et tūc post victoriā ministeriū an
gelor̄ accepit. P̄rio ergo ieiunauit
xl. dieb^o: et xl. noctib^o exēplo moysi et
helye: q̄ in isto n̄mero ieiunauerūt: s̄z
null^o eor̄ ñtute p̄p̄a ieiunauit. moy
ses em̄ ieiunauit sustentatus diuina
allocutiōe. helyas sustentatus ange
lica refectione. X̄ps aut̄ p̄p̄a virtu
te. A Nos aut̄ in isto numero ie
iunare debemus trib^o de causis q̄s
ponit Greg. in omel. Nos em̄ offen
dum^o deū de corpe n̄ro: de tpe n̄ro: et
de opibus n̄ris. Corpus em̄ nostruz
ex quattuor elementis est cōpositū:
et ideo ad diuersa vicia est p̄optum
Qz igit̄ cōpositū est de terra: iō p̄o
ptū est ad desiderādū terrena et ad
peccatū auaricie: qz est de aere: ideo
p̄optū est ad desiderādū sublimia
et ad pctm̄ supbie. Qz est de igne: iō
p̄optū est ad inflāmatiōē male con
cupiscētie. Qz est de aqua: ideo p̄o
ptū est ad viciū leuitatis et icōstātie.
Quia igitur ex corpe ex quattuor ele
mētis cōposito ad diuersa vicia p̄o
pti sum^o ideo sepe mādātā q̄ per de
calogū sunt accepta cōtēpsim^o: et iō
iustū est: vt ip̄m corp^o quaterdecies
affligam^o. Sc̄o offendimus deū de
tpe n̄ro: dedit em̄ nobis tps: vt i ip̄o
penitentiā faciamus: et tñ nos ip̄z in
vāitatib^o n̄ris expēdim^o Job. xxiiij.
Dedit ei locū p̄nie et ip̄e abutiē eo in
superbiā facit tñ de^o nobiscū pactū:
vt scz nouē tps partes teneam^o no
bis in quib^o n̄ra negocia faciam^o et
saltē decimā partē debem^o sibi i qua
sibi seruiam^o et penitentiā agam^o: et
ista est quadragésima q̄ est decima
pars anni: sicut dicit Greg. A prima
inquit dñica quadragésime viqz ad

Dominica. i. quadagesime.

pascha. vii. ebdomade eueniunt quaz
dies. xlii. sunt ex qb⁹ dñi sex dies dñi
cales ab abstinentia subtrahuntur.
xxxviij. in abstinentia remanent. Dñi
ho p⁹ trecet nos. xlvj. dies ann⁹ du-
cit qñ annu nri decima deo damus.
Tertio offendim⁹ deū de opibus no-
stris: opa em nra debet esse circa ob-
suationē. x. mādator: et pplementū
quatuor euāgelioz: q tunc p⁹plent qñ
habem⁹ dilectionē dei et p⁹mi: vel
qñ p⁹plem⁹ duo mandata: scz vt facia-
m⁹ alijs qd nobis volumus fieri et
non faciamus alijs quod nobis no-
lum⁹ fieri: sed nos in opib⁹ nris: nec
pcepta suamur: nec euāgelia custo-
dim⁹: et ideo iustum est. vt p. xl. dies
deo satisfaciamus. **B** Est autē ieu-
niū nrm magne virtutis: qz deum
placat et demonē fugat. placat qui-
dē et recōsiliat deum: sicut p⁹z Jone.
iij. in minutis q ieiunauerunt et im-
mēta silij ieiunare fecerūt: et ideo de⁹
eis recōsiliat⁹ fuit: vt dē Amb. Qua-
le ē hoc xpianuz nō facē qd pecudes
fecerūt nisi q stolidi qz ē pecude qui
inducto sibi a sacerdote ieiunio nō ie-
iunat: et pec⁹ quidē declinat fouē et
cauet sp⁹iritum: tu aut nō vis decli-
nare p⁹iculū ieiunādo qd cernis. De
spatione em genus est: tunc mādu-
care cū ieiunare debeas tunc gaude-
re cum debeas deplorare. **C** Se-
cundo ieiunū diabolum fugat: dia-
bolus ei est spēs piscis: lup⁹ et canis
sicut em fm: Amb. i. putū ho s ieu-
ni spente inter ficit: sic ieiunū diabo-
lum occidit: et sicut piscis narat i flu-
uio: et morit⁹ in sicco: sic diabol⁹ dele-
ctatur i aquis deliciaz: et moritur in
sicco abstinentiaz: et sicut fames ex-
pellit lupum de nemore: sic ieiunūz
expellit diabolum de corde. Et sicut
aqua bullēs fugat canē de coquina
sic oīo seruens fugat diabolum de aia
Math. ix. hoc gen⁹ demonioz i nul-
lo p⁹t eijci nisi in ofone et ieiunio. **D**
Secūdo xps ieiunando esurijt. In hoc
autē q xps ieiunauit. xl. dieb⁹: et xl.
noctib⁹ ostendit op⁹ de⁹. In hęc at q

esurijt ostendit hō fuisse infirm⁹. Legi-
m⁹ at trib⁹ vicib⁹ xpm esurisse. p⁹ia
vice esuriuit et nō hūit ad comedēdū
nisi lapides: sicut hic p⁹z. lapis ē du-
rus/ frigidus et siccus. per lapides
em intelligunt hoies q nō pnt ad pe-
nitentiā frāgi. hoies frigidū q nō pnt
igne diuini amor⁹ isāmari. hoies a-
ridū: q nō pnt aq die grē hūectari: ta-
les nō pnt incorporari a xpo sed a dia-
bolo. Diabol⁹ em cū sit lapide⁹: lapi-
des sibi incorporat. Job. xli. Cor ei⁹ in-
durabit qñ lapis. Alia vice esuriuit
et nō habuit ad comedēdū nisi folia:
vt h⁹ Math. xxi. de ficulnea q nō ha-
buit nisi folia cui xps maledixit. Si-
cut aut xps non comedit lapides. i.
corda dura: sic non comedit folia. i.
h⁹ba. Arbor pducit folia gēmas/ flo-
res/ et fruct⁹: folia bona sunt h⁹ba/ gē-
me bone cogitatiōes/ flores bone vo-
luntates/ fruct⁹ bona opa: sicut igit⁹
hō nō pascit de folijs/ nec de gēmis/
nec de florib⁹: sed de fructib⁹: sic de⁹
nō delectat⁹: nec in nris h⁹bis/ nec in
cogitatiōib⁹/ nec in volūtatib⁹: sed in
bonis opib⁹. Tertio xps quidē esu-
rit. i. nostrā cōuersionē et salutē. Iesu-
cbum xps tm desiderat q etiā illuz
hostiati mēdicat. Apo. iij. Ego sto.
ad hostiū et pulso: si qs apuerit mihi
ianuā intrabo ad illum: et cenabo cū
illo: et ipse mecum. i. ad scotum: siue
ad simbolū. **E** In ista cena debet
peccator tria fercula ponere: scz con-
tritiōē cōfessionē et satisfactionem.
Deus autē ponit tria alia: scz remis-
sionē culpe/ collationem gratie/ et p-
missionē glie. Sed multi sunt de na-
tura ioculatorz qui semp vellent co-
medere de alieno: et nichil de suo vel-
lent q deus eis peccata dimitteret/
gratiam suam tribueret/ et gloriā
suā daret. Ipsi autē nec volūt habe-
re cōtritiōē/ nec facere cōfessionē
nec exhibere satisfactionem. Tertio
christ⁹ esuriēdo tentatus fuit: quis
autē sint multe cause: quare xps vo-
luit tentari: apostolus tamen princi-
palē ponit dices. heb. iij. Non em

Sermo secundus.

habemus pontificē qui nō possit cō-
pati infirmitatibus nris tentatū au-
tē p oia ꝛc. **¶** Ex q̄ ptz q̄ voluit tē-
tari: vt tētatis ꝛ tribulatis meli⁹ sci-
ret misereri: nēo em̄ p̄t moueri ad cō-
passionē ꝛ inlaz nisi alioꝝ cognoscat
miserias: q̄s quidē p̄t cognoscere vl'
audiēdo vl' vidēdo vl' expiēdo sicut
verbi gr̄a: si audio q̄ passio illata sit
gravis pena: iā illō scio p̄ auditū: et
tunc h̄ntibus multū cōpatior. Si au-
tē video aliquā a dicta passione detē-
tū: ꝛ vide o ip̄m in magna tribulatio-
ne cōsistere se horribiliter agitare ꝛ
querulosiss vocibus cōclamare: iam
illud scio per visum: ꝛ tunc magis cō-
patior: s̄z si illā passionē in corpe meo
patior: tunc illō scio p̄ expiētiā: ꝛ tūc
deinceps patiētibz maxie cōpatior.
Humanū autē gen⁹ aī incarnationē
xp̄i: multa tētationes ꝛ miserias pa-
tiebat: p̄pter q̄s sepe ad deū clama-
bat: ꝛ totū celū clamorib⁹ replebat:
ꝛ tunc de⁹ ei⁹ miserias: s̄z ab et̄no sei-
ret: tñ q̄dā mō sciuit p̄ auditū. **Exo. ij.**
Ingenuscentes filij israel pp̄ opa
vociferati sunt ꝛ ascēdit clamor eoz
ad deum ꝛ audiunt gemitū eoz: tunc
de⁹ humani ḡnis clamorib⁹ excitat⁹
de celo descēdit ꝛ carnē assumens in
mundū venit: ꝛ trigint̄ a trib⁹ annis
in mundo māsit: ꝛ n̄as tētationes ꝛ
miserias vidit: ꝛ sic illō q̄d sciebat p̄
auditū: postea sciuit p̄ visum: ꝛ tūc
est magis misericors fact⁹. **Exo. iij.**
Uidi afflictionē ppl̄i mei q̄ est in egi-
pto: ꝛ clamorē ei⁹ audiui: ꝛ descēdi li-
berare eum. Tādē n̄as tētatiōes ꝛ
miserias sciuit p̄ expiētiā: q̄ oīs in
sua p̄sona exptus fuit: ꝛ ideo fact⁹ ē
maxie misericors. **Expt⁹** em̄ ē paup̄-
tate tētationē lassitudinē / famē / tri-
bulationē / ꝛ mortē. In his ei voluit
nobis esse similis: vt sciret meli⁹ nobis
misereri. **heb. ij.** debuit p̄ oia fratri-
bus similari: vt misericors fieret. Si
igit̄ al' quis paup̄tate p̄m̄it: scit mō
meli⁹ misereri: q̄z ip̄e paup̄ fuit: si ali-
quis tētat: scit ei mō meli⁹ misereri:
q̄z ip̄e fuit tētatus. Si aliquis patit̄

tribulationē / famē / lassitudinem vel
dolorē mortis scit ei mō meli⁹ misere-
ri: q̄z hec oia passus est ip̄e: ꝛ tenta-
tus potens est: ꝛ eis qui tentant au-
xiliari. **heb. xij.** In eo em̄ q̄ passus
est ip̄e: ꝛ tentatus potēs est eis q̄ tē-
tant auxiliari. Quarto xp̄s tētatus
supavit ꝛ vicit. Vicit autē tētatiōes
ip̄as eis in suis principijs obuiādo
nā moy vt in eum diabol⁹ tētatiōes
inferebat: xp̄s eas repellebat: sic et
hō moy vt diaboli suggestiones sen-
serit eas i suo initio debet repellere.
Nā vt dicit hiero. Lubricus est ser-
pens antiquus ꝛ nisi in capite tenea-
tur tot⁹ statim illabetur. **S** Habet
igitur serpens infernalis caput: s̄z ma-
lā suggestionē: h̄z corp⁹: icz malum
cōsensum: h̄z caudā: q̄z cōsummatio-
nē opis: vbi autē ponit caput sugge-
stionis: statim ponit corpus consen-
sum: ꝛ vbi ponit corp⁹ consensus: sta-
tim ponit caudā opis: ꝛ ideo in suo
capite. i. in sua suggestione est conte-
rēdus. In aliquibus igitur iste ser-
pens est quantum ad caput corp⁹ et
caudam: qui s̄z habent malas sug-
gestionē / consensum ꝛ opera. Sunt
tñ quidā qui i ista quadriagesima di-
mittunt peccatum: q̄tū ad opus:
sed tñ post pascha ad illud redire in-
tēdunt: tñ amputauerunt sp̄eti cau-
dam sed tñ adhuc viuūt in eis q̄tū
ad corp⁹ ꝛ caput. i. q̄tū ad consen-
sum ꝛ suggestionem. Aliqui pctm̄ di-
mittunt: q̄tū ad opus ꝛ cōsensum
tenēt: tñ adhuc malas suggestiones
istā amputāt corpus ꝛ caudā adhuc
tñ viuūt i eis: q̄tū ad caput: s̄z si vis
istum serpentē vincere: bñ studeas
caput ei amputare. i. prauā ei⁹ sug-
gestionē repellere ꝛ tunc tibi nocere
n̄ onporent: nec q̄tū ad corpus. i.
consensum: nec q̄tū ad caudā. i. op⁹
q̄z amputato capite suggestionis to-
ta cōfracta est virtus infernalis ser-
pentis: ideo d̄r **Gen. iij.** Ipsa cōteret
caput suum. **V** Quinto post victō-
riā ministerium angeloz accepit:
ideo d̄r. **Et ecce angeli accesserunt**

Feria.ii. prime ebdo. Sermo.i.

et ministrabant ei que ministratio tri-
 plix potest accipi. primo de temporalibus subue-
 nientie ut sit sensus ministrabant. id est sibi
 esurienti cibo subueniebant talis autem
 oli angelus helye ministraverunt. Secundo
 potest intelligi de adoracione: ut sit sen-
 sus sibi ministrabant. id est tanquam deum sup-
 pliciter adorabant. Juxta illud scriptum. Ado-
 rate eum omnes angeli eius. Tertio potest
 intelligi de congratulatione: ut sit sen-
 sus ministrabant. id est sibi pugnanti con-
 gratulabantur. Unde scriptum. Benedicite
 domino omnes virtutes eius ministri
 eius qui faciunt voluntatem eius.

¶ Feria. ii. prime ebdo. Sermo. i.

Qui venerit

filius hominis in maiestate
 sua et omnes angeli eius cum
 eo. Mat. xxv. Sicut dicit
 beatus Iheronimus in libro de sum-
 mo bono in quolibet iudicio tres per-
 sone requiruntur. scilicet iudex reus et actor
 et ideo in isto dei extremo iudicio iste
 tres persone requiruntur. nam persona iudi-
 cis exprimitur cum dicitur. Cum venerit filius ho-
 minis in maiestate sua. persona actoris
 cum dicitur. Et omnes angeli eius cum eo. per-
 sona rei cum dicitur. Et congregabunt ante eum
 omnes gentes. Iudex igitur erit christus qui
 iste iudicabit: cuius iudicium corrupti non
 sunt. A Quatuor ei modis ut dicit
 Iheronimus. Corrupti iudicium si fuerit. scilicet
 amore: odio vel munere. Christi autem
 iudicium non corruptum est: quia potentissi-
 mus est. Job. xxij. Nunquid timens ar-
 guet te et veniet te cum ad iudicium: imo
 quanto potentiores erunt tanto durius iu-
 dicium sustinebunt. Sap. vi. Potentes po-
 tenter tormenta patient. Secundo non cor-
 rumpet amore quia iustus iustus est: ideo fratres
 suos. scilicet falsos christianos suam pro-
 feret et nihil proderit eis allegare fra-
 ternitatem quod sit fratres eorum. scilicet si non
 redimet nec allegare similitudinem quod sit
 homo similis eis: non subdit: redimet homo
 et dicit allegari interrogative et responde-
 ri negative. nec eis aliquid valebit
 precium multipliciter: ideo subdit non dabit
 placationem suam: nec sanguinem christi

preciositas: quia ipsum precium contempserunt
 ideo subdit et precium redemptio anime
 sue. Tertio non corrumperet munere: quia di-
 tissimus est. puer. vi. Non accipiet cuius-
 iusque precium nec suscipiet pro redemptione
 dona plurima. Ber. Veniet dies illa
 in qua plus vadunt pura corda quam astu-
 ta verba. Conscientia beata quam marisurpia
 plena. Aug. Expectat dies iudicium et
 aderit equissimus iudex qui nullus poterit
 personam accipiet: cuius palladium nullus
 episcopus vel comes vel abbas auro vel
 argento corrumpere poterit. Quar-
 to non corrumperet odio: quia optimus est.
 In eo enim qui optimus est odium habere
 non potest: ipse enim omnia diligit que creavit
 Sap. xij. Diligis omnia que sunt et nichil
 eorum odisti que fecisti: et quia diligit non odio
 sed cum dolore et passione punit.
 Esa. j. Heu solabor super hostibus meis
 et vindicabor de inimicis meis ubi
 sic dicit Glo. More patris patris punitur pla-
 git. Secundo ponunt actores siue accu-
 satores qui erunt angeli nobis ad custo-
 diam deputati qui tanquam scientes omnia mala
 que peccatores fecerint ipsos graviter accusa-
 bunt. Job. x. Revelabunt celi liquita-
 tem eius. B. preterea istos accusatores
 stabunt contra peccatores. scilicet diabolus to-
 tus mundus: et proprium scelus. De ac-
 cusacione diaboli sic dicit Augustinus. Dictu-
 rus est adversarius in iudicio equissi-
 me iudex iudica istum meum esse ob cul-
 pam que noluit tuus esse pro gratia tuus pro
 misericordiam meam pro misericordia: tuam pro passione:
 meam pro suasionem: tibi inobediens: mi-
 hi obediens: a te accepit immortalita-
 tis stolam a me accepit hanc panno-
 sam tunicam: tuam vestem dimisit cum mea
 huc venit equissime iudex iudica istum
 esse meum et meum dandum esse. Et po-
 nit diabolus quinque allegaciones qui
 b' vult ostendere peccatorem dandum esse se-
 cum. C. prima est talis: tu obtulisti
 sibi gratiam tuam: ego meam culpam: tuam
 gratiam contempsisti: meam culpam recepit
 ergo dicit esse meus. Secunda talis est tu
 creasti eum per naturam: ideo deberet esse
 tuus: sed fecit se meum per magnam suam
 culpam et misericordiam: ideo debet esse meus:

Feria.ii.prime ebdo. Sermo.ii.

Tertia talis ē: tu sustinuisti p eo q̄
grauē passionē. iō deberet esse tuus
ego nō obtuli sibi meā suggestionē.
se ipse tuā passionē p̄tēpsit ⁊ meā sug
gestionē recepit: iō d̄z eē me⁹. Quar
ta ē talis: duo sūt. s. obediētia ⁊ iobe
diētia. Quicūq; ergo ē tibi obediēs
⁊ mihi iobediēs ē tu⁹ ⁊ tibi iobediēs
est me⁹. S; iste fuit tibi iobediēs: er
go d̄z eē me⁹. Quinta talis ē tuū. ē fa
cere hoi vestē fulgidā ⁊ virtū. meū ē
facere sibi vestē p̄nosā sordidā vi
cior. Quicūq; autē h; vestē virtutuz
ē tu⁹ q̄ nō h; vestē vicior est me⁹: s;
iste tuā abiecit ⁊ meā secū portauit
ergo d̄z esse me⁹. Scōs accusator est
tor⁹ mūd⁹. ois. s. elemēta. Istō ofidit
Hugo de scō. victore dicēs. Celū di
cet: ego sibi lucē ministravi ad sola
tiū. Aer dicet: ego oē gen⁹ aniū sibi
dedi ad obsequiū. Aq̄ dicet: ego di
uersa ḡna pisciū sibi dedi ad vsum.
Terra dicet: ego panē ⁊ vinū dedi si
bi ad nutrimētū. Jō ignis clamabit
a me p̄burā. Aq̄ clamabit: a me de
mergā. Aer clamabit a me vētilef
Terra clamabit a me absorbeat. In
fern⁹ clamabit. a me deglutiat. Sa.
v. Armabit oēs creaturā ⁊ tra isēta
tos. Tern⁹ accusatorē ppū scelus
Nā oia pctā q̄ mō sūt occulta extra
tūc p̄siliēt. ⁊ sūs accusabūt actores.
Nā tinea vestimētoz accusabit va
nigloriosū: erugo metalloz accusa
bit auarū. Merces pauper. defrau
data accusabit tyrānū violētū. Ini
quū edificū accusabit vsurariū. De
trib⁹ primis d̄z Jac. v. Diuitie v̄re
putrefacte sūt ⁊ vestimēta v̄ra a ti
neis comesta sūt. Aug. ⁊ argētū v̄z
eruginauit: ⁊ erugo eoz ī testioniū
vob; erit. Et Isra. Ecce merces opa
rior q̄ defraudata ē a vobis clamat
⁊ clamor eoz ī aures dñi sabaoth in
troiuit. de q̄rto d̄z Abac. iij. Lapis
de pietate clamabit: ⁊ lignū qd̄ ē inter
iūcturas edificij r̄ndebit. D Tertio
ponūtur rei ipi mali. s. a sinistris col
locati q̄ eēt ī mltā āgusta positi. Si
cut ofidit Greg. dicens. O q̄ angu

ste erunt tūc vie reproboz. Superi⁹
erit iudex irat⁹ inferi⁹ horrendum
chaos. a dextris pctā accusantia a
sinistris infinita demonia ad suppli
ciū trahētia int⁹ cōsciētia mordens
foris mūd⁹ ardēs. Quid faciet pec
cator: sic deprehēsus latere erit im
possibile: apparere intolerabile. Ex
his patz q̄ pctōz nō poterit fugere
sursuz qz ibi est iudex iratus q̄ gla
dio b; acuto qui de ore eius proce
dit ipm incidat. Nec fugere a dex
tris: qz ibi sunt pctā q̄ ipsum appre
hēderūt. Nec fugere a sinistris. qz
ibi sunt demones q̄ eū ad supplicia
traherūt. Nec fugere vel abscedere
intra se: qz ibi est vermis cōscientie
qui ipm totū corroderet. Nec fuge
re extra mūdū qz tor⁹ est plen⁹ igne
q̄ ipz totū cōbureret. Et iō nō restat
nisi vt iferi⁹ in fornacē cadat. Mat.
xxv. Ibunt hi ī supplicia eternū. ⁊c.
¶ Feria. ij. prime ebdo. Sermo. ij.

Suriui et

nō dedistis mihi mādu
care. Sicut d̄t beatus
Aug. Si aliquis esset q̄
de rota sacra scriptura nihil sciret ni
si solum istam lectionem presentem
hoc solum sibi sufficeret ad salutem
quia ibi continentur merita et deme
rita: premia ⁊ supplicia bonoz ⁊ ma
lorum. Quāuis in extremo iudicio
omnia facta discutient hōis tñ solū
de elemosynis fit hic mentio. Et rō
nem huius assignat. Aug. In li. l.
omek. dicēs. Tacet dñs oia recta fa
cta iustorum ⁊ omnia mala iniquoz
et solum laudat elemosynarum lar
gitionem et dānat auiditatem. Qua
re hoc quia omnia crimina elemosy
nis redimuntur si tñ mores mutane
ris. Pro peccatis ei p̄terit; elemosy
nas q̄s facit si vita mutata ⁊ ide re
cedat ⁊ huc accedat. Si āt dicat ali
q̄s ī corde suo si q̄t die peccauero et
elemosynas fecero nūqd̄ pctā extin
guo. Et r̄ndet Aug. Extinguis s; tñ
tu cū eis extinguer; pereūt em pctā
C. iij.

tua sz te cū nō ei i gehēna peccare p
mitter; aut te cū cepit torqre ignis
em. De sanādis libidmib⁹ nō cogi
tabis. Quāuis igr de solis elemosy
nis ydeat i iudicio q̄stio mouēda: d
oib⁹ tñ fact⁹ nō reddet: r i ipō iudi
cio dñs ordiate pcedet. A Nā pmo
culpās examiabit deide examiatas
pōderabit. Postmodū p̄deratas sē
tētiabit. vlti. sētētiatas executōi de
mādabit. Prio igr culpās examia
bit: qd̄ notat cū dicit. Esuriui r nō de
distis mihi māducare. De qua exa
miatiōe dicit Jo. xxix. Causā quaz ne
sciebā. i. quā me nescire oñdebā dili
gētissime iuestigabā. Examiabit qd̄
dē r iuestigabit oia cogitata. Sap.
f. In cogitaciōib⁹ ip̄ij irogatio erit
examiabit oia. Mat. xij. De oi
sbo ocioso qd̄ locuti fuerint hoies:
reddēt rōnē i die iudicij oia factā Ec
cl. vlt. Cūcta q̄ fiūt adducet dñs ad
iudiciū. oia omissa. Sicut p̄ in hoc
euāgelio vbi de omisissis reprobi ar
guūt. oia p̄missa. B Quattuor ei no
b⁹ de⁹ p̄misit. s. tps vt ip̄z vlti expē
dam⁹ res tpales vt ip̄as paupibus
erogem⁹. Corp⁹ vt ip̄z i mūdicia te
neam⁹. Alaz ad imaginē dei factā vt
ip̄az honorem⁹. Sz d tpe malā rōnē
reddēt ociosi: q̄ ip̄z negligēt expen
dūt. Ber. oē tps nob̄ ip̄sū req̄ret a
nob̄ q̄l̄ sit expēsū. De reb⁹ malā rō
nē reddēt avari q̄ nolūt eas cōicare:
sz ip̄i soli māducare. Eccl. xi. Inue
ni req̄e mihi: r nūc māducabo de bo
nis meis sol⁹. De corpe malā rōnez
reddēt luxuriosi: q̄ corp⁹ suū macu
laueūt. Uñ dicit de Salo. Eccl. xlvij.
Prātē habuisti i tuo corpe: r dedisti
maculā: i glia tua. De aia malā rō
nē reddēt supbi: avari r luxuriosi: q̄
dei imaginē deleueūt r ymaginē. s.
diaboli sup̄duxerūt. Ro. j. Mutauē
rūt gliaz icorruptibil̄ dī i similitudinē
ymaginis hois corruptibil̄ r volu
erūt q̄ ad supbos q̄ sup̄ alios volare
volunt r q̄ drupedū quo ad luxurio
sos qz luxuriā in corpe exercuerunt
qd̄ quattuor elemēt⁹ cōponit. r ser

tū qd̄ ad auaros q̄ sēp frā appetūt. se
cūdo iudex em⁹ culpās exiatas pō
derabit qñ dicit. Amē dico vobis: q̄
diu fecist⁹ vni d̄ fr̄ib⁹ meis minimis
mihi fecist⁹. Ecce magna pōderatio
qz illd̄ qd̄ fit vlt nō fit egenus: fieri vlt
nō fieri reputat deo. De ista pōdera
tiōe dicit. prouer. xvj. Pōd⁹ r statera
iudicia dei sūt. Solēt cāpsores mo
netas i stata pōderare: r eas q̄s iue
niūt nulli⁹ pōder. i. nulli⁹ valor⁹ vlt
mior⁹ i ignē p̄iciūt vlt icidūt. Illas
aut̄ quas iueniūt eq̄lis vel maioris
thesauro reponunt. C Michael nā
qz archāgel⁹ fm ecclie rep̄ntationē
aias pōderabit q̄ oēs i quattuor or
dinib⁹ erūt. Nā qd̄ā erūt vacue. qd̄ā
semplene. qd̄ā plene qd̄ā superple
ne. Ille erūt vacue q̄ nulla bona se
cū portauerūt. Talis appēdet r sibi
dicetur. Dan. v. Appēsus es i statera
r inuēt⁹ es nihil hñs. Talis p̄iciet
in fornacē iferni. Ille erūt semple
ne q̄ ad p̄niam redierūt sz tñ satisfā
ctionē cōgnā morte p̄ueniēte non i
pleueūt. talis appēdet et sibi dicit.
Appēsus es i statera r inuēt⁹ es ni
lus habēs: r proijciēt in fornacem
purgatoriū. Alie sūt q̄ q̄uis deliq̄
rint tñ satisfacerūt. Talibus dicit.
Appēsus es i statera r inuēt⁹ es sa
tis hñs. Alie sūt q̄ opa satisfāctiōis
habuerūt: sicut sūt viri p̄fecti. Tali
b⁹ dicit. Appēsus es i statera r inuē
tus es multū hñs. Isti duo reponen
tur i thesauro celesti. Tertio iudex
etern⁹ culpās pōderatas sētētiabit
qñ dicit. Discedite a me maledicti i
ignē eternū q̄ parat⁹ ē diabolo et an
geli s ei⁹. D Ex qua sola manifeste
colligit q̄ i placabilit̄ de⁹ p̄tra repro
bos sit irat⁹. Dato ei q̄ reprobi sibi
dicant. Non sumus domie digni re
gnū vestrū possidere: tñ placeat vo
bis vt possimus ad pedes v̄ros ma
nere. Rñdebit. Discedite a me. Da
to q̄ sibi dicāt. Et si nos repellitis a
vobis: saltē bñdictionē v̄sam nobis
date: Rñdebit. Et vos maledictio
nē meā habeatis. Ideo subdit. Ma

Feria. iij. prime ebdo. Sermo. i.

Iedicti. Dato q̄ dicāt: saltem ad ali-
 quē locū refrigerij nos mittat: Re-
 spōdebit. In ignē Dato q̄ subiūgāt
 saltē breuē fīmū nob̄ p̄figat. Rñ-
 debet emū. Dato q̄ dicāt saltem ali-
 quē bonū dñz nob̄ p̄figat: q̄ clemēt
 nos regat: Rñdebit. Qui pat̄ ē dia-
 bolo. Dato q̄ subiūgāt saltē al-
 quā bonā societate nob̄ date cū qb̄ pos-
 sim⁹ p̄solari. Rñdebit: & āgel⁹ eius.
 Quasi dicat p̄ dño habeat: diabolū
 maiorē. p̄ socijs v̄ris demōes mīo-
 res. Sētētia aut̄ iustoz cōtraria erit
 cū dicet. Venite bñdicti p̄ris mei &c.
 Ac si dicat. Illis dixi. Discedite a
 me s̄ vobis dico. vēite ap me. Illis
 dedi meā maledictionē: s̄ vobis do-
 meā bñdictionē: Jō vēite bñdicti. Il-
 los mitto i ignē: vos iroduco i re-
 gnū celeste. Jō possidete regnū. Illi
 dixi vt maneāt i igne p̄petuo: vob̄
 dico vt maneatis i regno eterno qd̄
 paratū est vobis. Illis dixi vt habe-
 ant i p̄ncipē suū ipm diabolū vobis
 dico vt habeat: in p̄ncipē vestrū pa-
 trē meū. Jō venite bñdicti p̄ris mei
 Illis dixi vt habeāt i socios demo-
 nes ifernales: vobis dico vt habeat-
 tis i socios āgelos meos celestes:
 illos. s̄. āgelos de qb̄ dictū est. Cuz
 venerit fili⁹ hoīs i se. ma. sue et oēs
 angeli ei⁹ cū eo. Quarto iudex eter-
 n⁹ culpās sentētias executiōi mā-
 dabit: quod notat cū d̄r. Et hi ibunt
 i suppliciu eternū: iusti aut̄ i vitaz
 eternā. E Quattuor autem modis
 quis se iuuare cōsuevit ne sententiā
 executiōi mādet: aut p̄ appellationē
 aut p̄ supplicatiōez aut p̄ q̄relā falsi
 aut p̄ i integrū restitutionē. Nullo
 aut̄ istorū modoz dānati se iuuare
 vel defendere potēt qn̄ illa sn̄ia exe-
 cutiōi mādet aut p̄ appellationē aut
 p̄ supplicatiōez: aut p̄ q̄relā falsi:
 aut p̄ i integrū restitutionē. nō p̄ ap-
 pellationē: qz eoz crimia crūt noto-
 ria & i notozis appellatio nō h̄z lo-
 cū. hiero. Aderit dies illa i qua fa-
 cta n̄ra quasi! quadā tabula picta
 demōstrabūt nō p̄ supplicatiōez: qz

si oēs sc̄ti p̄ ip̄is supplicarēt de⁹ non
 audiret. hiero. iij. Noli orare p̄ po-
 pulo isto i bonū qm̄ gladio & fame &
 peste cōsumā eos. Job. xxi. Nō par-
 cā eis d̄bis potētib⁹ & ad depeādūz
 cōpositis. nō p̄ q̄relā falsi vt dicāt q̄
 illa sententiā lata sit p̄ falsos testes
 iudice circūuento: q̄a sicut d̄r Job.
 xxiiij. Saluatorē aie tuē mihi fallis
 Euidem. xij. Ipse nouit recipientē
 et eum q̄ decipit. nō p̄ i integrū re-
 stitutionē. vt sc̄z ad statū p̄stinū re-
 situat: qz sicut d̄r. heb. v. Impossi-
 bile est eos q̄ semel illuminati sūt q̄
 gustauerunt donū celeste & p̄ncipes
 sūt sp̄sscti & p̄lapsi sūt. s̄. p̄ finalē im-
 penitētiā renouari rur⁹ ad p̄niam.

C. fena. iij. p̄me ebdomade. Ser. i.

Cum intraret
 iesus hieroselymā com-
 mota est vniuersa ciui-
 tas &c. Mat. xxi. Sicut
 patet i supiorib⁹. illō qd̄ i isto euan-
 gelio legit factū fuit in dñica in ra-
 mis palmarū qm̄. s̄. dñs cū magno ho-
 nore fuit recept⁹: s̄. p̄p̄t exhitā reue-
 rētiā nō dimisit iustitiā: qz moy tem-
 plū itrauit. & oēs v̄dētes & emētes
 inde eiecit. nec p̄pter seuerā iustitiā
 onusit suā miām: qz cecos et clau-
 dos sanauit p̄ qd̄ d̄r intelligi q̄ iu-
 dex & flat⁹ p̄p̄t ip̄sū sibi fauorē nō
 d̄z dimittere iustitiē rigorē. nec pro-
 p̄pter rigorē iustitiē d̄z dimittere dul-
 cedine miē. A In serie aut̄ hui⁹ euā-
 gelij notat q̄ x̄ps tr. a loca: trauit. s̄.
 hierlū: templū: & bethaniaz. per
 q̄ loca signat mēs hūana: qz d̄z esse
 pacifica. & tūcerit hierl̄z q̄ i ter p̄ra-
 visio pacis. D̄z eē dei h̄tatio grata
 & tūc ē tēplū. ū. Cor. vi. Vos estis tē-
 plū dei v̄ui. D̄z esse ad obediendūz
 p̄cepta. & tūc est bethania q̄ i ter p̄ra-
 dom⁹ obediētiē. ps. In auditu aur̄
 obe. mihi. Ingredite aut̄ dño p̄mū
 locū. s̄. hierl̄z tota ciuitas cōmota ē.
 ita i trāte dño aiām p̄ grām p̄uenit
 tē oēs potētie aie dñi: p̄moueri p̄ do-
 lorē & p̄tritionē pcti. ps. Cōmouisti
 C. iij.

Feria.iii. prime ebdo. sermo primus.

terrā ⁊ ⁊tur. eā sa. ⁊tritiōes ei⁹. qz cō
mota est. B. Sz uotandū ē q quidā
sūt duri scz q nullo mō ⁊mouent. Alij
q leuiter ⁊mouēt. Alij q cordialiter
comouēt. Sunt em̄ qdā duri. qdē at
triti. qdā ⁊triti. Duri sūt obstinati q
ad p̄niam nō p̄t frāgi. de qbus b̄r.
Rom. ii. Scdm duriciā ⁊ impenitēs
cor tuū thesaurizas irā i die ire ⁊ re
uelatiōis iusti iudicij dei. ⁊ Eccl. iij.
Cor durū male habebit i nouissimo
et q amat periculū in illo pibit. Alij
sunt attriti q scz de suis pctis leuiter
⁊ superficialiter cōmouēt. i istis est at
tritio. i. quedā leuis penitudo et ista
attritio scz sūt bona: tñ nō sufficit. non
em̄ paruū sz magnū dolorē de pctis
de⁹ req̄rit q d̄t h̄ere. vi. Luctū vni
geniti fac tibi plāctū amarū. Alij sūt
q p̄cordialiter cōmouentur q scz oia
pctā sua dolēdo minutati, ceterūt et
in minutas partes frāgunt dolendo
profunde de pctis magnis: ⁊ puis et
pctōz circūstātijs: ⁊ nō tñ de oibus
in cōi: sz ēt de qlibz in speciali ⁊ talis
dolor vocat̄ ⁊trio. i. siml' tritio. qñ. s.
siml' cū oib⁹ viribus aie minutatim
oia pctā terit. ps. Cor cōtritū et hu.
de⁹ nō despi. ⁊c. mun⁹ d̄t ⁊ pl⁹ sigāt. i.
multū diliget. Ista tria. s. obstinatio
nē attritiōez ⁊ cōtritiōē videre pos
sum⁹ p̄ tria exēpla. Primum ē qdā se
mē iactū i terrā durā ⁊ non scissam ⁊
grossam nō crescit: iactū nō in terraz
scissam in grossas ptes paruū fru
ctū reddi. iactū aut̄ i terrā cultam et
minutati fractā multum fructum af
fert. cor obstinatum est tanq̄ terra
dura que nullū fructum facit cor at
tritū ē tāq̄ terra i grossas ptes scissa
q paruū fructū reddi cor contritum
est fra minuta t̄i trita q multuz gignit
Scdm exm̄ est. qz spes aromatica si
est integra redolet paz si frangitur
multū redolet. si conteratur redolet
plurimū. Sic ēt cor hois integrum ⁊
duz corā deo nō redolet sz fetet. scis
sum nō per quandā attritiōē redo
let sed paz. ⁊tritū vero per vehemē
tē dolorē redolet mltū. Tertius exm̄

est. qz de grano integro non pōt fieri
panis. de grano nō grasso modicuz
trito fit panis sz nō lapid⁹. de grano
aut̄ minutati cōtrito fit panis sapi
dus ⁊ delicatus. Eodē mō de corde
integro ⁊ duro nō pōt fieri panis dei
sed panis diaboli. De corde autē at
trito ⁊ si panis fiat tñ non multū sa
pidus. de corde aut̄ ⁊trito fit panis
deo lapid⁹: angelis delicat⁹: et peni
tētū nutritiu⁹. ps. Cibabis nos pa
ne lachrymarū. Scdo intrauit in tē
plū ⁊ eiecit inde vēdētes ⁊ ementes
et mēlas nūmularioz: et cathedras
vēdentiū colūbas euertit. Et est in
telligendū q eiecit de tēplo vēden
et emē. ⁊ oues ⁊ boues. put b̄r Joh.
ij. in alia eiectiōe. Postq̄ x̄ps intra
uit cor hois p̄ grāz p̄uenientē mouē
do ip̄m ad ⁊tritiōē: tūc intrat p̄ gra
tiā p̄ficiētē purgādo illud p̄ cōfes
siōē. eijciēdo Ide oues ⁊ boues nū
mularios ⁊ colūbas. Per columbas
q est auis libidinosa significat̄ pctm̄
luxurie p̄ nūmularios signat̄ pctm̄
auaricie: p̄ boues q cornibus ventis
lant pctm̄ supbie signatur. p̄ oues si
gnat̄ pctm̄ accidie ⁊ inertie: oia ista
q̄a tēplo cordis p̄ cōfessionē sūt abij
ciēda: vel pōt dici q p̄ illos q vēdūt
colūbas signant̄ symoniaci q vēdūt
dona spūs sancti qd est pctm̄ clero
rū. per nūmularios intelliguntur cu
pidi ⁊ auari qd est pctm̄ mercatorū:
per boues signant̄ supbi qd ē pctm̄
magnatoz ⁊ prelatoz. per oues si
gnant̄ pctm̄ hypocritaz qd ē pctm̄
religioz. Juxta illud Mathei. viij
Attendite a falsis prophetis qui ve
niunt ad vos in vestimētis ouiu ⁊c.
purgato aut̄ corde p̄ cōfessionē x̄ps
illud sanat dādo indulgētie remissi
ōē. Un̄ subdit q accesserunt ad euz
infirmi. ceci: ⁊ claudi: ⁊ curauit eos
curat quidem illos qui peccant p̄ in
firmitatē humanaz. isti sunt infirmi
curat illos p̄ peccāt p̄ ignorantiam
isti sunt ceci: curat illos q peccant p̄
maliciā isti sunt claudi q volunt ser
uire deo ⁊ mūdo. iij. Reg. xvij. Usq̄

Feria. iij. prime ebdo. Sermo. ii.

quo claudicatis in duas partes. si deus est deus sequimini eum: si autem baal sequimini illum. Tertio Christus intrauit in bethaniam. Postquam ei Christus intrauit cor per gratiam preuenientem commouendo per contritionem: per gratiam subsequente purgatione per confessionem tandem intrat per gratiam perfectam perficiendo ipsam cor per obedientie satisfactionem. et hoc est intrare bethaniam: quia bethania domus obedientie interpretatur: ille autem vere obedit qui de omnibus peccatis suis plenam et perfectam satisfactionem facit. ¶ Satisfactio ei ipsius aliquis est minor quam debet aliquis equalis: aliquis maior. Quoniam est minor deus tunc supplebit in purgatorio de rigore sue iustitie: quia sicut dicit Augustinus. Sicut nullum bonum est irreuerentium sic nullum malum remanet impunitum. Quoniam homo est equalis tunc valet ad dimissionem culpe de equali satisfactione dicitur. Rom. vi. humana dico propter infirmitatem carnis vestre. Sicut ei exhibuistis membra vestra vestra fuisse inuidicie et liquidati ad liquiditatem ita nunc exhibete membra vestra seruire iustitie in sanctificationem. Quoniam autem est maior quam videatur peccata requirere. tunc valet illa satisfactio ad remissionem culpe et ad cumulum glorie. de qua dicitur. Lu. vi. Mensuram bonam et fertam et coagitam et supaffluentem dabunt in signum vestrum. ¶ Feria. iij. prime ebdom. Ser. ij.

Domus mea

domus orationis vocabitur. Quoniam dicitur in hierusalem habitabat statim ad templum prope abbat per hoc nos instruens ut quando ad aliquem locum inuisum pro ad ecclesiam pergere debemus. Postquam ad templum iunt inde omnes veniunt et emen. de templo eiecit. Sacerdotes vero propter auariciam ordinaverunt ut in portu templi oves et boves et colubas venderent ne aliquid de factu hostie sacrificia itermittere cogerent et si forte aliquid ad emendum pecuniam non haberent ordinaverunt ut ibi numularii essent qui eis mutuarerent. Christus autem facto flagello de funiculis omnes istos eiecit. Et sicut dicit Hiero.

Inter cetera miracula que fecit Christus illud fuit potissimum. scilicet quod unus homo cum tanta potestate vendentes et ementes eiecit: et mensas numulariorum et cathedras vendentium colubas evertit sed mirum fuit quod iudei ista fieri permiserunt. Ad quod dicit Hiero. quod a facie Christi quidam fulgor mirabilis precebat quod omnes in terrore convertebat et sibi contradicere non audebant. nusquam legitur quod tam vindictam exercuerit sicut hic multa enim opprobria sepe audivit multas iniurias sustinuit et nunquam vindictam expetivit nisi modo et ratio est: quia ille alie iniurie erant sue proprie: et ideo eas vindicare noluit: ista autem erat iniuria patris: et ideo ea seuerius vindicavit ut doceret nos quod iniurias proprias debemus remittere iniurias vero dei seuerius vindicare. Nos autem e contrario facimus quia de iniuriis dei non curamus: nostras autem implacabiliter persequimur. eiciendo autem Christus oves et boves de templo dicit quod superpositum est domus mea. do. oro. voca. ¶ Ex quo verbo habetur quod ecclesia dei ad duplex officium edificatur. scilicet deo ad habitandum. ideo dicitur. do. mea id est mihi: ad habitandum electa et homini ad orandum. Ideo subditur. Domus orationis vocabitur. Est igitur domus dei ecclesia: quia in ipsa habitat. Juxta illud. ij. par. viij. Elegi enim et sanctificavi locum istum ut sit nomen meum ibi in sempiternum. Et permaneat oculi mei et cor meum ibi cunctis diebus. Oculi quoque mei erunt aperti: et aures mee erecte ad orationem eius qui in loco isto oraverit. ¶ Ex quibus verbis habetur quod deus in ecclesia ponit nomen suum cor suum: oculos et aures. Nomen suum ibi ponit quia seipso eam nolari voluit. Sicut enim domus in qua habitant superbi vocari potest domus luciferi. Et domus illa in qua habitant usurarii: domus mammonae. et domus in qua habitant immundi. domus asmodei. et taberna potest vocari domus beelzebuth: quia propter multitudinem epularum ibi venit multitudo muscarum. Sic domus in qua habitant

Feria .iii. prime ebdo. sermo .ii.

fideles cōueniūt ⁊ deuoti dī domus dei. Sen. xxvij. Nō ē hic aliud nisi dom⁹ dei ⁊c. Scdo i ecclia cor suum posuit. i. amorē suū. Et iō mītrū p malo hz qñ aliq̄s aliq̄ illicita exercetibi. Sicut pz hic qñ de tēplo vedētes et emētes eiecat. Legit in historijs q pōpei⁹ porticū tēpli dei i stabulū eq̄ rū suoz puerit: ⁊ vsq̄ ad tps illō sē p fuit victor hostiū: nūq̄ postea pugnavit qñ sp viceret. Tertio de⁹ in ecclia posuit oculos suos q̄b⁹ videt genuflexiones ⁊ elemosynaz largitiōes: q̄b⁹ et videt ornāmētoz pompas ⁊ vanitates. Amb. Qui i orōne vult exaudiri amota a se. pōpa iclinare se dzyt dei mīam. puocet. habit⁹ nāq̄ sup⁹ nec ipetrat: nec de se recta credi facit: ⁊ q̄tomagis mulier holb⁹ splēdescere v̄: tantomagis a deo despiciť. Legit hester. xv. q cū hester regia se ornasset ⁊ depixisset vt regi assuero placeret: ip̄a ecōuer: so regē i irā puerit: s; colore roseo i pallore puerit: s; placavit. Sic ⁊ qñ mulier vultū suū pigit deū offēdit: s; qñ de vultu suo nō curat: deū placat. Quarto de⁹ in ecclesia posuit aures suas q̄b⁹ audit orōnes duotoz. esa. xxxvij. audiui orōnē tuam ⁊ lachry mā tuā vidi. Quib⁹ et audit v̄ba de tractorz. Legit d scō Syro Iauoen. ep̄o q semel in ecclia cōsistens in risum maximū est. puocatus: asserēs se vidisse demonē q̄ verba loquētis i ecclia scribebat ⁊ cū quarta deficeret ⁊ ille dētib⁹ eā elō gare vellet carta subito fracta fuit: ⁊ ille cuz capite suo sic ad murū p̄cusus vt sonit⁹ colliōis audiret: ⁊ vult⁹ capitis seq̄ret. Audit illos clericos ⁊ mōachos q̄ negligēter cātant ⁊ psalmos ⁊ x̄l⁹ ⁊ lectiōes mltas omittūt. Legit q̄ qdā sc̄tus monach⁹ vidit quēdā deōnē noie Titimillū p sedes monachoz rū discurretē q̄ videbat aliq̄ colligere ⁊ i sacco recōdere. Qui a sc̄to viro adiurat⁹ dixit se colligere omisso nes psalmoz. Et q̄libet die mille viciab⁹ sacco ad iplebat. Un̄ d hoc qdā

fecit hmōi vsus. Fragmina psalmo rū titimillus colligit hoz. Quot idie mille vicib⁹ se sarcinat ille. Scdo ecclia constructa est ad adorandum. Deus ei orōnes fidelū i ecclia orā: tium libēter exaudit. Un̄ dī. ij. par. vj. Quicumq; orauerit in loco isto ex audietur de habitaculo tuo. C. Dicit tñ Beda q̄ tribus de causis constingit orōnes nō exaudiri. p̄uo qñ petimus idigna. i. ea q̄ nō decet deū dare: et nobis non expedit accipere vt sunt temporalia. Chry. Illa pete a deo q̄ tibi expediūt accipere: illuz deceat dare. Si at̄ semp tu petis terrena aut difficile impetras aut forte nō ipetras. Quō ei illa tibi p̄stabit libenter habere que si haberes admonet vt cōtēnas: Legitur in fabulis poetaz q̄ Mida rex petiit ab appolīne deo suo vt quicqd̄ tangeret auz fieret. Et cōcessum est ei. Cum ergo cibum ⁊ potū tangeret manibus vel labijs statim vertebat in aurū: ⁊ fame mortuus est. Per q̄b⁹ dat̄ itelligi q̄ auarus semp diuitias desiderat: q̄ tamen sunt sibi cā mortis: iuxta illud. j. Thimoth. vj. Qui volunt diuites fieri incidunt in tentationes ⁊ in laqueum diaboli: ⁊ in desideria multa ⁊ nocina q̄ imergūt hoīem in interitū ⁊ perditionē. Et subdit. Que imergūt hoīes ad interitū. Secūdo orōnes nō exaudiunt qñ petimus indigne. i. existētes in aliquo crimine. Esa. j. Cum multiplicaueritis orationes nō exaudiā. Manus enī vestre sanguine plene sunt. Tren. j. Op posuisti nubem tibi ne transiret oratio. zacha. v. Misit massam plūbi in os amphore. i. anime ⁊ dixit. hec est iniquitas. D. Ex his habet q̄ peccatus assum: lat̄ sanguini: nubi: ⁊ plumbo. Quia igit̄ pctm̄ est tanq̄ sanguis: ideo orationē cōmaculat vt non audeat in p̄spectu dñi apparere. Quia etiā pctm̄ est tanq̄ nubes: ideo orationē obtenebrat: ⁊ ideo nescit p viā dom̄ni incedere. Quia etiam peccatus est tanq̄ plumbū: ideo orationē

Feria.iiii. prime ebdo. Sermo.i.

aggrauat intantū vt non possit in celum ascendere. Tertio orationes nostre non exaudiunt quando petitur pro indignis. i. pro peccatoribus qui sunt in proposito peccandi. Ideo Joh. ix. Scimus quia peccatores deus non audit. Hic. xv. Si steterit moyses et sanuel coram me non erit anima mea ad populum istum. Exemplum legitur in vita patrum quod cum quidam graueret teteret et quidam sanctus pro eo oraret et teteratio non recederet vidit sanctus pro deo sibi reuelante quod spiritus fornicationis in diuersis fornicatoribus mulierum coram illo fratre iudebat. Ille talibus applaudebat: nec in aliquo resistebat. Vidit etiam ipsum angelum in crepante quare non resisteret et quare non se imaret. Tunc dixit pro illi fratri. Inueni causam quare orationes mee quas pro te faciebam non exaudiunt quia non es dignus. Oportet igitur quod te adiuues quod corpus mactes et tentationibus resistas quod cum ille fecisset sanatus est.

¶ Feria.iiii. prime ebdo. Sermo. i.

Accesserunt

ad iesum scribe et pharisei dicentes. Magister volumus a te signum videre quod respondens ait illis. Signatio mala et adultera signum querit etc. Mat. xij. Semper a mundi principio sunt duplex signatio. scilicet malorum et bonorum: et iste due signationes ad inuicem currunt usque ad diem iudicii. Post iudicium autem omnes boni erunt per se in celo: omnes mali per se erunt in inferno. A prima igitur signatio. scilicet mala habet tres differentias hominum peruersorum. quidam enim sunt curiosi ad sciendum et inquirendum. Alii sunt duri ad conuertendum. Alii sunt recidivantes in peccatum. Primi. scilicet curiosi sunt illi qui desiderant. Magister volumus a te signum videre. Tales enim nolunt credere nec ad deum conuertuntur nisi videant miracula. Sed sicut dicit Augustinus. Si quis adhuc prodigia ut credat inquit magni prodigii est quod mundo credere non credit. In presentina ecclesia miracula frequenter

fiunt quod modo. Et hoc triplici de causa. prima est: quod erat tunc ecclesia introducta sed postquam est introducta iam miracula non sunt necessaria. Sicut seta filio imponit ut ipsum educat seu introducat: et postquam filium introductum fuerit seta necessaria non erit. Secundo quod ecclesia tunc non erat in fide roborata modo autem quod roborata est miracula necessaria non sunt: et ponit Gregorius exemplum de planta cuius tamen aqua infunditur quod ad usque ipsam in terra conaluisse videamus. Et postquam radices firmauerit inundatio necessaria non erit. Tertio quod ecclesia modo est in meritis cumulanda. Sed sicut dicit Gregorius. fides non habet meritum cui humana ratio prebet experimentum. Secundi de genere malorum sunt duri qui nullo modo volunt conuertuntur: nec per efficaciam passionis dominice: nec per verba diuine sapientie: nec per exempla scitatis et vite. Non enim volunt conuertuntur per efficaciam dominice passionis. quod notat cum dicit. Signatio prava et adultera signum querit: et signum non dabitur ei nisi signum iohanne prophete. quasi dicat: istud sit vobis signum ut credatis. Sicut ei iohannes fuit in ventre ceti tribus diebus et tribus noctibus: sic tribus diebus et tribus noctibus sepultus ero et postea resurgam. Qui igitur ad memoriam dominice passionis non conuertuntur vnde quod eius cor sit durum petris: quia in passione christi scisse sunt. Et per sciam sit fectioz monumentum quod tunc apta fuerit. Eorum autem sunt miserabiliores mortuis quod tunc multa corpora surrexerunt. Sunt etiam insensibiles: quod tunc terra tremuit. Secundo nolunt conuertuntur per verba diuine sapientie et sacre scripture et tamen inuicem ad predicationem iohanne conuersi fuerunt. Ideo dicit Viri inuicem surgent in iudicio cum signatione ista et condemnabunt eam operationem. scilicet facti quod illi crediderunt simplici prophete. Isti autem nolunt credere domino prophetarum. Tales hodie sunt multi qui nolunt conuertuntur ad predicationem veritatis sed ipsa verba dei aut fastidiunt. iuxta illud psalmi. Omnis escam abominata est anima eorum. Aut in memoriam non recorduntur. Aggei. j. Qui mercedes congregauit. j.

Teria. iiii. prime ebdo. Sermo. ii.

verba dei q̄ sūt merces vite etne mi-
sit eas i sacculū p̄usu: aut certe opi-
b⁹ cōplere cōtēnsit. Jac. i. Estote fa-
ctores vbi r̄ nō audi. tm̄ fallētes vos
metip̄os. Tertio nollit p̄uerti p̄odo
rē sc̄ritatis r̄ vite. fama ei sc̄ritatis
x̄pi tāta fuit q̄ ad se oēs p̄uerrere de-
buit. Si ei fama sapie salomōis regi-
nā austri ad se traxit: multo forti⁹ fa-
ma x̄pi q̄ fuit sapiētior r̄ sāctior: salo-
mōe oēs ad se trahere debuit. Tō dē
Regia austri surget i iudicio cū gnā-
tiōe ista r̄ p̄dēnabit eā q̄ venit a fini-
b⁹ tre audire sapiētā salomōis. Et
ecce plusq̄ salomō hic. Odor q̄dē fa-
me x̄pi assimilā odor cedri myrrhe
r̄ vinee. Eccl. xxiij. Quasi cedr⁹ ex
al. sū i libano. Ibidē. Quasi myrrha
electa dedi su. odor. Ibidē. Ego q̄si
vit⁹ fructi. sua. odor. Odor at̄ cedri
fugat serpētes. Odor myrrhe fugat
h̄mes. Odor vinee fugat bufones.
C In x̄po aut̄ fuit magna paup̄tas
magna h̄ūilitas r̄ maxima puritas.
Odor igit̄ sue paup̄tatis ē sicut odor
cedri r̄ nō d̄z fugare oēs serpētes. i.
oēs mor⁹ auaricie. sicut ei frā cōedit
spēs: sic auar⁹ sp̄ frena p̄cupiscit. S̄z
odor paup̄tat⁹ x̄pi d̄z mutare ei⁹ aīz
serpētīnū vt frena nō diligat s̄z cele-
stia p̄cupiscat. Paup̄tas ē x̄pi appa-
ruit i natiuitate: q̄ i h̄sep̄io recliat⁹
In vita q̄ nulla p̄p̄a domo fuit do-
tat⁹. In morte q̄ i alieno sepulchro
fuit sepult⁹. Mat. viij. Uulpes foue-
as h̄nt. X̄ps i morte nō habuit foue-
as p̄p̄iā s̄z alienā. Volucres celini-
dos. x̄ps i natiuitate nō habuit nisi
p̄sepe aspey. Fili⁹ at̄ hoīs nō h̄z vbi
caput suū reclinet. i. domū p̄p̄az ad
h̄itādū. Odor h̄ūilitat⁹ ē tanq̄ odor
myrrhe q̄ d̄z expellere h̄mes. i. mor⁹
supbie. Nō ē ei aliq̄s h̄misq̄ita cor-
rodat sicut supbia. q̄ q̄dē rodit i aīa
n̄ra merita. Eccl. vi. Nō te extolles
i cogitaciōe aīe tue velut thaur⁹ ne
forte elidat⁹ h̄t⁹ tua stultitia: r̄ folia
cōdat r̄ fruct⁹ tuos p̄dat: r̄ reliq̄r⁹
velut lignū aridū i herēo. Odor igit̄
h̄ūilitatis x̄pi d̄z expellere istos ver-

mes supbie. Mat. xj. Discite a me q̄z
mitis suz r̄ h̄ūilis corde. Aug. O pel-
lis morticia q̄d tēderis. o sanies feti-
da q̄d inflaris. p̄nceps tuus h̄ūilis r̄
tu supb⁹. Odor sue puritat⁹ est sicut
odor vinee q̄ expellit bufones. i. mo-
r⁹ luxurie. D̄ ad l̄fāz q̄ de genitali
bus hoīs mortui sepe nascunt⁹ bufo-
nēs. Vbi i foueis sepe bufones iueni-
unt⁹ puritas igit̄ x̄pi d̄z expelle istos
bufones diaboli. X̄ps ei sēp purita-
tē dilexit: r̄ i ortu suo q̄ de purissima
m̄re nasci voluit r̄ i vita: q̄ ip̄am ser-
uauit puritatē r̄ docuit. Mat. v. B̄t̄
mūdo corde: q̄m̄ ip̄i deū videbunt. r̄
in morte: q̄ i lintheis purissimis cor-
pus suū iuolui voluit. et mō regnat
i celo q̄ h̄ nisi i mūdis cordib⁹ req̄e-
scit. Sap. viij. In aīas sc̄tās se trās-
fert. Tertij d̄ gnē maloz sūt i illi q̄ re-
ciduāt sepe. Sepe ei p̄tigit q̄ h̄o ad
p̄nīaz redit: r̄ tūc inūsd⁹ sp̄s ab eo
recedat. Ille aut̄ circuit p̄ corda san-
ctoz si forte in eis h̄itare possit. Et
hoc est q̄d d̄t. Cū inūsdus sp̄s exierit
ab hoīe ābulat per loca inaquo-
sa. r̄c. D Diabolus enī non h̄abit at
n̄si in corde vmbroso r̄ vacuo r̄ hu-
mido. iuxta illud. Job. xl. Sub um-
bra ei⁹ domit i secreto calami: r̄ in
locis humētib⁹. Corda aut̄ sc̄toz nō
sunt vmbrosa: sed fulgida claritate
virtutū. Nō sūt vacua: s̄z plena abū-
dātia bonoz opey. Nō h̄ūida s̄z ari-
da ab h̄ūore delinaz r̄ nō redit ad p̄-
mos v̄n̄ exiuit. S̄z tm̄ iuenit domum
cordis illoz vacuā: scopis mūdaz
r̄ ornata. Tria nāq̄ sunt necessaria
cuilibz penitēti. i. bonoz opey exer-
citatio: cordis purificatio: r̄ honesta
cōuersatio. Qm̄ igit̄ q̄s habuerit ista
diabol⁹ nō iuenit qua pte strare pos-
sit. S̄z si aliq̄d foramē iuenit mor̄ in-
trare conat⁹. Sepe igit̄ contingit q̄
penitēs domū cōsciētie sue mūdat
scopa p̄fessionis r̄ conuersationē ex-
teriorē ornat morib⁹ honestis: s̄z tm̄
vacat ab opib⁹ bonis. Et hoc est q̄d
d̄t. Inuenit eā vacatē r̄ scopis mū-
data r̄ ornata. Et q̄ foramē nō iue-

Feria. iiii. prime ebdo. Sermo. ii.

nit: nō septē spūs. i. septē pctā mortalia secū assumit: et in domū illius intrat: et sic homo periculosissime reciduat. Et hoc est qđ dicit. Et sūt no uissima hoīs illi⁹ peiora prioribus.

¶ Feria. iiii. prime ebdo.

Sermo. ii.

Quicumq; fe

cerit uolūtate prīs mei qui i celis est: ipse meus frat̄ et soror et mater est.

Supi⁹ dñs egit de gñatōe maloz hic agit de gñatōe bono rli. De q̄ duo oñdunt. Palo q̄te sint scitatis cū dñ. Quicumq; fecerit uolū. et c. Scdo q̄te sint dignitatis cū subdit. Ipse me⁹ frater et soror et mī est. Scitatis igit̄ filloz q̄ sunt boni p̄sistit in eo qđ dei faciūt uolūtate. Et sicut in gñatōe maloz sunt tres dñie qui dei resistūt uolūtati. s. curiosi duri et recidiuātes sicut dictū est in smone supiori. A Sic in gñatione bonoz sunt q̄ttuor differētie qui dei faciunt uolūtate. hāc assignat apl's. Rom. xij. dicēs vt p̄betis q̄ sit uolūtas dei bona bñplacita et p̄fecta: qđ aut̄ dñ bñ placēs includit etiā placēs. Sūt igit̄ tur q̄ faciūt uolūtate dei bonā et isti sunt boni. Alij q̄ faciūt uolūtate et placētē: et isti sunt meliores. Alij qui faciūt uolūtate dei bñplacētē et isti sunt optimi. Alij q̄ faciūt dei uolūtate p̄fectā et isti sunt poptimi. uolūtas dei bōa p̄sistit i uitādo phibita. i. p̄cepta negatiua. Sicut non occid. non mech. nō furtū et c. Uolūtas dei placēs p̄sistit in faciēdo p̄cepta affirmatiua. Sicut hono. pa. et ma. Estote miseri. Date et dabitur vo. et ad ista implēda idiget ql: bet timore et amore. Nā timor inducit hoīem ad uitādū mala. Prouer. xiiij. Per timorez dñi declinat oīs hō malū: amor em̄ incitat hoīem ad seruandū dei p̄cepta Joh. xiiij. Si diligitis me mandata mea seruare. Uolūtas dei bene placēs cōsistit in cōseruādo dei consilia: scz consiliū paup̄tatis/castita-

tis: et obediētie. Uolūtas dei p̄fecta cōsistit in seruādo superogata: sicut qñ quis cōsilio paup̄tatis supaddit nihil habere seu cōseruare relinq̄re supflua: et etiā necessaria p̄silio castitatis superaddit: non tantū seruare castitatē p̄tinētie: sed etiā uirginalē mundiciā. Consilio obediētie supaddit seruare obediētiā: nō tm̄ vsq; ad t̄na rez: s; vsq; ad mortē. B Dignitas autē hui⁹ gñationis honozū cōsistit in hoc qđ sunt fratres sorores et m̄es xp̄i. Et istā dignitatē h; hō et seruādo dei uolūtate et habēdo cū xp̄o eādē nature cōformitatē. nā seruādo dei uolūtate efficiat hō/frat̄/soror mī xp̄i. Tūc igit̄ hō ē mī xp̄i qñ in cordib⁹ alioz xp̄m gñat. Tal' mī erat qui dicebat. Gal. iij. Filioi mei q̄s itez parturio donec formet i uobis xp̄s. Tunc est frater et soror xp̄i: qñ facit cū xp̄o eiusdē p̄tis uolūtate. Nā xp̄s facit uolūtate p̄tis. Joh. vj. Descēdi de celo nō vt faciā uolūtate meā: s; uolūtate ei⁹ qđ misit me. Nos etiā petim⁹ vt dei uolūtate faciam⁹. Math. vj. fiat uolūtas tua sicut in celo et in terra. Scdo hō acq̄ suuit istā dignitatem: vt scz uir dicat̄ frater xp̄i: et mulier soror xp̄i pp̄ eā dē nature p̄formitatē pp̄ qđ xp̄s uocat suos fratres: dicēs. narrabo nomē tuū fratrib⁹ meis. C Ex qđ uidet̄ qđ inter deū et hoīes ē maior fraternitas et maior affinitas et maior p̄sanguinitas q̄ inter deū et angelū. Est ei⁹ fraternitas maior qđ p̄ ex hoc qđ fraternitas qđ causat̄ ex altero parētū est magna: qđ aut̄ causat̄ ex utroq; parētū est maior. Angelus est frater xp̄i tm̄: ex parte patris celestis qđ est pater xp̄i: scz p̄ eternā gñationē: et angeloz scz per creat. onē. hō nō est frater xp̄i ex parte p̄tis: sicut et angelus: et ex parte matris: qz uirgo beata est mater xp̄i et n̄ra. Scdo inter deū et hoīem est maior affinitas q̄ inter deū et angelū. Affinitas em̄ qđ causat̄ dādo tm̄: aut recipiēdo tā tū est magna. Sed que cōtrahit̄ ex

Feria. v. prime ebdomade. Sermo. i.

vtroq; mō: dādo scz recipiendo est maior. Sz de° filiā scz ymaginē suā z similitudinē angelo dedit: qñ ipm ad similitudinē suā creauit. hōi hō z ymaginē suā dedit z ilup sororē nām. s. hūanā naturā filio suo accepit. hie. xxxj. In charitate ppenus dilexite: ideo attraxi te mīse. Tertio iter deū z hōie mēst maior. z sanguinitas q̄ i ter deū z angelū. Attinere hō vni ex vna linea est magna z sanguinitas: ex duab; lineis est maior. Qñ de° angelū ad ymaginē suā creauit: tūc ip sū de pgenie sua qdāmō fecit. hōies hō z de suo gñe fecit: iuxta illō Act. viij. Ipsū em gen° sum°. Et ilup de nō gñe se fecit. Ro. 3. Qui fact° ē ex semine dauid fm carnē. Quigif iter deū z hōiem est tāta fraternitas: affinitas z sanguinitas: ideo talis parenrela erit hōi ad magnā securitatē in iudicio: z ad magnā felicitatē in regno. Primo qdē erit ei ad magnā securitatē in iudicio. Valde em hō iustus securus esse pōt i iudicio q̄ fratē suū iustū iudicē eē videbit. Ber. puto qz iā me spnere nō poterit os ex osib; meis: z caro de carne mea. Demones quidē in iudicio videbūt xpm tanq; iudicē punientē angelū videbunt ipsum tanq; dñm presidentē Sed hōies videbūt ipsum tanq; fratē dñm de sua pgenie descēdētē: qz sicut dicit heb. j. Nusq; āgelos apprehendit semen abrahe apprehendit. Secundo ista talis fraternitas z parentela erit hōi ad magnā felicitatē i regno. Legit Gen. xlij. qz ioseph in puiuo suo dedit maiorē partē bēiamin q̄ erat frater su° ex vtroq; parte: q̄ ceteris q̄ erāt fratres sui ex altera parentela. Xps em angelis q̄ erāt fratres sui ex parte p̄is celestis dat vnā partē. s. refectionē in sua deitate. hōi hō dat duas partes: scz refectionē in sua deitate in qua reficiētia: z refectionē in sua humanitate: in qua reficiētia om̄s quinq; sensus corpis. Nā visus reficiētia in videndo xpi facie: ita vt quilibet dicat hester. v.

Valde mirabilis es dñe z facies tua est plena gratiaz: olfact° reficietur in sentiendo redolēt: ā xpi: ita vt quilibet dicat Cant. j. Trahe me post te. cur. in odo. vnguent. tu. os reficiētia loquēdo ore ad os cū xpo: ita vt quilibet dicat: q̄ dulcia faucibus meis elo. tua sup mel. zc. Auditus reficietur in audiēdo dulcissimam vocem xpi: ita vt quilibet dicat. Cant. ij. Sonet vox tua in aurib; meis. Uos em tua dulcis: tactus reficietur in tāgēdo z amplexando vestigia xpi: ita vt quilibet dicat Cant. iij. Tenui eum nec dimittam.

Feria quinta prime ebdomade. Sermo primus.

Icebat iesus

ad eos q̄ crediderūt ei iudeos Joh. viij. Dum qdā vice dñs pdicaret erant ibi discipuli sui: erant etā ibi qdā de iudeis de nouo pueri. Dñs igif direxit smones suos ad illos q̄ nouo fuerāt cōuersi discipuli. si vos māseritis in smone meo. zc. Quib; ostēdit qz si smonē suū bñ suauerint tria bōa inde psequēt. A p̄rio qz erāt hē discipuli sui: ideo dicit. si manseritis in ser. meo ve. dis. mei eritis. Audire em libenter z retinere vba dei indicat qz hō sit hē discipul° dei. Joh. viij. Qui ex deo vba dei audit. Scdo quia cognoscent veritatē dei Unde subdit. Et cognosceitis veritatem. Verbum dei intellectum illuminat vt quis veritatē dei cognoscat. ps. Lucerna pedibus meis vbum tuum. Tertio quilibet a seruitute pcti. ideo subdit. Et vritas liberabit vos. Verba em dei diligenter recōdita faciūt vitare pctā. ps. In corde meo abscondi eloq̄a tua vt nō pecc. tibi. Ista audiētes qui erant ibi z qui nondū erant pueri sū ter tulerunt maxime p eo qz dixerat z veritas liberabit vos putantes xpm de carnali liberatiōe dicere. z qz ipsi serui essent. z ppter hoc inter ipsos iudeos

Feria. iiii. prime ebdo. Sermo. i.

et xpm longa disputatio orta est. tota enim ista disputatio non est nisi de libertate et seruitute. Iudei enim volebant ostendere se esse liberos xps autem ostendit eos esse suos. B. Ostendunt igitur se esse liberos: quia habent triplicem libertatem. Primo libertatem quam causat ex carnis propagatione quia habent liberos patres dicentes: semine abrahe sumus et ista pars non abrahae est. Secundo dicitur se habere libertatem ex auctoritate: cum dicunt et nemini serui sumus unquam: quasi dicant tamen sumus magnanimitatis et virtutis quod nullis nationibus unquam volumus seruire nec subijci nisi deo ubi dicit Glo. mentum: quia ioseph fuit in egypto pater fuerunt in luto: ista serui erant cesari in tributo. Tertio dicitur se habere libertatem quam datur ex diuina filiatione et adoptione cum dicunt: nos ex formatione nos sumus nati: unum patrem habemus deum. Ex his igitur tribus volunt ostendere se liberos esse: et quia ex libero patre nati sunt: et quia habent libertatem aeternam et quia sunt in dei filios adoptati: xpus autem ostendit quod nullam de istis libertatibus habent: et primo ostendit quod non habent libertatem illam quam datur ex carnis propagatione quia abraham pater eorum fuit: ipsi tamen de eius filiatione degenerant eo quod ipsum in suis operibus non imitant. abraham enim tria opera commendabilia fecit. Unum quod ad dei preceptum filium suum imolare voluit. Secundum quod deo continue obediuit dicenti sibi. Gen. xii. Exi de terra tua et de cognatione tua. Tertium quod deo credidit dicenti sibi. semini tuo dabo fratrem hanc. abraham igitur ad dei preceptum filium suum occidere voluit: primo dei obediuit et veritati dei credidit. Iudei ergo preceptum dei volebant xpm occidere. Unum autem scio quia filius abrahe est: sed queritis me interficere. primo xpi volebant obedire. unde subdit: quia primo me non capit in vobis. glo. interli. quia est sicut hamus qui dum capit capit et vitati quam eis predicabat volebant credere. unde subdit si filius abrahe estis opera abrahe facite. Nunc autem queritis me interficere hominem qui veritatem locutus sum vobis quam audiui a deo hoc

abraham non fecit. Secundo ostendit quod non habent illam libertatem quam datur ex auctoritate: quia sunt serui peccati. Unum autem quod facit peccatum seruus est peccati. y. pet. ii. B. qui quis lupat est huius et seruus eius: et qui sui sunt non sunt ex hereditate. Unum subdit Seruus non manet in domo in eternum. Ista autem libertatem non patitur esse nisi per filium. unde subdit si ergo filii vos liberauerit: ipse liberi eritis. Gal. iiii. Quia libertatem xps vos liberauit. Tertio ostendit quod non habent illam libertatem quam causat ex diuina filiatione. Si enim deus esset pater eorum tunc xpm diligere tanquam filium suum. unde ait. si deus pater vestrum diligere me. ego enim ex deo processi et veni sicut filius a patre per eternam generationem. p. Dominus dixit ad me si. meus es tu. Secundo diligere tanquam nuntium et legatum suum. Unum subdit. Neque a me ipso veni. ier. xlix. Auditum audiui a deo legatum ad gentes in illis. Tertio diligere eum tanquam verbum suum: quia filius est verbum patris. Unum subdit quare loquar non cognoscit. q. d. debet me cognoscere: quia ego loquor verba patris mei: cum sim verbum patris mei. Eccl. xxiiij. Ego ex ore altissimi prodij. sicut autem iudei ex inuidia non poterant videre xpm: iuxta illud Sap. ij. Stravis est nobis ad videndum: sic ex inuidia non poterant eum suscipere vel eum audire: et ideo subdit quod non potestis audire sermonem meum. Postquam xps ostendit quod non habent libertates quibus gloriabantur: nec libertatem originis nec virtutis: nec diuine filiationis. Consequenter ostendit quod transierunt in filiationem diaboli: et qui consueuerant habere patrem celestem deum: non habent patrem diabolum infernale. Unum subdit. Vos ex parte diaboli estis. quia autem diabolus sit pater eorum ostendit: quod ipsum in tribus imitant. C. Ille enim est iniquus in desiderando crudelis in occidendo et mendax in fallendo. Eodem modo se habent iudei in xpo. Diabolus enim est iniquus in desiderando: sic et iudei contra xpm inique cogitando. unde dicebat. Desideria patris vestri vultis facere.

Feria. v. prime ebdomade.

cere. hiere. xviii. Venite et cogitemus
contra iustum cogitationes. Secundo diabo-
lus est crudelis in occidendo. Eodem
modo iudei christum occidere dispo-
nunt: unde subdit: ille homicida erat
ab initio: ubi dicit Glo. homicidam
esse non solum qui ferro: sed etiam qui verbo
occidit ut diabolus primos parentes
occidit. vñ ps. Lingua eorum gladius
acutus: Tertio diabolus est mendax
in fallendo. Eodem modo iudei christum suis
mendacijs infamabant: vñ subdit.
In veritate non stetit: quia veritas in eo
non est cum loquitur mendacium ex pro-
prios loquitur: quia mendax est et pater
eius: sic et iudei suis mendacijs christum
infamabant dicentes ipse esse peccatorem in
corde. Joh. viii. Nos scimus: quia hic
homo peccator est seductor in ore. Math.
xxvii. Recordati sumus: quia seductor
ille dixit adhuc vivens etc. Et trans-
gressorem in ope Joh. ix. Non est hic
homo a deo qui sabba. non custodit. quia igitur
iudei contra christum: sic inique cogita-
bant: sic crudeliter eum occidere dispo-
nebant: sic mendaciter eum infama-
bant: ideo ex parte diabolo erant.

¶ Eadem feria. v. prime ebd. Ser. ij.

Similes eritis
In sermone meo si disci-
puli mei eritis et cogno-
scetis veritatem: et veri-
tas liberabit vos. Joh. viii. Cum qui
dam ex iudeis ad fidem eissent conuersi
dominus volens eos in fide recepta firma-
re hortatur eos: ut sermonem suum diligen-
ter observarent: et tunc erunt veri disci-
puli. In verbis igitur premissis duo tan-
gunt. primo ei dominus hortatur eos ad
sui sermonis observantiam. cum dicit. Si similes
eritis in sermone meo. Secundo huic ob-
servantie sermonis ponit triplicem effi-
caciã: cum dicit. vere me discipuli eritis
A Circa primum notandum quod vtile est
valde sermonem dei observare: nam sicut
dicit Ambrosius. super beati immaculati: verbum
dei habet triplicem virtutem: scilicet inflammativam
illuminativam et mundativam. primo vir-
tute inflammativam: si enim homo in amore

dei est frigidus verbum dei ipsum inflama-
mat cum sit ignis. hiere. xxiiij. Numquid
non verba mea sunt quasi ignis. ait
dominus: ps. Ignitum eloquium tuum ve. et
ser. tu di. illud prover. xxx. Omnis ser-
mo dei ignitus: sic inflammati erant qui
dicebant Lu. xxiiij. Nonne cor nostrum
ardens erat in nobis dum lo. no. i. via.
Secundo habet virtutem illuminativam. Si
enim homo est ignorans vel in fide dubius
verba dei ipsum illuminant: cum sit lux
ps. Lucerna pedum meis verbum tuum. pro-
verb. vj. Mandatum dei lucerna est et
lex lux. Tertio habet virtutem mundati-
vam si homo aliquibus vicijis est infectus:
verbum dei ipsum mundat cum sit aqua cele-
stis. Eze. xxxvi. Effundam super vos
aquam mundam et mundabimini ab omnibus iniqui-
tatem vestris. Joh. xv. Jam vos mundi
estis propter sermo. quem lo. sum vobis.
Sed si sermo dei habet inflammare: illu-
mare: et mundare: quare ergo illi qui audiunt
verba dei non statim inflammantur illumi-
nantur et mundantur: ad quod dicendum. quod licet
verba dei sint ignis: tamen multi inflama-
ri non possunt ex eo quod inter se et istum
ignem divisionem faciunt et murum ferreum
ponunt ipsum peccatum. Esa. lix. Ecce non
est abbreviata manus domini. ut salua-
renequar: sed iniquitates vestre dividerunt
inter vos et deum vestrum: et peccata vestra
absconderunt faciem eius a vobis ne
exau. eiusdem. xxx. Erit a vobis hec
iniquitas sicut interruptio cadens et re-
quisita in muro excelso. Multi etiam
sunt quos licet verba dei: sicut lux ha-
beant illuminare: tamen non illuminantur ex
eo quod ad ipsum lumen non appropinquant
sed nimis se elogant. Nam sicut dicit
Deus. xxxiiij. Qui appropinquat pe-
dibus eius et accipiet de doctrina illius. h.
Accedite ad eum et illum. Multi sunt qui
licet verba dei habeant mundare cum sint
aqua celestis: tamen non mundantur ex eo quod
animus eorum conversus est in terram. Nam
sicut dicit Aug. Talis est vniuersis
qualis est dilectio sua. Si te terra dili-
gis terra es. si deum diligis deus es:
sicut enim lateres aqua non lauantur: sed
magis inquinantur: sic ne tales cum in

Sermo secundus.

terrā sint pueri. Osee. ix. Facti sūt
et abominabiles: sicut ea q̄ dilexerūt
Sc̄do ponit̄ efficacia s̄bi dei que tri-
plex est: prima est qz s̄ba dei faciunt
homine discipulum x̄pi: ideo subdit.
Uere discipuli mei eritis. Istud em̄
signū est q̄ hō sit discipul⁹ x̄pi qn̄ s̄-
bū dei libenter audit. Joh. viij. Qui
ex deo est: s̄ba dei audit. Alio signū
est qn̄ discipul⁹ x̄pi respuit oēs amore
illicitū et appetitū oēs amore diuinū.
C. Amor aut̄ illicit⁹ triplex ē sc̄z do-
mesticus/terren⁹ et carnalis. Dome-
stic⁹ est qn̄ q̄s in malo amat parētes
suos. Carnalis est/qn̄ q̄s amat suas
aialitates et carnalitates. Terrenus
qn̄ quis nimis amat mūdāna. Istos
tres amores dz abijcere discipul⁹ x̄pi
Luc. xiiij. Si quis venit ad me et nō
odit patrē suū: et matrē suā hoc refer-
tur ad amorē domesticus. Adhuc ē
et aiam suā: et hoc refer̄ ad amorē
carnalē. Et qui nō renūciat oib⁹ que
possidet/nō p̄t me⁹ eē discipul⁹: et hoc
refer̄ ad amorē terrenū. Debēt au-
tē discipuli x̄pi h̄re amorē spirituale
et diuinū qui p̄sistit in dilectiōe dei et
pximi. Joh. xiiij. In hoc cognoscent
oēs q̄ estis mei discipuli/si dilectio-
nē habueritis adinuicē. Sc̄da effica-
cia sermonis dei est: qz illi qui verba
dei obseruāt veritatē dei cognoscūt
ideo ait. Et cognoscetis v̄itatē. D.
Sicut dicit Augu. Veritas opponit̄
falsitati/duplicitati et vanitati. Illō
em̄ qd̄ verū est non est falsum: nō est
duplex/nō est vanū. Verba ergo dei
faciūt nos agnoscere de mūdo v̄ita-
tē: qz faciunt nos cognoscere q̄ oia
mundana sunt falsa/duplicia et va-
na. Falsa quidē sunt: qz mūdus pro-
mittit in diuitijs satietatē et dat va-
cuitatē: sicut p̄t̄ Luc. xvi. In illo di-
uite q̄ ad tātā vacuitatē deuenit q̄
guttā aque h̄re non potuit. In deli-
cijs p̄mittit delectationē et dat ama-
ritudinē. Pro. v. Fau⁹ dist. lās. labia
meretricis nouissima sūt illi⁹ ama-
ra quasi absinthiū. In honorib⁹ p̄-
mittit sublimitatē: et dat deiectionē

sub: tā. Job. x. Tenēt tympanū et cy-
tharā et gaudēt ad sonitū organi. du-
cūt ei in bōis dies suos: et i p̄cto ad
inferna descēdūt. Eiusd. xxx. Eleua-
sti me et q̄si sup̄ v̄etura ponēs allisisti
me valde. Sc̄do ip̄a mūdāna sūt du-
plicia et mixta. In mūdo ei nichil est
purū: s̄z oia sūt mixta. Esa. Unū tuū
ē mixtū a qua. Siqdē gaudiū ē mix-
tū dolore/sapia est mixta obliuione/
sanitas mixta est egritudine. vita ē
cū morte mixta. Et In p̄nti ei vita
ista sunt mixta: sed in b̄tā vita erunt
pura: i inferno erūt feculēta. Deus
sepabit a gaudio dolore / a sapia o-
bliuionē / a sanitate egritudine / a vi-
ta mortē. Et oēs feces: sc̄z dolorem
obliuionē: et infirmitatē: et mortē p̄-
ijciet in internū. Sc̄tis aut̄ remanes-
būt oia purissima. i. gaudiū sine do-
lore: sapia sine obliuicē / sanitas sine
egritudine / vita sine morte. T. Ter-
tio ip̄a mūdāna sunt vana. h̄nt em̄
vanitatē ex parte p̄cipij: qz ex nihi-
lo sunt. Ex parte mediij: qz multipli-
ci mutabilitati sunt subdita. Ex pte
finis: qz cito ad nihilū redigēda sūt.
Eccl. iij. Cūcta subiacēt v̄airati: hoc
refer̄ ad vanitatē ex pte mediij. De
terra facta sunt: hoc refer̄ ad vani-
tatē ex parte p̄ncipij. Et in terram
parit̄ reuertent̄: hoc refer̄ ad vani-
tatē ex parte finis. Tertia efficacia
s̄bi dei qz illi q̄ suāt s̄ba dei assequi-
tur plenā libertatē: et ideo subdit: et
v̄itas liberabit vos. Tales em̄ h̄nt
libertatē ai in arguēdo et in nō peccā-
do. Ipsi em̄ libere arguāt vicia potē-
tū. Eccl. xlvij. In dieb⁹ suis nō per-
timuit p̄cipē. et potētia nōo vicit il-
lū. h̄ac libertatē a i h̄uerūt etiā p̄hit
v̄n̄ diogenes p̄hs cū alexandrū argue-
ret: et ille suā potētiā allegaret: sibi
respondit Dyogenes. Potentia tua
et gl̄ia tua: aut est p̄terita: aut ē fu-
tura: aut p̄sens. p̄teritam nō ti-
meo: quia iam non est: futuram nō
p̄timeo qz dubia et incerta est. p̄e-
lentē parupēdo: qz momentanea et i-
ictu ocli annullāda ē: tales etiā h̄nt

Feria. vi. prime ebdo.

libertatem ai in nō peccādo qz dedi-
gnant in suos esse pcti. Aug. pctōz
est suus tot dñoz q̄t vicioz: vñ etiā
cū alexāder corā pho supradicto do-
minatore mūdi se esse diceret ille a-
it ne q̄des dñs fuoz meoz es su^o su-
pbia ei est ancilla mea: r dñs tua: cō-
cupiscentia carnis est ancilla mea et
dñs tua. Ista eni sub pedib⁹ teneo: r
tibi dñat: r ideo est suus ancillaruz
mearū. Cū igit famuli alexātri vel
lent in eū irruere: ait alexander / U-
dete ne quis eum contingat: qz ser-
uus dei est: r veritatem dicit.

Feria sexta prime ebdoma-
de. xl. Sermo primus.

Rat Dies fe

stus iudeoz r ascendit
iherosolymā. Jo-
han. v. Cū esset festum
penthecostes dñs ad tēplū iuit: erat
tūc iuxta tēplū qdā congregatio aq̄
que dicebat pbatica piscina. Dice-
bat aut pbatica a pbaton qd ē ouis
quia oues que deo immolabant ibi
de lauabatur. piscina aut per tra-
ris dicebat qz piscib⁹ carebat. Ibi dē
auterant quinque porticus in quibus
iacebāt multi egroti q̄ expectabant
aque motū q̄ fiebat p angelū. Dñs
igit tanq̄ bon⁹ fili⁹ sepe ibat ad tem-
plū: vt patrē honoraret r eūdi liben-
ter ad eccliam exēplū daret. Tanq̄
p̄dicator sollicit⁹ sepe ibat ad festa:
vbi veniebant multi: vt multos lu-
crificeret. Tanq̄ benign⁹ medic⁹ se-
pe infirmos visitabat vt ipsos sana-
ret. Sicut hic: qz infirmos in portici-
b⁹ iacētes visitauit r vnū sanauit. a-
lij aut forte d nouo venerāt. Iste au-
tē multo tpe fuerat ibi q̄ morat⁹. vel
forte alijs expediebat vt haberēt il-
lā infirmitatē corpis. vt sanaret i fir-
mitas mētis i eis vel forte fm Glo.
vnū sanauit vt vnitatē cōmendaret
Dz ei quilibet eē vnit⁹ cū deo p fidē
cū primo p charitatē r sibi ipsi p cor-
dis integritatē. Circa istos infirmos
de quib⁹ hic fit mentio duo sunt vidē

da: scz diuersitas r fuitas morbi: et
modus curandi. Diuersitas r gra-
uitas morbi notat in hoc qd dicit q̄ ibi
erat multitudo languentū magna
cecoz/ claudoz/ r aridoz. A Om-
ne pctm aut fit p inertia/ aut p igno-
rantia aut p infirmitatē hūanā/ aut p
certā maliciā/ aut p cōsuetudinē lon-
gā. Illi q̄ peccāt p inertia r desidiaz
sunt lāguidi: r languent ppter defe-
ctū: r ppter inopia grē. ps. Oculi mei
languerūt p inopia. Iste lāguor q̄
est recens/ cito potest curari. Sz q̄
homo longo tpe in desidia p̄seuerat
cū difficultate curatur. Eccl. x. Lan-
guor plixior grauat medicū: breues
lāguore p̄cidiit medic⁹. Illi q̄ peccāt
p ignorantia intelligunt p cecos. ij.
pe. i. Cui nō p̄sto sunt hec: cecus est
r manu tentās obliuionē accipiens
purgatiōis veterz suoz delictoz. Il-
li q̄ peccāt p infirmitatē hūanā intel-
ligunt: p claudos q̄ nō hnt infirmuz
gressū. iij. Re. xvij. Usq̄ q̄ claudica-
tis i duas pres. Illi q̄ peccāt p mali-
ciā intelligunt p aridos. De q̄ dicit
in. p. Aurit tanq̄ testa yr⁹ mea. Ta-
les em̄ arefacti sunt ab omni humore
grē: r volūtatis bone: ideo dicit. Aurit
tā. te. vir. mea. tales ei vix aut nūq̄
veniūt ad cōfessionē: ideo subdit. Et
lingua mea adhesit faucib⁹ meis. ta-
les etiā i suis malicijs sepe moriunt
ideo subdit. Et i puluere mortis de-
dixisti me. Illi q̄ peccāt p cōsuetudi-
nē i ueteratā intelligunt p illū infir-
mū q̄ triginta octo annos i infirmita-
te sua habebat. In quoz p̄sona dicit p
pheta. Inueteraui iter oēs inimicos
meos. Baruch. iij. Quid israel q̄ in
terra inimicorū es. Inueterasti i ter-
ra aliea conq̄nat⁹ es cū mortuis de-
putat⁹ es cū descēdētib⁹ i lacū iferni
ideo aut pot⁹ sanauit istū inuetera-
tū q̄ al: que lāguidū/ cecū/ claudū vt
aridū. Ad inuēdū q̄ si de⁹ aliqui
stificat hōiem q̄ peccauit p cōsuetu-
dinem longā nō dz desp̄are aliquis
qui peccauit per desidiam: vt lāgui-
dus: per ignorantia vt cecus: aut p

Sermo primus.

Infirmi-
tate humanā vt claudus: aut
p maliciā vt aridus. Scdo ponitur
modus curadi q̄ erat p̄meriōne in
piscinā/qz q̄ pu⁹ descēdebat post mo-
tionē aq̄ salu⁹ fiebat. B. Jitā autē
xtute ista piscina a tribus habebat.
Pri^o ab hostijs sacratis: q̄ ibi laua-
bant: et postea deo sacrificabantur.
Scdo a ligno crucis. Dicit em̄ i hi
storia scolastica q̄ regina sabba iue-
nit i domo salt⁹ quoddā lignū d̄ q̄ di-
xit Salomoni q̄ in illo ligno qdā
suspēdē⁹ erat: p̄ cui⁹ mortē regnu⁹
iudeoz deleri debebat: iō salomō il-
lō lignū in pfundū terre in viscerib⁹
abscōdi fecit. Postea hō ibi p̄batca
piscina facta es. Tpe hō passiois xpi
p̄dictū lignū supenatauit: et illud iu-
dei acceperūt: et crucē de eo parauē-
rūt. Tertio habebat illā xtute a mo-
tu angeli descēdētis. per illā igr̄ pi-
scinā intelligit̄ p̄nia in q̄ lauant̄ oia
pctā. zacha. xij. Erit fons patēs do-
mū dauid et habitātib⁹ in hierlm̄ in
ablutionē pctōis et mēstruate. Iste
fons p̄nie olim erat occult⁹: qz null⁹
tantam p̄niā facere poterat q̄ re-
gnū celeste acquireret. Sed mō oī-
bus est patēs: ideo d̄t. Erit fons pa-
tens In isto etiā fonte lauat̄ a negli-
gentia viri actiui q̄ intelligunt̄ p̄ da-
uid: q̄ intēptat̄ manu fortis. Lauan-
tur et viri p̄tēplatiui q̄ intelligunt̄
p̄ habitātes i hierlm̄. Oēs em̄ tā acti-
ui q̄ p̄tēplatiui sepe aliq̄s negligē-
tias p̄mittunt: et ideo lauari idigent.
C. In isto etiā fonte lauat̄ pctōres
oia pctā siue sint carnalia: siue sp̄ia-
lia: ideo d̄t. In ablutionē pctōz siue
sint corporalia: ideo dicit et mēstrua-
te. Tunc aut̄ iste fons et piscina p̄nie
est xtuoſa ad sanādū oia pctā q̄ in
ea inuenit̄ hostia salutaris: lignum
crucis: et mor⁹ angeli descēdētis: vt
s̄. dictū est. Per hostiā salutarē itel-
ligit̄ mortificatio carn̄. Ro. xij. Ex-
hibeatis corpa v̄ra hostiā viuētem
sanctā deo placētē. Greg. hostia q̄p-
pe et imolat̄ et viuā ē q̄n hō ab hac vi-
ta nō deficit: et t̄m se carnalib⁹ deside-

rijs occidit: et ad illā mortificationē
nos monet ap̄ls dicēs. Col. 3. Moz-
tificate mēbra v̄ia q̄ sunt sup terrā
mortificat. onē / imundiciā / libidinē /
p̄cupiscētā malā / et auariciā que est
ydoloz seruit⁹. D. Per lignū crucis
significat̄ memoria passionis xpi: ta-
lis em̄ est intātū xtuoſa q̄ sanat oēs
infirmi-
tates predictas. .i. lāguidos:
cecos / claudos et aridos: et inuetera-
tos. Sanat em̄ oēm desidīā: et hoc si-
gnat̄ per hoc q̄ in passioe xpi terra
mota fuit: qz meditatio passiois xpi
desidiosos monet ad sollicitudinem
et feruorē qd̄ signatū est. j. Mach. vj.
Ubi d̄t q̄ elephantis onderunt san-
guinē yue et mori ad acuendum eos
ad plū. Xps em̄ yua est in torculari
crucis cōpressā: v̄n multū sanguinis
emanauit. Fuit et morū qz in morte
demigrat⁹ fuit. hui⁹ igr̄ yue sāguis
debet nos acuere vt sim⁹ feruentes
ad plīādū p̄ demōes et pctā. Secun-
do passio xpi cecos sanat. .i. pctā fa-
cta p̄ ignorantīā qd̄ signatū est in lō-
gino q̄ cū clare nō videret gutta san-
guis xpi i ei⁹ oculos cecidit et clare vi-
dit statim. Est em̄ sanguis xpi colliriū
qd̄ sanat oēm infirmitatē et cecitatē
oculoz. Apo. iij. Collirio vnge oculos
tuos vt videas. Tertio sanat clau-
dos. .i. pctā facta p̄ infirmitatē hūa-
nā. sicut p̄z i petro q̄ ex hūano timo-
re xpm̄ in sua passioe negauit s̄z xps
ip̄z respexit et eū sanauit. Quarto sa-
nat aridos. .i. pctā q̄ fiunt p̄ maliciā:
sicut p̄z in latrōe qui erat a de xtris
eius qui multa mala p̄misit: et tamē
xps sibi pepercit et regnū celeste sibi
dedit. Quinto sanat pctā q̄ fiūt p̄ cō-
suetudinē longā in quib⁹ hoies pu-
trescunt hoc signatū est in passione
xpi: qz multa corpa sepulta: et iā pu-
trida surrexerūt. Et p̄ motū aque q̄
fiebat p̄ angelū signat̄ mor⁹ aie: qz
ip̄a aia ministeria angeloz: q̄tū ad
oēs suas potētias. .i. memoria / intel-
ligētīā et volūtātē. debet in p̄niā mo-
ueri. Memoria debet quide moueri
ad recogitandū et dolendū de omni-
D. ij.

Feria. vi. prime ebdo. Ser. ii.

bus pctis suis. Esa. xxxviij. Recogi-
tabo tibi oēs ānos meos i amaritu-
dine afe mee. De isto motu b̄r in fs.
Ipsi vidētes. s. sua pctā: sic ammu-
a ti sunt. de dei potētia turbati sūt. p
magnā p̄tritionē p̄moti sūt. ad se cu-
rādū p̄ satisfactionē v̄az tremor ap-
p̄hēdit eos pp̄ penā etnā cui se obli-
gauerāt. Intelligētia d̄z moueri sa-
pientē r̄ discrete ad p̄fitēdū r̄ cogno-
scēdū. r̄ ad intelligēdū circūstantias
pctōz. De isto motu p̄t intelligi q̄b̄
b̄r in. p̄. Turbati sunt q̄ moti sunt sic
cut ebrius r̄c. Sicut em̄ ebrius illd̄ q̄b̄
bibit cū delectatice postea resicit cū
dolore: sic r̄ penitēs pctā q̄ se cit cuz
delectatice: d̄z vomere p̄ cōfessionē
r̄ r̄uborē. Prouer. xxx. Verba cōgre-
gantis filij vomētis pctā ei q̄ pctōz
cōgregauit mala opādo d̄z vomere
cōfitendo: r̄ sicut ebrius nullum te-
net secretū sic nec pctōz d̄z sacerdoti
aliq̄d celare pctm̄. Volūtas d̄z moue-
ri ad satisfaciēdū. De isto motu p̄t
intelligi. p̄. Cōmoueat a facie eius
vniuersa tra. Terra est caro n̄ra de
terra formata aqua maxime satisfa-
ctio est assumenda. Iurta illud Ro.
vi. Sicut exhibuistis membra v̄ra
suire immūdicie r̄ iniquitati ad inq̄-
tatem: ita nūc exhibete membra ve-
stra suire iusticie i scificationem etc.
Et dicit vniuersa: q̄ oia q̄ sunt in no-
stro corpe debent satisfacere. s. oculi
lachrymādo aures v̄ba dei diligen-
ter audiendo: es deū laudādo r̄ orā-
do: manus elemosynas largiendo:
pedes ad ecclesiam properando.

¶ Eadē feria. vi. p̄me ebdo. Ser. ij.

Surge tolle

grabatū tuū r̄ ambula.
Perit̄ medic̄ medici-
nas adhibet prout ifir-
mo expedire videt: si ei
videt infirmū malis humouibus ple-
nū dat ei medicinā purgatiuā r̄ si ni-
mus videt eū debilitari dat ei aliquā
medicinā cōfortatiuā: r̄ si videt in
ipso aliqua infirmitatis accidētia re-

māsisse dat ei medicinā melioratiuā
q̄ ipsi ifirmo q̄tidie sanitatē augeat
dōc̄ ipm̄ p̄stine sanitati restituat: et
nichilomin⁹ postq̄ fuerit restitutus
dat ei medicinā p̄seruatiuā q̄ ipm̄ a
casu r̄ ifirmitate futura p̄seruet ne
ipm̄ recidiuare p̄tingat. ¶ Istas
q̄ttuor medicinas sp̄ualit̄ loquēdo iste
medic̄ sp̄ualit̄ isti ifirmo p̄ que pctōz
intelligit exhibuisse v̄r. p̄rio em̄ exhibu-
it medicinā purgatiuā: ita ē p̄tri-
tio r̄ p̄fessio q̄ pctōrē ab oib⁹ hūorib⁹
corruptis. i. ab oib⁹ vitijs r̄ pctis mū-
dat r̄ purgat. Istā medicinā exhibu-
it cū eū a pctō surgere p̄cepit dicēs.
Surge. i. a pctō p̄ferendo r̄ p̄fitens-
do r̄cc de. hōi ei statim nō b̄r surge s̄z
sedēti r̄ iacēti. sedens t̄h cito surgit:
iacēs nō difficult̄: sc̄ti aut̄ viri stant:
iō necesse nō h̄nt surgē: d̄nt t̄h videre
ne cadēt. j. Cor. x. Qui se existimat
stare videat ne cadat. Pctōres autē
de nouo cadētes sedēt: r̄ iō de facili
surgē p̄nt tales p̄pheta alloq̄t dicēs
Surgite postq̄ sedē. q̄ m̄ad. pa. do.
q̄si di. postq̄ sedistis i pctō ibidē ali-
quātulū sedēdo surgite p̄usq̄ iacea-
tis i t̄po iueterascēdo nichilomin⁹ mā-
ducat̄ panē dolor: magnā cōtritio-
nē h̄ndo. Illi ei q̄ sūt i pctis iuetera-
ti iacent r̄ iō difficult̄ surgit de quoz
nūero erat iste q̄ triginta octo annis
infimus iacuit: tales sunt q̄ a sua iu-
uentute vsq̄ ad senectutē in pctō r̄
fecib⁹ redēscūt: quoz cor est vas dia-
boli r̄ plenū vino corruptoz maloz
desiderioz: aliquando vel raro effi-
c̄t̄ vas dei vt recipiat vinum gratie
sp̄ualis. h̄ie. xlviij. Fertilis fuit mo-
ab se in malis opibus ab adolescē-
tia sua r̄ requieuit in fecibus suis:
nec trāssusus est de vase in vas. Se-
cūdo dedit eis medicinā p̄fortatiuā
ista est spes venie que aiam multoz
cōfortat. Istā exhibuit cū dixit tolle
grabatū tuū. Grabatum b̄r a graba
q̄ est caput r̄ signat mētē q̄ est anie
caput t̄h igit grabatū tollit quādo
mētē n̄ram ad deū p̄ n̄ram spem ve-
nie erigim⁹ r̄ ista spes venie animā

Sabbato prime ebdo. Sermo. i.

pctōris multū pfortat & firmat cū sit
 āchora dei. Heb. vi. Cōfugim⁹ ad te
 nēdā ppositā nob spē quā sicut an-
 chorā aie tenēs tutā & firmā: mltuz
 pfortat cū sit galea dei Ephe. vi. In
 dūtī lorica fidei & galeā. s. spē salut⁹
 assumite: mltū delectat cū sit nūcia
 mie dei. Eccl. ij. Qui timet⁹ dñz spa
 te i illū & i oblectationē veniet vobis
 mia. Tertio dedit ei medicinā meli
 oratiuā: ista ē satisfactio: istā exhibu
 it cū dixit. & ābula. s. satisfaciēdo de
 p̄tute i p̄tute: de bono i meli⁹ pcedē
 do. B Sūt aut̄ tres species satisfac-
 tionis. s. ofones: ieiunia et elemo-
 syne. Sūt igit̄ qdā q̄ ambulāt: qdāz
 qui subsistunt qdā qui retrocedunt.
 Illi qui ambulāt sunt q̄ de ofonibus
 transeunt ad ieiunia: de ieiunio ad
 elemosynas. Illi subsistunt qui tātū
 stant: in vno. s. orando vel in ieiunan-
 do vel in elemosynas largiēdo. Illi
 aut̄ retrocedūt q̄ oia ista dimittūt et
 ad vomitū reuertunt. Quarto dedit
 ei medicinā p̄seruatiuā q̄ est. p̄ser-
 uare ab his q̄ sūt vel esse possunt oc-
 casio pcti: istā medicinā exhibuit cū
 ait. Ecce sanus factus es iam noli
 peccare ne deteri⁹ tibi cōtingat vbi
 dñs monet q̄ quilibet qui sanatur a
 peccato caueat sibi a recidiuo: cum
 ait: ecce san⁹ fact⁹ es iā noli peccare
 Deinde ponit recidiuatiōis magnū
 periculum: cum subdit: ne deteri⁹ ti
 bi p̄tingat. C Ut hō hō a recidiuo
 sibi caueat: necesse ē vt duo faciat. s.
 vt carnē mortificet: & peccādi occa-
 siones viter: dñz ḡ corpus suā morti-
 ficare. Iuxta illd. j. Cor. v. Castigo
 corp⁹ meū & i serui. redi. & c. Col. ij.
 Mortificate mēbra v̄ra q̄ sunt super
 terrā: nō dicat q̄ sunt sub terra vel in
 terra: sed sup̄ terrā. Mēbra qdē n̄ra
 sunt sub terra in morte: et tunc non
 sunt apta ad mortificandum sed ad
 putrefactionē in terra sunt in sene-
 ctute qñ. s. p̄strata sunt ex debilita-
 te. Vñ & senes dicere cōsueuerūt ego
 sum i terra: & tūc nō sūt mēbra apta
 ad mortificationē sed ad vegetatio-
 nē. Super terrā hō sunt in iuuentu

te. Vñ de talib⁹ dicere cōsuetum est
 iste est super se: et tunc mēbra apta
 sunt ad mortificationē ne vicia i eis
 regnēt. Ro. vi. Nō ḡ regnet pctm̄ i
 v̄o mortali corpe nec obediat⁹ con-
 cupiscētis ei⁹. oportet etiā q̄ ille q̄
 nō vult recidiuare occasiōes pcti vt
 ptz: sicut sūt male societates. Prou.
 xij. Qui cū sapiētib⁹ gradit̄ sapiēs
 erit: amicus stultoz efficiet similis
 Sicut sunt male cogitatiōes. Pro.
 vi. Nunquid abscondere potest ho-
 mo ignē in sinu suo ne vestimēta il-
 lus ardeāt: sicut sunt male oportu-
 nitates: qz sicut dñz Eccl. xix. Si ab
 libecillitate viriū veret peccare si in-
 uenerit tēpus malefaciēdi malefa-
 ciat: sicut sunt impudici respectus &
 lasciuie confabulationes cuz mulie-
 rib⁹. Eccl. ix. Specie mulieris mul-
 ti admirati reprobati facti sunt & c.
 D Deinde ponit dñs q̄ periculosa
 sit recidiuatio in peccatuz cum ait:
 ne deterius aliqd̄ tibi contingat et
 istud periculum attendit. Primo ex
 parte dei qz recidiuās grauiter pec-
 cat ppter suam ingratitudinē. & iō
 a deo graui⁹ punit. Scdo ex parte
 diaboli qz recidiuans forti⁹ a diabo-
 lo custodit: sicut enī miles castrum
 qd̄ semel perdidit si postea illud re-
 cuperat fortius munit & cautius cu-
 stodit: sic diabolus pctōrē recidiuā-
 tē forti⁹ munit: qz septē spūs nequio-
 res se ibi ponit: vt ptz. Math. xij. i.
 ad oia septā pctā mortalia ipm̄ tra-
 hit. Tertio ex parte hoīs: qz recidi-
 uās facili⁹ postmodū in pctā labitur
 nā postq̄ toties recidiuare se cōspi-
 cit: ā ex quadam mala cōsuetudine
 peccare pro nihilo ducit. Prouerb.
 xvij. Impius cū in pfundū venerit
 pctōruz cont̄nit: sed sequetur eum
 ignominia et opprobrium.

¶ Sabbato prime ebdoma. Ser. j.

Assumpsit te

sus petrum et iacobum
 & iohannem & duxit il-
 los in montem excel-

sū seorsū ⁊ trāssfigurat⁹ est ante eos. Mat. xvij. Ista trāssfiguratio signat gliaz beatorū nā cū petr⁹ modicū gustū diuine dulcedis p̄gustasset tāta dulcedie ē replet⁹ q̄ q̄dāmō fact⁹ ē ebru⁹. Vñ dixit. faciamus hic tria tabernacula: tibi vnū: moysi vnū: ⁊ helye vnū nesciēs q̄d diceret. Sicut dicit Lu. ix. Nec petiuit p̄ se vt aliq̄s tabernaculū sibi fieret qz btm̄ se putabat si i talib⁹ tabernacul⁹ iamitor fieri mereret. Si q̄ modic⁹ gust⁹ tantū fecit dulcedinē: quātā faciet plenitudo q̄n. s. i. implebit sicut dicit p̄pheta. Inebriabunt abybertate dom⁹ tue. **A** Per illā iḡ trāssfigurationē scōrū glia siḡat q̄ a q̄ttuor describitur. P̄mo ab amenitate loci. Scōdo a maiestate dei. Tertio a iocūditate consortij. Quarto a glorificatione p̄prij subiecti. Amenitas at̄ loci ostendit in q̄ dicit q̄ ista trāssfiguratio est facta in mōte: nā i mōte herba viridis apta pascuis nasci p̄suenit. In monte iḡ celesti herba viridis nascit q̄ ouibus dei i pascuis dat. Juxta illud Eze. xvij. Pasca eas i mōtib⁹ isrl̄ ibi redescēt i herbis virētib⁹. Ista herba ē xp̄s: iuxta illū Gen. j. Greminet terra. i. brā h̄go: herbā virētē. i. xp̄s deum ⁊ hoīem: et dicit xp̄s viridis ⁊ non albus vel niger: qz color albus vel niger sūt colores extremi: color aut̄ viridis est color medi⁹ iter albus et nigrū: natura aut̄ nō delectatur circa extrema s̄ circa media: ⁊ iō oculus nō delectat̄ natural̄ circa colores extremos. i. albū ⁊ nigrū: s̄ circa colores medios. i. viridē: iuxta illud. Eccl. xl. Gratia ⁊ specie desiderabit ocul⁹ ⁊ sup̄ hoc virides satioēs. Natura iḡ diuina ⁊ humana sūt quasi duo extrema: sc̄z albū ⁊ nigrū. natura em̄ diuina habet excessibile claritatē: et ideo oculus n̄ ad eā nō p̄t p̄tingere. j. Thi. vj. Solus h̄z immortalitatē ⁊ lucē habitat inaccessibilez. Natura h̄o humana h̄z de se quāsdā obscuritatē: ocul⁹ iḡ h̄uani intellect⁹ i naturā diuinā non poterat

se eleuare p̄p̄ nimia claritatē: nec i h̄uana potat inuenire refectiones p̄p̄ suā ip̄fectionē ⁊ obscuritatē: iō p̄iūta ē natura diuina nature h̄uane in vnitate p̄sone i xp̄o tāq̄. s. color albus ⁊ niger: ⁊ sic ipse xp̄s totus viridis id est amen⁹ ⁊ delectabilis est fact⁹: ideo xp̄s vocat se lignū viride. Luc. xvij. dicens. Si in viridi ligno hoc faciūt i arido q̄d fiet: In monte iḡ celesti inuenit̄ herba viridis. i. xp̄s tot⁹ delectabilis cuius visio est pascua ouīū: qz pascunt̄ et intus in cōtēplatiōe deitatis: ⁊ extra in cōtēplatione humanitatis. Joh. x. Ingredietur et egrediet̄ et pascua inueniet. In hoc etiā mōte celesti inueniunt̄ rose martyrum: viole p̄fessorū et lilia virginū. **B** Scōdo describit̄ ista transfiguratio xp̄i a maiestate dei. In illa ei trāssfiguratiōe tota diuina maiestas. i. tota trinitas apparuit. s. pater in voce: fili⁹ in h̄uante: et sp̄s sanct⁹ in nube sicut dicit Glo. p̄ q̄d dat̄ intelligi q̄ glia scōrū cōsistit in fruitione brē trinitatis. **C** habet q̄daz h̄o tria tabernacula in aīa vbi nō moyses nec helyas s̄ tm̄ ipsa brā trinitas habitat. s. mēoriaz: intelligētia: ⁊ volūtātē: nā fili⁹ habitat in tabernaculo intelligētie i plenitudo ip̄am dei plenissima cognitione: sp̄s sanct⁹ hitat in tabernaculo volūtātis implēdo ip̄az dei suauissimo amore: pater habitat in tabernaculo mēorie implēdo ip̄az cogniti et dilecti p̄petua retentiōe. De istis tribus tabernaculis ⁊ mātionib⁹ trinitatis dicit Joh. xij. Ad eū veniem⁹ ⁊ mansionē apud eū faciem⁹. Tertio describit̄ hec trāssfiguratio iocūditate consortij quia ibi fuerūt moyses: helyas: petr⁹: iacobus. et iohānes. **D** In celesti em̄ glia habebimus in socios oēs sc̄tēs veteris ⁊ noui testamēti: sc̄tī aut̄ veteris estamēti distinguntur ad duos ordies. s. in p̄iarchas q̄ intelligunt̄ p̄ moysen: ⁊ in p̄phetas q̄ intelligunt̄ per helyā: sc̄tī aut̄ noui testamēti distingunt̄ in tres or

dines. s. i. martyres q̄ itelligunt p̄ ia
cobū q̄ in iſtaſ ſupplātor: i p̄ feſſo-
res q̄ fuerūt pleni ſapiētia dei q̄ itel-
ligūt p̄ petrū q̄ inſp̄retat̄ agnoſcēs:
7 i h̄gies q̄ itelligūt p̄ iohānē q̄ vir
go a deo electus. Vel pōt dici q̄ xp̄s
voluit h̄ere testimoniū ſui aduēt̄ ab
illis q̄ ſūt i celo. i. a p̄re q̄n dixit hic ē
filī⁹ me⁹ dilectus. Ab illis q̄ ſunt in
mūdo. i. a petro: iacobo: et iohanne
ab illis q̄ ſunt in terreſtri paradifo:
ſc̄z ab helya: 7 ab illis qui ſunt in in-
ferno ſiue in lymbo. i. a moyſe vt nō
tīm in ore duoz vel triū teſtū ſtet oē
verbū ſed in ore quattuor teſtū ſtet
oē verbū. Quarto deſcribit̄ hec trāſ
figuratio glificatiōe ſubiecti: cuz ſc̄z
reſplēdiuit ſicut ſol facies eius veſti-
menta eius ſicut nix. In hoc ſignat̄
beatitudo 7 glia q̄b⁹ corpa ſc̄torū
induentur: maxime aut̄ per hoc q̄ fa-
cies eius reſplēdiuit ſicut ſol: notā-
tur quattuor dotes q̄bus corpora ſc̄-
torū dotabunt̄. E Sol enim habet
immēſam claritatē et per hoc ſigna-
tur dos claritatis. Mat. xiiij. Tunc
luſti fulgebūt ſicut ſol in regno pa-
tris eoz. Eſt etiā radius ſolaris tā-
te ſubtilitatis q̄ vitrum penetrat: et
per hoc oſtēdit ur dos ſubtilitatis p̄
quā nullū corpus obſiſtet: ſicut pa-
tet quādo xp̄s poſt reſurrectiōez ia-
nnis clauſis itrauit. Eſt etiā ſol ma-
gne velocitatis: et per hoc notatur
dos agilitatis: q̄ ſicut dicit Augu-
ſtinus. Ubicūq̄ volet ſpūs illic erit
protinus et corpus. Eſt etiā ſol ſub-
ſtantie incorruptibilis. Et per hoc
notat̄ dos ipaſſibilitatis. j. Cor. xv.
Seminat̄ in corruptione ſurget i
incorruptionem.

Eodē ſabbato prime ebdomade
quadageſime. Sermo ſecundus.

Hic eſt filius
meus dilectus i quo mi-
hi bene cōplacuit. Xp̄s
habet in celo patrem ſine matre: et
in terra habet matrem ſine patre ſc̄z
uis aut̄ pater p̄poſitū verbū dixit

rit: nihilominus tñ 7 matre cōueni-
re pōt vt dicat: hie ſt fili⁹ meus di-
lectus: prout igitur matre conuenit
tria de filio dixit. Primo q̄ ipm tan-
q̄ vera mater filiū genuit: cuz dixit:
hic eſt filius meus. Sc̄do q̄ ipſum
ſingulari amore dilexit: cū ait dile-
ctus. Tertio q̄ ſibi ſemp in oib⁹ cō-
placuit cū ſubiunxit: in quo mihi bñ
cōplacuit. A Circa primum notan-
dū q̄ ipſa fuit xp̄i vera mater 7 tota
mater alie matres 7 ſi ſint vere ma-
tres nō ſunt tote matres: q̄ p̄ in ge-
neratiōe filij partē h̄z: ipſa aut̄ tota
m̄ fuit: q̄ tota ſubſtātia corpis xp̄i
de ſuis viſcerib⁹ ſumpta exiſit. iō ſt
hier. xxxj. Creauit dñs nouū ſuper
frā: femina circūdabit virū q̄b⁹ tri-
bus modis exponi pōt. A Primo
ſic ſolet hō circūſtare q̄d eſt ſuū pro-
puū nō q̄d eſt alienū. cetera matres
puez i ytero nō circūdedert̄: q̄ ca-
ro pueri nō fuit tota p̄p̄ia ipſarū:
ſz eſt ibi de alieno. ſ. de ſemine pater
no. ſola aut̄ virgo maria i ytero cir-
cūdedit filiū ſuū q̄ i ei⁹ ytero nichil
de alieno fuit. ſz totum virginis exi-
ſtit. Sc̄do pōt aliter ſic exponi. nā ſi
cut ſt Aug. Cetera figure diuerſis
lineis claudūtur. ſola aut̄ linea ſeu
figura circulari vna tñ linea clau-
dit̄: caro aut̄ ceteroz pueroz ex di-
uerſis lineis perficit̄: q̄a ex ſemine
vtriuſq̄ parētū gñatur: gñatio autē
xp̄i ſc̄z circūdatio: q̄ facta eſt tñ de
vna linea. i. de carne virginea. Ter-
tio exponit̄ ſic. illō eſt circūdatū q̄d
ex oī pte ē clauſū. nā ſi i aliqua pte
apertū fuerit: circūdatum non erit
Btā igit̄ h̄go xp̄m c̄clūdedit: q̄ an-
ptū: 7 i partu: 7 poſt ptū clauſa per-
manſit. C Sc̄do btā virgo ſingula-
ri amore xp̄m dilexit. Sc̄z ei Ber-
debem⁹ diligere deū dulcī ne raro
nos alliciat. fortiter ne aduerſitas
mūdi nos frāgat. 7 ſap̄ēter ne dia-
boli aſtutia nos decip̄at. iſtis trib⁹
modis btā virgo xp̄m dilexit. P̄io
dulciter eū dilexit q̄ p̄ nimia dul-
cedie tota liq̄facta fuit. ſicut enī au-
D. iiij.

Dominica. ii. in quadagesima

in liquescit ad ardore ignis. sic ei⁹ aia
tota liquescit facta f: t ad ardore diuini a
moris. Can. v. Aia mea liquescit est.
Tū dulcis dilexit q amor ei⁹ i ea ex
tasi faciebat. fecerat qdē amor extas
sim i filio qm in cruce existēs sua vul
nera obliuioni tradebat t mris me
mor erat: sic t extasim fecerat i mre
q i medio interfectoz manebat nec
spōs expauescebat. Scōo dilexit eū
fortit. nā tpe passiōis xpī qdā fuerūt
fortes i amore: s; debiles i associatio
nes fide sicut apli q ipz viuū dilexerūt
tū ab ipō recesserūt. t fidē pdiderūt. alij
fueūt fortēs i associatiōe t i amore:
s; tū debiles i fide. sicut deuote mu
lieres q xpī mortuū dilexerūt t ab ei⁹
cruce nō recesserūt s; tū fidē pdiderūt
D Btā at hōgo fuit fortis i amore: qz
filiū sēp dilexit imo facili⁹ fuisse ei
mori qz ab ei⁹ dilectiōe separi. Cāf.
xij. fortis ē vt mors dilectio. fuit for
tior i associatiōe: qz iuxta crucē imo
bil stetit Joh. xix. Stabat iuxta cru
cē iesu mī ei⁹ t. fuit fortissima i fide
qz fides in ipsa sola remāsit. nec tpe
passiōis extigui potuit: iō bñ dī de
ea. prouer. xl. Nō extinguet i nocte
i. in tribulatione passio ei⁹: lucerna
ei⁹. i. fides ei⁹ q totū mūdū illuminat
Tertio dilexit eū sapienter. qd ptz p
tra signa. primū ē qstūcūqz fili⁹ su⁹
esset puer delicat⁹. tū i his q dei erāt
sibi pcerē nolebat. s; ad festiuitates
eū ducebat. Scōm ē q qstūcūqz eum
diligere tū nūqz sibi dissuadere vo
luit quin crucē ascēderet t mortē p
humano gñe sustineret. Tertium ē
q qstūcūqz sciret filiū suū i cruce positū
grauissimos dolores pati: tū nūqz
sibi suasit vt de cruce descēderet t a
doloribus sibi pceret: ex quo instrū
tur parentes q filios suos a pueri
tia bonis studijs debēt assuefacere:
nec a bonis propositis et operibus
penitētie eos retrahere nec vt peni
tentiā assumptā deserāt debēt eis p
suadere. Tertio xpī matri semp cō
placuit. Ille fili⁹ matri p̄placet q de
matre chrī sollicitā hz. s; xpī curā

de matre habuit in sua infantia: qz si
gilla pudoris sibi illibata seruauit.
In sua pueritia qz i oib⁹ sibi subdit⁹
Luce. ij. Descēdit t venit nazareth
t erat subdit⁹ illis. In sua iuuetute
qz inuitat⁹ ad nuptias a d pces ma
tris aquā in vinum mutauit. In sua
passiōe: qz d cruce ipsaz iohāni p̄mē
dauit post resurrectionē qz sicut die
cit seduli⁹. Xps resurgēs primo ma
rie apparuit. Post suā ascēsiōe: qz
ad eius mortē venit: in anima t i cor
pore ipsam assumpsit: t ad sue maie
statis dexteram collocauit.

¶ Dñica. ii. i quadagesima. Ser. j.

Gressus te

¶ recessit i pres tyrie t
dōis. t ecce mulier cha
nanea a finib⁹ ill⁹ egres
sa clamabat: dicēs. Miserere mei fi
li dauid. Math. xv. Ista mulier vo
lēs filie sue sanitatē ipetrare sapiē
sciuit allegare. primo ei apud xpī
captabat beniuolentiā in eo q voca
bat eum dñm t filiū dauid. Et i hoc
cōfitef eū esse vey deum inquātū vo
cat eū dñm. Et vey hōiem inquātū di
cit ipsum esse filiū dauid. Scōo insi
nuat suā tribulationē t miserā cum
dicit. filia mea male a demonio ve
ratur. Tertio iplozat eius mīaz cuz
dicit. Miserere mei. A Xps autem
quattuor magnas duritias ostendit
sibi nō vt eā confunderet sed vt eius
fidē t cōstantiā pbaret. prima du
ricia fuit in hoc q nichil sibi respon
dere voluit tāqz si esset excōicata vel
xpī rñsiōe indigna. Un dī q nō re
spondit ei dñū. Scōa duritia fuit in
hoc q dixit ipam nō esse de ouib⁹ is
rael. Un dixit. Nō suz missus nisi ad
oues q perierunt dom⁹ israel. Oues
aut israel erāt oues dei. In hoc er
go q dixit eā non esse de ouib⁹ israel
insinuauit ipsaz nō esse de ouib⁹ dei
et p p̄s relinqbat q esset de ouibus
diaboli. Tertia duritia fuit in hoc q
ipsam carnē appellauit. Nō solū ei
ipam dixit nō eē dei ouē s; et esse da

Sermo primus.

nē. Quarta duritia fuit i hoc q̄ dixit eā nō esse dignā vesci panē cū dixit. Nō ē bonū sumere panē filioꝝ ⁊ mittere caib⁹. Ecce q̄t ⁊ q̄tas magnas duricias x̄ps sibi ofudit vt ei⁹ ⁊ stantia p̄baret. Nō ē aliq̄ mulier ita patiens nec ita s̄cta q̄ si alicui q̄tūci⁹ magno viro loq̄ret: ⁊ ip̄e sibi tāq̄ ex cōdicare loq̄ nollet. Et isup illā ouem diaboli diceret ⁊ canē appellaret ⁊ i dignā eā panē esse assereret q̄ nō recederet turbata ⁊ scādalizata. J̄h̄a aut̄ i oib⁹ p̄s̄as ⁊ patiens sp̄ fuit. Nā q̄tū ad p̄mā duriciā se habuit p̄u dēter. q̄uis ei a p̄ncipio ire noluerit ad petrū nec ad iacobū nec ad ioh̄ā nē nec ad aliq̄ aliū discipulū s̄ ad ip̄m x̄p̄s. T̄n̄ vidēs q̄ x̄ps sibi respōdere nolebat p̄uidit sibi et ad discipulos iuit rogans eos vt pro ipsa intercedere dignarentur. Tunc accedentes discipuli rogabant eum dicētes. Dimitte eaz. i. fac qd̄ ipsa petit ⁊ sic recedat: quia clamat post nos. In hoc enī eā tenes: qz qd̄ petit non complex. Quantū a secundam duriciam habuit se magnanimiter. nam dū discipuli p̄ ea rogarent ⁊ ipse diceret eā nō esse de ouib⁹ dei ⁊ consequenter esse de ouibus diaboli. Illa hoc audiens sumpta fiducia protin⁹ ad eū appropiquauit ⁊ eū adorauit dicēs. Dñe adiuua me. Ac si dicat. Usq̄ mō fui ouis diaboli modo vellē eē de ouib⁹ de. Et i signū hui⁹ adoro vos sicut ouis pastozes suum idcirco domine adiuua me sicut pastor adiuuat ouē suā paupē ⁊ debile q̄tū ad t̄nā duriciā se habuit hūilit qz qñ x̄ps canē eaz vocauit ipsa hoc nō negauit: s̄ canē se eē cōfessa fuit dicēs. Et nā dñe. Ac si dicat. Dñe me vocas canē: canis tu⁹ volo esse. Dñi aut̄ canū nō expellūt eos. ⁊ si eos expellūt p̄ vnā portā: per aliā reuertūtur. Si ḡ sum canis nō debes me expellere a te: et si expuleris me: ad te ptin⁹ redibo. q̄tū ad q̄rtā duriciam se habuit sapiēter qñ ei dixit q̄ non erat digna cōedere panē filioꝝ. Illa

r̄ndit sapiēter. Dñe nō peto panē: s̄ micā qz illud qd̄ peto est tibi parua mica. Et maxie si ego sū cani s̄ sicut me vocasti. Et consuetudo est q̄ dñi dāt canibus ⁊ catellis suis saltē micas. Ergo da istā micā quā peto. i. filie mee curationē. Et r̄ndit ei iesus. O mulier magna est fides tua. Jam nō voco te canē: sed mulierē fidelem. Qz tanta est fides tua q̄ me superauit ⁊ vicit. Et iō fiat tibi sicut vis. et sanata est filia eius ex illa hora. Notandū est aut̄ q̄ qñ q̄s aliquā sublimē p̄sonā grām aliquā petitur⁹ accedit: illos sec ū i societateꝝ ducit q̄s illi⁹ persone amicos esse credit. Ista igit̄ mulier ad x̄p̄s volens accedere ⁊ sanitateꝝ p̄o filia ipetrare: illas virtutes secū assūpsit quas x̄po magis gratas eē nouit. s. patientiā fidē hūilitatem ⁊ pseuerantē ofonē. Patientia enī fuit soroz x̄pi. fides aut̄ filia x̄pi. hūilitas est m̄r x̄pi. Et ofo nuncius fidelis ad christū. B̄ p̄mo igit̄ assumpsit patientiā q̄ fuit soroz x̄pi qz ipsum nunq̄ deseruit nec in vita nec in morte: sed tanq̄ soroz indiuidua semper eum associauit. Esa. xliij. Tacui: semper filii: patiens fui ⁊c. C̄ Ista aut̄ patientia in tribus iniurijs cōprobat. s. v̄boꝝ: rez ⁊ persone. In his tribus patientia istius mulieris probata fuit. p̄io nāq̄ sustinuit iniuriā in v̄bo qñ x̄ps ipsam canē apellauit. Non est aliqua mulier ita patiens q̄ si canis diceret ab aliquo saltē r̄nderet nō est vez q̄ sim canis sed bona dñā de terra mea. Ista autē non tm̄ patienter portauit q̄ x̄ps eā canē vocauit: sed etiā seipsam canē appellauit. Sciebat ei q̄ christus dicebat hoc nō cā iniuriandi: sed cā pbādi. Sc̄o sustinuit iniuriā in rebus: qz oibus bonis expoliata fuit a iudeis. Vñ d̄t h̄ylarius q̄ cananei terras in q̄b⁹ iudei sūt p̄us coluerūt q̄ vltimo bello p̄sumpti vel in loca vicina dispersi vel i seruitutē subiecti nomē t̄n̄ suū circūferunt. Ex illis ergo ista chansnea fuit que iudeis ad

Dominica. ii. quadra. Sermo. i.

mixta credit cognouisse ex lege xp̄s
ex semine dauid nascitur eē. Illā autē
iuriā. s. bonoz suoz ablationē libe-
ter portabat. Tertio sustinuit iuriā
p̄sonalē. s. filie sue opp̄sionē: qz a dia-
bolo graui opp̄mebat quā opp̄sio-
nē pp̄ā reputabat. Un̄ non dicebat.
Dñe miserere filie mee: sed misere-
re mei dñe. Istā autē talē iuriā nō li-
beter sicut p̄mā. nec patiēter sicut se-
cūdā: s; graui ferebat. Si xp̄s canē
eā vocauit de hoc habuit magnā le-
titiā. Si hō bona sua rapuit / i serui-
tutē ip̄az rededit de hoc habuit pati-
entiā. S; qz diabol⁹ i domo sua ha-
bitaret de hoc patiētiā h̄re nō potat
iō ad xp̄z clamabat: miserere mei.
Et hoc ē p̄tra mltos q̄ aduersitati
b⁹ a deo dat; murmurāt i p̄secutio-
nib⁹ hoīz blasphemāt. S; si i domo
sue diabol⁹ hitat d̄ hoc nō curāt
nec ad deū clamāt. D̄ Sc̄do assūpsit
fidē q̄ est filia xp̄i q̄a ab ipso i cordi-
bus nostris ḡnatur. Ep̄he. iij. habi-
tare xp̄m per fidem in cordib⁹ n̄ris.
Illā autē fidē ista mulier habuit vñ
dicit ei xp̄s. O mulier magna est fi-
des tua. Tūc at̄ fides est magna qñ
est operibus coniuncta charitati ad-
mixta p̄seuerans et firma. fides enī
q̄ est sine operibus h̄z ociositatem et
talis est fides maloz xp̄ianozū. Ja-
co. iij. fides sine operibus mortua
est. Si nō non est charitati adiuncta
h̄z inutilitatē. ij. Cor. xij. Si habue-
ro fidē ita vt montes transferē: cha-
ritatē autē nō habuero nihil sum. Et
ista est fides demonū q̄ sūt extra sta-
tū merendi. Nec vltērius charitatē
habere possunt. De quozū fide dici-
tur Jaco. ij. Tu credis quia vn⁹ est
deus et bene facis et demones credūt
et cōtremiscunt. Si autē fides non est
p̄seuerans et firma habet pusilla
nimitatem. Et ista est fides debiliū
De qua d̄ Mat. viij. Modice fidei
quare dubitasti. Luce. iij. Ad tēpus
credūt et in tēpore tēta. rece. his tri-
bus modis fides isti⁹ mulieris fuit
magna. fuit enī operib⁹ coniuncta
q̄a vocabat operibus mie tam cor-
poralibus et inq̄tū filie infirme ser-
uiebat: q̄ sp̄ualibus inq̄tū p̄ ip̄a ora-
bat fuit charitati admixta. Vera et
charitas aliena incōmoda reputat
sua. Un̄ ista mulier vexationem filie
sue suā propriā reputabat. fuit et p̄-
seuerans et firma: quia sepe repulsa
fuit et tamen perseuerauit. Tertia
assumpsit humilitatē q̄ fuit m̄ xp̄i.
Dicit ei Bern. qz beata virgo et si vir-
ginitate placuit: tñ ex hūilitate con-
cepit. q̄tūcūqz enī fuisset virgo si hu-
milis nō fuisset: deū non concepisset
Et q̄a per humilitatē cōcepit: iō hu-
militas quodāmoda mater fuit xp̄i
Istā autē humilitatē ista mulier se-
cuz habuit: et ideo exaudiri meruit
Juxta illō ps. Respexit in orōnē hu-
milū. Et humilitatē autē suā ista
mulier ostendit exēplo s̄bo et facto
Exēplo q̄a xp̄m adorauit. Verbo: qz
se catulā asseruit. Facto: q̄a inter iu-
deos i seruitute hūiliter cōuersabat
q̄ fuit magne virtutis: cuz iudei et
sent superbi. Inter superbos enī sci-
re humiliter conuersari magna vir-
tus est. Duo enī humiles et mansue-
ti p̄nt adinuicē p̄uersari. Un⁹ humi-
lis et vn⁹ superbus p̄nt adinuicē pa-
cificari. Duo autē sup̄bi nūqz adinu-
icē pacificari p̄nt nec cōuenire. Vide
m⁹ ei qz duo corpora plana possunt
adinuicē applicari vnū at̄ corp⁹ spe-
ricū et vnū corpus cōcauū etiā adinu-
icē applicari possunt: qz corp⁹ con-
cauū respicit intra suam concavita-
tem illius tumorē. Duo autē corpo-
ra sperica et tumida applicari non
p̄nt nisi in puncto: eodez modo duo
hoīes et hūiles et manueti p̄nt adinu-
icē pacificari et ps. Audiāt m̄sue-
ti et letent. Xp̄s erat humilis discipu-
lī ei⁹ erant hūiles. et ista mulier erat
hūilis. iō adinuicē bñ conueniebant
nā ip̄a orabat discipuli p̄ ea incede-
bāt: et xp̄s ei p̄ces exaudiebat. Unus
autē hūilis et vn⁹ superbus p̄nt adinu-
icē pacificari: qz humilis itra suā
hūilitatē recipit et supportat illius

tumiditatem. ps. Cum his qui ode-
runt pacem eram pacificus. Eodem
modo ista mulier erat humilis et in
dei superbi qui ipsam subiugauerat
in seruitutem: et tamen cum illis hu-
militer seruebat et sciebat viuere et
eorum superbiam humiliter supporta-
re. duo autem superbi adinuicem paci-
ficari non possunt nisi in puncto: pun-
gere quidem se possunt: pacificari non
possunt. prouer. xiiij. Inter superbos
semper iurgia sunt.

De eadem dnica. ij. i. qdra. Ser. ij.

Ece mulier

chananea a finibus illis
egressa cla. di. mis. me i
fili. ds. Si aliquis viris
i exemplum proponerent sancti qui precesserunt
fortiter se excusarent et dicerent non pos-
sumus sanctos imitari quod tot donis spiritus
sancti partem fuerunt. Rursus si proponerentur
feminis i exemplum aliquid viri fortiter
deo seruientes: forte se excusarent et di-
cerent. Nos cum sumus fragiles hos non
possumus imitari. ablata est enim excu-
satio i ista muliere chananea tam vi-
ris quam feminis. Si ergo non potes tu
vir imitari sanctos: vel tu femina non
potes imitari viros saltem utrosque imi-
temini hanc mulierem que tante fidei et
oracionis extitit apud deum. In partu eius
gelio de quatuor personis fit mentio. scilicet de
christo. de muliere chananea. de filia a
demonio male vexata. et de discipu-
lis per ea orationibus. In christo sunt premen-
dat magna misatio. i muliere istas
postulatio. i filia a demonio male ve-
xatio. in discipulis magna compassio.
Comendat igitur i christo magna mi-
seratio. id est mulier que uis sciret christum
habere omnipotentiam per quam filiam suam
sanare posset: habere sapientiam per quam sa-
nare sciret. non petit potentiam non sapi-
entiam: sed tantum misericordiam eius dicens. Misere-
re mei domine fili dauid. Licet ei de-
ante incarnationem multum esset miseri-
coris: tamen postquam assumpsit carnem de deo. et
factus est homo tunc factus est ma-
gis misericors licet enim deus pu-

videret humano generi durus tamen in ipsa sui
incarnatione oleo spiritus sancti sic fuit unctus
quod factus est postmodum mollis et mansue-
tus. Sicut ei accidit i couo duro et ri-
gido quod quando inungitur flexibile et molle
efficitur. Esa. lxx. Spiritus domini super me
eo quod unxerit me ad annuncian-
dum inuoluetis misit me. Olim erant quattuor
ordura et inflexibilia. scilicet celum quod
nullum hominem uoluit recipere: angelus
quod nullius animam uolebat ad celum por-
tare. deus qui humanum genus sibi no-
lebat reconciliare et mors que bonos et
malos ad infernum festinabat deduce-
re. Sed in christi incarnatione in tanta
abundantia effusa est unctio spiritus san-
cti quod ista quattuor dura facta sunt fle-
xibilia: siquidem celum est unctum et sic factum
est flexibile quod omnes penitentes suscipit
Angelus etiam unctus est et sic factus
est mansuetus ut animas omnium sanctorum vi-
rorum ac sanctarum mulierum in celum dedu-
cit. Deus autem per se unctus et fa-
ctus est intus ad misericordiam flexibilis quod
propter penitentem ad misericordiam recepit
Mors est uncta et facta est mansuetata
ita quod mors a sanctis desideratur et nulli san-
cto viro de cetero dicitur. Sed dicitur i
lud. phil. x. Cupio dissolui et esse cum
christo. Sciens ergo ista mulier christum in
incarnatione fuisse unctum et factum esse
mansuetum. id est ad memoriam hoc redu-
xit dicens. Misere mei domine fili dauid.
Secundo ponitur persona mulieris cha-
nane in qua fuit instans petitio: pe-
tunt enim utiliter: humiliter: feruenter: et
sapienter. Utiliter quidem petit petendo.
scilicet illud quod erat sibi utile et deo acce-
ptum non ei petunt diuitias sed omnibus bo-
nis esset a iudeis expoliata: non etiam
petunt videlicet de terra sua eam ex-
pulsam: non petunt libertatem licet cum ce-
teris chananeis in seruitutem esset
a iudeis subiugata. sed petunt demo-
nis expulsionem a quo filia sua tene-
batur obfusa: sed multe sunt matres
que plus curant filiis suis congrega-
re diuitias quam demonis expulsionem
tales multum flebunt quando filios suos
ad infernale patibulum duci videbunt

et dici poterit eis filie hierlm nolite flere sup me sz sup filios vros. Flebunt qdē sup xp̄m vt iducat eū ad p̄pationē: flebunt sup ip̄as: qz nō adhibuerūt circa filios suos debitā correctio nē. Flebunt sup filios q̄s videbūt traditos ad etnā dānationē. sz p̄mas la chrymas dñs remonet: ne. s. sup euz plorēt: qz nō possēt eū ad mīaz iclinare. alias duas p̄cedit eis q. s. plorēt sup se et sup filios suos: ac si dicat donun: nolite flere sup me: qz nūq̄ me ad mīam icliabit. Sz flere sup vos qz filios vros nō correxistis: et sup filios vros q̄s in p̄petuo tormento videtis. **D** Scdo petūt hūilr et itātuz hūiliauit se q̄ canē siue catulā se appellauit. **p̄.** Resperit i ofonē hūiliuz humilitas enim orationi coniuncta tria bona facit. Unū ē: qz ip̄am i celū deducit. Scōz ē: qz vsq̄ ad deū appropinquare facit imo nō consolatur donec deo appropinquat. Tertiuū ē qz nisi deo p̄cedat illō qd̄ petūt nō recedit. Ista tria rāgunē. **Ecc̄. xxxv.** Oratio hūiliat se nubes penetrat: ecce primū: et donec appropinquat nō consolatur: ecce secūdū et non discedit donec respiciat altissimus: ecce tertium. Tertio petūt feruenter qd̄ notatur in clamore. non enim clamabat tm̄ ore: sed maximo corde iuxta illō. **p̄s.** Clamau in toto corde meo exaudi me dñe. **E** Et bñdixit i toto corde meo cū em̄ i corde sint duo. s. intellectus et affectus illi clamant in toto corde q̄ in ofone sua attentionē suā hñt et deuotionē: iuxta illud. **i. Cor. xiiij.** Orabo spū orabo et mēte. Alij clamāt cū medio corde q. s. habēt attentionē et nullā sentisūt deuotionē. **Ozee. x.** Dimisum ē cor eoz Alij clamāt cum nullo corde: qui. s. nullā hñt attentionē nec deuotionem **Marci. viij.** Populus aut̄ hic labijs me honorat cor aut̄ eoz lōge ē a me quarto petūt sapiēter: qz sapienter sciuit allegare dicens. Nā et catelli edunt de nucis etc. Un̄ xp̄s r̄fidit ei vt b̄ **Lu. viij.** p̄opter hūc sermonē

vade exijt demoniū a filia tua. Alle gauit etiā supi xp̄i mīam: cū dixit Misere mei dñe fili dō: et suā miseriam cū dixit filia mea etc. Ista duo mltū iclināt deuz ad nos sicut dicit p̄pheta. **p̄.** p̄uo em̄ iclinat ad miserandū sua p̄na mīa. iō dicit quō miserere p̄ filioz. misert⁹ ē dñs timen tib⁹ se. Scdo iclinat eū n̄ra miseria iō subdit. qm̄ ip̄e cognouit figmētū no. vbi ponit miseriam quaz h̄z hō ex pte principij: qz est sicut figmētū de terra formatū. iō dicit qm̄ ip̄e cog. fig. n̄m. **S** Deinde ponit miseriam quā h̄z ex pte finis vbi futur⁹ ē puluis et cinis. iō subdit. recordat⁹ ē qm̄ puluis sum⁹. Tertio ponit miseriam quā h̄z ex pte medij. i. vite qz ad instar herbe vel flores hōi vita mō flo rescit in iuuetute/ mō arescit in senectute/ mō marcescit et putrescit i morte: iō subiūgit hō: sicut fenū dies etc. **p̄** Tertio fit mentio de filia male a demonio vexata: p̄ quā signat p̄ctōz q̄ aliquā a demōio vexat male: aliquā peius: aliquā pessime: male vexat: dñ est iter p̄spa et aduersa: nā inf̄ p̄spa h̄z hō itēperatiā: inf̄ aduersa h̄z ip̄a tiētā. **I** Dicit em̄ Aug. q̄ hō aliquā est bon⁹ iter bona: aliquā mal⁹ inf̄ mala: aliquā mal⁹ inter bona. Est em̄ aliquā bon⁹ inter bona. sicut qm̄ aliquis sc̄tus vir inter honores et diuitias cōstitutus: non dimittit suā bonitatem Deinde inter p̄sp̄a seruat tēperatiā et humilitatē: talis fuit **Abrahā/ Job/ et Dauid.** et alij sc̄ti p̄res q̄ de diuitijs paupes sustētabāt: et inf̄ honores se nō exaltabāt. Un̄ dicebat vn⁹ eoz. Dñe nō ē exal. cor meū. aliquā ē bon⁹ iter mala: sicut qm̄ aliq̄s seru⁹ dei iter mala aduersa patit: sed iter hec nō frāgit: sed sicut aurū in igne recipit maiore claritatē: sic sui dei inf̄ aduersa maiore acq̄rūt sc̄titatez **Augu.** Qd̄ format auro: limas ferro: flagellū grano: hoc facit tribulatio viro iusto. **Ecc̄. ij.** In igne p̄bat aurū et argentū: hoies ho receptibiles in canino hūiliationis: aliquā hō est

Feria. ii. secunde ebdo. Sermo. i.

malus inter mala: sicut quoniam aliquis peccator aliqua patitur aduersa: et tamen non emendatur: sed peior efficitur. Hier. vi. Frustra conflauit conflator: malicie enim eorum non sunt consumptae argenti reprobum vocate eos quia deus peccat illos. Aliquam homo est malus inter bona sicut quando homo malus multa beneficia a deo recipit et non cognoscit: sed potius intumescit. vñ ps. Prodit quasi ex adipe liquiditas eorum. R. Isti igitur qui videntur spatiantur in aduersis vel erectione in prosperis male a demonio vexantur: peius autem vexantur peccatorum inter peccata. Nam colligitur ex dictis salomonis. Tria sunt quae homini non dant quietam in domo sua. fumus: stultitiam et uxor: mala. per fumum intelligitur superbia: quae ascendit: sed cito euanescit: et sicut fumus oculos excecatur: sic superbia mentem obscurat: per stultitiam intelligitur auaricia quae in corde hominis multas anxietates et sollicitudines stillat. i. Thi. vi. Qui uolunt diuites fieri incidunt in tentationem. et in laqueum diaboli: per malam uxorem intelligunt mala carnis concupiscentia quae homines stimulat et incedat. male igitur peccator vexatur quod in peccato superbie vel auaricie vel luxurie est: pessime autem vexatur peccator in consuetudine longa: tunc enim a diabolo tenetur: et per diuersa uicia vexatur. Aug. in lib. confes. Suspirabam ad te ligatus non ferro alieno: sed mea ferrea uoluntate uelle meum tenebat inimicis: et inde cathenam mihi fecerat et constrinxerat me: quippe ex uoluntate pueris perfecta libido. Et dum fuitur libidini: facta est consuetudo. Et dum consuetudini resistitur facta est necessitas. Quibus quasi anulis sibi annexis unam cathenam appellauit tenebat me obstrictum dura fuitus. Quarto fit mentio de discipulis in quibus fuit magna compassio: ideo rogabant pro ea dicentes. Dimitte eam quia clamat pro nos. Ex quo docemur quod quoniam aliquid a deo petere uolumus et nos indignos esse reputamus: ad sanctos viros accedere debemus. **L** Ut autem illos

orationes petendi prout sunt quattuor in se debet hic prout ostendit Dionysius in ecclesiastica hierarchia. primum est ut illud quod petit desiderant concupiscat. ps. Desiderium pauperum exaudi. Aug. Seruat tibi dominus quod non cito uult dare ut tu discas desiderare. Secundum est ut sit in statu gratie quod aliter deus non exaudiret si in peccato mortali esset. hier. xv. Si steterit Moyses et samuel coram me non est anima mea ad populum istum. Tertium est ut se insufficientem recognoscat: et istud quod accedit sufficientem esse credat. Unus amicis Job qui non erant digni exaudiri precepit dominus Job. xlii. iob super me orabit pro uobis faciam eius suscipiam. Quartum est ut iusta petat. Chrysostomus. Illa pete a deo quae tibi expediatur et illud deceat dare. Si autem eius petas inuana: aut difficile impetras: aut forte non impetras. Quomodo enim illa tibi libenter prestabit non habenti: que si haberes admonet te ut contenas.

C Feria. ii. secunde ebdom. Sermo. s.

Go vado et

queritis me et in peccato uro mouemini. Joh. viii. In isto euangelio dominus ponit quaedam uerba quae pertinent ad ipsum in quantum est filius dei quaedam quae pertinent in quantum est filius hominis: et quaedam quae pertinent ad iudos per quos peccatores intelliguntur. In quantum est filius dei trinitas se habet deus. scilicet celestem originem essentiali inuariabilem: et eternitatem stabilem. Prout igitur habet celestem originem: quod ostendit cum dicit. Ego de supernis sum. B. habet quaedam christus quaedam summi. scilicet deitatem quoddam infirmum scilicet humanitatem quantum ad carnem: quoddam medium. scilicet animam rationalem. Non enim erat famelicus captiuus: et a dei uisione exclusus. Quia igitur homo erat famelicus ideo christus dedit sibi suum infirmum. scilicet carnem in refectione. Joh. vi. Caro mea haec est cibus et sanguis meus haec est potus. Quia homo erat captiuus dedit ei suum medium: id est animam in redemptionem. Joh. x. Animam meam pono pro ouibus meis

Feria. ii. secunde ebdoma. Sermo. i.

Quia autē erat a dei visione exclusus dedit ei suū sūp̄mū. i. diuinitatez in fruitionē. Johā. xvij. Hec est vita eterna vt cognoscant te solū verum deū. Scdo habet xps essentiā inuariabilē: ideo subdit. Si em̄ nō credideritis q̄ ego sum. Nō dicit. qz ego fui vel ero. sed ego sū: vt ofidat suaz tuariabilē essentiā. Exo. xij. Ego sū q̄ sum. Jaco. i. Apud quē nō est trāsmutatio nec vicissitudinis obūbratio. **C** Ois em̄ creatura mutabilis ē ex parte principij: qz de nihilo facta est. Ex parte mediij: qz multiplici vanitate subiecta est. Ex parte finis quia in terram omnia redigentur. Eccl. iij. Cūcta subiacent vanitati quo ad medium. De terra facta sunt omnia quo ad principij. Et in terrā pariter renertē t̄ quo ad finē vltimū. In deo autē nulla est mutatio: s̄z ipse manēs immobilis oia mouet. Boetius. Stablis ipse manens dat cūcta moueri. **D** Tertio habet eternitatē stabilez. Ideo dicit. Ego principij q̄ et loquor vobis: in hoc autē q̄ vocat se principij ofidit q̄ habet cū p̄fe coeter nitatē et equalitatē. Eternitatē autē ostēdit Aug. duplici exemplo. primo exemplo ignis dicens. Date michi ignē sine spēdore et credā patrē sine filio esse. Scdo exēplo imagis et virgulti dicēs. Ponam⁹ aliqd natū sup aquā et virgultū aut herbā: nonne cū imagine sua nascunt. Equalitatē autē ei⁹ cū p̄fe ofidit Greg. duplici ratiōe dicens. Quid mirū si equalis est patri qui prior est matre. Xpm̄ q̄s dei virtutē et dei sapientiam esse ap̄lo attestante didicimus: q̄s autē hō equanimiter ferret si q̄s ei diceret. Magn⁹ q̄dē est: sed patiētia tua minor ē te. **E** Scdo inq̄tū fuit fili⁹ hois tria de eo dicunt. s. q̄ fuit valde secur⁹: valde san⁹: ad patiēdū/valde spontane⁹. Prio q̄dē fuit valde secur⁹: q̄ nota tur cū d̄r. Qui me misit mecū est: et nō reliq̄t me solū. hō em̄ in nullo statu est secur⁹: nec i vita: nec in morte: nec post mortē. Nā in vita pōt cade

re. i. Corin. x. Qui stat videat ne cadat. In morte diabol⁹ nitatē ipm̄ decipere. Sen. iij. Dictum fuit serpenti. Tu insidiaberis calcaneo illi⁹. Post mortē diabol⁹ conat laq̄os apponere. ps. In via hac qua abu. abicōde. superbi laqueū michi. Xps autē fuit valde secur⁹: qz per eū nunq̄ reliq̄t: sed semper secum fuit in vita in morte et post mortem. Nā secum fuit in vita oia opera faciēdo. Johan. xij. Pater autē in me manens ipse fecit oia. Itē eiusdē. x. Si non facio opa p̄ris mei: nolite michi credere: si autē facio et si nō vultis michi credere operibus credite vt cognoscatis qz ego in patre et p̄r in me est: fuit secum in morte demones et omnes hostes de bellādo. hier. xx. Dñs mecū est t̄ q̄ bellator fortis id circo qui psequūtur me cadēt et infirmi erūt. fuit secū post mortē ipm̄ resuscitando. ps. Non derelinques animā meā in inferno: nec dabis sanctū tuū vidē corruptionē. Scdo xps fuit valde sanct⁹ cū volūtate dei semp fecit. q̄ nota tur cū d̄r. Quia q̄ placita sunt ei facio semp. Nemo em̄ est q̄ et si aliq̄n bene placita dei faciat q̄ semp faciat. Nemo est qui aliq̄n nō omittat aliq̄ vel qui aliq̄n aliq̄ negligēter non faciat vel qui aliq̄n venalia nō committat. Xps nihil vnq̄ omisit. Esa. v. Quid est q̄ debui facere vinee mee et non feci. Nihil vnq̄ negligēt sed sollicitate fecit. ps. Exultauit vt gygas ad currenā viam. Nullū etiā pctm̄ omisit. i. pe. ij. Qui pctm̄ nō fecit nec in uēt⁹ est dol⁹ ore ei⁹. Tertio xps fuit volūtarie pass⁹ q̄ nota tur hoc q̄ in suis p̄dicatiōib⁹ passionē suā manifestabat dicēs. Cū exaltauerit filij hois et c. Uocat autē exaltationē suā passionē: eo qz xps nō sub tecto voluit pati: sed in aere voluit eleuari. f̄ patiebat em̄ non tm̄ vt hoies redimeret: sed etiā vt elementa purgaret. Infecta q̄dē fuerat terra ex inocētis sanguis effusiōe. Infecta fuerat aq̄ ex hostiarū ydolatrarū obla-

Feria. ii. secunde ebdo. Sermo. ii.

tiōe. Infectus fuerat aer ex imolato
rū thurificatiōe. Infect⁹ ignis ex la
crificiōz cōcrematiōe. S; xps mun
dauit terrā qñ trīgintatib⁹ annis su
per eā ambulauit. Mūdauit aquam
qñ flumie iordanis baptizari voluit
Mūdauit aerē qñ i aere crucifix⁹ fu
it. Mūdauit ignē qñ spūscētūs in spē
ignis descendit. Tertio xps dixit q
dā q spectāt ad iudeos p q̄s intelligū
tur pctōres. De qb⁹ tria dixit. p̄uo
q hñt viā vie p̄nā xpi cū dī. quo ego
vado vos non potestis venire. Xps
ei ibat p viā hūilitatis: et ipsi erāt in
pbi. per viā paupertatis: et ipsi erant
auari. per viā puritatis: et ipsi erant
imūdi. Esa. lv. Sicut exaltant celi a
fra. sic exaltate sunt vie mee a vīs
vris: et cogi. mee a cogi. ve. Scōo dī
xit q habituri sunt regionē infirmā
cū ait. Vos deorsum estis. S Est ei
p̄ hāc vitā qdā loc⁹ sup̄m⁹. i. celū ad
quē ituri sunt viri pfecti: qdā medi⁹
i. purgatoriu: ad quē ituri sūt viri i.
p̄fecti q secū portauerūt lignū fenū et
stipulā. Quidā est loc⁹ inf̄m⁹. i. infer
n⁹ ad quē ituri sunt pctōres et mali.
De qb⁹ dī hic. Vos deorsum estis et c.
De hoc triplici loco dī in. ps. Calix
in manu dñi vini meri plen⁹ mixto: et
inclinauit ex hoc in hoc: verum si fer
ei⁹ nō est exinanita bibent oēs pctō
res tre. Calix plen⁹ vino mero est re
gio btōz: vbi plura glia percipietur
Calix plen⁹ vino mixto ē regio pur
gandoz vbi post admixtionez pene
dabit glia. Calix plenus fece: est re
gio dānandoz vbi ira dei vsq; ad fe
ces bibet: iuxta illud Esa. v. Bibisti
de manu calicē ire ei⁹: et potasti vsq;
ad feces. Tertio xps dixit de malis
q hñt mortē periculosaz cū ait. Mo
riemini in pctō vestro. h Circa qd
sciendū q aliud est mori pro pctō: a
liud mori pctō: et aliud mori in pctō.
Pro pctō aut non est mortu⁹ nisi vn⁹
scz christus q pro pct̄is nostris mor
tuus est iustus pro iniustis. j. pe. iij.
pro peccatis nostris mortu⁹ est ius
tus pro iniustis. peccato autē mo:

riūtur viri sancti. j. pe. iij. peccatis
mortui iuste autē viuamus. In pec
cato autem mouūtur scelerari. De
qui b⁹ dicitur hic. Moriemini i pec
cato vestro.

¶ Eadē feria. ij. scōe ebdo. Ser. ij.

Cum exalta

ueritis filiū hoīs tunc
cognoscetis qz ego suz
Et hō in terra iacebat
et sur sū ascēdē nō pote
rat: iō xps ad terras venit: et ascēsus
hoī prepararet: et ad celū p eū ascen
dere posset. Si igī xps in celo semp
māssisset nimis fuisset i loco alto nec
hō ad ipm se erigē potuisset. Si hō
in terra stetit nimis fuisset in loco
depsso: ideo xps voluit pati in loco
medio. i. in aere vt hō ad ipm posset
ad celum ascēdere: et hoc est qd dicit
Cum exal. si. hō. scz in aere ipm cru
cifixēdo: tūc cognoscetis qz ego sū:
scz mediator vos deo reconciliādo.
A Notādū aut est q xps in cruce
voluit exaltari tanq̄ in cathedram
vnde nos doceret tanq̄ in speculā:
vñ uos ab hostib⁹ p̄seruaret tanq̄ in
spectaculū: vñ nos reuocaret: tanq̄
in paxillū: vnde perditos recupera
ret. p̄mo. gatur exaltari voluit in
cruce tanq̄ in cathedrā: vnde nos
doceret Aug. sup Joh. Lignū illud
in quo fixa erant membra mouētis
et cathedra fuit matri docētis. B
Docuit aut xps de cathedra crucis
quattuor lectiones. p̄ua fuit lectio
magne pietatis: qñ scz m̄em Johā
ni commēdauit dicens Joh. xix. Ec
ce mater tua. per qd datur intelligi
q filij tante debent esse pietatis ad
parentes: q nō tātum in vita debēt
de eis curam agere: sed etiā qñ mo
riunt debent pro eis orare. Secūda
lectio ē caritatis qñ dixit Lu. xxiij.
pater dimitte illis quia nesciūt qd
faciunt: ecce quanta charitas: quia
illi eum occidebant: et ipse pro ipsis
orabat. Tertia lectio est magne cō
passionis: quando dixit Math. xxij.

Feria. ii. secunde ebdomade. Sermo. ii.

Deus meus ut quid dereliquisti me
ecce q̄sta p̄passio: q̄ dereliq̄rant euz
noti: et p̄rimi seu p̄pinq̄: dereliq̄rant
eū discipuli: derelict⁹ videbas a p̄re so
la m̄r̄ eū nō dereliq̄rat q̄ iuxta cruce
semp̄ stabat. Quarta lectio fuit ma
gne deuotionis: q̄n̄ dixit Luc. xxiij.
P̄r̄ in man⁹ tu. cō. spi. meū: ecce q̄sta
deuotio: q̄n̄ tor⁹ vulnerat⁹ erat. In
ter vulnera sue aie memor erat: per
q̄d̄ dat̄ intelligi q̄ in articulo mort⁹
existēs oia alia d̄z dimittere et curaz
sue aie d̄z h̄re. Sc̄do x̄ps i cruce ex
altari voluit tanq̄s in speculā: vñ pos
set nos ab hostib⁹ p̄suare. Solēt ho
mines speculā erigere: et hoies spe
culatores ibi ponere vt viatorib⁹ ibi
clamet et ab hostib⁹ se obseruent. C
Ambulātib⁹ h̄o p̄ viā mūdi multa
picula i minent/ tā a mūdo q̄ vult frā
gere p̄ impaciētā/ q̄s a carne q̄ vult
allicere p̄ cōcupiscentiā q̄s etiā a dia
bolo qui vult decipere per astutiam
ideo x̄ps in speculā crucis ascendit
et clamat: ne dimittamus nos a mū
do frangi/ nec a carne allici/ nec a di
abolo decipi. **D** Clamauit autēz
multipliciter in cruce. p̄rio of omib⁹
deuotis. Sc̄do lachrimis amaris.
De his duob⁹ h̄r̄ heb. v. Qui in die
bus carnis sue p̄ces supplicatiōesq̄
ad deū qui posset illū saluū facere a
morte cū clāore valido: lachrimis offe
rēs et c. Tertio clamauit sanguine et c.
heb. xij. accessisti ad sāguis aspsio
nē meli⁹ loquētē q̄s abel. q̄to clama
uit corde. Nā ip̄z cor h̄oi manifesta
uit q̄n̄ lat⁹ suum aperiri voluit: et tā
lis apertio fuit maxima amoris cla
matio. Tertio ascēdit in cruce iā q̄s
ad spectaculū: vnde nos reuocaret.
Q̄n̄ ei aues ad d̄nos suos redire no
lunt: solent ad spectaculū ascendere
et ostenso aliquo frusto carnis assibi
lare: et sic eas reuocare non cessant:
homo auix cōtumax a deo auolaue
rat. Osee. iij. Effraim quasi auola
uit: ideo x̄ps crucis spectaculū ascē
dēs totū corpus suū cruentauit: vt
ad se fugitios homines reuocaret.

E Sed notandū q̄ triplici de cau
sa aues ad d̄nos suos redire nolunt
Aut q̄n̄ sunt nimis replete: aut q̄n̄ in
deuorationem p̄de iunt occupate:
aut q̄n̄ nō sunt bene domestice. Ista
triplici de cā hoies ad deū nō redeūt
sed poti⁹ fugiunt. Primo q̄n̄ diuitijs
sunt repleti nimis. Deut. xxxij. In
crassatus est dilectus: et recalcitrauit
incrassatus impin. dilatat⁹ derelict⁹
deū factorē suū re a d̄o sa. suo. Secū
do q̄n̄ spurcitijs pct̄rū sunt dediti:
tales similes sunt coruo: quē noe de
archa emisit qui deuoratiōi cadaue
rū se dedit: et ideo ad archā nō rediit
Tertio q̄n̄ nō sunt bñ domestici. Di
citur de leone q̄ q̄n̄ corā leōe flagel
latur canis leo domestica. Multo
sūt forti⁹ domesticatur canis: si an
te ip̄m flagellare. Pueri etiā vo
lētēs domesticare aues et ad loq̄ndū
docere dant eis vinū bibere. Nullū
est animal: ita siluestre q̄d̄ ex benefi
cijs nō efficiatur mansuetū et lenē. et
tñ multi sunt ita siluestres q̄ dome
sticari non p̄nt. Nec ex flagellatiōe
leomis. i. x̄pi: nec ex potu sui saguis:
nec ex collaris bñficijs. **¶** Quar
to ascendit in cruce tanq̄s in paxillū:
vt inde perditos recuperaret: Con
suetudo fuit antiquitus q̄ res pdite
q̄n̄ inueniebant in paxillo suspende
bantur. Olīm pditi erāt angeli q̄stū
ad sui numeri diminutionē erāt pdi
ti actiui/ q̄ nō poterāt facere aliquis
meritoria opa. Erant pditi p̄lati: q̄
nō poterāt iudicatos intruere p̄ ali
quā salutiferā exhortationē. Erant
pditi contemplatiui: q̄ non poterāt
deovacare p̄ aliquā dulcē inspiratio
nē. Sed ista oia et q̄ erant pdita per
x̄pm sunt inuēta: et in paxillo crucis
suspensa. Et hoc est q̄d̄ d̄z Esa. xxij.
Frigam illū paxillū in loco fideli et su
spendā sup illū oēm gloriā dom⁹ pa
tris eius. Vasorū diuersa ḡna. Qm̄
vas paruulū a vasis creaturaz vsq̄
ad oīm vas musicorū. Et hoc q̄d̄ d̄z
suspēdā sup illū oēm gloriā p̄ris ei⁹
refertur ad angelos qui sunt gloria

domus dei. hoc quod dicitur. Omne vas parvulum refertur ad subditos et actiuos hoc quod dicitur. A vasis creaturatum: refertur ad platos qui vino sacre scripture alios habent imbuiere. hoc quod dicitur. Usque ad ocyas musicoꝝ refertur ad cōtemplatiuos qui habēt cor dibus suis decantare dño. Ephe. v. Nolite inebriari vino in quo est luxuria: sed implemini spūs sancto loquētes vobismetipsis in psalmis et hymnis et canticis spiritualibus cantantes et psallētes in cordibus vestris domo.

¶ Feria. iij. scēde ebdoma. Sermo. i.

Apert cathedram moysi sederunt scribe et pharisei. Oia ergo que cūq; dixerūt vobis seruate et facite Mat. xxiii. In presenti vita dñs esse voluit quosdā platos: et quosdā subditos: et vtriusq; certas regulas dedit. A Prelatis namq; dedit tres regulas. Prima est: vt subditos verbis et exemplis instruant. Secūda est: q; sibi fortia et subditie leniora imponāt. Tertia est: q; de potestate sibi collata nō gloriantur nec superbiant. Contra primam regulam faciūt verbosi. Cōtra scđam supstitiosi. Cōtra tertiam ambitiosi plati. Est igit; prima regula platorū: vt subditos verbis et exemplis instruat. Sed cōtra hāc regulam faciūt plati verbosi q; bona multa dicunt: sed nulla bona faciunt quos dñs reprehendit: dicens. Super cathedram moysi etc. Omnia ergo que cūq; etc. sequitur. Secundum opera eoz nolite facere: dicunt em̄ et non faciūt. B Monet igit; subditos: vt qñ sunt aliqui plati q; habēt bona verba: sed mala opera nō despiciant vba ppter opera: sed relinquāt vitam et accipiāt doctrinā: et illud dicit Chri. super Mat. triplici exēplo: dicens. Ecce vilis terra p̄ciosuz aurū pducit nunquid ppter villē terram p̄ciosum aurū p̄tēnitur. Aurū eligitur et terrā relinquit: sic et vos doctrinam accipite et mores relinquit. Scđm exēplū

ponit: dicens. Nam et apibus herbe nō sunt necessarie: sed flores colligūt et herbas relinquunt. Sic et vos flores doctrine colligite et cōuersionē relinquit. Potest addi tertius exēplū: q; spine lilia pducūt: et tñ hō lilia odorat et spinas vitat. Sic etiā qlibet debet vitare vitā spinosam plati et accipere dei doctrinā odoriferā. Primū exēplū pertinet ad platiū imundū: et ē sicut lutū habēs aurū. Est em̄ lutū p̄p̄ immundā vitā: et ideo de plateis celestis hierl̄m expurgabit: et in cloacā infernalē p̄ficietur ps. Ut lutum platearū delebo eos. In isto luto aurū inueniūt: qñ doctrinā sana ab eo p̄fertur. Verba em̄ dei dicuntur aurū: q; sicut aurum est incorruptibile sic verba dei conseruant hominē a putrefactione peccati ps. In corde meo abscondi eloquia tua: vt non peccē tibi. Scđm exēplū pertinet ad prelatū superbū. Est em̄ sicut herba habēs florem amensū. Sicut em̄ herba viret et cito arefcit: sic superbus cito extollit: et subito deicitur ps. Mane sicut herba transeat: mane floreat et trā. vespere deci. induz aref. per mane intelligitur iuuetus: siue sanitas/ siue vita. per vespere ecōuerso intelligi pōt senectus vel infirmitas siue mors: et huic triplici statim respondēt tria verba que sequunt: scđm decidat: induret et arefcit. Est ergo sensus et superbus viget in mane sanitatis sed decidit in lutum in vespere infirmitatis. Floret in mane iuuentutis: sed induratur in vespere senectutis. Viret in mane p̄sentis vite: sed arefcit in vespere mortis. Ista herba florem producit: quando platus superbus verba dei pponit: et dicunt verba dei flos: quia sicut flos pducit fructum: sic verba dei faciūt hominem generare opus suum bonum Jaco. i. Voluntarie em̄ genuit nos vbo veritatis. Tertium exēplum pertinet ad prelatū avarū: q; est sicut spina habens lilia. Diuitie em̄ spine vocantur: sicut habet Lu. viij. Quod aut in spinis cecidit: hi sunt qui au-

Feria. iiii. scde ebdo.

diant et a sollicitudinibus et diuitijs et voluptatibus vite cutes suffocati sunt. Tunc autē ista spina producit lilium: quādo plar' auarus pfert dei hū. Et dicit hū dei lilium: qz sicut ad odorē lilij serpētes fugiūt et ho ies at trahunt: sic hoies serpētini hū dei fastidiūt ps. Oēm escā ab homināta est aīa eoz. Boni autē dulciter appetunt ps. Quādulcia faucibus mei eloquia tua. Scda regula platorū est vt sibi fortia et subditis leuioza imponāt. Cōtra istā regulā faciunt plati superstitiosi quos dñs reprehēdit: dicēs. Alligāt onera graua et importabilia: et imponūt in humeros hoīm: digito autē suo nolunt ea mouere. Et istud est cōtra sacerdotes qui penitētiās nimis graues imponūt. ¶ Quod tñ nō debet fieri tribus de causis: scdm Chry. Prima est ppter maius periculū: qz sepe talis homo penitētiā sibi datā proicit: et tāq̄ desperatus ad peccata redit. Et ponit exemplū: dicēs. Si em pondus super humeros adolescentis posueris qd nō possit portare: necesse habet vt aut pondus reſciat: aut sub pondere confringatur. Sic homini cui graue pond' penitentie pontis necesse est: vt aut penitētiā desiciat: aut suscipiēs dum ferre nō potest scā dalizet. et amplius peccet. Scda rō ē propter vitandū dei iudiciū: vnde subdit. Deniqz si erramus modicam penitētiā impotētes: nōne melius est ppter mīaz dare rationē: q̄ ppter crudelitātē. Ia. ij. Iudiciū sine mīa fiet illi qui nō fecit mīaz talis poterit dicere deo. Dñe sicut feci alijs facias michi. Alij fui misericors: et tu esto michi misericors. Istam allegationē facit propheta: dicens. Non abscondi misericordiā tuam et veritatē tuā a consilio multo. Dñe ne longe facias miserationes tuas a me. ac si dicat. sicut alijs mīam meam non abscondi. sic et tuā a me non abscondes. Tertia ratio est ppter liberalē dñm Chryso. Ubi paterfamilias largus est dispensator nō debet esse tenax: si de' est be-

nignus: vt quid sacerdos eius auster' deus quidem a deo largus est q' peccatum dimittit aliquando trib' syllabis: sicut p' q' Dauid dixit peccauit. ij. Reg. xij. Aliqñ cum paucis lachrymis sicut p' i petro q' egressus for' as fleuit amare Math. xxvj. et Mar. xiiij. Aliquādo cum solo pposito cordis: iuxta illud pphete: dixi. i. firmiter de liberari. Confitebor aduer. me iniusti. meā dño: et tu remi. impieta. peccati me. Tertia regula platorū est q' de sua potestate non superbiāt ptra quā regulā faciunt plati ambitioni quos dñs reprehēdit cū dixit oīa vero opera faciūt: vt videant ab hominib' dilatāt em philateria sua et c. Illud viciuz vane glorie vere platis est cōmune et difficile potest vinci duplici de causa: sicut dicit Chyso. ¶ Prima causa est: qz oīa vicia habent bona cōtraria per q' vincunt: sicut fornicatio vincit per castitatem: superbia per humilitatem: iracundia per māsuētinem: sola aut vana gloria nō habet aliquod bonū per qd superet. Scda causa est quā ibidē Chyso. assignat: qz ex omni renascit qd eā exterminet: sicut ex ligno nascit vermis qui ipsum corrodit ex vestimento nascitur tinea que ipz exterminat: ex oleribus nascitur eruca que olera corrumpit: sic ex aliquo bono opere nascitur vana gloria que ipsum opus inficit. Et quoniam vana gloria de bono opere nascitur: ideo nō ertinguit per bonū: sed magis nutrit: postea subdit Chry. Nullū ergo remediū pōt esse cōtra vanā gloriā nisi oratio sola: et adhuc ipsa vanitatē habebit: nisi caute effusa fuerit. ¶ Scdo xps ponit in euangelio regulas subditorū que sunt tres. Prima est vt sibi nō assumāt officiū docēdi. Un ait. Vos aut nolite vocari rabbi et c. Officiū em subditorū nō est docere sed audire: sicut em in corpore aliq' est officiū oculi: aliud auris: et aliud ceteroz mēbroz sic ecc'ia: aliud habet officiū ab plator: aliud ad subditos. Prelatus enim ad instar oculi

Sermo.ii.

habēt illumināre/subditus vero ad in-
star auris habet audire: sicut ergo cō-
fusio esset in corpore/si oīa membra ef-
sent oculi: sic confusio esset in ecclia si
oēs fideles vellēt docere. i. Cor. xij.
Si dixerit auris qm̄ nō suz oculus: nō
sum de corpore: nō: ideo non est de cor-
pore. Si totū corpus oculus vbi audi-
tus: si totū auditus vbi odoratus. Se-
cunda regula subditorū est: vt nō appe-
tāt esse filij terreni: sed filij dei: et ideo
subdit patrē nolite vocāre vobis sup
terrā: vnus em̄ est pater vester qui in
celis est. ¶ Sunt em̄ tria signa p̄ que
cognoscuntur filij dei et filij terreni.
Prīmū est qz filij respiciunt ad celum
celestia desiderādo dicētes. Pater no-
ster qui es in celis. filij autē mūdi re-
spiciūt ad terrā terrena desiderando.
i. Joh. iij. Ipsi de mundo sunt: et ideo
de mūdo loquunt: et mūdus eos audit
Isto modo probat aquila pullos suos
nā illos quos videt respicere ad celos
tanq̄ proprios nutrit: illos autē quos
videt ad terrā respicere: tanq̄ de ge-
neres abicit. Scdm̄ signum est: qz fi-
lij dei sunt albi per puritatem: filij au-
tem terreni nigri sunt per impurita-
tem. Dicit ei Glo. super illud. ps. Pul-
lis coruorū inuocantibus eum qz pulli
coruorum: q̄diu habent pēnas albas
pascuntur a deo: sed postq̄ incipiūt nī
grescere pascuntur a coruis: per quod
datur intelligi qz deus pascit illos tanq̄
filios qui sunt alibi per mundiciā: dia-
bolus autē pascit illos qui sunt nigri
per maliciam. Tertiū signū est: qz filij
dei parentes suos honorāt et nutriūt
filij autē terreni econuerso eos despi-
ciunt. Legit qz cyconie parentes suos
cum senuerint in nido collocant: et vs-
qz ad mortem eos ibi nutriunt. filij
autē viperarū ventrē matris lacerant
et occidunt. Illi ergo sunt filij dei qui
parētes honorant et fouent. Eccli. iij.
Qui timent dñm honorant parentes.
Illi autem qui eos despiciunt nō sunt
filij dei: sed vipere: et ideo maledicti.
Eccli. iij. Est maledictus a deo qui ex-
asperat matrem. Tertia regula sub-

ditorum est qz non debēt exaltari: sed
humiliari: ideo subditur: qui autem se
exaltauerit humiliabitur &c. S. Sūs
enim quedam leuia: et quedam gra-
uia: et quedā media. Nā leuiū est sur-
sum eleuari: et grauiū est deici deor-
sum. humilitas enim facit cor leue et
ideo ipsum eleuat vsqz ad celum. Ec-
cle. xxxv. Oratio hūilitantis se nubes
penetrat. Superbia vero facit cor gra-
ue: et ideo ipsum in profundum deicit
ps. Deiecisti eos dum alleuarentur.
vnde dictum est lucifero dicēti. In ce-
lum cōscendam: verūtamen ad infer-
num detraheris in pfundū laci. Esa.
xiiij. Aia vero dum est corpori adiu-
cta: licet de se habeat leuitatē: tñ a cor-
pore habet grauitatē: iuxta illud Sa-
pien. ix. Corpus quod corrūpitur ag-
grauat animam: et ideo aie sanctorū
q̄diu sunt in hac vita: nec oīno eleuan-
tur propter corporis grauitatem: nec
oīno in terra cōmorantur cū habeant
celestium desideriorū auiditatē: sed in
medio cōmorantur mō ascēdētes p̄ cō-
tēplationē in celū/modo descendētes
ad terrā p̄ necessariorū p̄uisionē. vnde
dicit Ezech. viij. Eleuant me spūs in
ter terram & celū. nō dicit p̄pheta. Po-
suit me in terrā: qz ibi sunt auari nec
dixit. Eleuauit me in celū: qz ibi sunt
superbi: sed dixit. Eleuauit me inter
celum & terrā: qz ibi sunt sancti prout
sunt in hac vita corruptibili positi.

¶ Eadem feria tertia secunde eb-
domade. xl. Sermo. ij.

Uis se exalta

uerit humiliabitur et q̄
se humiliauerit exalta-
bitur. Postq̄ dñs scri-
bas et phariseos de su-
perbie ambitione reprehendit: conse-
quēter discipulos ad humilitatem re-
ducit: quia sicut dicit Chyso. Infru-
ctuosum verbus est in quo sic alter cō-
funditur: vt alter nō erudiatur. Nam
& deus inq̄t nō propter malos castiga-
tionem super terram transmittit: sed
p̄pter bonos: scit em̄ qz malos flagel-

Fe. iiii. sc̄e ebdo. Sermo secundus.

Is nō corrigunt sed malos castigat vt corrigat bonos: quia nisi bon⁹ amonitus fuerit per negligētiā euanescit. **A** Pontit autē dñs in verbis predictis duas vias et duos fines viarū. Prima est via superbie q̄ est lata et spaciōsa ⁊ ducit ad perditionē. Secunda est via humilitatis q̄ est arcta et angusta et ducit ad saluationē. Superbia autē est qd̄dam triuim eo q̄ habet tres vias. i. tres species superbie. Prima est superbia in affectu et ista ortū habuit in celo. Sc̄da est in intellectu q̄ ortū habuit in paradiso. Tertia est in actu: ⁊ ista ē sparsa p̄ totū mundū. Prima igr̄. s. supbia est in affectu q̄ cōsistit in appetitu excellentie ⁊ istā habuit lucifer in celo q̄ voluit dñari ⁊ vsq; ad celū exaltari. **Esa. xiiij.** In celū conscendā sup̄ astra celi exal. foliū meū ⁊c. Et q̄ supbia est nature celestis ex eo q̄ i celo orta fuit ideo sepe viros sp̄iales et celestes inuadit: sicut inuasit ap̄los. **Luc. ix.** Intrauit autē cogitatio in eos q̄s eorum esset maior. **Matth. x. ⁊ Marci. x.** Accesserūt ad iesum iacobus ⁊ iohānes ⁊ dixerunt da nobis vt vnus ad dexterā tuā est ali⁹ ad sinistrā tuā sedeam⁹ in gl̄ia tua. Secūda supbia est in intellectu q̄ consistit in appetitu vane et mūdane sciētie ⁊ ista ortum habuit in paradiso q̄ primi parentes voluerūt habere sciētiam dei. **Gen. iij.** Eritis sicut dñs sciētes bonū ⁊ malū. Tertia superbia multos inuadit: q̄ multi supbi sunt in suo sensu. Ideo d̄r **Tob. iij.** Supbiāz nūq̄ in tuo sensu aut in tuo v̄bo dñari pmittas. **Esa. iij.** Ne q̄ sapientes estis in oculis v̄s ⁊ coram vobismetipsis prudentes: tales nō appetūt sapientiā dei sed mūdi. **Hier. iij.** Sapientes sunt vt faciāt mala. bñ autē facere nesciunt. **Ro. viij.** Sapientia carnis mors est. Tertia superbia est in actu q̄ cōsistit in irrogatione iniurie: et ista sparsa est in toto mundo: q̄ mali et potentes bonos opprimūt ⁊ psequūt. **Sap. ii.** Opprimamus pauperē iustū et non parcamus vidue nec veterano. si aut fortitudo nostra lex iusticie. **Abac. j.**

Impius p̄ualet aduersus iustū quare nō respicias sup̄ iniq̄ agentes deuorāte impio iustiorē se: ⁊ facies hoies quasi pisces maris. **C** Sed nūc videamus ad quos fines vie iste pducūt. Prima est via supbie q̄ pducit ad p̄funditatē infimā. vnde dictū fuit lucifero dicenti. in celo ascendā ⁊c. verū tñ ad infernum detraheris in p̄fundo lacu. Legitur q̄ qdā dixit alexandro superbo. q̄ uis leo sit rex aialii tñ sit sepe cib⁹ fornicarū: ⁊ arbor p̄ cera cito eradicat ⁊ violētia ventorū: sic et tu q̄ uis sis rex hoiz: tñ cito eris cib⁹ vermiū: q̄ uis sis altus. tñ cito eris depressus. Sc̄da superbia ducit ad eternam ignorantia. Legitur q̄ **Aristo.** post mortē suā cui dam discipulo suo apparuerit dicens se totam scientiā suā amisisse. nec aliqd̄ scire nisi penā suam. **Eccli. ix.** Nec ratio nec sapiētia erūt apud inferos. Tertia superbia perducit ad infernalem cruciationē mali em̄ persequūtur bonos in persona aliqui vsq; ad sanguinem prosequendo. aliquādo in terrena substantia bonis oibus spoliando: aliquādo in fama falsa crimina sponēdo. Sed illi q̄ in persona vsq; ad sanguinē alios persecuti sunt: sanguinē ire dei inebriabuntur. **Apoc. viij.** Sanguinē sc̄torū et p̄phetarū effuderunt ⁊ sanguinem dedisti eis bibere vt digni sunt. **Eiusdem. xiiij.** hic bibet de vino ire dei. Legit̄ q̄ **thamaris** regina caput **Cyr** regis in v̄trē sanguine plensū misit dicens satiāre sanguine quē st̄isti. Illi q̄ psequūt alios in terrena substantia in v̄trē scindēt: ⁊ in auro liqufacto cōcremabuntur **Job. xx.** Diuitias quas deuorāuit euomet et de ventre illius extrahet eas de⁹. Legitur q̄ **nero** ip̄erator q̄ fuit alienarū rerū raptor visus est apud inferos balneare se in auro liquefacto: et cū vidisset cuneos aduocatorum dixit eis: venite ad me venale genus hoim et mecum balneamini: q̄ vobis optimā partē referuauit. Illi q̄ persequuntur alios in fama falsa crimina imponendo oīa suacrimina in collo suo imponētur: et ab ho

Fe. iiii. secūde ebdo. Sermo. i.

minib⁹ cognoscantur. Tren. j. Vigila
uit iugū iniquitātū mearū: et in manu dñi
volute sunt et iposite collo meo. Naū
iij. Reuelabo pudēda tua et ostēdā cū
eris gentibus nuditatem tuam et cun
ctis regnis ignominia tuā. D. Scō
via est hūilitas. Et p istā viā iuit xps.
Phil. ij. hūiliauit semetipm fact⁹ obe
diens vsq; et. Iuit brā virgo. Luce. j.
Respexit hūi. an. sue. Iuerunt oēs scī
tam maiores q̄ minores. Esa. xl. Ois
mōs et collis humiliabit. Et finis aut
vie huius hūilitatis est: q̄ ducit ad
grām in p̄ienti. Jac. iij. Deus supbis
resistit: hūilibus aut dat grām. Et du
cit ad glām in futuro Job. xliij. Qui
humiliatus fuerit erit in glā. Et 3^a
qdē hūilitas meretur grē impletionē:
implete augmētationē: augmētate con
seruationē: p̄seruare gl̄ificationē. Pri
mo nāq; mere⁹ grē impletionem. ps.
Qui emittit fōtes in cōuallib⁹. i. grām
suā p̄stat: humilib⁹: iter mediū: mōtiū
p̄trāsibūt aq̄. Duo mōtes sunt due spe
cies supbie. Quarū vna nascitur ex re
spiritali. Inter istos duos mōtes est
vallis hūilitatis nō declinans ad al
quā speciē supbie: et in isto medio per
trāsibūt aq̄ grārum. Scō hūilitas
mere⁹ grē implete augmētationē. Et
hoc pōt ostēdi p̄ tria exēpla. Primo p̄
exēplū pupille: q̄ scōm Greg. Quāto
pupilla est nigrior et minor: tāto est lu
cidior. Sic et hō quāto est despectior
coram seipso toto est maior corā deo.
Casi. j. Nigra sum. s. reputatione mei
et ideo formosa in cōspectu dei. Scō
p̄ exēplū cādele q̄ quāto plus inclinā
tāto magis accenditur. Sic et hō quā
to plus corā se inclinā in hūiliationē
tāto pl⁹ inflāma ē in dei charitate. Ter
tio q̄ p̄ exēplū aq̄ q̄ quāto plus descē
dit: tanto magis ascendit. Augu. De
scendite vt ascendatis ad deū: cecidi
stis em̄ ascēdendo cōtra eū. Sic et hō
quāto plus descēdit p̄ hūilitatē: tanto
plus ascēdit per grām. Tertio hūi
litas meretur grē augmētate cōserua
tionem. Et hoc ostēdit per tria exēpla.
Primo p̄ exēplū cineris. Sicut em̄ ci

nis ignē cōseruat: sic hūilitas cōser
uat grām spūalē. Taliter cōseruanda
doce⁹. Eccl. x. Quid supbis terra et ci
nis. Taliter cōseruabat q̄ dicebat Se.
xviij. Loquar ad dñm meū cū sim pul
uis et cinis. Scō p̄ exēplū arboris. Ra
mi ei arboris q̄ sunt in imo positi sunt
securi: sed q̄ sunt in alto sepe frāgun⁹
a violētiavēti. Ideo lucifer corruit q̄
in imo stare noluit. Tertio p̄ exēplum
pulueris. Virtutes em̄ sine hūilitate
sunt sicut puluis: sed cū hūilitate sunt
sicut terra firma et solida. Bre. Qui si
ne hūilitate virtutes congregat: q̄ si q̄
puluerē an̄ ventū portat. Quarto hūi
litas meretur grē augmētate gl̄ifica
tionē. Et hoc ostēditur p̄ tria exēpla.
Primo p̄ exēplū turris dicēs. Cogitas
magā fabricā cōstruere in altitudine
de fundamēto cogita hūilitatis. Qui
em̄ vult cōstruere turre p̄ quā ascēdat
ad celi celsitudinē ponat p̄ fundamen
to hūilitatē. Illud fundamētū ponit
ap̄ls. j. Cor. iij. dicens. Dei edificatio
estis vt sapiens architect⁹ fundamētū
posui. Scō p̄ exēplū arboris. Vñ dē.
Arborē attrēdite: figit radicē in hūi
li: verticē tēdit ad celū sine radice au
ras petit ruina est nō incremētū. Qui
igit figit radicē in imo hūilitatis faci
at fructū sursū celestis satietatis. iij.
Reg. xix. Qd̄cūq; reliquū fuerit de do
mo iuda mittet radicē seorsuz et faciet
fructū sursum. Tertio p̄ exēplū etatis
Vis magn⁹ esse a minimo incipe. hō
em̄ pius est paruus et postmodū per
etatē crescit et fit magn⁹. Ideo dicit. j.
Reg. xv. Nonne cum paruulis esses in
oculis tuis caput factus es in tribub⁹
israel. Ideo dē Mat. xvij. Aduocans
iesus paruulū statuit in medio eorū et
dixit. Quicūq; hūiliauerit se sicut par
uulus iste hic maior ē in regno celoꝝ.
C. feria. iij. scōe ebdo. Sermo p̄mus

Ascendens ie
sus hierosolymā assam
psit. xvj. discipulos suos
secreto et ait illis. Ecce
ascendim⁹ hic. et. Mat.
E. iij.

Feria. iiii. scde ebdo.

xx. Sepe dñs passionem suā ⁊ resurre-
 ctionē suā discipulis suis p̄dicebat: si-
 ue vt ex hoc se deū esse oñderet q: fu-
 turā p̄uidebat: siue vt discipulorū aīos
 roboraret: ne. s. adueniēte passionis tē-
 pore scandalizarentur. Q: sicut dicit
 Greg. Vinus em̄ mala ferūt q̄ p̄uidē-
 tur: siue vt passionē eius videntes re-
 surrectionē ei⁹ futurā sparent. In hoc
 ergo euangelio dñs tria facit. Primo
 suā passionē p̄dicat et hoc in principio
 huius euāgelij. Scdo indiscrete peten-
 tes redarguit. Et ista pars incipit ibi.
 Tūc accels. ad eū mater filiorū sebedet
 ⁊c. Tertio discipulos indignatos ad
 viam pacis reducit: ⁊ ista pars inducit
 ibi. Et audientes decē indignati sunt.
 Circa primū notādū q: h̄ modo nō sit
 tēpus passionis ecclia tñ in hoc euan-
 gelio de passione mentionem facit: vt
 ad sustinēdam quadragesimalē peni-
 tentiā fideles feruētius animant. A
 In hac em̄. xl. fideles debēt habere cō-
 tritionem cordis: cōfessionē oris: et sa-
 tisfactionē operis. Et ista satisfactio
 cōsistit in tribus. s. in ieiunādo: in orā-
 do: et in elemosynas largiendo. Me-
 moria autē passionis ad oīa ista homi-
 nem inducit. Primo inducit ad dolen-
 dum ⁊ conterendū de pctis suis. hoc
 signatum est in hoc q: in passione xp̄i
 petre scisse sunt p̄ qd datur intelligi q:
 memoria passionis xp̄i sepe corda la-
 pidea ad contritionē frāgit. Legit q:
 est quoddā genus lapidū adamatum
 q̄ nō possunt frāgi: nec p̄ ignis obustio-
 nē: nec p̄ mallet percussionē. s̄frangun-
 tur autē p̄ sanguinis calidi infusionem
 Sic etiam multi sunt quos nō frangit
 ad penitentiā nec martyriū tribulatio
 nec iudiciorū dei cōminatio. s̄frangit
 autē eos dñica passio. Scdo memoria
 pas. xp̄i inducit hoīem ad confitendū
 In huius significationē in passioe xp̄i
 monumenta apta sunt: et multa corpa
 sc̄torū q̄ dormierāt exierunt et surrexe-
 rūt Monumentū fetidū est cor nostrū
 in quo tot sunt corpora mortua quot
 sunt pctā mortalia: ⁊ ideo monumentū
 tūc aperit et mortui resurgūt qñ pctōr

ad memoriā pas. xp̄i os suū apit: pctā
 vicario dñi dicit. ideo dicit Ephe. v. Sur-
 ge q̄ dormis ⁊ exur. a mor. ⁊ il. te xp̄s.
 Tertio inducit ad ieiunādū: q̄ ei cōside-
 rat q: xp̄s ieiunauit ⁊ esuriuit de facili
 sua ieiunia sustinebit. S̄ Xps ei trib⁹
 vocib⁹ esuriuit. p̄rio qñ. xl. dieb⁹ et no-
 ctibus ieiunauit: ⁊ tūc nō habuit ad co-
 medēdū nisi lapides: sicut h̄ Mat. iiii
 Alia vice esuriuit ⁊ sitiuit icz i passio-
 ne qñ dixit Sitio: vt h̄ Joh. xix. ⁊ tūc
 nō habuit ad comedēdū nisi fel: et ad
 bibēdū acetū. ps. Dederūt in escā meā
 fel: et in siti mea potauerūt me aceto.
 Alia vice esuriuit vt h̄ Mat. xxi. Et
 tūc nō habuit ad manducandū nisi fo-
 lia fici. Sed xp̄s nec lapides voluit co-
 medere nec folia māducare nec acetū
 bibere q: ipse incorporat hoīes lapi-
 deos nec duros et obstinatos nec ha-
 bētes tñ folia scz verbosos tñ: nec ho-
 mines acetosos p̄ oīa ⁊ rācores ama-
 ros. Quarto inducit ad orandū. Vul-
 tum em̄ inducitur homo ad orandum
 quando cōsiderat q: xp̄s in cruce tali-
 ter orauit. Nā orauit verbis pietatis
 Luc. xxiij. Dimitte illis non em̄ sciūt
 quid faciunt. Orauit lachrymis. he-
 bre. v. In dieb⁹ carnis sue. i. passionis
 sue: preces supplicationesq: ad deum
 qui posset illum saluū facere a morte
 cū clamore valido ⁊ lachrymis offerēs
 Orauit effusione sanguinis. heb. xij.
 Accessistis ad sanguinis effusionē me-
 lius loquentē q̄ abel: q: sanguis Abel
 petebat vidictā sanguis xp̄i mīam
 Quinto inducit nos ad elemosynarū
 largitionē. Nō ei dicit hō esse auarus qñ
 cōsiderat q: xp̄s in passioe sua fuit tā
 largus. Ipse qdē largus fuit in largiē-
 do: q: latroni paradisum dedit. Larg⁹
 in parcēdo: q: persecutoribus suis to-
 taliter indulxit. Largus in redimēdo
 q: nō guttā sed totū sanguinē p̄ nobis
 dedit et effudit. Scdo indiscrete petē-
 tes redarguit iac. et io. mediante ma-
 tre petierunt q: vnus sederet ad dexte-
 rā ⁊ alius ad sinistrā. Nō em̄ hoc pete-
 re voluerūt p̄ se: q: petere primatū p̄
 aliquo ignorāte tolerabile est. 3p̄o hō

sciēte ⁊ cōsentiēte rephēnsibile est: p se nō verecūdu ⁊ vituperabile. Dñs aut volēs ipa ⁊ rephēdere non rēdit matri sed filijs. Tu ⁊ qz sciebat qz ista petitio a filijs pcedebat. Tū qz femina erat ad lnuē dū qz nō est honor hōi cōtēdere cū muliere. Tū qz erat vetula ⁊ pīū ē mulieres vetulas p̄solari nec eas obiurgare. Tū qz erat amica: ⁊ iō noluit eā rephēdere s; sibi deferre. Tū qz erat m̄ ⁊ ipse sciebat qz q̄libet m̄ naturalit̄ amat filios suos: et bonum ipsoꝝ desiderat. **C** Respōdit aut dñs eis valde modeste ⁊ discrete: qz nō dixit dabo qz ex hoc alij fuissent indignati. Nec dixit non dabo: qz ex hoc isti fuissent p̄fusi sed suā respōsionē tēperauit dicēs. Dabo vobis et non dabo. Non em̄ dabo ex eo q̄estis mei propinqui: dabo autem si fueritis meriti. ⁊ ideo dixit. Potestis bibere calicē. s. passionē quē ego bibiturus sum: dixerunt. possumus. Nam iohannes bibit q̄ fuit virgis flagellatus in oleo adustus / veneno potatus / in exilium relegatus. Iacobus bibit: qz fuit capite trūcatus. Forum autem petitio quodammodo verificata est: qz ad dexterā ⁊ ad sinist̄ā sunt ambo habēt em̄ plus q̄ petierunt. Per sinist̄ā vita p̄sens per dexterā aut vita beata designat. **D** Sedent igitur hi duo apli a sinistris dei: qz corpus bti Jacobi. ⁊ sepulchru beati Johānis in multa glia habētur. Sedēt a dextris dei: qz eoz aie beatifican̄t. Vel potest dici qz dextera xpi est oriens: sinistra est occidēs. Sedet igit̄ Johā. a dextris: qz eius monumentū est ex parte oriētis. Sedet iacob⁹ a sinistris quia ei⁹ corp⁹ est ex parte occidentis. vel pōt dici qz p dexterā intelligi pōt xpi deitas p sinist̄ā eius hūanitas. Post igit̄ beatā resurrectionē isti apli et alij sc̄ti sedēt ad dexteram: qz eoz aie btificātur in cōtēplatiōe diuinitatis. Sedebūt ad sinist̄ā dei: qz eoz visus corporalis beatificabit̄ i visiōe hūanitatis xpi. **E** Tertio xps discipulos dignatos ad pacem reduxit eos ad

humilitatē dedacendo ⁊ seipm̄ in exēplū p̄bēdo. Sciebat em̄ qz humilitas est cā pacis: sicut ecōuerso supbia est diuisionis. iuxta. illud puer. xij. Inter superbos semper iurgia sunt: qui aut cōcilio. agūt cūcta regūt sapientia. videmus em̄ qz duo corpora plana possunt adinuicē applicari: corp⁹ aut spericū ⁊ concavū p̄nt adinuicem cōuenire: qz cōcavū recipit spericum intra suā cōcanitatē: duo autē sperica non p̄nt applicari nisi in pūcto. Eodē modo duo hoies plani et mansueti uiuunt pacifice et iocūde. ps. Audiant mansueti ⁊ letentur. vnus etiam superbus ⁊ vnus mansuetus conuenire possunt: qz mansuetus intra concavitatem suē hūilitatis recipit tumorem illius elatiōis ps. Cum his q̄ oderunt pa. er. pa. 2c. Duo aut supbi nō p̄nt cōuenire nec applicari nisi i pūcto. pūgere qdē se p̄nt: pacificari nō nō p̄nt. et iō bñ d̄t salomō in̄ supbos s; sunt iurgia. **E** ad fef. iij. ij. eb. xl. Ser. ij.

Potestis bi-

bere calicē quē ego bibitur⁹ sū. Dicūt eit possum⁹ ait illis calicē qdem meū bibens 2c. Isti duo apli i petitiōe ista nō fuer̄ bñ discreti qz voluerūt metere atēq; seminare: coronaz percipere atq; decertassent: brauiū h̄re atēq; cucurrisset. ⁊ iō xps eos rephēdēs dicit. Nescitis qd petas; potestis bibere calicē quē ego bibitur⁹ sū. hoc est potestis pati pro noie meo sicut ego passur⁹ sū p v̄a salute. **A** Appellatur aut passio xpi calix. qz calix d̄t a calore: v̄l sc̄t; Iudo. d̄t a calō qd est lignū. erat ei calix antiq̄t⁹ qd d̄t vas lignēū in quo infirmis medicina ppinabatur: quia medicina erat amara: et calida et sanatiua: qz passio xpi fuit propinata in ligno crucis cū amaritudine doloris: cū feruore amoris: ⁊ cum effectu n̄re curationis. **B** Notandum autem qz deus habet tres calices i p̄senti: et tres in futuro. Primus calix p̄sens est

Feria. iiii. scde ebdo. xl.

plenus balsamo. Secundus est plenus absinthio. Tertius est plenus sanguine rubicundo. Primus calix in presenti est plenus balsamo. Est ei calix gratie in nocentie. Secundus calix est penitentiae. Tertius calix est passionis dominice. In primo calice qui est plenus balsamo spiritus sancti et gratie bibit Christus qui spiritus sanctus plenus fuit de cuius plenitudine accipiunt omnes bibunt homo in maria: quia dei gratia fuit plena. biberunt omnes sancti apostoli petre. qui spiritus sanctus fuerunt repleti bibeunt omnes iusti qui habent gratiam dei. Sunt autem signa per quae cognoscitur quoniam aliquis in isto calice biberit: et ex ista potatione tria sequuntur. Primum est mundane sitis extinctio. Joh. iiii. Qui biberit ex aqua hac sitiet iterum qui autem biberit aquam quam ego dabo ei non sitiet in eternum. Chrysostomus. Vere non habet super terram quod amet quod donum ecclesie in vita te gustauerit Augustinus. Qui biberit de flumine paradisi cuius gutta est maior oceano. restat ut in eo sitis mundi huius penitus extinguita sit. Uocat Augustinus. flumen paradisi amorem spiritus sancti oceanum autem vocat collationem omnium amorum mundanorum quoniam ista una gutta amoris spiritus sancti in cor hominis venit. tota collationem amorum mundanorum extinguit. Secundum est mente in celestibus habitatio qui enim calicem spiritus sancti bibit frequenter in celum per desiderium salit. Joh. iiii. Aqua quam ego dabo fiet in ea fons aque salientis. id est salire facientis in vitam eternam taliter saliebat qui dicebat. phil. iiii. Nostra conuersatio in caelis est. Tertium est mentis exultatio: sicut enim supra nubes semper est serenitas infra vero nubes turbulencia et in petus ventorum: sic in cordibus sanctorum virorum semper est serenitas et iocunditas cordis in cordibus vero terrenorum semper turbulencia cogitationis et nulla iocunditatem facit spiritus sanctus passus. Vinum letificat cor hominis. prouer. xv. Secura mens uigeat conuiuium Secundus calix est plenus absinthio. et iste calix est penitentiae in omni calice biberunt apostoli post Christi passionem bibunt maria magdalena biberunt omnes penitentes: si enim ille qui bi-

berat in calice balsami diuine gratie perdetur ipsa gratia accedat ad hunc calicem et bibat de absinthio a mare penitentiae. et quanto fuerit amarior tanto erit virtuosior. Chrysostomus. Aspera medicina melius curat vici morbum curabilis est quoniam lenis. Quanto autem ab absinthio amare penitentia dulcorari per ipse celestis gratie. Mat. iiii. Agite penitentiam appropinquabit ei regnum celorum. Ecce promissus promissus. Et dixit agite non dicite: quod est contra predicatores habidosos qui dicunt et non faciunt. Nec dixit cogitate sed agite quod est contra illos qui habent multa bona proposita: sed non complent per bona opera: nec dixit fingite sed agite. quod est contra hypocritas et ostentatores qui fingunt se habere exterius pelles ouinae: et intus habent voluntatem lupinam nec dixit agite in futuro sed agite in presenti: quod est contra procrastinatores cum tamen dicat. eccl. v. Ne tardes conuerti ad dominum et ne differas de die in diem: et sequitur superior auctoritas. Appropinquabit enim regnum celorum magna liberalitas dei: quia regnum celorum nobis appropinquare facit maior quia ipsum regnum nobis tribuit. Luce. xii. Nolite timere pusillus grex quia completum placuit patri vestro dare vobis regnum maximum quia ipsum regnum intra nos est. Mat. xviii. Regnum celorum intra vos est Tertius calix est plenus sanguine et iste est calix dominice passionis: in isto calice bibit ipse christus sicut ipse dicit hic. potestis bibere calicem quem ego bibiturus sum Biberunt omnes martyres Apoc. vii. hic sunt qui venerunt ex magna tri. et la. isto. suas in sanguine agni. Ois autem alius sanguis habet inficere: solus vero sanguis christi habet dealbare. Et ideo habet naturam lactis nec mixtum si ei lac est sanguis bis coctus. id est in venis et in mamillis: et virtute illius duplicis decoctionis conuertitur in albedinem: multo fortius sanguis christi habebit dealbare qui non tantum bibis: sed cer fuit ercoctus. id est igne amoris Jo. ix. Maiorem hac dilectionem nemo habet ut animam suam ponat pro amicis suis Amor enim ignis est: iuxta illud

Sermo. ii.

Luce. xij. Ignē veni mittere in terras igne passionis. ps. Ignē me examina-
 sti sicut examinaſ argētū. itē osiamea
 sicut cremiū aruerūt. Cremiū ē lardū
 & sartagie aduſtū & aridū de q̄ oīs pi-
 guedo exiuit Corp⁹ ḡ xp̄i fuit cremiū
 q̄ i sartagie crucis sic fuit igne pas-
 sionis aduſtū q̄ tot⁹ ſāguis de eo exi-
 uit: et in cruce sicut lignū aridū remā-
 ſit. fuit et coct⁹ igne doloris thye. f.
O vos oēs q̄ trāſitis p̄ viā attēdite et
 videte ſi ē dolor &c. **E** Dolor em̄ xp̄i
 fuit magn⁹ irēſiue: q̄ itēſū dolorez in
 cruce ſēſit & pp. loci neruoſitatē q̄ pe-
 des & man⁹ ſūt neruoſe & pp. toti⁹ cor-
 pis pōderoſitatē. fuit et magn⁹ offi-
 ſiue. illā et magnū fuiſſe dolorē ostēdit
 p̄ps q̄ i cruce ſicut vt h̄f̄ hebr. v. Offi-
 dit ſol q̄ lucē ſuā ſubtraxit: ostēdit ter-
 ra q̄ tremuit. fuit et magn⁹ extēſi-
 ue: q̄ ab iſtāti ſue p̄ceptōis vſq̄ ad vl-
 timā horā ſue paſſionis ſe extendit:
 mor em̄ vt p̄ceptus fuit ſuā paſſionē
 p̄uidit & ſp̄ in imaginatiōe habuit. et
 tō nūq̄ vnū diē nec vnā noctē in tota
 vita ſua ſine dolore pertranſiuit. ps.
 defecit in dolore vita mea & āni mei i
 gēni. habet etiam deus tres calices
 poſt hanc vitā: quoz primus eſt ple-
 nus vino mero: ſcōs vino mixto: ter-
 tius fece. de his tribus calicibus dici-
 tur i ps. Calix i manu domini vini me-
 ri q̄ſtum ad primū. plenus mixto ca-
 liz. f. in quātū ad ſecūdū. verū tamen
 ſex ei⁹ nō eſt exinanita bi. oēs p̄ctōres
 terre q̄ſtum ad tertium. Quedam aſe
 ſunt q̄ ſtatim euolāt quedaz q̄ aliqua
 purgāda ſecū portāt. queda m que in
 mortali p̄ctō decedunt. iſte igiſ p̄mus
 calix dei eſt plenus mero. et iſte cali-
 x ſte celum vbi eſt pura gl̄ia ſctōrū. in
 hoc calice bibſit aſe ſctōrum q̄ ſtatim
 euolant. q̄a gloriā merā accipiunt: ta-
 libus dicit deus illud. Cañ. v. Bibite
 amici mei et inebriamini chariſſimi:
 ſancti enim prout ſunt in preſenti vi-
 ta ſunt deo chari. put ſunt i patria cū
 animabus ſunt deo amici. put vero
 erunt cū corporib⁹ erunt deo chariſſi-
 mi. **S** Sancti ḡ q̄ ſunt deo chari de

hoc vino mero quendā guſtū recipi-
 unt dū ſūt in hac vita aliquē guſtū di-
 uine dulcedinis haurūt. put ſūt ami-
 ci bibūt q̄ eoz aſe ex viſione diuinita-
 tis ſuas delectatiōes accipiūt. put ho-
 erūt chariſſimi in corpore & aſas glo-
 rificati ebrij erūt. ebrietatē ei nō cau-
 ſat ex vino ſemel guſtato: ſz ex freq̄nti
 actu r̄ibēdi tūc em̄ ſcti bibēt q̄ dele-
 ctationē ſuā hauriēt ex p̄tēplatione
 diuinitatē: tūc rebibēt: q̄ delectatio-
 nē ſuā p̄cipiēt ex viſiōe hūanitatē. ſe-
 cundus calix eſt plenus vino mixtoz
 iſte calix eſt purgatorium. In iſto pur-
 gatorio ſeu calice bibunt anime que
 portāt ſecū cremabilia & purganda:
 habēt q̄dē gloriā ſed eā p̄cipiunt cum
 admixtiōe p̄cedētis pene. Eſa. i. Mi-
 nū tuū mixtū eſt aqua. f. cor. iij. Ipſe
 ſalu⁹ erit ecce vinū purū: ſic tñ quaſi p̄
 ignem: ecce mixtio aq̄. **V**l poteſt dici
 q̄ loc⁹ purgatorius d̄r calix vini mix-
 ti: quia ibi multiplex mixtio repetit̄.
S Eſt enim mixta pena cum gratia:
 ſecuritas cū timore: ſunt enī de gl̄ia
 ſecuri habēda ſz ſemp̄ timent ne ni-
 mis differant a gloriā. eſt ibi conſola-
 tio cum deuotione habēt enim cōſo-
 tionē de tal i ſecuritate de angeloz vi-
 ſione ſz habent deſolationē de pene-
 acerbitate & de demonum vicinitate
Tertius calix plenus eſt fece: et iſte
 calix eſt infernus in quo bibēt aſe in
 mortali p̄ctō decedētēs. **I**n infer-
 no quidē ſunt feces oīm elementozū
 et oīm rez: poſt reſurrectionem enim
 purgabſit oīa elemēta: nā ab aere re-
 mouebitur oīs turbulētia nubium &
 tota turbulētia tanq̄ ſex proſcietur
 in cloacā infernalem: & remanebit a-
 er clariſſimus ſicut criſtallus: ſiſt a
 terra remouebit̄ oīs impuritas & p̄-
 ſcietur tanq̄ ſex in cloacam inferna-
 lem: & remanebit terra fulgida ſicut
 aurū. Apoc. xxvj. Uidi celum nouū q̄
 ad reuelationē aeris: & terrā nouā q̄
 ad renouationē terre: ſimiliter reno-
 uabitur mare q̄a tota tēpeſtuofitas a
 mari aufertur & in infernum proſcietur:
 & remanebit mare trāquillum et

Feria. v. sc̄e ebdo.

fulgidum sicut vitrum. Apoc. xv. Uti tanq̄ mare vitream. Similiter ab igne auferet̄ & diuidetur calor a luce et totus calor transibit ad regionem damnator̄ vt amplius crucientur: et tota lux transibit in regionem beatorū vt ampli⁹ iocudent̄. ps. Vox dñi intercidentis. i. diuidētis flāmā ignis sc̄z a luce. In inferno etiā erunt feces aliar̄ rerū. Sūt ei sex que in hac vita appetunt̄ ab hoīb⁹ q̄ habent feces suas scilicet pulchritudo/sanitas/gaudium/vita/lux/ & diuitie. Sex autem pulchritudinis est feditas & turpitudō. sex sanitatis est infirmitas: sex gaudij est dolor: & tristitia: sex vite est mors: sex lucis est tenebra: sex diuitiar̄ est paupertas: iuxta hoīm opinionēz. Deus igitur post resurrectionem leuabit vinum de fece & totum vinum purum. s. pulchritudinem: sanitate/gaudium/vitam/lucem et diuitias ponent in calice & cellario beatorū: feces autem. s. turpitudinem/infirmatē/dolorem/mortem/ tenebras & paupertatem in cloacam proficiet infernalem. esa. li. Bibisti de manu dñi calicem ire ei⁹ & vsq; ad fūdū calicis soporis bibisti? potasti vsq; ad feces.

Feria quinta secunde ebdomade quadragesime. Sermo. primus.

Homo quidē erat diues & induebat̄ purpura & bysso. Luc. xvi. Sc̄m bñm augu. Stat⁹ hoīs triplex consideratur. s. i. vita in morte & post mortem. **A** Quantum ad hunc triplicem statum describit̄ hic diues & pauper. Status em̄ diuitis in vita fuit in magnis diuitijs: quia erat diues in magnis honorib⁹: q̄ induebat̄ purpura et bysso: in magnis delictis: quia epulabatur quotidie splendide. **B**. Non aut̄ reprehendit̄ ex eo q̄ diues erat: s̄z q̄ circa diuitias tripl̄r peccabat. Primo eas auare retinendo. q̄a nihil pauperi dare volebat. hoc est em̄ proprium auari vt oīa sibi bona retineat

et nihil alteri tribuat. vnde in persona auari d̄r Eccl̄i. xi. Inueni requiē mihi & nūc manducabo de bonis meis sol⁹: non fuit talis alexāder qui nihil h̄re volebat q̄d suis militib⁹ diuidere nō poterat. Uñ cū semel p̄ quādā siluā p̄geret & ipse cū exercitu suo fere siti deficeret q̄dā p̄ magno numero ciphū a q̄ sibi dedit quē ille fūdi madauit. noluit ei sol⁹ bibere ex q̄ alijs non potuit cōicare. Sc̄do eas vane expēdebat in vestib⁹ curiosis delicatis epulis. debem⁹ q̄dē bōa tpalia vtilit̄ expēdere cū sint nō n̄ra sed a deo a dispēdū nobis cōmissa ipsis pauperibus: q̄ em̄ non sint n̄ra ppria patz in morte: q̄ nobiscum eas portare non possum⁹: q̄ si ei canis duos hoīes sequitur cuius sit ignorat̄: sed q̄n homines abinuicē separātur tunc canis dñm suū sequit̄: sic quasi due persone sunt hō & mūdus: & cui⁹ sunt diuitie hoīs vel mūdi in vita nō apparet s̄z in morte diuitie remanēt in mūdo & hō nudus recedit de mūdo. Et p̄pterea d̄r Job. i. Nudus egressus sum de vtero m̄ris mee: nudus reuertar illuc. Tertio ipsas diuitias nimis amando: nimis em̄ iste diues diuitias suas amabat & cor suū in eis posuerat: contra illud ps. Diuitie si affluant nolite cor apponere: & merito nō debemus cor apponere: q̄ amantes se immergunt in interitum. vt d̄r. j. Thim. vi. Et iō nos eas poti⁹ mergere debemus sicut fecit socrates theban⁹ q̄ sicut refert hierē. Collecto magno auri pondere proiecit in mare dicēs: abite male cupiditates in profundū: ego vos mergā ne ipse mergar a vobis. Secundus stat⁹ ei⁹ fuit in honorib⁹: q̄ induebatur purpura & bysso ad ostentationem & vanā gl̄iam. **C** hō q̄dez per pctm̄ fuit vulnerat⁹: excecato: & in furto deprehensus: & iō q̄n de⁹ vestes sibi dedit t̄ā q̄ vulnerato ligaturam adhibuit: tanq̄ excecato vel amē apposuit et tanq̄ furū cauteriū impressit: tale igitur est de pulchritudine vestiū gl̄iari quale esset si aliq̄s vulnerat⁹ gl̄iare de eo

Sermo. i.

q̄ h̄z ligaturā sericā: vel excecatus de eo q̄ h̄z velamē deauratū vel fur de eo q̄ h̄z pulchrū cauteriū: vñ q̄ gliatur in veste similis est furi q̄ de cauterio gloriaf. Tertio fuit in delitijs: qz epulabatur quotidie splēdide: faciebat eñ cōuina lauta: vñ dñ epulabaf: nā epule ab epulentia sunt dicte: et talia ducūt hoīem ad inopiā. Prouer. xxi. Qui diligit epulas in egestate erit. Cōuina cōtinua: vñ dñ quotidie: et talia ducunt ad intēperantiā. Prouer. xxxij. Noli esse in cōuiuijs potatorū. Cōuina de licata. Vñ dñ splēdide et talia ducūt ad luxuriā. Greg. Pena semp epulas comitat voluptas. Status aut mendici erat ecōuerso: ille eñ fuit in diuitiarū vbertate: iste in extrema paupertate ille purpura et bysso indutus: iste vicerib⁹ circūdatus: ille abūdabat delitijs: iste indigebat micis. D. Ille paup scōm Gregoriū tria magna icōmoda patiebatur. s. paupertatē infirmitatē et grauem tētationē. Magnas ei tētationes patiebatur cū videret se nō habere panem neqz salutē et diuitiē salutē et tātā voluptatē et tñ q̄libet istoz sibi ad penam sufficiebat. s. paupertas sine infirmitate: aut infirmitas sine paupertate: aut tentatio sine vtroqz: sed deus ad p̄bationē hec sibi dedit. erat quidē Lazarus aurū dei: margarita dei: et stella dei. Et ut igiē probaref positū est illud aurū in camino paupertatis et non potuit corrumpi: posita est illa margarita in sterquilinio vlceroſe infirmitatis et non potuit infici. Posita est ista stella in nebula tētationis et nō potuit obscurari: sed modo extractum est aurum de camino et positū est in celesti thesauro. Leuata ē margarita de sterquilinio et posita in regali ornamento: purgata est stella ab oī nebula tētationū et refuget nobis p̄ exēplū. S. Scōdo describitur status istorū in morte: qz vterqz mortuus: qz vterqz de mūdo raptus sed differenter: nam diues mortuus est morte culpe qua separaf aīa a deo: postmodū mortuus est morte nature qua separatur aīa a corpore

suo: tādē morte gehenne qua separatur aīa a dei visidē et brōz p̄sortio. Lazarus mortuus ē vnica morte. s. morte nature vterqz ē fuit de mūdo rapt⁹ sed differēter: qz lazarus i sinuz abrahe ab angelis fuit deportat⁹ ista portatio facta ē pp̄ custodiā. ps. Angelis suis de⁹ mādauit de te vt custo. et c. pp̄ reuerētīp sicut ep̄i i māib⁹ portāf qñ in tronizant: pp̄ leticiā. Chri. Sufficiebat ad portādū vn⁹ angel⁹ pauperem sed p̄pterea plures veniūt vt choz letū faciāt Diues aut tñqz parochian⁹ diaboli ad cimeteriū ifernale fuit deduct⁹ tali sepultura sepeliunt vsurarij et ip̄i: de qua sepultura dñ Jere. xxi. Sepultura asini sepelietur putrefact⁹ et proiect⁹ extra portas hierusalem. Sepultura asini talis est qz sepe excoriat: et ipsa pellis a suo dño possidet: carnes hō eius a canibus lacerantur: ossa aut pluuijs et gradinib⁹ exponuntur: sic etiā qñ aliqz dius mort⁹ parētes sui eum oībus suis expolliant: hōmes carnes ei⁹ lacerāt gradies ifernales aīaz ei⁹ cruciāt: q̄ quidē aīa naturā ossis h̄z: qz p̄sumi nō poterit. Eccl. x. Cū mouet hō hereditabit serpētes scz ifernales quo ad aīam et bestia. i. parētes vastātes terrā. i. substātiā: bestia eñ quasi vastia dicitur et vermes. s. corrodētes carnē pp̄riūm. Tertio describitur status istorum post mortē: qz pauper in sinu abrahe req̄scit: et dñ sinus abrahe locus superior inferni habēs aliquā lucem q̄ dñ sinus pp̄ter tranqlitatē: sicut sinuz maris dicim⁹ aliq̄ locuz a ventis q̄ tum: diues hō fuit i tormentis diuersis sicut fuerat i diuersis pctis. Nam sicut dñ Sapiē. xi. Per q̄ peccat dñ per hec torq̄tur/peccauerat oīdem iste diues i diuitiaz vbertate: iō puniē in extrema paupertate. nam nō petebat balsamū neqz sc̄tilā aque: manū plenā a qua sed tñ minimū digitū in aqua intingit: et tñ nō potuit obtinere qz sicut dñ Iaco. ij. Iudiciū sine mīa fiet ei q̄ nō fecerit mīam. Vocat autem extremū digitū lazari modicum suffra-

Feria. v. sc̄e ebdo.

gū meriti sui. et vocabat guttā aque modicū quid refrigerātis mie. Secūdo peccauerat in vestium varietate: ideo punitur penarū diuersitate. habuerat em̄ duo mutatoria vestiu: sc̄z purpurā et byssum. et ideo mō h̄z duo mutatoria penarū: de quibus dicitur Job. xxiij. At calorē nimitū transeat ab aquis niuium qui em̄ induebatur purpura que h̄z colorē igneū modo in diuī veste ignes: et qui induebat bysso que h̄z colorē niuiū seu cādidum: mō induit vestimento niuis: qñ igit diues est in igne ardētissimo: tunc indutus est purpura: qñ est in niue frigidissima. tūc indutus est bysso candida. Tertio peccauerat pctō gule. id punitur adustione lingue: non est autē dicendum q̄ diues iste habuit linguā corpalem: sed d̄r et cruciari in lingua id est in aīa q̄ p pctō lingue torquebatur. **S** Tripliciter em̄ peccauerat lingua. Primo pauperes irridendo. Secundo nimis voluptuose edendo. Tertio inter cōuiuias ad detractiōes ipsam laxando Petr⁹ rauē. Lingua magis ardet que pauperi insultant: et nunc degustat cruciatus: que preciosos cibos et odorata pocula degustauit. Tertio peccauerat in lingua inter cōuiuias ad detractiōes ipsam laxando Christo. Qui in cōuiuiā magis in lequacitate peccauerat: in lingua atrocius ardebat. Multi sunt etiam q̄ p isto triplici pctō lingue puniuntur et qui de pauperibus derisiones faciunt et laute et voluptuose comedunt et bonis detrahere non desistunt.

¶ Eadem feria. v. sc̄e ebdo. Ser. ii.

Diuus est autē diues et sepultus est in inferno. Postq̄ d̄s descripsit diuitis vitam subiunxit ei⁹ penā: vt oēs cōsiderantes penā nō imitent vitā. Penā autē hui⁹ diuitis auget ex multis. Primo ex rōne loci in quo positus fuit: qz sepult⁹ est in inferno. Ibi em̄ sepulturam h̄t supbi/luxurio si / et auari. De se-

pulturis em̄ talis d̄r. Ezech. xxxij. Ibi assur et oīs multitudo eius in circuitu illius sepulchra eorum. Ibi mosoch et oīs multitudo ei⁹ in circuitu ei⁹ sepulchra illius q̄ descēderūt ad infernū cū armis suis. Ibi elā et oīs multitudo eius p girū pulchri sui qui descēderunt ad terrā ultimā. **B** ponunt autē hic tres demones principales: sc̄z assur mosoch / et elā. i. māmona / asmodeus et lucifer. Assur interpretat diues / et significat māmonā q̄ est demon sup avaros. Iste habet sepulchrū altissimū in inferno: et in circuitu eius sunt sepulchra oīm auarorū. Mosoch interpretat captura: et significat asmodeū. i. demonem q̄ est sup luxuriosos: quos ipse capit et illa q̄at ipse em̄ in inferno sepulchrū maximū habet et in circuitu eius sunt sepulchra omnū luxuriosorum. Elā interpretatur super lumina: et significat luciferū q̄ est sup supbos q̄ volunt alijs eminere. Iste habet in inferno sepulchrū altissimū: et in circuitu ei⁹ sunt sepulchra oīm superborum. Et qz diues fuit auarus: luxuriosus: et superbus: ideo merito in inferno habet hec tria sepulchra. Nā tristat et plorat cū auaris: fetet et luget cum luxuriosis: desperat et dolet cum superbis. Sc̄do augetur ei⁹ pena rōne b̄tē visib̄is quā pdit qd̄ notat cū dicit. Vidit abrahā et lazaru in sinu eius. Plus em̄ aīa eius cruciabatur ex eo q̄ amiserat visionē beatorū q̄ ex eo q̄ sustinebat supplicia tormentorū. Chy. super illud. Inter nos et vos chaos firmatū est: dicit sic Videre possumus: transire non possumus: et nos videmus quod fugimus et vos videtis quod perdidistis: et nostra gaudia accumulāt v̄stra tormenta: et v̄stra tormenta accumulāt nostra gaudia. Sicut autem dicit Greg. Usq̄ ad iudicium boni malos: et mali bonos vidēt. Postmodum autem mali non videbunt bonos. Boni autem semper videbunt malos vt sic semper eorum gaudia crescant: quia mala cōspiciunt que misericorditer euaserunt. **C** Ex illa visione quinq̄ col-

Feria. v. hebdoma. Sermo. ii.

ligunt. Unū ē q̄ post hanc vitam boni
 cognoscēt bonos: q̄ abrahā cognouit
 lazaru: & lazaru cognouit abrahā
 Scdm̄ est mali cognoscēt malos: q̄
 diues sciens q̄ f̄res suos cognosceret
 si i infernū descēderēt & ex hoc pena
 ei⁹ augerēt nelebat q̄ illuc venirent.
 Tertiu est q̄ boni cognoscēt malos:
 q̄ abrahā & lazaru diuitē cognouerūt.
 Quartū est q̄ mali cognoscēt bonos
 q̄ diues cognouit abrahā & lazaru.
 Quintū q̄ post hanc vitam nō solū cogno
 scem̄ illos quos i hac vita vidim⁹: s̄
 etiā quos nunq̄ vidim⁹. Nā diues co
 gnouit lazaru quē i hac vita viderat
 abrahā cognouit lazaru & diuitē quos
 nūq̄ i hac vita viderat. Tertio auget
 pena ei⁹ rōne doloris sensibilis quē i
 currit. 3o d̄f. Eleuās aut̄ di. oculos su
 os cū eēt i tormētis. D̄f aut̄ tormētū
 quāsi torquēs mentē. **D** Torque
 bat aut̄ de ḡha lazari quā videbat. de
 sua pena sensibili quā incurrerat. Et
 de impossibilitate remedij p̄ quo de
 sperabat. ps. Pctōr̄ videbit sc̄z gloriā
 sc̄tōr̄: & irasceēt dentibus suis fremet
 & ta. p̄pter cruciatū quē sentit deside
 riū pctōr̄ū p̄bit: q̄ ultra sp̄e non h̄nt.
 Propter ista tormēta sepul̄ fuisse d̄f
 in inferno. Glo. in profunditate pene.
 Est em̄ infern⁹ quā si quidā pute⁹ h̄ns
 super ficie i qua sūt pctōres minores.
 habēs mediū i quo sunt pctōres ma
 iores h̄ns pfundū in quo sūt pctōres
 maximi. ps. Nō me demergat tēpe
 stas aq̄: q̄ ad illos q̄ sūt i medio: neq̄
 absorbeat me pfundū: q̄ ad illos q̄ sūt
 in fūdo neq̄ vigeat sup me pute⁹ os
 suū. quo ad illos q̄ sūt i supficie: & h̄
 sint i supficie t̄n nūq̄ ide exhibūt: q̄ pu
 tens viget et claudit os suū. Quarto
 augetur eius pena ex rōne mediij q̄
 h̄re non potuit. Petierat quidē vt ad
 se lazarus mitteret: et cum extremo
 digito in aqua madefacto ligna eius
 refrigeret sed ad primū r̄ndit abrahā
 q̄ venire nō poterat dicēs. iter nos &
 vos chaos magnū firmatū ē. Scdm̄
 b̄t̄n Amb̄. illud chaos meritorū si
 gnificat d̄riam. vñ sūt. Inter diui. Et

pau. cha. mag. fir. est q̄ post mortem
 immutari merita non possunt. Sc̄z
 Theophilū chaos magnū significat
 distantia iustōr̄ & pctōr̄. Nā sicut ef
 fect⁹ eorū fuerūt varij sic mansiones
 eorū nō modicum differunt. Vel illud
 chaos pōt esse distātia inter lucē & te
 nebras: q̄n̄ boni sunt i luce & mali in
 tenebris. ij. Cor. vj. Que societas lu
 cis ad tenebras. Ad sc̄z r̄ndit dicēs
 fili recordare quia rece. bo. in vl. tu.
 Acti. dicat. Cum b̄n tibi erat noluit
 lazaro dare micā: et ideo nō recipies
 guttā ab eo. Mille anni sunt & ampli⁹
 q̄ diues petijt ynā guttā & adhuc h̄re
 non potuit nec imperpetuū habebit.
 Non enim est aliq̄s ita miser q̄ aliq̄d
 recuperare non possit: aut precio: aut
 mutuo: aut medicādo: aut laborando.
 Sed dānati nullū refrigeriū: nullū bo
 nū recuperare poterūt nec p̄cio: q̄ p̄
 ciū glorie sunt ip̄a bona opa q̄ ibi fieri
 nō possunt. 3o. ix. Venit nox q̄n̄ nemo
 pōt opari. Nec mutuo: q̄ sc̄i de suis
 meritis nihil eis mutabunt. Unde cū
 fatue virgines a prudētibus oleū pe
 terent responderunt eis. Ne forte nō
 sufficiat nobis et vobis. Matth. xv.
 Nec mendicando: quia nullas pote
 runt inuenire elemosynas. Proverb.
 xl. Propter frigus piger arare noluit:
 mendicabit estate et non dabitur ei.
 Nec operando: quia habebunt man⁹
 ligatas: et ideo non poterunt operari.
 Mat. xxij. Ligatis manibus &c. Quin
 to augetur eius pena ex ratione fra
 trum suorum quos in inferno expe
 ctabat Ideo dicebat Rogo ergo te pa
 ter vt mittas lazaru in domo p̄ris
 mei. **E** Ista autem petitio fuit ex par
 te iniqua ex pte fatua: et ex parte pro
 uida. Iniqua fuit: quia lazaru quē
 viderat miserum iterum volebat ad
 miseriam destinare fleuit d̄ns sup la
 zarū quē suscitauit ex eo q̄ ip̄m sicut
 d̄t h̄ie. ad huius mūdi miseriam iterū
 reuocabat. Sc̄o ista petitio fuit fa
 tua ex eo q̄ pl⁹ mortuis s̄ scripturis
 credēdum eē putabat. **F** Qd̄ autem
 sit fatuū asserere d̄t Ch̄i. triplici ra

Feria. vi. sc̄e ebdomade.

tiōe. Priō q̄ lazarus resurrexit ⁊ multi cū ip̄o surrexerūt: et tñ iudei credere noluerūt: imo ip̄s lazarus occidere voluerūt. Sc̄do q̄ scripture sunt a deo: q̄ qd̄ dicūt scripture dicit de⁹. Jō magis credendum est scripture q̄ alicui hōi viuo vel mortuo. Tertio q̄ si eēt p̄suetudo q̄ mortui resurgerēt ⁊ hōmines eis crederent: diabol⁹ aliquos fantastice resuscitare posset qui multa falsa dicerēt. Tertio ista petitio fuit p̄uida. Sciebat em̄ q̄ ex dānatiōe fratrum cresceret eius supplicium et ideo p̄uide faciebat si hoc impediēbat. Rogabat aut̄ vt ad fratres suos lazarus mitteret: quia sciebat eos esse adhuc in mundo. Ex eo q̄ non videbat eos ī sinu abrahe cum lazaro: nec secum in inferno. p̄ter autem istuz modū sciendī. Aug. in libro de cura p̄ mortuis agenda ponit alios tres modos quibus mortui ea que in mundo sunt scire possunt. Primo alijs animabus que de mundo veniunt ea referētibus. Sicut forte abraham scinit statu lazari et diuitis ip̄o lazaro indicāte. Sc̄do scire possunt ab angelis qui presentes sunt omnibus que aguntur. Tertio possunt scire non solum presentia: sed etiam p̄terita et futura spiritu dei reuelante.

¶ Feria. vi. sc̄e ebdo. xl. Sermo. i.

Homo quidā erat paterfamilias qui plātavit vineā ⁊c. Mat. xxi. Exponēdo istō euāgeliiū litteraliter sicut exponunt glossē. Dicēdum est q̄ iste paterfamilias est dñs sabaoth qui plātavit vineā. i. plebē iudaicā. de q̄ dñs. Esay. v. Vineā dñi exercituum domus israel est. Istā vineam transtulit dñs de egipto et in terram p̄missionis plantavit p̄s. Vineam de egipto eiecisti gentes ⁊ plāt. Sepe eā circūdedit: q̄ custodia angelorum eam muniuit. sed p̄pter eorū obstinatā maliciā ipsa custodia angelica eos deseruit. Juxta illud hierē. ij. Curauimus babilonē ⁊ non est cu-

rata derelinquamus eam. Et vocat ip̄am plebē iudaicā babiloniā p̄p̄ confusionem eay. vbi dicit Glo. qd̄ p̄ audite sunt voces angeloz in aere dicentiū. Transeam⁹ ab his sedibus. Torcular in ea fodit quādo legē sibi dedit que mult⁹ p̄ceptis eos torq̄bat. Turra edificauit quādo tēplum erexit. Locauit eā agricolis. Isti agricolē sunt operarij vinee. De quib⁹ dicit Math. xx. De illo paterfamilias qui operarios in vineam suam cōduxit. Post multū temporis misit seruos. i. p̄phetas ad recipiendū fructū bonoz operū. Sed agricolē alios secauerūt: vt Esa. alios ex cerebrauerūt: vt Eze. aliū occiderunt. vt hierē. aliū lapidauerūt. vt zachā. Tādē misit filiū suū ⁊ illū extra vineā eiecerūt: q̄ extra ciuitatē ip̄m crucixerūt et occiderunt. Postea xp̄s interrogauit eos: dicens. Cum igi⁹ dñs vinee venerit quid faciet agricolis suis. Inter eos erant q̄dam simplices ⁊ boni qui dixerunt. Malos male perdet ⁊c. Erant etiam quidā sapiētes qui istā parabolam intellerunt q̄ sc̄z deberent xp̄m occidere. Propter qd̄ dñs volebat vineā suā gentib⁹ locari. Et ideo responderunt. vt habet Lu. xxi. Absit q̄. s. xp̄m occidant: vel vineam p̄dant q̄ facturū erāt ostēdit dñs p̄ p̄phetā. Lapidem quē re. edi. hic fa. est in caput anguli. Ad litterā lapis/ iste fuit lapis quidā paratus pro edificatione tēpli/ qui tñ nusq̄ cōgrue locari poterat: sed cōsummato opere positus est sursum in angulo. ita congrue q̄ oēs mirarētur. Iste lapis est xp̄s qui fuit a iudeis reprobatus: sed a deo in caput anguli positus. q̄ a deo caput ecclesie est constitutus: et ideo inōt/ tolletur a vobis regnum dei. i. ip̄e xp̄s qui dicit de seip̄o Lu. xvij. Regnū dei intra vos est ⁊ dabitur gētib⁹. i. illis qui recipiēt fidem eius. Vel regnū dei. i. sacra scriptura et cognitio vni⁹ dei. Vel regnum dei ad litterā. i. regnū celozū qd̄ a iudeis est ablatum et gentibus traditum est Mat. viij. Venient ab oriēte ⁊ occidē-

Sermo. i.

te qui recubent cum Abraham/ysaac/
et Jacob: in regno celorum. filij autem re-
gni exierunt in tenebras: postea subdit.
Qui ceciderit super lapidem istum con-
fringetur super quem vero ceciderit pre-
terit eum: secundum gloriam. Ille qui credit et tamen
peccat cadit super lapidem et non perierit: sed
perfringit: quia penitentiam reseruat: sed quoniam
quis est infidelis: sicut erant iudei la-
pis super eum cadit et conteritur: quia nunquam
potest ad penitentiam resurgere quod diu non
habuerint fidem. Vel tunc aliquis super lapi-
dem cadit: quoniam quis quod diu est in presentia vita:
sed tamen non conteritur: quia resurgere potest.
secundum autem Chrysostomum. Illud quod cadit forti-
ter: cadit propter duas causas: aut pro-
pter pondus suum: aut propter alitudinem
nimiam. **A** Sic quidam grauer
cadunt: aut quia graue peccatum committunt:
aut quia sunt in magnitudine statum: et
tamen quia adhuc in vita presenti sunt: licet
super lapidem cadant: resurgere tamen possunt
sed in iudicio: post hanc vitam lapis di-
uine sententiae super eos cadet: et tunc nunquam
resurgent quoniam mali in corruptionibus
deteriores fuerunt: ideo pharisaei et princi-
pes sacerdotum indignati voluerunt
ipsum tenere: sed timore populi: quia sicut pro-
phetam eum habebat non fuerunt ausi.
B Mystice autem vinea ista est ecclesia
in qua tot sunt palmites quot domine ho-
minum. Sunt autem quidam palmites qui vitida
heretici: sed non fructificant. Isti sunt qui
habent fidem sed non opera dei: de quibus dicitur.
Ioh. xv. Omne palmitem in me ferentem
fructum tollet eum. s. a consortio beatorum.
Alii palmites sunt qui nec viti ad-
ferunt quia sunt percisi. nec fructificant isti
sunt heretici qui a christo sunt per fidem
percisi. et ideo nullum bonum facere possunt:
sicut dicitur heb. xi. Sine fide impossibile
est placere deo. de talibus dicitur. Ioh. xv. si
quis in me non manserit mittet foras sicut
palmas: et colliget eum et in ignem mit-
tet et ardet. Alii palmites sunt qui viti
adherent et fructum faciunt de quibus ibidem
dicitur. Qui manet in me et ego in eo hic
fert fructum. **C** Saepes quae circa
istam vineam. s. ecclesie: deus posuit signat
custodiam angelorum qua deus ecclesiam

ipsam munivit. ipsi enim angeli dei sunt
milites dei ecclesiam ipsam custodiunt.
De quibus dicitur Iob. xxv. Numquid est numerus
militum eius. Sicut autem videmus quod in curiis
terrestribus regi sunt quidam milites qui
semper regem associant et coram illo decan-
tant. Alii qui hostes expugnant. Alii qui
castra et ciuitates regni custodiunt sic
in curia regis celestis sunt quidam angeli
ipsum associant regem et ad eius honorem de-
cantant sicut cherubin et seraphim Esa.
vi. Clamabat alter ad alterum sanctus sanctus
sanctus dominus deus sabaoth deus exercituum
Iob. xxxviii. Cum me laudaret astra
matutina et iubilaret omnes filij dei. Alii
sunt qui contra hostes dei. i. demones preli-
ant sicut sunt virtutes et potestates.
Apo. xv. factum est prelium magnum in ce-
lo michael et angeli eius prelium. cum dra-
cone. Et alii sunt qui custodiunt prouin-
cias sicut principatus. Alii sunt qui cu-
stodiunt ciuitates et loca spiritualia si-
cut archangeli. Alii personas singu-
lares sicut angeli. Esa. lxiij. Super mu-
ros tuos iherusalem constitui custodes
tota die et nocte non tacebunt. **D** Tor-
cular quod fodit signat crucem in qua
christus manibus iudeorum sic fuit calcatus et
compressus quia totus sanguis de eius
corpore exiit. christus enim est vna nata
de ista vite virginea quod dicitur Eccli. xxiii.
Ego quasi vitis fructificauit suauis odo.
Ista vna fuit alba in natiuitate: quia
christus sine omni peccato fuit conceptus et na-
tus. in cruce autem facta est rubea propter
sanguinis asperionem. vbi angeli admi-
rantes dixerunt. quare rubrum est indu-
mentum tuum et vestimenta tua sicut calcam
tuum in torculari. Esa. lxiij. Post mortem
autem ista vna remansit nigra. Apoc. vi.
Sol factus est niger quasi saccus cilicinus
E Turris istius vinee est ipsa fides
de qua ecclesia se defendit aduersus ho-
stes: ipsi enim fideles impugnant nunc
per prospera: modo per aduersa. **F** Per
prospera impugnat caro mundus et diabolus. nam
caro nititur trahere ad delectabilia.
mundus ad terrena et diuitias: diabolus
ad sublimes honores: sed istis resistit
fides: quia contra delectabilia assumit

Feria. vi. scde ebdomade.

carnis asperitatē: contra diuitias voluntariā paupertatē: contra honores humilitatem hebre. xj. fide moyses grādis factus: negauit se esse filiū filie pharaōis: ecce quō per fidē p̄tēpsit honores magis eligēs affligi cum populo dei: q̄ tēporalis pcti habere iocū dicitur: ecce p̄ fidē vicit carnis molestiam et asperitatē: maiores diuitias existimās thesauro egiptoz iprope riū xp̄i: ecce q̄ p̄ fidē desperit diuitias: de hac etiā turri fidei fideles se defendunt contra aduersa/ siue sint aduersa i missa a deo/ siue a diabolo/ siue a mūdo Marth. viij. Omnis qui audit verba mea et facit ea assimilabit viro sapienti qui edificauit domū suam supra petra et descendit pluuia et uenerunt flumina et flauerunt venti et irruerunt in domū illā: et non cecidit: fundata em̄ erat supra petra illud fundamentū p̄ciosum est fides xp̄i. j. Cor. xiiij. fundamentū em̄ aliud nemo p̄t ponere preter id qd̄ positū est qd̄ est xp̄us Jesus: q̄ em̄ sic est in xp̄o fundatus non timet pluuia. i. aduersitatem de celo descendētē nec timet flumina. i. persecutionē a terrēis tyryānis irruentē: nec timet ventū. i. tētationē a demonib⁹ qui sunt in aere veniētē. **E**adē feria sexta secunde ebdomade quadragesime. Sermo. ij.

Homo erat paterfamilias qui plantauit vineā. i. quālibet animā fidelē quā paterfamilias. i. de⁹ i corpore plātauit et ipaz angelice cure deputauit et quā sepe munuit q̄ dz plātari et fodi et suo tpe vindemiari. **C**irca istam igit vineā i septē p̄ ordinē vidēda sūt. Primo quare de⁹ paterfamilias d̄ ad qd̄ dicendū: q̄ tres familias possidere d̄ seu cognoscit: vna est in hoc mūdo: scz cōgregatio oīm electoz. Alia est in purgatorio. Tertia est in celo. Illi autē q̄ sunt i inferno nō sunt de familia dei: sed de familia diaboli: illud representat sacerdos q̄ de corpore xp̄i

facit tres partes: ad inuendū q̄ corpus xp̄i mysticū i tres partes est diuisum. **S** Illa em̄ pars quā sacerdos in calice abscondit: et i vino p̄secrato infundit signat illā partē q̄ est i celo q̄ ab oib⁹ penalitatib⁹ absconditur et torrētē diuine voluptatis potat et iebuat. Alie autē due partes signāt illā q̄ est i mūdo: et illā q̄ est i purgatorio: q̄ illi adhuc multis penalitatib⁹ exponunt: nec plene adhuc diuino amore fruunt. **S**cdo vidēdū est quare aia uinea dicat ad quod dicēdū est q̄ scdm̄ Chriſo. sup̄ Mat. Sicut de uinea nascunt gēme et ex gēmis flores: et de florib⁹ uue: et de uuis uinuz elicif: sic de aia uiri iusti nascunt bone cogitationes tāq̄ gēme: sicut em̄ gēme sūt p̄ncipiū oīm fructuū: sic cogitationes bone sunt principia bonoz operū p̄sctoz em̄ homo aliquid boni faciat illud cogitatione pertractat: et tñ illud p̄ncipiū h̄re nō possumus a nobis: sed a deo. ij. Cor. iij. Nō q̄ sufficētes sim⁹ cogitare aliquid boni a nobis et ex nobis: et sicut ex gēmis nascuntur flores: sic de bonis cogitationibus bone voluntates: q̄ sic sunt apud d̄m̄ suaues quēadmodū odoriferi flores: et sicut ex florib⁹ nascuntur uue: sic de bonis voluntatib⁹ nascunt bone operationes Eccl. xxiij. Flores mei fructus honoris et honestatis. **I**st autē duo scz bonas cogitationes et bona opera a nobis si h̄re nō possumus: sed a deo p̄hil. ij. De⁹ est q̄ operat i nobis uelle et p̄ficere pro sua uoluntate. Sicut autem de uuis uinū elicif. si ex bonis operib⁹ etiā in p̄senti magnū gaudiū gnat unde sup̄ illud ps. In custodiēdis illis retributio multa: dicit Slo. Non tñ p̄ eis in futuro reddet premium: sed etiam in eorū custodia magnū est gaudiū. **T**ertio videndum est quare de⁹ istā vineā. i. aiaz in corpore humano plantauit. Ad hoc dicēdū q̄ fecit p̄pter tres causas. Prima est ut opera sua de⁹ perficeret: fecit quidem creaturam pure spūalē: sicut angeluz pure corporalē: sicut lapidē uel lignū

Sermo primus.

ideo nel dei ope viuerso remane
ret aliquid incōpletū oportuit q̄ de
faceret trā creaturā. s. corpale ⁊ spi
rituale: ⁊ ideo ip̄a maias corpi adiu
xit. Sc̄da cā est: vt aia in corpe: ⁊ p
corp⁹ multa merita acq̄reret. Que
dā em̄ sunt in quib⁹ aia sine corpe p̄
mereri: sicut in diligēdo deū: ⁊ in co
gno scēdo deū: ⁊ in p̄memorādo deū:
⁊ in meditādo de deo. imo sepe aia i
tal ib⁹ a corpe impedit. Sap. ix. Cor
p⁹ q̄d corrupit aggrauat aiam ⁊ de
p̄mit frena i habitatio sensum mul
ta cogitātē. Alia q̄dā sunt i quibus
anima non p̄t mereri nisi in corpore:
⁊ per corpus sicut in ieiunando ⁊ p̄
egrinationes faciendo: ⁊ martyriuz
sustinēdo. Tertia causa vt maiorez
gl̄iam p̄ciperet. si em̄ aia fuisset a cor
pore separata: fuisset gl̄ificata tm̄
in contēplatiōe diuinitatis: nunc autē
hō gl̄ificat in aia in cōtēplatiōe diui
nitatis ⁊ in corpore in uisione huma
nitatis. **D** Quarto videndū est q̄
sit sepes hui⁹ vinee ad q̄d dicēdū q̄d
lepes hui⁹ vinee est custodia angelo
rū: quelz em̄ ania hz vnū angelū ad
sui custodiā deputatū: ⁊ hoc in quin
tuplici statu suo. s. dū est i vfo: ne sus
foceat a diabolo: dū est egressa ab vfo
ne a p̄rio baptismo impediāt dū est
viuens in mundo: ne ad pctā pertra
hāt: dū est in morte ne de fide tentet
vel a cōfessione impediāt dū recedit
post mortē: ne diaboli laq̄is capiat.
Iste sunt quinqz vie quas ania facit
in quib⁹ angeli eam custodiunt. ps.
Angelis suis deus mandauit de te:
vt cu. ⁊c. Quinto videndū est qualis
ista vinea sit putanda. Ad q̄d dicen
dū q̄ sicut d̄t Amb. Vineā p̄cisa fru
ctificat: semiputata fr̄descit: negle
cta luxuriat. Vineā igit̄ anie n̄re ab
oib⁹ vicijis recisa fructificat bōa opa
Joh. xv. Oēs q̄ fert fructū purgabit
eū: vt fructū pl⁹ afferat. Vineā sem
iputata. i. aia negligēt ⁊ semiplene
purgata fr̄descit: qz talis hz multa
folia ⁊ bōz: ⁊ paucos fruct⁹ operū ⁊
ideo tales a deo sunt maledicti. Si

cut p̄t i ficulnea q̄ habebat tm̄ folia
cui d̄ns maledixit: vt habet Marc.
xi. ⁊ Math. xxi. Vineā ergo negle
cta. i. aia nullis vicijis purgata i pal
mites luxuriat: ⁊ iō non p̄fert uvas
dulces. i. opa deo gr̄ta: s; labruscas.
id est opa deo odiosa. Esa. v. Expe
ctauim⁹ vt faceret uvas ⁊ fecit labru
scas. In talē vineā sepe ascēdūt ve
pres concupiscētie carnalis. Esa. v.
Nō purabit ⁊ nō fodiet ⁊ ascēdēt lu
peā vep̄s ⁊ spine. **E** Sexto vidē
dū est q̄lit ista vinea sit fodienda. Et
dicēdū q̄ isti⁹ vinee q̄tuor sunt fossor
res. s. pudor / dolor / timor / ⁊ amor.
Primo pudor quidē hz trā durā cor
dis mollificare. Debet enim pecca
tor erubescere de seipso. Roma. vi.
Quē ergo fructū habuistis tunc in
illis in quibus nūc erubescit. Talis
autē pudor cor durū emollit: vñ dice
bat. Job. xxiij. de⁹ emolliuit cor me
um: ⁊ oēs turbauit me. Sc̄ds fossor
est dolor qui cor mollitū scindit vo
mere p̄tritiōis. Joel. ij. Scidite cor
da v̄ra ⁊ nō vestimēta v̄stra. Tercia
fossor est timor qui om̄s lapides. id
est pctā oia que in corde scisso inue
nit hz extra p̄icere. Eccli. i. Timor
d̄ni expellit pctm̄. Quart⁹ fossor est
amor dei q̄ oēs palmites infructuo
sos ad radicē vitis subortos. i. om̄s
amores mūdanos hz euellere ⁊ era
dicare. Augu. Qui biberit de fluuio
paradisi cui⁹ gutta maior est occa
no restat: vt in eo sitis mundi penit⁹
extincta sit. Septimo vidēdū est de
vindemiatiōe istius vinee. Ad quod
dicēdū q̄ ista vinea vindemiat in a
more ⁊ in iudicio: q̄n. s. deo de om̄i
bus operibus nostris rōnem redde
mus. Sed multi crunt qui nō dabūt
deo uvas dulces. i. opa deo suauitat
sed uvas falleas. i. peccata venena
ta. Deute. xxi. Uua eoz vna fellist
⁊ bo. ama. De talib⁹ d̄t hier. xliij.
Confusi sunt agricole operuerūt ca
pita sua. s; hodie quidē sunt tres
mali vindemiatores qui vineā istā
vindemiant: scz auaricia / luxuria: ⁊
f. i.

Sabbato secunde ebdo.

supbia. De quibus dicit in ps. Un-
demiāt eā oēs qui pretergi edūtur
viā exterminauit eam aper de silua
singularis ferus depast⁹ est eā. Am-
bulātes p viā sunt auari q̄ nō cessāt
discurre. Aper de silua est porcus sil-
uestris ⁊ signat luxuriosum q̄ efficit
porcin⁹ ⁊ imund⁹ singularis fer⁹ est
supbus q̄ vult esse singularis et nul-
lū sup se vult h̄re. Et est ferus idest
crudelis q̄ vult oēs opprimere. Isti
oēs istā vineā sic videmāt q̄ xp̄s vix
aliqs racemos. i. aliqs pauperes ⁊
simplices p̄t h̄re Michae. viij. Ne mi-
hi qm̄ factus sum: sicut qui colligit
in autumno racemos vindemie.

¶ Sabbato sc̄be ebdo. xl. Sermo. i.

Homo q̄daz

habuit duos filios ⁊ di-
xit ad oleicēt: or ex illis
pa. Lu. xv. In isto euā-
gelo fit mentio de filio
p̄digoaduerso: ⁊ postmodum p̄uer-
so ⁊ de p̄re benigno: ⁊ iō tria sunt no-
tāda. p̄rio p̄ctōis auersio: cum d̄r.
Peregre p̄fect⁹ est in regionē lōgin-
quā. Sc̄do p̄ctōis cōuersio cum d̄r.
In se reuersus. Tertio dei benigna
receptio cū d̄r. Uidit illum p̄r ⁊ mis-
mor⁹ est. A Circa p̄mū notādum
q̄ p̄ctōr a deo se auertēs tres miseri-
as incurrit. Prima est. q̄ se a deo e-
lōgat: vñ d̄r q̄ p̄fect⁹ est in regione
lōginquā. ps. Lōge a pe. xc. ⁊ puer.
xv. Lōge ē d̄ns ab impijs: ⁊ tñ in ve-
ritate se de⁹ nō elōgat ab hoie: lz ita
videat: sed hō se elongat a deo sicut
ponit exēplum Dionysius dicens q̄
si nauis impingat in petrā nō elon-
gat petra a nauis: sed nauis a petra:
q̄to autez p̄ctōr magis se elongat a
deo tanto magis appropinquat ad
deum. Sicut hō volēs se elōgare ab
ouente appropinquat ab occidentē:
⁊ si elōgat ab austro appropinquat
ad aquilonē. In deo em̄ quasi oriēs
⁊ occidens sunt eius misa ⁊ iusticia:
auster ⁊ aquilo sunt ei⁹ gr̄a ⁊ poten-

tia. Qui igit se elōgat a misa dei pre-
ueniente appropinquat ad ei⁹ iusti-
ciā vlciscēte. Et q̄ elōgat se ab eius
gr̄a sublequēte appropinquat ad ei⁹
potentiā punientē: sicut p̄tet de Jo-
na qui fugere voluit deū precipiētē
⁊ inuenit deū punientē. Sc̄da misa
p̄ctōis est: q̄ oia bona sua dissipat:
vñ d̄r. Dissipauit substantiā suā vi-
uendo luxuriose: q̄uis em̄ c̄ta p̄ctā
oia bona consumant: precipue tamē
luxuria dissipat oia bona sp̄alia: cor-
poralia: naturalia: spiritualia: ⁊ gra-
tuita. B Dissipat qui dē corporalia
bona: q̄ ip̄m corpus deducit ad con-
sumptionē. i. Cor. vi. Qui fornicat
i corp⁹ suū peccat: sc̄z in sui corpis cō-
sumptionē. Dissipat b̄a naturalia:
qui memoriā ebetat: vt nihil sp̄iale
possit remaneri. Rationē obnubilat
vt nihil spirituale possit intelligere.
i. Cor. ij. Alialis hō nō percipit que
sūt sp̄s sancti. Dissipat etiā b̄a gra-
tuita. Chuso. Nulla res sic precipit
frutē sicut corporalis voluptas. Dissi-
pat bona sp̄alia q̄ deducit homines
ad paupertatē. Prouerb. xxix. Qui
nurit scorum: pdit substantiā suā.
Tertia miseria est: q̄ p̄ctō famē tol-
lerat: ideo dicit q̄ cepit egere. Nul-
la em̄ satietas est i delicijs diuitijs:
nec in honorib⁹. vnde Prouer. xxx.
Dicat q̄ tria sunt insatiabilia. i. infer-
nus: terra sitiēs: ⁊ ignis. Per infer-
nū significat supbus: q̄ sicut ifern⁹
nō sanat honorib⁹. Per terrā signifi-
cat auar⁹: aibus sic ⁊ superbus non
satiatur q̄ sicut terra sitiēs non sa-
tiat: aqua sic nec auarus pecunia.
Per ignē signatur carnalis cōcupi-
scentia: q̄ sicut ignis non satiatur li-
gnis: sic nec concupiscentia delecta-
tionib⁹ prauis. C Sc̄do ponit p̄ctō-
ris cōuersio. Ad cui⁹ cōuersionē tria
tangunt. p̄mū est status sui reco-
gnitio: cū d̄r. In se reuers⁹ dixit. De-
bet autē p̄ctōr penitens quattuor re-
cognoscere sicut dicit Siego. vbi ē:
vbi erit: ⁊ vbi nō est. Ubi fuit: qm̄ in
p̄ctō: ⁊ ideo debet dolere. Hier. ij.

Sermo primus.

Scito qz malū est ⁊ amara reliquisse
te dñm tuū. Ubi: qz in iudicio: ⁊ ideo
d3 timere. ps. Audicijis em̄ tu: sti-
muli. Ubi ē: qz in misia: ⁊ iō d3 gene-
re ⁊ erubescere. p. heu me qz incola-
tus meus plē gat⁹ est. Bern. Agno-
gnosce ybies ⁊ ingemisce: Ubi non
est: qz nō in loco pprio: scz gloria ad
quā ex sua creatioe fuerat ordinat⁹.
⁊ ideo d3 suspirare: illā cū desiderio
petere. ps. Unā petij a dño hāc req-
tā vt in habitā i domo dñi oib⁹ dieb⁹
vite mee. Scdm̄ est oris cōfessio: qd
notat cū d3. Pī peccavi in celū. i. co-
ram angelis et sanctis dei et coram
te sciente ⁊ vidente. Quis pecca-
ui corā te q es iudex me⁹ multū de-
beo erubescere ⁊ timere Boeti⁹. Ma-
gna est vobis si dissimulare nō vult
indicta necessitas pbitans cū om̄ia
agitis añ oculos iudicis cūcta cernē-
tis. Qz peccavi corā angelis dei qui
sunt custodes mei debeo multū do-
lere: qz in qstū in me fuit eos p̄trista-
ui. Ela. xxij. Angel. pacis hebūt a-
mare. Qz peccavi corā sanctis ⁊ cu-
ria celesti q suis meritis me nutriūt.
debeo multū dolere ⁊ flere: qz ipaz nu-
trice meā p̄tristavi. Baruch. iij. Cō-
tristatis nutrice vram hierlm. Ter-
ciū est satisfactio qd notat: cū d3 fac-
me sicut vnū de mercenarijs tuis.
Quasi dicat parat⁹ sum a mō satisfi-
cere spe mercedis etne. D. Est au-
tē dñs inter suū/mercenariū ⁊ filiū.
Seruus est q solo timore abstinet a
pctō. Mercenarius est qui intuitu
mercedis fuit ⁊ cauet offensam. Fi-
li⁹ est q solo amore fuit: ⁊ vitat offen-
sam. Iste igit primo erat suus q vni-
ciuum. i. demoni adherēbat. Et qn
porcos pascebat. i. brutales motus
latiabat: sed postea factus mercen-
narius qn spe mercedis vite eterne
deo voluit seruire. Sed pater celest⁹
eū filiū fecit qn ad suā hereditatē eū
recepit. Ecce qta benignitas dei qz
peccatore de seruitute diaboli extra-
hit ipsū tanqz mercenariū spe mer-
cedis eterne facit seruire sicut ⁊ tā-

dē tanqz filiū ad eternā hereditatē
eū recipit. E. Tercio ponit beni-
gna dei receptio. Recepit em̄ eū ve-
lociter/dulciter/honorabiliter ⁊ les-
tāter. Velociter quidē eū recepit vn̄
d3 ⁊ accurrens ⁊c. Semp em̄ de⁹ p̄tō-
pt⁹ est in miserādo tard⁹ ⁊ puniēdo.
q aut sit tardus in puniēdo d3 Sen-
iij. Cū audisset voce dei deambulan-
tis in paradiso ad am̄ post meridiē
⁊c. Ecce qz vadens ad puniēdū trās-
gressione non currebat: sed deambula-
bat. i. lento passu incedebat. Et non
ibat impulsus ab aura sz p̄tra aurā:
qn̄ ad puniēdū vadat misia sibi resi-
stet. Et nō iuit in meridiē statim: scz
qn̄ adā peccavit: sed expectauit vsqz
post meridiē. Vadēs hō ad miserē-
dū d3 q currebat. Nā sicut d3 Chri-
sto. Illud hō cōtra naturā facit pigre
facit. Qz hō deo est p̄tra naturā suā
punire: ideo ad puniēdū est tardus.
Qz fm̄ suā naturā est misereri semp
⁊ parcere: ideo ad parcēdū miserā-
dū est prompt⁹. Scdo recepit eū dul-
citer qd notat cū d3. Cecidit sup col-
lū eius. Facit de⁹ erga pctōrē ad sili-
tudine vulturis: qz primo cadauer s
longe videt. Deinde aduolat: postea
incūbit super eum: tādē sibi incorpo-
rat. Sic etiā dñs hic facit: qz cum ad
huc longe esset eū oculis mie vidit:
deinde accurrens alis mie ⁊ vtutis
ad eum volauit. postea collū ei⁹ su-
perincūbit ⁊ incidit ⁊ tandē eum de-
osculās ⁊ reconcilians ipm̄ sibi tāqz
mēbrū suū incorporauit. Tertio rece-
pit eū honorabiliter: qz fecit eū idui-
sola prima. i. innocētia quā in bap-
tismo induerat: sed per pctm̄ eā pdide-
rat: per p̄niam hō eā recuperauerat
Sed qz nō sufficit habere innocētiā
nisi fiat qd bonū est: ideo subdit. Et
date anulū manu ei⁹. i. gratiā ope-
randi. Gratia em̄ dei est anul⁹ siue si-
gnaculum quo signat suos dei a ser-
uis diaboli: de quo signo d3. ij. Thi.
ij. Firmū fundamētū dei stat habēs
signaculum hoc. Cognouit domi-
nus q sunt ei⁹. Sed qz in operando
f. ij.

Sabbato secunde ebdo.

multa aduersa incurrunt: ideo indiget forti patientia. Et hoc est qd dicitur. Et calciamē tū in pedes ei⁹. Calciamēta em pedes muniunt cōtra durtiā vie: ideo significāt pstantiā cōtra aduersa. ¶ Quarto recipit ipsum gntanter. Vñ dicit. Manducem⁹ ⁊ epulemur. In puerfione em pctōris magnū est gaudiū. Juxta illud Luce. xv. Gaudiū est angelis dei super vnopctōre in pñiam agente ⁊c. Nā gaudēt de⁹ angeli: ⁊ oēs sancti. Jō dicit Esa. lv. In leticia egredienti: ni. l. de pctis ⁊ in pace ducemini scz ad pñiam. Mōtes. i. altitudo ⁊ sublimitas psonaz ⁊ colles. i. altitudo angeloz cantabūt corā vobis landē ⁊ oēs lingua regionis. i. collegiū oīm sanctorum plaudent manibus.

¶ Eodē sabbato scōe ebdo. Ser. ij.

Ili tu semp

me cū es ⁊ oia mea tua sunt. q̄uis ista vba dixerit p̄ filio q̄ secū mālerat vt ipm placaret: p̄nt ihēe vba h̄gis loq̄ntis ad filiū ⁊ dicentis. Filii tu sp̄ me cū es ⁊c. In q̄bus v̄bis tria notant. Prīmū est ex parte h̄ginis m̄fna dilectio cū vocat eū filiū dicēs. Fili. Scdm̄ est ex pte xp̄i cū m̄re idiuisibilis h̄itatio cū subdit. Tu semp me cū es. Tertiuū est ex pte vtriusq̄ oīm bonoz cōicatio: cū subdit. Oia mea tua sunt. A Circa primū notādū q̄ brā h̄go fuit v̄ba m̄ xp̄i: ⁊ nō tm̄ v̄ba m̄: s̄ etiā fuit studiosa ⁊ pia m̄. vera q̄dē m̄ fuit qz materiā carnis sibi dedit: p̄ueniētē locū in v̄fo sibi tribuit: ⁊ p̄ueniēs nutrimentū sibi ministravit. Ista em̄ tria faciunt verā matrē. Sap. vj. In v̄tre matris mee figurat⁹ sum caro: ecce qz xp̄s in v̄fo locū p̄ueniētē a m̄re h̄uit decē mēsiū tpe coagulat⁹ sum in sanguine ex semie hoīs ecce qz xp̄s materiā corpis a h̄gine totā sumpsit: et iō dicitur ex semie hoīs. i. ex sanguie hominis. Alij ei hoīs formantē ex se h̄oīm. Xp̄s h̄o ex semie hoīs. i. h̄gis

Et sequit̄ delectamēto somni⁹ cōtinentis: ecce qz accepit p̄ueniēs nutrimentū q̄ in v̄fo nutrebat ⁊ delectabatur. scōo fuit sollicita ⁊ studiosa m̄. Adeo q̄dē studiosa fuit qz sicut dicit Bern. Oia opa mie circa psonā filiū exhibuit. Ip̄m em̄ indumētō carnis iduit: ip̄m in hospitio vteri sui nonē mensibus tenuit: ip̄m lacte h̄gineo nutriuit ⁊ posauit. ip̄m p̄ infantilem etatē infirmum fouit ip̄m in carcere crucis positū visitauit. ei⁹ sepulture interfuit. Tercio fuit m̄ pia. Jōs ei pietatis nouē mēsi⁹ i v̄fo suo h̄itauit ⁊ iō tota pietate resplēdit. B Jō simulat̄ aurore: soli ⁊ lune. arma: teq̄ aciei ⁊ maris stelle. Cāti. v. Que est ista q̄ p̄gredit̄ q̄si aurore cōsur. pul. vt luna: ele. vt sol ter. vt cast. acies ordinata. Assimulat̄ em̄ aurore qz ei⁹ mia oib⁹ est necessaria. Sicut em̄ aurore est media iter noctē ⁊ diē sic ⁊ ipsa est mediatrix iter deū ⁊ hominē. Assimulat̄ lune. qz eius mia oibus est vicinior. Sicut em̄ luna p̄ ceteris planetis tre magis ē vicinior: sic ⁊ ipsa p̄ ceteris sc̄tis pctōub⁹ ē magis p̄p̄inqua. Assimulat̄ soli: quia ei⁹ mia oib⁹ est cōmuni⁹. Sicut em̄ sol lucē suā ⁊ calorē oib⁹ tribuit: sic ⁊ ipsa lucē calorē ei⁹ mie oib⁹ expēdit. Assimulat̄ armate aciei qz ei⁹ mia oibus est potētior. Qz ip̄a hostes. i. demones p̄terit ⁊ expellit ⁊ eis tribulatio existit. Nichilomin⁹ assimilāt̄ stelle maris qz ei⁹ mia est oib⁹ diuturnior Sicut em̄ ceteris stellis occidētib⁹ stella maris nō occidit: sic ceteris sanctis nō exaudiētib⁹ maria tm̄ nō deserit. ¶ Scōo ponit̄ ex pte xp̄i iduisibilis cū m̄re h̄itatio: cū dicit. Tu semp me cū es. Xp̄s enī sp̄ cū m̄re fuit in triplici statu suo. s. dū esset i m̄ris v̄fo dū viueret in mūdo: ⁊ dū recessit de mūdo. Nā dū esset in vtero matris ip̄am sanctificauit dū viueret in mūdo ip̄am ab oī pctō cōseruauit dū recessit de mūdo ip̄am gloriofam totā ⁊ luminosaz fecit. D Pr̄io igit̄ ip̄am sanctificauit. Tres q̄dē sunt: cō-

Sermo. ii.

ceptiōes & natiuitates. Una qua dē
 sine pctō concipit & sine pctō nascit
 Et hoc mō nō ē pcept⁹ & nat⁹ s̄ pctō
 nisi sol⁹ x̄ps q̄ fuit pcept⁹ & nat⁹ sine
 pctō. Alia ē q̄ dē cū pctō cōcipit & cū
 peccato nascit: & ista ē conceptionē n̄ra
 & natiuitas n̄ra: q̄ cū pctō cōcipiunt
 & cū pctō nascimur. Alia est media q̄
 dē cū pctō p̄cipit & s̄ pctō nascit. Et
 s̄m Berth. talis fuit pceptio & natiui-
 tas b̄tē h̄ginis. Fuit ei vt asserit in
 epla ad canonicos lugdunenses cū
 pctō originali pcepta & sine pctō na-
 ta: q̄ a sp̄s̄sancto fuit sc̄tificata & ab
 ol pctō mūdāta. Et iō s̄m Ber. fuit
 h̄te sc̄tā q̄ nata. ista triplex d̄ria tan-
 ḡt Job. iij. vbi loq̄t de nocte origi-
 nalis culpe dicēs. Pereat dies i qua
 nat⁹ sū: & nox i q̄ dictū ē pcept⁹ ē h̄o
 Et loq̄t. Obtenebrat stelle caligine
 ei⁹ expectet lucē & nō videat: nec or-
 tū surgētis aurore. ecce q̄ hic noiat
 lucē aurorā & stellas. p solē x̄ps per
 aurorā h̄go maria. p stellas celi san-
 cti itelligit. Nox igit originalis cul-
 pe nō vidit x̄pm nec q̄tū ad cōceptū
 nec q̄tū ad ortū. iō b̄t. Expectet lu-
 cē & nō videat. Aurorā. i. h̄ginē bea-
 tā vidit q̄tū ad cōceptū: s̄ non vidit
 q̄tū ad ortū. Et iō b̄t. Nec ortū sur-
 gēt aurore. Stellas alit. i. viros s̄c-
 ctos ip̄a nox originalis p̄cupiscentie
 vidit & i pceptu & i ortu. & iō ex toto
 obtenebrati sūt & h̄nt tenebrosuz cō-
 ceptū & tenebrosuz ortū. iō b̄t. Obte-
 nebrat stelle caligine ei⁹. Sc̄do fuit
 secū dū viueret in mūdo q̄ ip̄am ab
 ol pctō cōsuauit. fuit ei vt pulchre
 deducit sc̄tus Thomas tertia parte
 q. xxvij. ar. iij. sine pctō mortali/ori-
 ginali & veniali. Rari sunt qui sibi
 caueāt a pctō mortali: rariores qui
 sibi caueāt a veniali: rarissimi q̄ na-
 scunt sine originali. iō b̄t rarissimi q̄
 non fuerunt nisi tres i veteri & nouo
 testamēto. s. X̄ps hieremias et Jo-
 hap. De b̄tā virgine b̄t Cañ. iij. To-
 ta pulchra es amī. mea. & ma. nō ē i
 re. Ipsa fuit pulchra: dā ab ol pctō
 mortali p̄cept⁹ elōgara. Ipsa fuit to-

ta pulchra: q̄ i carne & aīa ab ol ori-
 ginali aliena. Ipsa fuit sine macula
 q̄ ab ol venali immunis effecta. Ter-
 ita fuit secū q̄n exiuit de mundo: dā
 i b̄az totā gl̄iosaz & luminosaz fecit.
 hec ē illa mulier de q̄ b̄t Apoc. xij.
 Mulier amicta sole & luna sub pedi-
 bus eius & in capite ei⁹ corona stella-
 rū. xij. & i vtero habēs ꝛc. & Ipsa ei
 est luminosa a pte supiori q̄ h̄z coro-
 nā stel laz in capite. Duodeci stelle
 sūt. xij. ordies. s. ix. ordies āgeloz &
 tres hoīm. s. martyꝝ ꝑfessorꝝ & virgi-
 nū isti oēs eā coronāt q̄ eā exornāt
 est luminosa a pte inferiori. iō b̄t. & lu-
 na sub pedi b⁹ ei⁹. p lunā significat
 eccl̄ia quā sub pedib⁹ h̄z q̄ eā sub ꝑ-
 tectiōe tenet. Et luminosa ex pte exte-
 riori q̄ ē amicta sole. i. gl̄ificata cor-
 pore. Et luminosa ex pte interiori: q̄ i
 vtero habēs. Ipsa ei diuini splēdotē
 lyfo habuit: tota luīosa remāsit. ꝑ
 Tertio ponit ex pte m̄ris & filij bo-
 noꝝ oīz cōicatio. iō b̄t. Oīa mea tua
 sūt. Oīa ei q̄ fuerūt filij fuerūt & ma-
 tris & ecōuerso. filij tria habuit. s.
 carnē alam & diuinitatē. Et ista fue-
 rūt virgis. s. caro ꝑ ḡnationē / aīa ꝑ
 amorē diuinitas ꝑ fruitionē. Cā. vi.
 Que est ista q̄ ascē. de dexto deli. af-
 flu. & iuxta sup dilectū suū. Caro x̄pi
 & h̄gis fuit fra s̄ nō terra orti s̄ de-
 ferti. q̄ ob ol h̄uore p̄cupiscentie fuit
 arida & nulli vitio vnq̄ apta fuit. &
 ideo ābo in dexto fuerūt hita tores:
 q̄ carnē clausaz & itegrā habuerunt
 fuit etiā affluēs delitiis i q̄tū dele-
 ctabat i cōtēplatiōe & fruitione deita-
 tis. fuit etiā sup dilectū iuxta i quā:
 tū ipsa ei⁹ ale ꝑ amorē fuit cōiunc: a
 Oīa etiā q̄ fuerūt i mare fuerūt filij. i.
 a filio. s. ei⁹ h̄ūilitas / virginitas & fe-
 cūditas. A filio q̄ dē habui humilita-
 tē suā q̄ tāta fuit q̄ deū de celo ad se
 traxit Cañ. j. Cū esset rex i accu. suo
 .i. in sinu paterno. nardus mea de-
 dit odorē suū. Nard⁹ est herba par-
 ua & odorifera: & significat humilita-
 tē marie: ad cuius odorē x̄ps in ei⁹
 vterum venit. Iste est vnicorn⁹ q̄ a
 ff. iij.

Domínica. iiii. xl.

nemine capi potest nisi a puella du 3
in sinu eius cap. v. suū reclinat. Se-
cūdo a filio habuit virginitatē suā
q̄ tāta fuit q̄ ēt alioꝝ corda penetra-
bat: et oēs mot⁹ prauos extigebat
vñ q̄uis pulcherrīa fuerit: a nullo
tñ vnq̄s potuit concupisci ex eo q̄ ei⁹
puritas penetrabat oīa corda et ea
reddebat casta. Ideo. *Asilaf myr-
rhe et cedro.* Sicut em̄ odor myrre
expellit om̄es et cedr⁹ expellit spe u-
tes sic ei⁹ puritas expellebat de cor-
dib⁹ alioꝝ oēs mot⁹ brutales. Ter-
tio a filio habuit fecūditatē q̄ tanta
fuit q̄ m̄rem fecūdauit et totū mūdū
satiāuit recreāuit et reconciliauit. fu-
it em̄ tanq̄ arbor fecūda q̄ nobis il-
lū fructū attulit. s̄ q̄ dicit *Lu. j. Bñdi-
ct⁹ fruct⁹ v̄tr⁹ tu.* Cui⁹ odor p̄rem
reconciliauit vt possit dicere. *Gen.
xxvij. Ecce odor filij mei sicut odor
agri pleni.* Cui⁹ sapor totū mūdū de-
lectauit. *Eccle. ix. Breuis ē i volatili-
b⁹ apis et iutiū dulcor⁹ h̄z fruct⁹ ei⁹
Cuius color. i. species et visio faciei
brūtudinē facit.* *Jo. xvij. hec est vita
etna vt cognoscāte solū verū deū.*

Dñica. iiii. quadragesime. Ser. j.

Rat iel⁹ ei⁹
ci⁹s demoniū: ill⁹ erat
mutū. *Lu. xi. Quia diabo-
lus i isto tpe quadrage-
simali magis exercet conat⁹ sue tē-
tatiōis. ideo ecclesia in duab⁹ dñicis
p̄cedētib⁹ et in ista tētationes suas
admonet esse cauēdas. A. Eoz em̄
quos tentat quattuor sunt genera.
Quosdā em̄ tētat s̄z nequaq̄ supat
Isti significant p̄ tētationem ch̄isti
Alios tētat et supat et p̄ diuersa vitia
verat. isti significant p̄ filiā mulier⁹
chananee. Vñ dicit *Mat. xv. Filia
mea mala demonio verat.* Alios
tētat et supat: s̄z tñ postmodū p̄ con-
tritiōnē expellit. isti significantur p̄
istū demoniacū q̄ curat⁹ fuit. Alios
tentat et supat sed postmodū figura-
tur: s̄z tanq̄ postmodū ad eos redit*

Isti significant p̄ hoc qd̄ dicit. cū imū-
d⁹ spūs exierit ab hoīe etc. Iste autē
demoniac⁹ nō tñ mut⁹ erat s̄z et ce-
c⁹. vt dicit *Mat. xij. Et iō p̄ eū pecca-
tor siḡt.* **B.** Circa ei⁹ curatiōnē xp̄s
ōndit suā potētā sapiētā et bonitatē
p̄mo qd̄e triplex op⁹ magne potē-
tie circa eū oñdit. p̄mū ē qz demo-
niū ab eo expulit. p̄tēz ei⁹ i domum
cordis sui demonē p̄ducit: s̄z xp̄s tā-
q̄ malū p̄sonariū de domo expellit
C. In trib⁹ ei⁹ casib⁹ d̄s de domo con-
ducta p̄t expelli. p̄mo qd̄e qñ p̄sio-
nē nō soluit: de⁹ ei⁹ dedit hoī tria de
qb⁹ vult p̄sionē h̄ere. s. corp⁹ aīaz et
res tpales. nā de corpe req̄rit ieiuni-
uz. de aīa req̄rit oñones de reb⁹ req̄-
rit elemosynas. Diabol⁹ autē p̄hibet
ieiuniū qz ē sibi venenū. Dicit ei *Am-
bro. p̄ spūtū hoīs ieiuniū ē serpētē ve-
nenū p̄ qd̄ dat̄ itelligi q̄ venenū sp̄-
ti ifernali est ieiuniū. p̄hibet oñ-
ones: qz sunt incendij ei. Thob. vij.
Cordis eius particulā super carbo-
nes ponas. fum⁹ ei⁹ extirpat oē ge-
nus demonioꝝ. fumus est ofo q̄ qñ
exit a corde inflāmato p̄ amorē fu-
gat oēm demonē. p̄hibet elemo-
synas qz sibi sunt isculum. Vñ ēz de
elemosyna. *Eccle. xxix. Sup scutum
potētis et sup laccā aduersus inimic-
cum tuū pugnabit. Scdo p̄t d̄s ex-
pelli de domo cōducta qñ in prauis
vsum eā d̄t. diabol⁹ em̄ cor hoīs in
p̄stibulū cōuertit dū ibi ponit i mū-
ditias oīm peccatoꝝ. Dicitur Apo-
ca. xvij. Facta est babilon habita-
tio demonioꝝ quo ad pctm̄ auaric-
cie. qz auaricia est simulacroꝝ serui-
tus. vt dicit *Coll. iij. Et custodia oīs
spiritus immundi quo ad pctm̄ lu-
xurie et custodia oīm volucris im-
mūde quo ad pctm̄ supbie. Tertio
de domo cōducta expelli d̄s p̄t qñ
d̄s ei⁹ caret habitatiōe et eā vult
habere. **D.** In aīa sūt tres dom⁹ i q̄
bus d̄s h̄itare vult. s. mēoria: intel-
ligētia: et volūtas. et iō diabol⁹ meri-
to d̄z expelli. In domo adēz mēorie
vult habitare p̄t suoꝝ bñficiōꝝ res***

Sermo. i.

cordationē. ps. Memor fui diez an-
 tiquoz me. sū in oī. op. tu. &c. In do-
 mo itelligētie vult hitare p pctoruz
 nroz cōtinuā meditationē. Esa. xxx
 viij. Recogitabo tibi oēs an. me. in
 amari. aie me. In domo volūtatis
 vult hitare p sui cōtinuā dilectionē.
 Uñ postqz dñs dixit Joh. iij. Si qs
 diligit me sermonē meuz seruat. Et
 subdit: & ad eū veniem⁹ & māsiōnez
 apd eū faciem⁹. **E** Scdm op⁹ poten-
 tie fuit qñ muto loqā restituit. pec-
 cator qñcūqz loquat: tñ mur⁹ ē. De⁹
 ei dedit hoi liguā ad tria off. cia. s. vt
 deū laudet: vt primū edificet: & se d
 pctoris suis accusat: s; pctor ē nau⁹ qz
 deū nō laudat s; blasphemat Rom.
 ij. Nomē ei dei p vos blasphemaf i-
 ter gētes. Uñ pph̄ta oēs creaturas
 ad deū laudādū iuitat: it cefas dra-
 cones ifernū serpētes dicēs. Lauda-
 te dñz de terra dracones & oēs abyf-
 si. Itē spētes & volu. pē. nu sōs aut i-
 uirat superbos: auaros et luxurio-
 sos. qz tales nō laudāt dñm s; blas-
 phemant. Ex q videt q pctorēs sunt
 peiores draconib⁹: serpētibus: et in
 ferno. Scdm pctor est mutus: qz pro-
 primū nō edificat s; scādalizat. Eccl.
 xxviij. Lingua tertia multos cōmo-
 uit & dispersit eos de gēte in gentez
 P̄ia lingua est diuina seu angelica
 q est pfectoz cuius est loqea q sunt
 ad dei laudem & edificationē proxi-
 mi. Eccl. ij. Dedit mihi dñs linguā
 meā & in ipsa laudabo eū. Scda lin-
 gua est humana q est lingua iperfe-
 ctoz cuius est loq de mūdo & de his
 q reqrit necessitas hūana. i. Johan.
 iij. Sp̄i de mūdo sunt: & iō de mūdo
 loquunt & mūd⁹ eos audit. Tertia
 ligua est diabolica: & ista lingua ē p-
 uerfoz hoīm cuius est detrahēre et
 mēdaciū dicere ioh. viij. Cū loquit
 mēdaciū ex pprijs loqf. Qui igf de-
 um laudat & primū edificat: ille lo-
 qtur dīa ligua. i. āgelica sine diuī-
 na q secularia negocia ptractat: ille
 loquitur lingua scda. i. humana. qui
 primū scādalizat. ille loqtur lingua

tertia. s. diabolica. **S** Tertio pecca-
 tor est mutus: qz de suis pctoris se in
 cōfessioēs sua nō accusat: cū tñ dicat
 Prouer. xxviij. Just⁹ i pncipio s̄mo-
 nis accusator ē sui. Pctor ei hz pnci-
 piū. s. malā cogitationē hz & mediū
 .s. malū p̄sensū. hz & finē. s. malū op⁹
 nō tñ media. i. malū cōfessū s; etiam
 pncipiū. i. malas cogitatioēs et de-
 lectatioēs. Tertiū op⁹ potētie fuit:
 qz sibi lumē restituit. signū est autēz
 q pctor est illuminat⁹ qñ videt āte et
 retro a dextris & a sinistris. sicut dē
 de sc̄tis alabus. Apoc. iij. q plena
 erāt ocul⁹ āte & retro i circuitu. ille
 videt retro q p̄siderat pctor sua et in
 de dolorē. Ille videt āte q cōsiderat
 dei iudiciū et inde hz & timorē. Ille vi-
 det a dextris q p̄siderat mūdi p̄p̄a
 q̄ sunt vana et ad e a non allicitur p
 amorē. Ille videt a sinistris q p̄side-
 rat aduersa q̄ sint breuia. et ide nō
 frāgitur per desperationē. **S** Secū-
 do x̄ps ostendit suā sapientiā in ca-
 lūniatoz cōfutatiōe. dicebāt em̄ x̄ps
 expellere demonia i beelzebub pnci-
 pe demonioz. s; x̄ps oñdit p q̄tuor
 rationes nō esse vera q dicebāt. P̄i-
 ma assumit a parte demonioz: & ta-
 lis est. si em̄ in aliquo regno aliqua
 diuisio ouf ep̄s q ad nichilū redi-
 ga-
 tur si q̄ demones mutuo se expelle-
 rēt sibi iuicē p̄riū essent. & iō tā ad ni-
 hilū redacti eēt & i maloz cordib⁹
 nō regnarēt qd tñ vez nō est: immo
 regnāt & iō diuisi nō sunt. ista ratio
 adiuuat p qd dē hie. Cōcordia par-
 ue res crescūt. Discordia maxie di-
 labunt. Scda ratio sumit ex pte iu-
 deoz & aploz. et est talis. filiū v̄fi. i.
 apli mei de vobis pgeniti expellūt
 demones & tute nois mei vel filiū v̄fi
 .i. exorciste v̄fi expellūt demōes & tu-
 te exorcismi si igf illoz eiectionē dō
 attribuitis: meā q̄qz silt attribuere
 deo debet: ista rō adiuuat p illd qd
 dē i h̄st. scho. q Salomō fecit q̄sdā
 exorcismos p q̄s exorciste iudeoz
 demones expellebāt. Tertia rō su-
 mit ex pte x̄pi & ipsi⁹ diaboli: & est ta-
 f. iij.

lis diabolus tam fortis mundum tanquam castrum suum pacifice possidebat: sed ego fortior ipso vici et ligavi: ex quo igitur ego sum fortior et ipso vici et ligatum teneo: eius auxilio non indigeo. ista ratio adiuvatur per illud quod dicitur. iij. pe. ij. a quo dicitur superius. et huiusmodi et servus est. Quarta ratio sumitur a parte christi et ipsorum demonum: et est talis: ego et diabolus habemus contrariam voluntatem quia quod non est mihi contra me est: ego ei volo oem bonum: ille oem malum: ego humilitatem: ille superbiam habemus: eius contrariam operationem quia quod non colligit mecum dissipat: ego ei colligo homines ad fidei firmitatem ille dissipat per errorem: ego colligo ad firmitates: ille dissipat ad vicia. Ista ratio assignatur per illud quod dicitur. iij. cor. vij. que queritio christi ad belial: aut quod societas lucis ad tenebras. Tertio ostendit christus suam bonitatem et hoc in sua benigna ammonitione quam nos ammonet: ut recidivum caveamus cum dicitur cum in mundum spiritus exierit ab homine et potest intelligi de iudeis ut sit sensus vos dicit quod ego efficio demonia in principibus demonum. sed ego posse dicere de vobis quod plus. scilicet an legem habebat? unum demonem qui vos faciebat ydolatrare sed non habet septem. id est oem quia per septem narium numerum universitas designatur: quod si vobis suadet ut me debeatis occidere. Ut potest intelligi de recidivis ut sit sensus quis diabolum vicerit et ligaverit: tamen nullus de se confidat: quoniam quoniam ab alio expellitur vadit ad perfectos et inveniunt eos sine humore vici: et redit ad primos: et assumens oem modum tentandi tam nequiter eos tentat quod sepe eos vincit et superat.

¶ Eadem dominica. iiii. ad drage. Ser. ij.

Bn beelzebub princeps demonum dicitur demonia. Iudei miracula christi depravabant et ea principi demonum attribuebant quem beelzebub appellabant. ydolum eius quod fecerant derisive eum appellabant beelzebub quod sonat vir muscarum propter sordem sanguinis immolatorum quem musce sequuntur. In isto ydolo principem demonum

in iudeis assererent habitare et in tali principe christi miracula sua facere dicebant. ex hoc ergo videtur quod iter demones sunt alii principes. Videamus igitur quod sunt principes et qualiter expellantur. A Circa principem notandum quod iter demones sunt quatuor principes qui specialiter vitium dominantur siue principant. Unus est qui preest superbie et vocatur lucifer. de quo dicitur. Esa. xliij. Quod cecidisti de celo lucifer. Iste multos subditos habet quibus principat. Job. xli. Ipse est rex super oem filios superbie. Alius est qui preest luxurie et vocatur asmodeus. de quo habetur. Tob. iij. Qui interfecit septem viros sarre. Odit enim legitimum matrimonium et diligit adulterium. et ideo per hunc modum volebat illam puellam in adulterium ducere: ut. scilicet postquam non poterat legitimum matrimonium vitium cogere ad fornicationem ne labi: et iste multos habet subditos quibus principat. Quia sicut dicitur. i. Joh. v. Totus mundus in maligno positus est. id est in maligno igne concupiscentie. Tertius est qui preest avaritie: et vocatur mammona. Mathei. vij. Non potestis deo servire et mammoni. Est autem mammona ut dicitur Slo. nomen demonis qui preest divitiis. non quod in eis preest sint sed quia eis utitur ad decipiendum. Et iste multos habet subditos quibus principat. Iuxta illud hierem. vij. A maiore usque ad minorem omnes avaricie student. Quartus est qui preest inmundis cogitationibus et odibus rancoribus et malis voluntatibus: et vocatur Beelzebub. id est vir muscarum. Immittit ei muscas. id est cogitationes inmundas que dicuntur musce: quia ad alias sepe volat et ipsam molestat atque commaculat. Iste habet multos subditos quibus principat: quia sicut dicitur. prover. xx. Quis potest dicere mundum esse cor meum purum suum a peccato. B. Viso qui sunt isti principes. videamus qualiter expellantur. Circa quod sciendum quod diabolus est serpens ut habetur Gen. iij. Serpens autem malus per quatuor expellitur. primo per odorem vinee sordis: quia naturaliter illum odorem odit et

Sermo.ii.

spm fugit. Scbo p sputū hoīs ieiunāt. Dicit ei Amb. i examerō. q tā ta ē vis ieiunij vt moriat serpens si gustauerit sputū hoīs ieiuni. Tertio p denudationē hoīs. Nā sicut dr. in historia scolastica. Serpēs i hoīem vestitū isilit: nudū fugit. Et rō assignat ididē. Qz qñ de^o posuit limicitias iter serpentē ⁊ mulierē ⁊ semen ei^o tūc hō erat nud^o ⁊ iō naturalr fugit hoīez nudū tāq̄ limicū. Quarto carmina icātator. Un qñ incātari se lētīt vnā aurē i terrā figit ⁊ aliā cuz cauda claudit ne vocē icātatoris audiat. ps. Sicut aspidis surde ⁊ obturāt aures suas. Prīm^o igit demō. s. lucifer q̄ pest supbie expellit p odorē vinee florēt. i. p verā hūilitatem cordis. hūilitas ei in tm̄ ē odorifera q̄ ei^o odor deū trahit. demōnē expellit ⁊ oīa ei^o tētāmētā frigit. Trahit quidē deū. Sicut ptz in btā virgine que traxit ad se deū sua humilitate. Cas. j. Cum esset rex in acubitu suo nard^o mea de. odo. su. est aut nard^o humilis et odorifera herba ⁊ signat humilitatē vginis cui^o odor in celū ascēdit ⁊ xpm ad se ascendere fecit. iste etiā odor demones expellit. Un legīt de btō anthonio q̄ diabolus dixit ei si tu vigilas ego somnū non capio. si tu ieiunas ego cibū non sumo si tu diuitias cōtēnis: ego terrenū nihil possideo: vnuz solū in te est qd̄ expellit me. s. sola humilitas tua. Iste etiā odor oīa tētāmētā diaboli frāgit. Un legīt in vīsalpatrū q̄ quidaz scētūs vidit totū mundū laqueis plēnū. Ipse vero suspirans clamauit. O dñe qd̄ istos laq̄os euadet. Et respōsum est ei humilitas. Scōs demōnē Asmodeus q̄ ē parer luxurie. iste expellitur per sputū hoīs ieiunātis. i. p ieiunū et mortificationem carnis Mat. ix. hoc gen^o demonioz in nullo pōt exire nisi i ieiunio ⁊ orōne Talit se mortificabat q̄ dicebat. i. Cor. ix. Ego ei sic pugno nō q̄si aerē hberans s; casti. cor. meū ⁊ in f. redigo. Quidā ei sūt q̄ seipōs macerāt soluz

volūtate: sicut pcrastnantes q̄ pponūt i futuro tm̄ pniāz agere: s; illud incertū ē. ⁊ qd̄ dicit apls. Sic curro nō q̄si i certū futura enim sūt icerta Ec cl. ix. Oīa i futurū seruant icerta Alij aut sūt q̄ istā macerationē hnt i ore sicut sunt simulatores ⁊ verbosi predicatores ⁊ hypocrite. Quidā ei se dicunt grauem pniāz facere ⁊ nullam faciunt. Alij graues pniāz pducāt ⁊ indicunt ⁊ ipsi modicas facere nolūt. Juxta illō Mat. xxiij. Alligāt enim onera grauia ⁊ importabilia ⁊ imponunt in humeros hoīm digito aut mouere nolunt. Isti tota die lermōib^o suis aerē hberāt qz vox aeris est tenuissim^o ictus. Et ptra hos dicit apls. pugno nō quasi aerē verberās. Alij sunt veri penitentes qui corp^o snū castigāt ipsum ieiunij disciplinādo ⁊ refrenant ei^o cōcupiscētias extinguendo. Ideo subdit. S; castigo corp^o meuz ⁊ in seruitutez redigo. Terti^o demō est q̄ p̄est auaricie. Et iste expellit p denudationē. i. p abiectiōnē rex tpaliū. Ista aut fit aliqñ totaliter. Juxta illud Math. xix. Si vis pfect^o esse vade ⁊ vende oīa q̄ habes ⁊ da pauperib^o. Aliqñ fit p̄ticulariter. Juxta illud. Lu. xi. Qd̄ superest date elemosynā ⁊ c. i. de his q̄ vobis supersunt. Aliqñ nullo mō fit sicut ptz in auaris q̄ nichil dare volunt. Job. xx. Nō remāsit de cibo ei^o ⁊ p̄pterea nihil remāsit de bonis illi^o. Eccl. xi. Nūc māducabo de bonis meis sol^o et nescit q̄ tñs pretereat et oīa reliquat alijs. Illos igitur q̄ nullo mō volūt se d̄ bonis suis denudare nec aliqd̄ pauperibus tribuere s; volūt esse diuitijs sarcinati dyabol^o serpens infernalis inuadit j. Thimo. vi. Qui volunt diuites fieri incidūt in tētatiōes diaboli. Illos aut qui totaliter se denudāt. i. q̄ oīa mūdāna dereliquūt: ⁊ illos q̄ p̄ticulariter. i. q̄ de sua abūdātia elemosynas faciūt: dyabol^o fugit. Elemosyna ei expellit p̄tm̄ expellit dyabolū. Eccl. iij. Ignem ardēre extriguit

Feria. ii. tertie ebdomade.

aqua elemosyna reficit pctō. Expellit etiā diabolū in morte: qz qñ aliam plenā opibus mie inuenit: ab ea cōfusus recedit sicut p̄z in sc̄ō martino. Expellit post mortē qz est scutū lācea p̄tra eū. Qñ de elemosyna. Eccl̄. xxviii. Sup̄ scutū potentis ⁊ lancea aduer̄ s̄ūm: cū tuū pugna Quarus demō. s. beelzebub. q̄ interpretat̄ vir muscar: expellit p̄ incārationez. s. confessionē. Sicut aut̄ musce super carbones mortuos residēt: sup̄ tepidos volitant: ignitos aut̄ fugiūt: sic male cogitationes seu tētationes residēt sup̄ corda in dei amore frigida volitāt sup̄ tepida: sed fugiūt corda in dei amore inflāmata. Iste aut̄ de mō expellit vt dictū ē per incārationē. Incantatores dei sunt ipsi sacerdotes q̄ serpentē infernalē incātant qñ sup̄ caput peccatoris absolutionē faciūt. Et qz diabol⁹ sic se videt per cōfessionē expelli: nō ipsam cōfessionē nitit̄ impedire ad similitudinem lupi q̄ non capit ouē. s. hō. em p̄ pedē sed dimittit ip̄m ire ad eccliam: nec per aurē sed dimittit ip̄m ire ad p̄dicationē: nec per man⁹: s̄ dimittit eū extēdere manū ad pauperē: s̄ capit ip̄m per gulā ne possit cōfessionē emittere Aug. Nec enī diabolo acriores dolores infuginus q̄ cum plagas peccatorū nostrorū confitendo: ⁊ penitendo sanamus:

¶ Feria sc̄ba. iij. ebdo. xl. Ser mo. j

Māta audi =

uim⁹ sc̄iā i capharnaum fac ⁊ hic i p̄na tua. Lu. iij. Ad intelligēdā hystoriā istī euāgelij notandū qz compatriote x̄p̄i illi. de nazareth vbi x̄p̄s fuit nutrit⁹ ⁊ p̄uerlat⁹ ip̄z despiciēbāt ip̄z nō credbat ⁊ sibi iudebāt. Despiciēbāt qdē x̄p̄z pp̄ gen⁹ i simū qd̄ nonerāt: ⁊ qz ap̄ se nutritū ⁊ p̄ etatū t̄p̄a p̄fēcisse viderāt: ⁊ non credebāt miracula q̄ de ip̄o referēbātur. Vñ d̄ Mar. vj. Abūt iesus i patriam suā ⁊ dicebāt. Unde huic hec

omnia ⁊ q̄ est sapientia q̄ data est illi et virtutes tales q̄ per manus eius efficiunt: Nōne iste est faber filius marie frater Jacobi ⁊ Joseph ⁊ Jude ⁊ Simonis. Nonne ⁊ sorores ei⁹ hic nobiscū sunt: Ecce quāta despicio. Et sequitur. Et mirabatur iesus propter incredulitatē eorū: ecce quāta incredulitas: ⁊ quāt am incredulitatētātā habebant etiā iudiā. Quasi sicut d̄ hiero. proprie naturale est ciues cib⁹ inuidere. Quisq̄ erant sup̄bi: increduli: ⁊ inuidi: iō x̄p̄s tot ibi miracula non fecit sicut fecit in capharnaū ⁊ i alijs fr̄is. Vñ d̄ Mar. vj. Et nō poterat ibi vllam virtutez facere nisi qz paucos infirmos i positis manib⁹ curauit: ⁊ nō poterat: sc̄z de iustitia sua: qz illi digni erāt. Cū ergo quadā vice x̄p̄s i nazareth h̄ veniret: accesserūt ad eū cōpatriote sui dicentes illud qd̄ refert hic. Lucas. Quāta audiuim⁹ in capharnaū: fac ⁊ hic i patria n̄ra: quasi dicat. Cum magis tenearis tuis cōpatriotis q̄ alienigenis b̄nficia tua q̄ alijs impedis ⁊ miracula tua que alijs facis deberes hic m̄tomagis facere. X̄p̄s aut̄ r̄ndit eis: qz si inter eos miracula nō faciebat hoc nō erat qz sc̄z patriā despiceret quam sua natiuitate honorauerat vñ p̄pter hoc qz impotēs esset: s̄ qz ip̄i indigni erāt. Tū p̄pter sup̄biā: qz eū despiciēbāt. Tū p̄pter eorū incredulitatē qz ip̄s nō credebāt. Tū p̄pter eorū inuidiā: qz sibi iudebāt ⁊ iō ip̄s nō honorabāt s̄ ip̄m despiciēbāt cū tñ alienigene ip̄m honorabāt. Et iō illis plura miracula faciebat: qz magis digni erāt. Et hoc ē qd̄ subdit. Amē dico vobis. qz nō propheta accept⁹ ē in patria sua. Ista aut̄ duo sc̄z qz p̄phete aliqui magis apud extraneos q̄ apud domesticos honorarentur. Et aliqui prophete inter extraneos plures q̄ inter domesticos virtutes oparet̄ ostēdit duplici exēplo helve ⁊ helizei. qz em̄ p̄phete i maiori honore habēat apud extraneos q̄ domesticos ostēdit exēm

Sermo. i.

plo helio q̄ a iudeis expellabatur & cō-
 tenebatur: a gentibus autē honorabatur. Si-
 cut: p̄ q̄ cū mlt̄e alie vidue i isrl̄ essēt
 & tñ nulla fuit digna eū recipere nisi vi-
 dua ap̄d sareptā sydonie q̄ eū hono-
 rifice recepit. q̄ hō p̄phete inf̄ extra
 neos aliqñ plura miracula faciebāt
 q̄ iter domesticos ofidit̄ exēplo heli-
 sei p̄phete q̄ mlt̄ leprosis in iudea
 existētib⁹ null⁹ tñ mūdatur ē nisi naa-
 mā syr⁹. Illi autē hoc audiētes q̄ sc̄
 eos indignos reputaret: iter q̄s mira-
 cula faceret indignati sūt & duxerūt eū
 vsq̄ ad sup̄ciliū mōtis vt p̄cipitarēt
 eū. In hoc sicut dicit Beo. Peiores
 sunt discipuli iudei magistro suo dia-
 bolo. Ille enī ait. Mitte te deorsum.
 Isti hō de facto mittere conati sunt
 s̄ qm̄ dñs nō elegerat mori p̄ p̄cipi-
 tiū s̄ p̄ crucis patibulū: & qm̄ nondū
 venerat hora mortis sue: iō de manu
 bus eorū exiit: et sicut dicit Beda: et
 habet i glo. q̄ eū dñs de manib⁹ eorū
 lapsus de rupe descendisset: atq̄ in
 ipsa rupe latere vellet subito ad ta-
 ctū dñice vestis factū illud subterfu-
 git: & ad istar cere resolutū quēdā si-
 nū i quo dñicū corpus recip̄: ref̄ effe-
 cit: tātē q̄ppe capacitatis quāte ip̄z
 corp⁹ extitit quātitatis in quo linia
 mēta & ruge vestis q̄ a tergo dñi fue-
 rāt velut de manu sculptoris impres-
 sa seruāt. In hoc iḡ cuāgelio tangi-
 tur duplex hystoria. s. de helya & he-
 lyseo. Circa hystorias helye instrui-
 mur circa duo. s. vt mundanos stre-
 pit⁹ fugiam⁹: & vt elemosynis i sista-
 mus. helyas q̄dem vt h̄. iij. Regū
 xvij. Ad preceptū dñi mūdanos stre-
 pit⁹ fugit & in plenitudine habiuit
 ibiq̄ dñs eū pauit mittendō sibi per
 corūz mane & vespere panē & carnē
 et de torrēte bibebat. De⁹ ei aiā q̄
 mūdanos strepit⁹ fugit: pascit. s. ce-
 lesti refectione pane & carne. A In
 xv̄o q̄dē ē duplex natura. s. diuina et
 hūana. per panē itelligit̄ diuinitas
 q̄ h̄ se oē delc̄eramētū. Sa. xvj. Pa-
 nē de celo p̄stitisti eis oē de. i. se h̄ntē
 per carnē itelligit̄ hūanitas: aiā

iḡ q̄ hūanos strepit⁹ vitat & iterne
 derivacati de⁹ pascit panē: carne re-
 ficiēdo eā i p̄tēplatiōe diuinitat̄ et
 hūanitas. B Sc̄do notādū q̄ ista
 refectione h̄z i hoc mūdo ipfectionem:
 admixtionē: & d̄fectionē. Impfectione
 nē q̄dē h̄z q̄ p̄fecte p̄solatiōes & refe-
 ctioes i p̄ria sūt. i. Cor. xij. Ex p̄te
 cognoscim⁹. & ex p̄te p̄phctam⁹. Cū
 autē euenerit q̄d p̄fectū ē euacuabit̄
 q̄d ex p̄te ē. Istō notat̄ per hoc quod
 v̄ helyas pascebat mane et vespe-
 re & non in meridie. In mane quidē
 & vespere sunt lux & calor: s̄ nō in sua
 p̄fectiōe: i. meridie autē sunt i sua p̄fe-
 ctioe. S̄cti iḡ viri pascunt i p̄senti
 vita: i mane & i vespere: q̄ h̄nt lumē di-
 uine cognitionis: et calorem diuini
 amoris s̄ impfecte. In futuro autē
 pascunt i meridie q̄ tūc h̄nt plenam
 dei cognitionē et perfectū dei amorē
 iō sp̄sa desiderat pasci i meridie di-
 cēs: indica mihi vbi pasceas in meri-
 die. Sc̄do sp̄siales refectiones sc̄torūz
 in p̄senti h̄nt admixtionē: pure ei con-
 solatiōes i patria sunt: i p̄senti autēz
 multū h̄nt de admixtiōe p̄trarū siue
 a carne siue ab hoste siue a mundo.
 istud significat̄ p̄ hoc q̄ helyas licet
 haberet delicatū cibū: habeat insi-
 pidū de torrēte potū. Esa. i. Vinū pu-
 rū mixtū est aqua. Vinū eñ purū. i.
 cōsolatio pura est in celo: fer. i. tribu-
 latio i inferno: s̄ vinū mixtū. i. cōso-
 latio mixta ē i mundo. C Istā autē
 triplicē differētiā t̄ngit propheta di-
 cens. Calix in manu dñi vi. me. ple.
 mixto. Tertio sp̄siales p̄solatiōes s̄
 ctōz i p̄senti h̄nt d̄fectionē q̄ sepe ab
 eis subtrahunt̄ ad tēp⁹: hoc notat̄ p̄
 cibū helye quē de⁹ subtraxit & ad tā-
 tā penuriā deuenitq̄ vix bucellam
 panis & modicū aq̄ h̄re potuit. Sepe
 ei a sc̄tis viris p̄solatiōes spiritua-
 les subtrahunt̄ utm̄ q̄ vix modicaz
 p̄nt h̄re: & hoc iō facit de⁹ ne de illis
 gra tūs supbiāt & vt seruēt̄ eas red-
 rāt: & eant⁹ eas custodiāt. Secūdo
 instrumur vt elemosynis i sista-
 mus: p̄ hoc q̄ vidua modicam elemosynā

Feria. ii. tertie ebdomade.

dedit helye et multiplicatione bono
 ru accepit. **D** Qui ei dat bona tpa-
 lia deo dat sibi et tpaia ad sustendū
 et corpalia ad cōsolationē: et spūalia
 ad iustificationē: et celestia ad glifi-
 cationē. Esa. lix. Frāge esuriētī pa-
 nē tuū: ecce datio elemosynar. Seq-
 tur: et sanitas tua citi⁹ oriet: hoc re-
 fert ad bona corpalia: et an faciē tu-
 sm: ibit iustitia tua hoc refert ad bo-
 na spūalia: et gl'ia dñi colliget te: et
 hoc refert ad bona celestia: et er' q'st
 out' irrigu⁹ cui⁹ nō deficiēt aq: hoc
 refert ad bona tpaia q' sic a deo ele-
 mosinar largitiōe p'tinuāt vt nunq̄
 tibi deficiēt. Ex scōa hystoria istru-
 muryt nos i sāguie xpi abluamur:
 sicut ēt naamā i iordane septies fuit
 lot⁹ et mūdār: sic et nos si i sāguie
 xpi p' deuotionē abluimur a septē vi-
 tiis mortalib⁹ mūdabimur: iō xpus
 septies sāguinē suū fudit vt a septē
 mortalib⁹ pctis mūdaret nos puino
 i circūciside p' pctm luxurie q' i p'lo
 hoie i illo mēbro pullulabat scōo in
 sudore p' pctm gula: ex gula ei sepe
 nascūt mali hūores q' sanant p' sudo-
 rē. t'rio i capite p' pctm supbie. nā si-
 cur d' Aug. Sub spinoso capite non
 decet mēbrū fieri delicatū: nō decet
 eē caput hūile et mēbrū supbū. q'ro i
 corde p' pctm ire: nā s'z. Dama. Ira
 ē accessio sanguis circa cor. q'nto in
 flagellatiōe cōtra pctm iuidie: inui-
 di ei sūt sicut canes mordētes: si igitur
 leo timet qñ canis flagellat: ml-
 to fortius isti canes. i. pctōres alios
 mordētes et lacerātes timere debent
 qñ vidēt leonē. i. xp̄s esse flagellat⁹
 sexto i manuū pforatiōe cōtra pctm
 auaritie ostēdit enī se liberalē in ma-
 nuū pforatiōe: extēsiōe et apertōe
 nā i cruce habuit man⁹ extensas vt
 daret vtiliter: habuit apertas vt da-
 ret liberalit: habuit pforatas vt da-
 ret totalit. septimo in pedū affixiōe
 p'tra pctm accidie. pedes ei aīe sūt
 intellectus et affectus q' sepe sunt pi-
 gri ad bonū: s'z qñ in xpi sāguie in-
 tinguntur: tunc velociter currūt ad

deū et ad omne bonū. ps. Ut intigua-
 tur pes tuus in sanguine etc.

¶ Eadē feria. ij. iij. ebdo. xl. Ser. ij.

Multi leprosi

Merāt iisrl' sub helyseo
 ppheta et nēo illorum
 mūdatus est nisi naamā syrus. In-
 ter ceteros morbos lepra est ab ho-
 minabilior ap' oēs. Est ei morbus
 fetidus sitibundus: et cōtagiosus: in-
 q̄tū est fetidus significat pctm luxu-
 rie: inq̄tū est sitibundus significat
 pctm auaritie: inq̄tum cōtagiosus
 significat pctm superbie. Lepra aut
 inq̄tum est morbus fetidus signifi-
 cat peccatū luxurie: que corā deo et
 hominibus fetet. Joel. v. Compu-
 truerūt iumēta i stercore suo Greg.
 Iumēta p'putrescere i stercore ē car-
 nales hoies in fetore luxurie vitam
 finire tunc aut luxuriosus est fetid⁹
 qñ est quatrīduanus. Joh. xi. Dñe
 iam fetet qua trīduanus enim ē. B
 p'ima enim dies ē mala cogitatio
 et delectatio: et tunc adhuc nō fetet.
 Scōa dies est malus p'sensus: et tūc
 adhuc non fetet. Tertia est malum
 opus et tunc p'uis animus sit mor-
 tu⁹ tñ p' unico actu adhuc nō fetet.
 Quarta est mala cōsuetudo seu ob-
 stinatio: et tunc anim⁹ est mortu⁹ et
 fetidus. Ista sunt quattuor scelera
 damasci: de qb⁹ d' Amos. i. Super
 tribus sceleribus damasci. et super
 quattuor nō cōuertā eū. vbi d' Glo.
 p'imus pctm est mala cogitare: scōz
 cōsentire: tertiu opere implere: quar-
 tū nō penitere. Et subdit glo. qui in
 tribus prioribus peccat: si penitet
 conuertit eum de⁹ ad vultum clemē-
 tie sue. Si hō nō penitet auertit: ab
 eo vultus clemētie sue: et qz animus
 carnalis fetet i vita p' culpam: ideo
 fetebit in inferno per penam. B
 Qui fetor causabit in inferno a qua-
 tuor. p'imo a: etēti loco qz qz terra
 infernalis tota fetida ē: qz oīs imun-
 diciarū sentina est. quia oēs imundi-
 cie post iudicium ab elemētis et a re